

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

19 oktober 2001

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)*	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	223
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	228
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	229
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	268
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	290
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	299
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	305
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	314
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	342
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	349
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	358
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken	359
Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	367

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	369
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	374
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Nihil	
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	383
REGISTER	384

* Op 11 mei 2001 werd de heer Johan Sauwens opgevolgd door de heer Paul Van Grembergen.

Op 1 augustus 2001 werden de bevoegdheden van een aantal regeringsleden gewijzigd en werd de heer Jaak Gabriels lid van de regering.

De vragen worden gepubliceerd onder de minister aan wie ze zijn gesteld, en met diens op dat ogenblik geldende titel. Indien het antwoord werd verstrekt door zijn opvolger, wordt dat uitdrukkelijk vermeld.

In verwijzingen wordt de titel van de minister gebruikt die gold op datum van die verwijzing.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 46
van 27 februari 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Overheidsdiensten – Vakbondspremies

Vorig jaar gaf de federale overheid de vakbonden de toestemming om hun lidgeld met 37,5 % te verhogen. Tevens werden de zogenaamde administratiekosten die voor de leden door de overheid worden betaald, met 30 % verhoogd.

1. Wat is de impact hiervan voor de Vlaamse overheidsdiensten ? Geldt dit ook voor hen ?
2. Werd de Vlaamse regering eventueel door de premier bij die beslissing betrokken ?
3. Kan de minister-president een overzicht verstrekken van de vakbondspremies die de jongste drie jaar werden uitgekeerd aan de Vlaamse ambtenaren ?

Aanvullend antwoord

In punt 3 van mijn antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om een overzicht te bezorgen van de vakbondspremies die de jongste drie jaar werden uitgekeerd aan de Vlaamse ambtenaren, deelde ik hem mee dat deze gegevens zouden worden opgevraagd aan de diensten van de eerste minister (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 mei 2001, blz. 1673 – red.*).

Inmiddels heeft de administratie Ambtenarenzaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeen-

schap deze gegevens ontvangen van de eerste minister.

Hierna volgt een overzicht van het totaal aantal premies die de jongste drie jaar werden uitbetaald aan de Vlaamse ambtenaren.

Jaar	Totaal premies	Totaalbedrag (fr.)
1996	85.916	132.354.775
1997	85.225	152.546.500
1998	85.984	152.988.500

(*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 mei 2001, blz. 1673 – red.*)

**Vraag nr. 65
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Buitenlandse aidsprojecten – Overzicht

De Vlaamse regering heeft in het verleden reeds herhaaldelijk projecten gesponsord in het buitenland ter bestrijding van aids of ter ondersteuning van slachtoffers van aids.

1. Kan de minister-president een overzicht geven van de verschillende projecten die gedurende de jaren 1998, 1999 en 2000 zijn gesubsidieerd door de Vlaamse regering ?

Wat waren de specifieke doelstellingen ?

2. Gebeurt er een opvolging van de subsidiëring ? Zo ja, op welke wijze ?

Zijn er projecten of organisaties die door de Vlaamse regering op permanente wijze worden gesubsidieerd ? Zo ja, graag een overzicht.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid, meer bepaald Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, aan een ander regeeringslid werd overgedragen.

(*Datum antwoord : 7.8.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.*)

Vraag nr. 66
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Communicatiebeleid – Organisatie

De Vlaamse regering heeft een bedrag van 300 miljoen ingeschreven op de begroting 2001 voor de communicatie ter ondersteuning van het beleid.

1. Op welke wijze wordt dit budget verdeeld over de verschillende ministers ?
2. Welke campagnes worden daarmee gevoerd ?
3. Is dit budget het totale budget voor communicatiecampagnes ter ondersteuning van het beleid, of kunnen de verschillende ministers binnen de eigen begroting zelf in bijkomende budgetten voorzien ?

Antwoord

1. Voor de verdeling van het provisioneel krediet in verband met sectorale communicatiecampagnes en -initiatieven van de Vlaamse ministers werd in het late najaar van 2000 een rondvraag georganiseerd bij alle ministers en hun administraties. Zij konden daarbij in grote mate terugvallen op de communicatieplannen die eerder in 2000 opgemaakt waren.

Een werkgroep bestaande uit de communicatieverantwoordelijken van de ministers werkte een voorstel van verdeling uit, dat de Vlaamse regering op 27 april 2001 goedkeurde, waarna de budgetten verdeeld konden worden naar de activiteitenprogramma's van de respectieve ministers.

2. De verdeling van het budget was als volgt :
 - minister-president Patrick Dewael : campagnes in verband met fiscaliteit en Vlaamse Infolijn voor opvang vragen met betrekking tot de euro ;
 - minister vice-president Steve Stevaert : campagnes in verband met energiebesparend rijden, mobiliteit en rationeel energiegebruik ;
 - Vlaams minister Mieke Vogels : campagnes in verband met holebi's, inburgering, integrale jeugdhulpverlening, milieu en gezondheid, slachtofferhulp en forensisch welzijn, sociaal akkoord en thuiszorg ;

- Vlaams minister Bert Anciaux : campagnes in verband met Erfgoedweekend en museumbeleid, decreten gemeentelijk jeugdbeleid, leesbevordering en populaire muziek ;
- Vlaams minister Marleen Vanderpoorten : campagnes in verband met wetenschapsonderwijs, waardering TSO/BSO, vervangingspool, waardering van het lerarenberoep en publicatie van een elektronische nieuwsbrief voor schooldirecties ;
- Vlaams minister Renaat Landuyt : campagnes in verband met Forum 2000, landingsbanen en sociale economie/kansengroepen ;
- Vlaams minister Vera Dua : campagnes in verband met promotie van bos en groen in Vlaanderen, milieubeleidsplan en land- en tuinbouw ;
- Vlaamse ministers Johan Sauwens/Paul Van Grembergen : campagnes in verband met huursubsidies, wervingscampagne voor moeilijk invulbare functies bij de Vlaamse overheid en Jobbeurs voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;
- Vlaams minister Dirk Van Mechelen : campagnes in verband met decreet ruimtelijke ordening, Strategisch Plan Ruimtelijke Economie, nieuwe regeling voor bedrijventerreinen en -gebouwen en adviespremies en bekendmaking van toezichtsorganen voor de media.

(TSO : *technisch secundair onderwijs* ; BSO : *beroepssecundair onderwijs* – red.)

3. De Vlaamse ministers kunnen binnen hun eigen budgetten kredieten uittrekken voor sectorale communicatieacties.

Vraag nr. 70
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven

Naar aanleiding van het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger hebben de meeste ministers budgetten vrijgemaakt om acties te ondernemen ten voordele van het volontariaat.

1. Hoeveel middelen trok de minister uit voor het voluntariaat in zijn/haar sector ?
2. Werden de middelen inmiddels besteed ?
3. Hoe werden deze middelen besteed ? Aan welke organisaties ? Voor welke projecten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 71 van 18 juni 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie (2)

De minister-president antwoordde op mijn schriftelijke vraag nr. 12 van 14 november 2000 dat via advies- en technische werkgroepen de actoren zouden worden betrokken. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 882 – red.*)

1. Hoeveel advies- en technische werkgroepen werden per erkend doelstelling 2-gebied reeds opgericht ?

Hoeveel maal kwamen zij samen ?

Hoe is de samenstelling m/v ?
2. In welke mate is de visserijsector betrokken bij de verschillende organen van doelstelling 2-kustvisserijgebied ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid, meer bepaald Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, aan een ander regeerlid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 7.8.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering

van 19.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 72 van 18 juni 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie (3)

Bij de voorbereiding en de opstelling van de programmeringsdocumenten in het kader van doelstelling 2 wordt gesteund op een zo breed mogelijk overleg met alle relevante betrokken partners in de regio.

Dit gebeurde onder andere door provincieraden en gemeentebesturen te betrekken.

1. Hoe werden/worden de provincieraden en gemeentebesturen betrokken ?

Wordt de voltallige provincieraad betrokken of enkel de bestendige deputatie ?

Wordt het voltallige gemeentebestuur betrokken of enkel burgemeester en schepencollege ?

2. Welke gemeentebesturen/provincieraden gaven aanvullingen of opmerkingen ?

Werd hiermee ook effectief rekening gehouden ?

3. Welke mogelijke projectvoorstellen werden zo geformuleerd voor de verschillende gebieden ?

4. Hoe werd de precieze vertegenwoordiging van de gemeentebesturen in de managementcomités concreet ingevuld ? Hoeveel mannen en vrouwen zetelen hierin ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid, meer bepaald Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, aan een ander regeerlid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 7.8.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 73
van 21 juni 2001
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Euro – Omrekening boetes en heffingen

Op 1 januari 2002 zal de euro zijn tastbare intrede doen als betaalmiddel. Dat betekent dat de prijzen van de goederen die alom te koop worden aangeboden, zullen worden omgerekend in euro. Dat betekent ook dat de boetes en de heffingen (denken we bijvoorbeeld aan de leegstandsheffing) die de verschillende overheden opleggen, zullen moeten worden uitgedrukt in euro.

De verschillende overheden van dit land hebben, sedert de beslissing om de euro in te voeren, bij hoog en bij laag beweerd dat zij er streng op zouden toezien dat de omrekening van frank naar euro geen aanleiding zou geven tot prijsverhogingen. Dat principe wordt door de federale overheid evenwel reeds met voeten getreden. Aldus zullen alle geldboetes die de Belgische hoven en rechtbanken opleggen, verhogen met zowat 0,8 %. Voor die verhogingen worden technische redenen ingeroepen. Tot dusver werd een strafrechtelijke boete van 26 frank volgens de opcentiemenwetgeving met 200 vermenigvuldigd. Voortaan bedraagt de boete 26 euro en wordt zij met 5 vermenigvuldigd. De verhoging zou dus te wijten zijn aan het feit dat een euro niet exact 40 frank waard is, maar wel 40,3399 frank.

Ik zou dan ook graag vernemen hoe de Vlaamse regering, voor de aangelegenheden waarvoor zij bevoegd is, deze problematiek zal aanpakken.

Wordt erover gewaakt dat de omrekening in euro van de verschillende boetes en/of heffingen die vervat zijn in de Vlaamse decreten niet zal leiden tot tariefverhogingen ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 1.8.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 74
van 28 juni 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten

Kan de minister-president meedelen welke opdrachten de heer Louis Bril als bijzonder vertegenwoordiger voor het Vlaams investeringsbeleid heeft gekregen, welke reizen hij hiervoor heeft ondernomen en wat het budget voor deze reizen was ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media. Een gelijkaardige vraag m.b.t. het exportbeleid werd gesteld aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken.

Gecoördineerd antwoord

De heer Bril heeft deelgenomen aan een handelsmissie van Export Vlaanderen. Het ging om een multisectorale handelsmissie naar Zuid-Afrika en Mozambique van 21 tot 30 mei 2000.

De financiële weerslag beperkte zich tot de verplaatsings- en logementskosten, ten bedrage van 238.266 frank, aangerekend op het zendingskrediet van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlandse Handel.

Daarnaast heeft de heer Bril zijn expertise ter beschikking gesteld voor werkvergaderingen op mijn kabinet met betrekking tot het internationaal economisch beleid van de Vlaamse Gemeenschap. Voor deze werkzaamheden werden geen kosten geboekt.

(Antwoord Paul Van Grembergen : blz. 366 – red.)

Vraag nr. 75
van 4 juli 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vacature Raad van Europa – Taalvoorwaarde

Op 21 juni jongstleden organiseerde de Raad van Europa een examen voor "principal administrative assistant". Merkwaardig is dat de Raad van Europa, waar destijds het verdrag tot bescherming van nationale minderheden totstandkwam, in de be-

trokken aanwervingsadvertentie stelde dat de kandidaten het Engels als moedertaal dienden te hebben.

Dit lijkt me een duidelijke discriminatie ten voordele van de Ieren en de Britten.

1. Is de minister-president op de hoogte van deze gang van zaken ?
2. Acht hij die aanvaardbaar ?
3. Heeft hij eventueel stappen ondernomen om de Raad erop te wijzen dat alle onderdanen van de lidstaten over gelijke kansen moeten beschikken ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid, meer bepaald Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, aan een ander regeeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 7.8.2001. Bevoegdheidsverdracht : – zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 76 van 4 juli 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken

Bij de voorstelling van haar beleidsnota stelde de minister bevoegd voor Gelijke Kansen dat ze, vanuit de mainstreamingsgedachte, een concreet actieplan 2000 zou uitwerken voor gelijke kansen voor mannen en vrouwen. *(Stuk 150 (1999-2000) – red.)*

In de periode juli-november 2000 werd dit door de verantwoordelijken theoretisch geoperationaliiseerd, zodat de praktische invulling voor elk dossier kan volgen.

Voor elke bevoegdheid van alle ministers moest één concrete actie worden vooropgesteld. Dit houdt in dat er voor de bevoegdheden Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Mobiliteit, Openbare Werken, Energie, Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen, Cultuur,

Jeugd, Brusselse Aangelegenheden, Ontwikkelings-samenwerking, Onderwijs, Vorming, Werkgelegenheid, Toerisme, Leefmilieu, Landbouw, Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken, Sport, Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, telkens één concreet actiepunt in aanmerking wordt genomen. Naar aanleiding van het antwoord op mijn eerdere schriftelijke vraag hierover, waarin onder meer gesteld wordt dat het actieplan in de nabije toekomst verder zal worden ontwikkeld, graag een stand van zaken. *(vraag nr. 13 van 10 november 2000, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 971 – red.)*

1. Welke actiepunten werden in dit kader voor elke bevoegdheid voorgesteld ?
2. Welke voorstellen werden in aanmerking genomen bij het interdepartementale overleg ?
3. Hoe werd de actie geconcretiseerd ? Met welke middelen en welke timing ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 78 van 6 juli 2001 van de heer MARINO KEULEN

Hotel Errera Brussel – Bezoekdagen

De ambtswoning van de minister-president, Hotel Errera, is reeds geruime tijd opengesteld voor het grote publiek.

In praktijk blijkt de ambtswoning slechts op twee werkdagen in de week, namelijk op dinsdag en donderdag, voor het publiek toegankelijk te zijn.

Dit betekent dat veel (werkende) mensen niet in de gelegenheid zijn om deze parel van architectuurkunst te bezoeken.

Waarom zijn de bezichtigingsmogelijkheden zo beperkt ? Waarom bijvoorbeeld ook niet op zaterdag of zondag ?

Antwoord

Toen Hotel Errera op 11 juli 1998 door de Vlaamse regering in gebruik werd genomen, werd duidelijk gestipuleerd dat dit gebouw de ambtswoning werd van de Vlaamse regering en geenszins een permanent voor het publiek toegankelijk gebouw.

Deze ambtswoning wordt dan ook in eerste instantie gebruikt voor officiële ontvangsten en vergaderingen van de Vlaamse ministers en, in ondergeschikte orde, van de secretarissen-generaal en directeurs-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Om, rekening houdende met de aantrekkingskracht van het gebouw, aan geïnteresseerde burgers toch de kans te geven om Hotel Errera te bezoeken, werd beslist om een tweetal dagen per week rondleidingen voor groepen te laten plaatsvinden, en dit in overleg met een gidsenvereniging.

Uit contacten met het verenigingsleven bleek dat dinsdag en donderdag de meest geliefde "uitstapdagen" waren, reden waarom beslist werd de bezoeken op deze dagen te laten plaatsvinden. Dit neemt niet weg dat ook hierbij de activiteiten van de Vlaamse regering voorrang krijgen op een eventueel bezoek.

Het is in de huidige omstandigheden onmogelijk om het gebouw ook elk weekend open te stellen, zowel om organisatorische als om personeelsmatige redenen. Wel kan Hotel Errera een aantal keren per jaar in het weekend worden bezocht, en dit meer bepaald in het kader van de Vlaanderendag, Monumentendagen en dergelijke.

PATRICK DEWAEL

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 79
van 8 augustus 2001
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Mode 2001 Landed/Geland – Nederlands

Enige tijd geleden gaf de minister-president toelichting bij de 90 miljoen frank subsidie die de Vlaamse regering in mei toekende aan de VZW Antwerpen Open voor de organisatie van Mode 2001 Landed/Geland (schriftelijke vraag nr. 63 van

23 mei 2001) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr 1 van 5 oktober 2001, blz. 1 – red.*)

De webstek van het evenement was aanvankelijk enkel in het Engels beschikbaar. Wie de tentoonstellingen bezoekt, moet vaststellen dat de begeleidende teksten louter in het Engels en in één geval in het Frans zijn opgesteld. Bij de openingsmanifestatie in Parijs was er naar verluidt protest tegen het ééntalig (Engelse) taalgebruik.

Van het Nederlands is evenwel nergens sprake.

1. Meent de minister-president niet dat bij dergelijke manifestaties onze eigen taal steeds op de eerste plaats dient te komen en dat, gezien het internationale karakter ervan, er veeleer naar viertaligheid moet worden gestreefd dan naar het uitsluitend gebruik van het Engels ?
2. Werden er aan de toekenning van bovengenoemde subsidie dan geen voorwaarden inzake taalgebruik verbonden ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Het is vanzelfsprekend dat bij manifestaties als Mode 2001 Landed/Geland in Antwerpen in de eerste plaats het Nederlands dient te worden gebruikt in de communicatie. Gezien het internationale karakter van het evenement is het aangewezen dat ten behoeve van buitenlandse bezoekers ook andere talen worden gebruikt op de tentoonstellingen.

De organisator, de VZW Antwerpen Open, heeft hier terdege rekening mee gehouden. Bij een bezoek aan de grote tentoonstellingen "Mutilate ? – Vermink ?" en "Twee Vrouwen" (Chanel) ontvangt de bezoeker een tentoonstellingsgidsje dat in het Nederlands, Frans en Engels beschikbaar is. Alle algemene informatie bij het binnenkomen is in het Nederlands gesteld. De uitvoerige tentoonstellingsgidsjes vervangen in hoge mate zaalteksten. In "Mutilate ? – Vermink ?" komen slechts enkele Engelstalige lichtboodschappen voor, onderaan de diverse videopresentaties die deel uitmaken van het concept. In de Chaneltentoonstelling worden slechts enkele oorspronkelijke citaten van de ontwerpster in het Frans gesteld, maar de vertaling daarvan staat in het gidsje.

De webstek van Mode 2001 is in het Nederlands, het Frans en het Engels beschikbaar. De Engelstalige versie werd even vóór de andere taalversies gelanceerd om technische redenen en omdat eerder begonnen werd met de internationale promotie dan met de binnenlandse. Andere publicaties van Mode 2001, zoals de publicatiefolder en de modewandelgidsjes, kunnen zelfs in zeven talen verkregen worden (Nederlands, Frans, Engels, Duits, Italiaans, Spaans en Japans). De officiële catalogi zijn beschikbaar in drie talen (Nederlands, Frans en Engels). Hieruit blijkt dat het Nederlands wel degelijk prominent aanwezig is in de communicatie van Mode 2001 en dat ook andere talen ruimschoots aan bod komen, zonder dat hierbij voorrang gegeven wordt aan het Engels.

2. Het is niet gebruikelijk dat in een subsidiebesluit voorwaarden gesteld worden inzake het taalgebruik. Het desbetreffende besluit van de Vlaamse regering bepaalt enkel dat dient te worden vermeld dat de manifestatie georganiseerd wordt met de steun van de Vlaamse overheid. Bovendien bleek voldoende uit de bij de aanvraag ingediende stukken dat het Nederlands en minstens drie andere Europese talen in de communicatie rond Mode 2001 aan bod zouden komen, zoals het voor een manifestatie van dit formaat past.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 242
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

De Lijn – Raamreclame

Op 25 april jongstleden hebben de verschillende ministers in ons land bevoegd voor Verkeer beslist tot een totaalverbod op het plakken van reclame op ramen van bussen en trams.

Deze overeenkomst heeft ook gevolgen voor De Lijn.

1. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering betreffende bovenvermelde beslissing ?

Wat is terzake de inbreng geweest van de Vlaamse regering ?

2. Bij De Lijn was deze praktijk in het verleden schering en inslag.

Heeft de Vlaamse regering in het verleden overleg gepleegd met de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers (BTTB) betreffende deze problematiek ?

Zo ja, op welke wijze en wat waren de standpunten en eventuele beslissingen ?

Zijn er in het verleden klachten geweest van de BTTB aan het adres van De Lijn ?

3. Dergelijke beslissing heeft ook een aantal praktische gevolgen die financiële consequenties kunnen hebben. Er zijn immers voor De Lijn een aantal lopende contracten die ten gevolge van deze nieuwe beslissing niet langer uitvoerbaar zijn.

Op welke wijze is de overgangperiode geregeld ? Wat is de duurtijd van de overgangperiode ?

4. Deze beslissing kan leiden tot verlies aan reclame-inkomsten specifiek voor De Lijn.

Wat zijn de concrete gevolgen ervan voor De Lijn ?

Antwoord

- 1 en 2. De gedeeltelijke bekleving van de ramen voor publiciteit werd door NV Streep (de mediamaatschappij die de reclame op de voertuigen van De Lijn exploiteert) ingevoerd na stappen op het vlak van reglementering te hebben ondernomen in samenspraak met De Lijn.

Het geheel of gedeeltelijk bekleven van de ramen van bussen en trams is strijdig met een KB van 15 maart 1968 (*KB : koninklijk besluit – red.*). Naar analogie van datgene wat op media-gebied in het buitenland wel mogelijk is, werd hierop een uitzondering aangevraagd, die werd goedgekeurd op basis van een uitgebreid dossier en na een testrit met de top van de administratie van het Ministerie van Verkeerswezen en Infrastructuur. Dit resulteerde in een instructie TDT/43.12/98.01. Deze instructie stelt dat het bekleven van de ramen van voertuigen bestemd voor het geregeld vervoer van personen wel kan

en beschrijft nauwkeurig de normen waaraan de gebruikte materialen moeten voldoen.

NV Streep heeft zich steeds strikt aan deze instructies gehouden.

Omtrent het gebruik van dergelijke technieken van publiciteit heeft De Lijn geen noemenswaardige klachten van reizigers ontvangen.

De reglementering inzake zelfklevende reclamefilms op de buitenramen van trams, premetro, bussen en autocars werd ter sprake gebracht in de Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit, Infrastructuur en Telecommunicatie van 24 april en 12 juni 2001. In de Interministeriële Conferentie van 12 juni 2001 werd dan de beslissing genomen om een hervorming van de betrokken reglementering door te voeren.

Huidige stand van zaken hieromtrent is dat de BVGSSV (Belgische Vereniging voor Gemeenschappelijk Stads- en Streekvervoer) de volgende beslissing genomen heeft in haar vergadering van 13 juni 2001 : er wordt een voorbereidend dossier samengesteld dat zal dienen voor het advies aan de federale minister van Mobiliteit en Vervoer.

Op basis van deze ontwikkelingen zal de Vlaamse regering dan haar standpunt bepalen in deze kwestie.

3. Van een eventuele overgangperiode is momenteel geen sprake. Zodra een definitief standpunt bepaald zal zijn, zal worden onderzocht hoe de overgangperiode dient te verlopen, dit in het kader van de lopende contracten.
4. Een eventueel verbod op het aanbrengen van reclame op de ruiten zal zeker en vast een invloed hebben op de reclame-inkomsten van De Lijn.

De omzet die NV Streep nu genereert met dergelijke succesrijke reclame (met bekleving op de ruiten) bedraagt ongeveer 60 miljoen. Een grote daling van de omzet zal een serieuze vermindering teweegbrengen van de vergoedingen die De Lijn van NV Streep ontvangt voor het ter beschikking stellen van haar voertuigen voor publiciteit.

**Vraag nr. 243
van 13 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE**

Brugsepoort Kortrijk – Verkeersveiligheid

In de buurt van de Brugsepoort is een groot college gevestigd. Op het spitsuur is de verkeersdruk daardoor aanzienlijk. Vooral de Burgemeester Vercruysse laan is een gevaarlijke oversteekplaats voor leerlingen die uit de school komen. De auto's rijden te snel en de verkeerslichten zijn niet op fietsers afgestemd. Om de veiligheid van de leerlingen te garanderen, vraagt het wijkcomité een betere samenwerking tussen het college en de politie.

De betrokken weg valt echter onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest.

1. Zijn de betrokken diensten op de hoogte van de verkeerssituatie op deze oversteekplaats ?
2. Werden hier in het verleden reeds verkeersstellingen georganiseerd ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?
3. Welke maatregelen zijn wenselijk om de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker (in dit geval de leerlingen) te verbeteren ?
4. Wanneer worden deze maatregelen uitgevoerd ?

Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

Mijn administratie deelt mij mee dat zij op de hoogte is van de verkeerssituatie ter hoogte van de oversteekplaats aan de Burgemeester Vercruysse laan.

Er zijn op dit ogenblik geen maatregelen gepland.

De dwarsing van de R36 kan immers in twee fasen gebeuren, en het rustpunt op de middenberm is beschermd door middel van verhoogde boordstenen en 4,5 meter breed. De toegang en de oversteekplaats liggen bovendien op een veertigtal meter van de verkeerslichten die het verkeer regelen op het kruispunt Brugsepoort en waar dus veilig oversteken mogelijk is. Deze verkeerslichten zorgen

voor regelmatige onderbrekingen in de verkeersstroom, zodat men de rijweg relatief gemakkelijk kan dwarsen indien men geen gebruik wenst te maken van de verkeerslichten ter hoogte van de Brugsepoort.

De stad Kortrijk kan steeds een dossier agenderen bij de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid indien dringende veiligheidsingrepen noodzakelijk zijn.

Vraag nr. 244
van 13 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Sint-Jansput Kortrijk – Verkeersveiligheid

Aan het kruispunt van de Overleiestraat, uitgang park, met de Brugsestraat is het momenteel zeer gevaarlijk voor zwakke weggebruikers.

Bij groen licht steken de voetgangers of fietsers die uit het park of de Overleiestraat komen, het kruispunt over. Echter, voor fietsers of bromfietsers die op hetzelfde ogenblik uit de richting Brugsestraat komen, staat het verkeerslicht niet op rood. Zij kunnen gewoon doorrijden. Vooral voor degenen die uit het park komen, is de situatie gevaarlijk, aangezien de fietsers of bromfietsers die zich in de Brugsestraat (meestal op volle snelheid) bevinden niet tijdig opgemerkt worden.

1. Zijn de betrokken diensten op de hoogte van deze gevaarlijke verkeerssituatie ?
2. Zijn er reeds plannen om dit probleem op te lossen ?
3. Zo ja, voor wanneer worden de werken gepland en wat is de kostenraming ? Door wie worden deze werken uitgevoerd ?
4. Zo neen, wordt deze onveilige verkeerssituatie alsnog door de administratie onderzocht ? Wanneer mogen er resultaten verwacht worden ?

Antwoord

Het desbetreffende kruispunt was reeds eerder het onderwerp van tussenkomst van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (zie schriftelijke parlementaire vraag nr. 11 van 19 oktober 2000) en handelde over dezelfde problematiek. Ik verwijs dan ook naar het antwoord dat ik destijds geformuleerd heb (*Bulle-*

tin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 749 – red.).

Vraag nr. 245
van 13 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Meensepoort Kortrijk – Rotonde

Voor fietsers die op het kruispunt aan de Meensepoort links willen afslaan, is de situatie zeer gevaarlijk. Fietsers komende uit de richting van de Kortrijksestraat moeten op de voorsorteerstroken van de auto's rijden en zitten daarna vaak vast midden op het kruispunt. Ook vanuit de tegengestelde richting (Beheersstraat) rijst hetzelfde probleem bij het links afslaan.

De oplossing die hier wordt vooropgesteld, is de aanleg van een rotonde.

1. Wanneer wordt met de aanleg van de rotonde gestart ?
Hoeveel tijd zullen de werken normaal gezien in beslag nemen ?
2. Op hoeveel worden de kosten geraamd ?
3. Wie wordt met de uitvoering van de werken belast ?

Antwoord

Ik verwijs naar het investeringsprogramma dat jaarlijks aan het Vlaams Parlement meegedeeld wordt. De aanleg van een rotonde op deze plaats is hierin nog niet opgenomen.

De kosten zijn afhankelijk van de aard van de aanleg en mogen voor dergelijk kruispunt geraamd worden op 10 à 15 miljoen frank.

De heraanleg van een kruispunt duurt gemiddeld drie à vier maanden.

Vraag nr. 249
van 13 juni 2001
van de heer JAN LOONES

Kusttram – Aanpassing kruispunten

De kustgemeenten prijzen zich gelukkig met de veelgeloofde kusttram. Nochtans aanschouwen zij

soms met lede ogen hoe voor deze gewaardeerde tram al de rest onverbiddelijk moet wijken. Daarbij blijkt niet enkel het algemene mobiliteitsbelang, maar ook het commerciële belang, namelijk de verkoop van allerlei De Lijn-nevenproducten, doorslaggevend.

Blijkbaar worden op dit ogenblik werken uitgevoerd aan de verkeerslichten, in het bijzonder op 22 als "slecht" beoordeelde kruispunten. De aanpassingen zijn naar verluidt gebaseerd op het principe dat een tram nooit mag worden opgehouden door een rood verkeerslicht, waarbij alle andere verkeer op de tweede plaats komt. Dat er daarbij voor dit andere verkeer onevenredig veel doorstromingsproblemen ontstaan, wordt niet in aanmerking genomen.

Bovendien blijkt dat de gemeenten bij deze operatie volledig buitenspel worden gezet. De normale procedure met advies van de gemeenten werd niet gevolgd, omdat er door de tijdsdruk bij de werken, die nog voor het zomerseizoen voltooid zouden moeten zijn, geen tijd meer was voor contact met de gemeenten.

Zo werden bijvoorbeeld tijdens de laatste paasvakantie, in volle drukke vakantieperiode, bepaalde kruispunten opengelegd. Normaal gezien moesten deze werken klaar zijn tegen de paasvakantie. Gezien de omvang van de werken (22 kruispunten) was dit niet het geval en men zou rechtstreeks van het kabinet-Openbare Werken opdracht gekregen hebben om verder te werken tijdens de paasvakantie, "ook al zouden de gemeenten hiertegen protesteren".

Uiteraard brachten deze werken gevaar voor het voetgangersverkeer met zich mee en veroorzaakten ze grote ergernis bij de plaatselijke handelaars, wier inkomen voor een groot deel vakantiegebonden is, zoals dat bij uitstek aan de kust het geval is.

Op mijn vraag aan de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent (die de werken opvolgt) naar de reden van deze aanpassing van de verkeerslichten, luidde het antwoord dat "een minister ooit eens de tram genomen heeft en die heeft moeten wachten voor het rode licht".

1. Klopt het dat er 22 kruispunten aangepast worden? Zo ja, wat houdt deze aanpassing juist in? Wat zijn daarvan de gevolgen?
2. Hoe beoordeelt de minister vice-president het feit dat de normale procedure van adviesverlening door de gemeenten niet werd gevolgd?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat er 23 kruispunten aangepast werden om de doorstroming van het tramverkeer op die plaatsen te verbeteren. De aanpassing bestaat erin dat voor een vroeger inmeldpunt en een langere uitlooptijd werd gezorgd bij de verkeerslichtenbeïnvloeding.

Dit brengt meestal een grotere wachttijd teweeg voor het dwarsend verkeer.

Deze operatie was nodig vanwege de hogere frequentie van tramritten die De Lijn moet doorvoeren gedurende de maanden juli en augustus, gezien de spectaculaire stijging van het aantal trampassagiers de laatste jaren.

De studie is gestart op 19 januari 2001 en de uitvoering, dit wil zeggen de aanpassing van de verkeerslichten op het terrein, is ondertussen voltooid op 30 juni 2001.

2. De werken op het terrein werden uitgevoerd met inachtnaam van de nodige veiligheidsmaatregelen en signalisatie.

Ze werden uitgevoerd met toelating van de gemeentelijke politie.

Vraag nr. 251 van 13 juni 2001 van de heer JOHAN DE ROO

N44 Aalter-Maldegem – Geluidshinder

De N44 tussen Aalter en Maldegem is uitgegroeid tot een grote verkeersas richting E40, N9 en N49. Daarbij komt dat de N44 tot primaire weg I zal worden omgevormd.

De grotere verkeersdruk heeft op zijn beurt heel wat geluidsoverlast met zich meegebracht, en die verkeersdruk zal allicht nog toenemen.

1. Werden er recentelijk nog metingen uitgevoerd om na te gaan wat de geluidshinder is voor de omwonenden van de N44?
2. Worden er nog geluidsmetingen in het vooruitzicht gesteld?
3. Aan welke alternatieven voor geluidsschermen wordt er gedacht bij de omvorming van de N44 tot primaire weg I?

Antwoord

1. In Knesselare en Maldegem werden recentelijk nog metingen uitgevoerd langs de gewestweg N44. De uitslag en het bijbehorend verslag ervan worden rechtstreeks aan de betrokken gemeenten doorgestuurd.
2. Geluidsmetingen worden enkel uitgevoerd op grond van specifieke klachten van omwonenden.
3. Een alternatief voor de plaatsing van geluidsschermen is de aanleg van een geluidsarme wegverharding.

Vraag nr. 253
van 18 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Resultaten

Zoals elk jaar wordt door De Lijn een analyse gemaakt van het reizigersvervoer voor het afgelopen dienstjaar. De analyses moeten een beeld geven van het marktaandeel van De Lijn in verhouding tot andere vervoermiddelen in Vlaanderen. Op basis hiervan kunnen conclusies worden getrokken en kan het beleid worden bijgesteld.

1. Wat zijn de belangrijkste cijfers inzake het reizigersvervoer georganiseerd door De Lijn voor het dienstjaar 2000, verdeeld per provincie ?
2. Wat zijn de resultaten per vervoerbewijs, met onderverdeling naar ontvangsten en reizigers ?
3. Welke middelen (personeel, soorten bussen en trams) werden gedurende het dienstjaar 2000 ingezet om deze resultaten te boeken ?
4. Welke evolutie wordt er sinds 1995 vastgesteld m.b.t. dezelfde gegevens ?
5. Zijn de cijfers van die aard dat er nieuwe maatregelen worden genomen of dat het huidige beleid ten aanzien van De Lijn wordt bijgesteld ?

Antwoord

1. Reizigersvervoer 2000

Entiteit	Aantal reizigers	Ontvangsten in fr.
Antwerpen	92.236.478	1.601.003.431
Oost-Vlaanderen	53.760.491	964.072.333
Vlaams-Brabant	42.850.655	855.886.301
Limburg	19.986.864	445.467.599
West-Vlaanderen	31.575.398	697.765.209
Totaal	240.409.886	4.564.194.873

2. Resultaten per vervoerbewijs met onderverdeling naar ontvangsten en reizigers

Vervoerbewijs	Aantal reizigers	Ontvangsten in fr.
Biljetten	29.501.285	1.109.905.696
Kaarten	48.339.133	1.455.324.397
Abonnementen (gewone, stad en voorstad)	40.732.460	546.474.617
Abonnementen 25-	70.846.336	813.736.996
Gemengde abonnementen	13.602.024	182.805.324
Bijzondere diensten	9.345.000	232.418.637
Tegemoetkoming derden	26.074.164	136.946.964
Andere	1.969.484	86.582.242
Totaal	240.409.886	4.564.194.873

3. Ingezette middelen

Personeelsbestand			
	Man	Vrouw	Totaal
Directiepersoneel	10	0	10
Afdelingshoofden	32	8	40
Weddetrekkend personeel	635	293	928
Loontrekkend personeel	4.359	476	4.835
Totaal 2000	5.036	777	5.813

Rollend materieel

Autobussen en trolleybussen	Eigen beheer	Exploitanten	Totaal
Standaardbussen	1.254	810	2.064
Gelede bussen	233	7	240
Stads- en midibusen	201	30	231
Trolleybussen	20	0	20
Totaal	1.708	847	2.555
Trams	291	0	291

4. Evolutie sinds 1995

Personeel

Jaar	Aantal
1999	5.591
1998	5.425
1997	5.234
1996	4.997
1995	4.846

Rollend materieel

Autobussen en trolleybussen	Eigen beheer	Exploitanten	Totaal
1999	1.699	847	2.546
1998	1.621	844	2.465
1997	1.593	844	2.437
1996	1.564	843	2.407
1995	1.452	834	2.286
Trams (alle in eigen beheer)			Totaal
1999			274
1998			278
1997			278
1996			279
1995			280

5. Beleid

Het beleid ten aanzien van De Lijn wordt gestuurd vanuit het Vlaams regeerakkoord en de Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken (*Stuk 164 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

In dat kader voerde De Lijn tussen 1 januari en 1 oktober 2000 stapsgewijs het gratis openbaar vervoer voor 65-plussers in.

Mede door het convenantenbeleid onderging het openbaar vervoer de voorbije jaren reeds een grondige vernieuwing.

In 2000 zijn de eerste projecten in het kader van de basismobiliteit gestart. De bedoeling is om tegen eind 2004 alle Vlaamse gemeenten te voorzien van een basisaanbod aan openbaar vervoer. Daarnaast is er ook een toename van de investeringen, onder meer in bijkomend rollend materieel.

Meer algemeen wordt er in de toekomst gestreefd naar het aanbieden van een hogere fre-

quentie en een hogere commerciële snelheid, door een gerichte aanpak in een aantal steden.

**Vraag nr. 254
van 18 juni 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Bij heel wat publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen of ondernemingen die betrokken zijn bij de uitvoering van het beleid van de minister, wordt de minister in de leidinggevende organen vertegenwoordigd door een persoon (een commissaris, een afgevaardigde, een gemachtigde, ...) die rechtstreeks onder hem/haar ressorteert en enkel aan hem/haar rekenschap verschuldigd is, en die dus onafhankelijk werkt van en in zekere zin parallel met de bevoegde diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik stel vast dat de opdrachten van die vertrouwenspersonen, hun kwalificaties, hun rechten, hun plichten en hun vergoeding erg uiteenlopend geregeld werden, en ook in diverse soorten normen (decreten, besluiten, beheersovereenkomsten, ...).

1. Kan de minister een bondig overzicht bezorgen waarin vermeld wordt bij welke publiekrechtelijke of privaatrechtelijke instellingen of ondernemingen hij/zij vertegenwoordigd wordt door een persoon die rechtstreeks onder hem/haar ressorteert en enkel aan hem/haar rekenschap verschuldigd is ; hoe de functie wordt omschreven (commissaris, afgevaardigde, gemachtigde, ...) ; of er kwalificatievereisten voor die functie bestaan ; welke rechten en plichten die persoon heeft ; welke vergoeding hij krijgt en in welke reglementering dit alles geregeld wordt ?
2. Kan de minister ook een lijst bezorgen van die functies, met vermelding van de datum van aanstelling ?
3. Hoe evalueert de minister de werking van dergelijke vertegenwoordigers ?

Genieten die vertegenwoordigers eenzelfde statuut, of bestaan er dienaangaande verschillen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 255
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 70
van 18 juni 2001
van mevrouw Patricia Ceysens
Blz. 224

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 256
van 18 juni 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Kantoorgebouw De Lijn Leuven – Zonnepanelen

In mijn schriftelijke vraag nr. 159 van 22 maart 2001 informeerde ik waarom bij de uitwerking van het project m.b.t. het kantoorgebouw van De Lijn in Leuven geen gebruik werd gemaakt van zonnepanelen voor de elektriciteit (fotovoltaïsche panelen of PV-systemen).

In zijn antwoord verwijst de minister vice-president voornamelijk naar de actieve thermische zonne-energie (voor het warmwatergebruik en de verwarming). De vraag naar zonnepanelen met het oog op elektriciteitsproductie werd niet beantwoord. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1693 – red.*)

De minister antwoordde dat de panelen niet geplaatst werden, omdat in de stabiliteitsstudie hiermee geen rekening werd gehouden. Gezien de con-

structie van het dak van dit kantoorgebouw – zinken dak met horizontale banen – lijkt het mij mogelijk om deze PV-systemen ook achteraf op het dak aan te brengen. Er zijn fotovoltaïsche panelen ontwikkeld (Eternit en Soltech) met éénzelfde analoge horizontale vorm (ongeveer 130 cm lang), die net als leien overlappend kunnen worden gelegd. Het gewicht van de PV-leien is ongeveer 12 kg/m², wat voor de stabiliteit niet echt een probleem kan vormen.

Ondertussen werd in het Vlaams Parlement op 23 mei 2001 een voorstel van resolutie aangenomen m.b.t. de voorbeeldrol van de overheid inzake energiebesparing (Stuk 343 (1999-2000) – Nr.6).

1. Is het in het kader van die voorbeeldrol van de Vlaamse overheid m.b.t. overheidsgebouwen niet aangewezen voor dit nieuwe gebouw de mogelijkheden van zonne-energie opnieuw te bekijken ?
2. Wordt de mogelijkheid om PV-systemen overlappend aan te brengen op de bestaande dakconstructie onderzocht of zal dit nog worden onderzocht ?

Antwoord

1. De oriëntatie van het dak van het nieuwe gebouw is goed, maar de hellingshoek van het dak bedraagt 45 graden. De beste hellingshoek voor netgekoppelde systemen is 30 graden, om maximaal gebruik te maken van de sterke zomerzon.

De geproduceerde energie staat niet in verhouding tot de afname van het gebouw. Er zou dus niet met een autonoom systeem kunnen worden gewerkt, maar wel met een gekoppeld systeem, dat echter zeer duur is. De kosten ervan liggen te hoog in vergelijking met de gewone stroomafname van het net.

De kostprijs van een volledige installatie, kabels en invector inbegrepen, bedraagt ongeveer 34.000 frank/m². De opbrengst van een dergelijk zonnepaneel is 100 kWh/m² per jaar, wat overeenkomt met 600 frank aan elektriciteitsverbruik (KWh : kilowattuur – red.). De levensduur van de zonnepanelen bedraagt twintig jaar. Rekening houdende met de geringe opbrengst is een dergelijke investering niet verantwoord.

2. Het aanbrengen van zonnepanelen is onderzocht.

Het aanbrengen van deze panelen bovenop zinken platen veronderstelt een verankering door deze platen, met mogelijk lekkage tot gevolg. Het vervangen van de zinken panelen door zonnepanelen veronderstelt dat deze panelen waterdicht aansluiten op de zinken platen. Het gehele concept van het plaatsen van de zinken platen in halfsteensverband is door de zinkleverancier uitgewerkt.

Gelet op deze werkwijze, en de zeer moeilijke plaatsingswijze van de zinken platen, is een vervanging door zonnepanelen met een waterdichte aansluiting onmogelijk. Zowel voor een bevestiging bovenop, als tussen de zinken panelen kan geen garantie inzake de waterdichtheid van het dak verkregen worden.

Vraag nr. 257 van 21 juni 2001 van de heer CARL DECALUWE

Olievervuiling Middelkerke – Opruiming

Ten gevolge van een aanvaring tussen twee schepen voor de kust van De Haan, werd in de nacht van 16 op 17 april 2001 olievervuiling vastgesteld op het strand van Middelkerke. Over een afstand van meer dan acht kilometer tussen Middelkerke en de Pier van Nieuwpoort lag er olie in stroken van drie tot vijf meter breed.

De opruimingsactie werd uitgevoerd door de brandweerkorpsen van Middelkerke, Gistel en Nieuwpoort, ondersteund door de technische diensten van de gemeenten, de Civiele Bescherming van Jabbeke en militairen van Lombardsijde.

Conform de wet ter bescherming van het marine milieu worden, in dergelijke gevallen van aanvaring met olievervuiling tot gevolg, de kosten verhaald op de vervuiler.

Het Vlaams Gewest is betrokken partij, aangezien het conform de federale bevoegdheidsverdeling verantwoordelijk is voor het afvalbeleid. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) is in deze echter niet betrokken. De administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) zou als vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest opgetreden zijn.

Door de provincie West-Vlaanderen werd een coördinatievergadering georganiseerd om tot een afstemming tussen alle betrokken partijen te

komen inzake een eis tot schadevergoeding. Er werd overeengekomen om één advocaat aan te stellen die de belangen van de betrokken partijen zou verdedigen.

1. Is het correct dat de administratie Waterwegen en Zeewezen als vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest is opgetreden ?
2. Welke bedrijven werden door AWZ aangeschreven om in te staan voor de opruiming en verwerking van de olieresten ?

Wie werd uiteindelijk aangewezen om deze taak uit te voeren ?

Wat is de stand van zaken ?

3. Wat is de raming van de kostprijs voor ruiming en verwerking van de olieresten ?

Over hoeveel ton olieresten gaat het nu uiteindelijk ?

4. Was de vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest aanwezig bij de coördinatievergadering die werd georganiseerd door het provinciebestuur van West-Vlaanderen ?
5. Heeft het Vlaams Gewest zich geschaard achter het principe dat de belangen van de betrokken partijen verdedigd worden door één advocaat ?

Of werd geopteerd voor een andere werkwijze ?

6. Werd over dit dossier reeds overleg gepleegd met minister Dua?

Antwoord

1. Als de olievervuiling het gevolg is van een zware scheepsramp op de Noordzee, zal de interventie gebeuren volgens de procedure van het "rampenplan Noordzee".

In dat geval wordt vooralarm en alarm gegeven door de nautisch directeur van het Zeewezen of zijn plaatsvervanger, thans ressorterend onder de afdeling Scheepvaartbegeleiding van de administratie Waterwegen en Zeewezen. Bij alarm wijst deze de commandopost aan en zorgt hij ook voor een versterkte 24-uren permanentie in het Zeereddings- en Coördinatiecentrum.

De gecoördineerde interventies op zee gebeuren onder leiding van de gouverneur, hiervoor bijgestaan door de nautisch directeur van het

Zeewezen, de commandant van het COMOPS-NAV (Commando Marineoperaties NAVO) en een vertegenwoordiger van de Beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee.

Met betrekking tot de aspecten op zee is de administratie Waterwegen en Zeewezen, nautisch directeur, in het kader van het rampenplan dus noodzakelijkerwijze de vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest.

Bij de coördinatie van de interventies aan land wordt de gouverneur bijgestaan door de chef van de Permanente Eenheid Liedekerke van de Civiele Bescherming.

In onderhavige zaak is het evenwel niet nodig gebleken vooralarm af te kondigen in het kader van het "rampenplan Noordzee". De tussenkomst van het Vlaams Gewest heeft zich beperkt tot het verwittigen van de nautisch directeur, van de BMM en de marine, en tot het inzetten van een vaartuig, de Zeehond, door de afdeling Vloot, voor hulp in de bestrijding van de olie op zee.

Met betrekking tot de verwijdering van de olie op het strand werd door de gemeenten opgetreden in het kader van hun wettelijke taak tot het proper houden van het openbaar domein op hun grondgebied (ook opgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 betreffende de strandconcessies). Hierbij kregen ze de hulp van de Civiele Bescherming en op vraag van Middelkerke werd ook de Landmacht ingezet.

De afdeling Waterwegen Kust, eigenaar van de kustinfrastructuur, heeft uiteindelijk geen schade aan het patrimonium van het Vlaams Gewest (AWZ), aangezien de olieresten door de getroffen gemeenten en de Civiele Bescherming volledig werden verwijderd.

In het kader van de terugvordering van de schade door de diverse instanties was dan ook enkel de afdeling Vloot aanwezig op de coördinatievergadering georganiseerd door de gouverneur op 26 april 2001.

2. Er was geen tussenkomst van AWZ vereist voor de verwijdering van olieresten op het strand, aangezien dit volledig werd uitgevoerd door de gemeentebesturen, bijgestaan door de Civiele Bescherming.
3. Ik heb geen zicht op de kosten, noch op de verwijderde hoeveelheid olie, aangezien de oprui-

ming gebeurde door toedoen van de gemeenten.

4. Er was een vertegenwoordiger van de afdeling Vloot aanwezig op de coördinatievergadering van het provinciebestuur van West-Vlaanderen, in het kader van de kosten voor het inzetten van de Zeehond.
5. De vraag of met betrekking tot voormelde kosten een gemeenschappelijke schadeclaim zal worden ingediend, werd door de afdeling Vloot aan de Juridische Dienstverlening voorgelegd.
6. Het is mij niet bekend of door de instanties die de olie hebben verwijderd, overleg werd gepleegd met minister Dua.

Vraag nr. 258
van 21 juni 2001
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Kantienbergparking Gent – Bestemming

Rondom het cinemacomplex Decascoop aan Ter Platen in Gent liggen een aantal straten en parkings die niet enkel aan de basis liggen van verkeersoverlast, maar bovendien ook vrij gevaarlijk zijn voor de gebruikers, meer bepaald de fietsers, zoals de Kantienberg en het Stalhof.

Het stadsbestuur van Gent heeft in principe een heraanleg van dit probleemgebied (Kantienberg/Stalhof/Benedictijnenstraat/Voetweg) gepland voor 2004.

De schepen van Openbare Werken van de stad Gent verklaarde echter dat dit plan gehypothekeerd wordt door het feit dat het Vlaams Gewest nog een invulling moet geven aan de "Kantienbergparking" (dikwijls ten onrechte parking Decascoop genoemd, aangezien er aan de Decascoop zelf ook een parking ligt), en dat het dus niet zinvol is vernieuwingswerken aan de omliggende wegen uit te voeren zolang er nog andere zware bouwwerken moeten gebeuren.

1. Wat is nu precies de juiste bestemming van de "Kantienbergparking" volgens het Vlaams Gewest ?
2. Wanneer beginnen de werken ? En hoelang zullen ze duren ?

Antwoord

Ik moet mededelen dat ikzelf niet bevoegd ben voor deze aangelegenheid. Het betreft blijkbaar de mogelijke bouw van een kantoorgebouw door de Regie der Gebouwen (behorende tot het federale Ministerie van Ambtenarenzaken), bestemd voor het (eveneens federale) Ministerie van Financiën.

Eventuele raakpunten met gewestelijke bevoegdheden zijn gesitueerd op het vlak van de ruimtelijke ordening (opmaak plan van aanleg, bouwvergunning, etc.).

Voor deze aangelegenheden is mijn collega de heer Dirk Van Mechelen bevoegd.

Vraag nr. 259
van 28 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Snelbus lijn 212 – Doorstroming Brussel

In het kader van de reorganisatie van het busvervoer tussen opstapplaatsen in Brussel en het noordwestelijk randgebied in de richting van Aalst, plant De Lijn een sneldienst op lijn 212, als aanvulling op de lijn AL, maar enkel tijdens de spitsuren. Deze bussen vertrekken vanuit Koekelberg (Simonis) en zijn bedoeld om het woon-werkverkeer en het woon-schoolverkeer beter te laten verlopen.

Overwogen wordt deze lijn verder door te trekken naar het station van Brussel-Noord. Terecht wenst De Lijn echter vooraf garanties voor een betere doorstroming van haar bussen in het centrum van Brussel.

Toch kan men wel enige bedenkingen uiten bij de mogelijkheid voor deze snelbussen om zonder veel tijdverlies het op de spitsuren reeds zeer drukke verkeer te trotseren.

1. Werd er in dit verband reeds overleg gepleegd met de instanties die in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest verantwoordelijk zijn voor het verkeer, over de mogelijkheid om van bepaalde faciliteiten gebruik te maken ?
2. Werd bij het opmaken van de dienstregelingen rekening gehouden met het tijdverlies dat zich zou kunnen voordoen tijdens de spitsuren ?

Antwoord

In het kader van het Principieel Akkoord tussen de Vlaamse en Brusselse ministers van Mobiliteit is er op geregelde basis overleg over mobiliteitsdossiers die de gewestgrenzen overschrijden. Hieronder volgt een overzicht van dossiers die verband houden met doorstromingsmaatregelen voor onder meer de lijn 212.

1. Een overzicht van de dossiers die momenteel lopende zijn.
 - Uitvoering van een haalbaarheidsstudie met betrekking tot doorstromingsmaatregelen op het traject tussen Asse en Brussel-Noord.
 - De administratie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft zijn goedkeuring gegeven voor de plaatsing van een fysieke afscherming op de bestaande busbaan op de Leopold II-laan.
 - Er ligt momenteel een studie op tafel voor de aanleg van een busbaan in beide richtingen op de 's Landsroemlaan.
 - Maandelijks is er een overleg tussen De Lijn en de administratie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende verkeerslichtenregelingen op de Brusselse kruispunten.
 - Het project Cobru werd opgestart. Dit project heeft tot doel een nieuwe centrale voor de regeling van Brusselse verkeerslichten in werking te stellen. Men beoogt daarmee onder meer actief te kunnen ingrijpen wanneer er zich problemen voordoen. In eerste instantie wordt in een testzone voorzien in de omgeving van de Basiliek. In het kader van dit project wordt als test een busbaan gecreëerd op de Keizer Karellaan.
2. De snelbussen van de lijn 212 Aalst-Asse-Brussel rijden alleen maar tijdens de spitsuren. De rittijd van lijn 212 werd bijgevolg volledig aangepast aan de reistijden die nodig zijn tijdens de spitsuren.

**Vraag nr. 260
van 28 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

De Lijn Vlaams-Brabant – Informatie

Als aanloop naar de realisatie van het Gewestelijk Expresnet (GEN), dat de verkeersproblematiek in een ruime kring rond het Brusselse Hoofdstedelijke gewest zou moeten helpen oplossen, heeft De Lijn de eerste stappen gedaan om de frequentie van haar busdiensten te verhogen en nieuwe lijnen te creëren op het traject Brussel-Asse-Aalst.

Het initiatief past zeker in het kader van het mobiliteitsbeleid van de Vlaamse regering en zal ongetwijfeld kunnen bijdragen tot het vergemakkelijken van de verplaatsingen.

Toch rijzen daarbij enkele vragen in verband met de ruchtbaarheid die aan dit initiatief wordt gegeven. Het komt er inderdaad op aan om een aantal door de jaren heen aangekweekte verplaatsingsgewoonten te doorbreken.

1. Besteedt De Lijn wel voldoende aandacht aan het verspreiden van informatie in de gemeenten die door de bestaande en nieuwe buslijnen worden aangedaan ?
2. Ontvangen de bewoners uit de streek duidelijke inlichtingen over de routes, haltes en dienstregeling ?
3. Werd hiervoor een speciale informatiecampagne op touw gezet ?

Wordt deze door De Lijn zelf georganiseerd, of werd hiervoor een beroep gedaan op gespecialiseerde firma's ?

Werd hiervoor een aanbesteding uitgeschreven ?
4. Voor wanneer is een evaluatie gepland van de reacties van het publiek op deze verbetering van het vervoersaanbod van De Lijn ?

Door wie wordt deze evaluatie uitgevoerd ?

Antwoord

- 1 t.e.m. 3. De organisatie van de informatiecampagne gebeurt door de Vlaamse Vervoermaatschappij zelf.

Bij de opstart werd een doelgroepgerichte promotiefolder en een Lijnfolder met de dienstregeling huis aan huis bedeed in de betrokken gemeenten. De Lijnfolders werden ook op de autobussen en in de Lijnwinkels verdeeld. Alle abonnees ontvingen bovendien een aankondi-

ging van de wijzigingen op de lijnen in hun regio.

Op 8 juni 2001 was er een persvoorstelling in het gemeentehuis van Asse, waaraan de regionale pagina's van de nationale kranten en Ring TV aandacht besteedden.

Eveneens in juni werd de informatiekraant van De Lijn – Vlaams-Brabant met informatie over de nieuwe diensten in de autobussen verdeeld. De betrokken gemeenten ontvingen een informatieartikel voor opname in hun gemeenteblad.

Voor de nieuwe busbanen op de N9 in Asse gebeurde einde juni een sensibiliseringscampagne voor de automobilisten, met verdeling van een folder over het nieuwe verbeterde busaanbod. Deze actie wordt herhaald in september.

Voor de aanpassingen van de buslijnen tussen Aalst en Brussel wordt op korte termijn een netplan opgemaakt en wordt in de betrokken gemeenten een infodag met promotieteam georganiseerd.

Voor de aanvang van het nieuwe schooljaar wordt een spot op Ring TV gepland en een nieuwe verdeling van de informatiefolder.

4. Na het eerste exploitatiejaar wordt een tevredenheidsenquête uitgevoerd door de Vlaamse Vervoermaatschappij. Vóór de opstart, en na afloop van één jaar, geeft de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers zijn advies.

De jaarlijkse evaluatie gebeurt door de Provinciale Openbaarvervoercommissie, waarin vertegenwoordigd zijn :

- een externe auditor, lid van de Provinciale Auditcommissie ;
- het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waaronder de administratie Wegen en Verkeer ;
- een raadgever Openbaar Vervoer van het kabinet van de Vlaamse minister van Mobiliteit ;
- de betrokken gemeenten ;
- de Vlaamse Vervoermaatschappij.

Op basis van deze evaluatie wordt besloten tot het al dan niet voortzetten of aanpassen van het project.

**Vraag nr. 261
van 28 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE**

N382 Waregem – Geluidshinder

Reeds jaren ijveren de inwoners van de Kuipersstraat in Waregem ervoor om de geluidsoverlast langs de N382 in te perken.

Uit recente geluidsmetingen blijkt dat er gemiddeld 66 decibel wordt gemeten op deze locatie. Op het investeringsprogramma zijn er vooralsnog geen middelen ingeschreven om langs deze gewestweg geluidsschermen aan te brengen.

1. Worden er op basis van betrokken geluidsmetingen middelen ingeschreven op het volgende investeringsprogramma ?

Welke middelen zijn hiervoor noodzakelijk ?

2. Welke stappen dienen nog ondernomen te worden alvorens dit project kan worden gerealiseerd ?

Antwoord

1. Op 12 juni 2001 gaven de geluidsmetingen (omgeving Kuipersstraat) meetresultaten van 66 à 69 dB(A) bij westenwind. Bij de meest nadelige windrichting (noorderwind) kan het geluidsniveau oplopen tot 70 dB(A).

Om effectief te zijn, zou een geluidsscherm moeten worden geplaatst over een lengte van ongeveer 500 meter, vanaf een twintigtal meter voorbij de Lebbestraat tot op een twintigtal meter voor de Bieststraat. De kosten voor het scherm kunnen in eerste instantie geraamd worden op 15 miljoen frank.

2. Om het project te realiseren, dient module 5 van het mobiliteitsconvenant afgesloten te worden tussen het Vlaams Gewest en de stad Waregem. Deze bijakte voorziet in cofinanciering vanwege de lokale overheid.

De bijdrage van de lokale overheid is afhankelijk van het gemeten geluidsniveau (LEQ). Ze

bedraagt 0 % van de aanlegkosten als het maximum gemeten L_{eq} minstens 80 dB(A) bedraagt en 100 % van de aanlegkosten als het maximum gemeten L_{eq} minder dan 65 dB(A) bedraagt. In de tussenliggende gevallen – tussen 65 en 80 dB(A) – bedraagt de procentuele tegemoetkoming (T) van de lokale overheid $T = -(5 \times L_{eq}) + 400$ (lineair verband).

In onderhavig geval bedraagt de tegemoetkoming van de stad Waregem dus $T = -(5 \times 70) + 400 = 50$ %. Voor het berekenen van het aandeel van de gemeente kan immers uitgegaan worden van een maximum gemeten L_{eq} -waarde van 70 dB(A).

Vraag nr. 262
van 28 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

N323 Kortrijk – Wegdek

Het wegdek van de N323 in Kortrijk ter hoogte van de Condédreef is in slechte staat.

1. Zijn de bevoegde diensten van de minister vice-president daarvan op de hoogte ?

Op welke manier werden zij hiervan op de hoogte gebracht ?

2. Wat is de geraamde kostprijs voor de herstelling ?

3. Voor wanneer is de herstelling gepland ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen) is op de hoogte van de staat van de Condédreef. Vanaf de gewestweg N43 (Aalbeeksesteenweg) tot aan de R8 (Wolvenstraat) is de toplaag op sommige plaatsen inderdaad beschadigd. Dit blijkt uit metingen uitgevoerd door de afdeling Wegenbouwkunde.

2. De herstelling met een slemlaag wordt geraamd op 1.900.000 frank.

3. Uit de metingen uitgevoerd door de afdeling Wegenbouwkunde blijkt dat over een lengte van twee kilometer (2 rijstroken van 1 km) de visuele index over :

- geen enkele hectometer zeer slecht is ;
- 3 hectometer slecht is ;
- 2 hectometer voldoende is.

De overige hectometers zijn goed of zeer goed. Gezien de relatief goede resultaten van deze metingen, werd de Condédreef niet opgenomen voor structureel onderhoud in het indicatief meerjarenprogramma, maar wordt nu overwogen een deel van de weg te behandelen met een slemlaag in het kader van een bestek voor gewoon onderhoud.

Eind dit jaar wordt een nieuw onderhoudsbestek aanbesteed. Daar een slemlaag enkel bij zeer goed weer kan worden geplaatst, kan de herstelling op zijn vroegst in de lente van 2002 uitgevoerd worden.

Vraag nr. 263
van 28 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

N49 Zwijndrecht – Geluidshinder

De N49 in Zwijndrecht is een heel drukbereden toegangsweg naar de Waaslandhaven. Het wegdek bestaat nog uit oude beton met veel groeven, wat wellicht een van de grote oorzaken is van de geluidsoverlast die zich daar voordoet.

Vorig jaar werd bij de heraanleg van de N49 een berm aangelegd. Onlangs werden naar verluidt geluidsmetingen uitgevoerd ter hoogte van de Neerstraat.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van alle meetresultaten per locatie langs de N49 waar geluidsmetingen uitgevoerd zijn ?

2. Werden deze meetresultaten reeds geïnterpreteerd ?

Zo ja, wat zijn de bevindingen ?

3. Welke maatregelen worden genomen ten behoeve van de omwonenden ?

Welke criteria worden hiervoor gehanteerd ?

4. Werden er reeds uitvoeringstermijnen bepaald voor de concretisering van geluidswerende maatregelen ?

5. Welke budgetten zijn hiervoor vrijgemaakt ?

Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer (afdelingen Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Wegenbouwkunde) heeft geen geluidsmetingen langs de gewestweg N49 uitgevoerd.

Wel werden metingen uitgevoerd langs de autosnelweg E17 in Zwijndrecht (Burcht) ter hoogte van de Boskouter. Gezien de ligging kunnen deze metingen moeilijk als referentie gebruikt worden voor geluidshinder langs de N49 ter hoogte van de Neerstraat in Zwijndrecht.

Vraag nr. 264
van 28 juni 2001
van de heer ANDRE DENYS

N49 Zelzate-Knokke – Aansluiting St.-Laureins

Door de geplande omvorming van de expresweg N49 Zelzate-Knokke naar autosnelweg worden alle rechtstreekse aansluitingen naar en van de Oost-Vlaamse gemeente Sint-Laureins afgesloten. Hierdoor zullen Sint-Laureins en de deelgemeenten zeer moeilijk bereikbaar worden en zal er bovendien extra verkeer gegenereerd worden via de gemeente Eeklo.

De oplossing bestaat er enerzijds in een rechtstreekse aansluiting te creëren vanuit Sint-Laureins op het oprittencomplex dat vandaag gebouwd wordt in Eeklo ter hoogte van de N49-N9.

Anderzijds is een rechtstreekse aansluiting aangegeven in de gemeente Kaprijke, opdat de inwoners van de gemeenten Watervliet en Sint-Jan-in-Eremo de expresweg zouden kunnen bereiken.

Sint-Laureins stelt met andere woorden geen apart oprittencomplex voor, maar wel een rechtstreekse verbinding naar het oprittencomplex in Eeklo. De gemeenten St-Laureins, Kaprijke en Eeklo zijn unaniem vragende partij voor deze oplossingen.

Welke oplossing werd voor deze problematiek uitgewerkt ?

Antwoord

Een rechtstreekse aansluiting vanuit Sint-Laureins op het in aanleg zijnde oprittencomplex N49-R43 (ring om Eeklo) is op dit ogenblik uitgesloten en niet wenselijk.

Noch in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, noch in het gewestplan Eeklo-Aalter, noch in het ontwerp van streefbeeld voor de N49, noch in het mobiliteitsplan van Sint-Laureins is er sprake van een rechtstreekse aansluiting ter hoogte van deze locatie.

Een bijkomende aansluiting op het in aanbouw zijn T-vormige complex betekent in feite dat een vierde tak moet worden toegevoegd aan de huidige drie takken van het complex. Dat betekent dat een volledig klaverblad moet worden aangelegd met belangrijke bijkomende onteigeningen langs de noord- en zuidkant van de gewestweg N49 als gevolg.

De aanleg van deze aansluiting is op dit ogenblik dus zowel juridisch als praktisch onmogelijk.

De verbinding van Sint-Laureins met de omgebouwde N49/A11 verloopt langs de gewestwegen N455 (Eeklo-Sint-Laureins), N9 (vak Eeklo-Maldegem) en R43 (ring om Eeklo). Dit werd tot op heden zowel door Sint-Laureins als Eeklo aangevaard.

Met betrekking tot het al dan niet voorzien in een aansluitingscomplex in Kaprijke dient te worden vermeld dat dit pas beslist zal worden nadat de MER-studie in verband met de omvorming van de gewestweg N49 tot autoweg is afgerond (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Vraag nr. 266
van 28 juni 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Fietspaden – Oost-Vlaanderen

In de Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 1999-2004 heeft de minister vice-president gesteld dat hij tijdens deze legislatuur heel wat fietspaden zou aanleggen of veiliger maken. Er zouden ook bijkomende fietspaden worden aangelegd uit het oogpunt van het woon-werk- en woon-schoolverkeer. Ze moeten deel uitmaken van de fietspadennetwerken die door de provincies worden uitgetekend. (*Stuk 164 (1999-2000) – red.*)

1. Welke middelen werden er in de begroting 2000 en 2001 bij Openbare Werken ingeschreven voor de aanleg van nieuwe fietspaden in de provincie Oost-Vlaanderen ?

2. Welke nieuwe fietspaden werden in het jaar 2000 en 2001 aangelegd in de provincie Oost-Vlaanderen ?
3. Over hoeveel kilometer nieuwe fietspaden gaat het voor de provincie Oost-Vlaanderen ?

Wat is het bedrag dat hiervoor in 2000 effectief werd uitgegeven ?

Antwoord

De fietspadenprojecten aangelegd in de loop van 2000 in de provincie Oost-Vlaanderen zijn :

Weg nummer	Gemeente	Lengte (m)
N422	Gent	450
N49	Eeklo	300
N456	Evergem	1.960
N456	Evergem	470
N70	Zwijndrecht	1.900
N70	Zwijndrecht	1.700
N70	Zwijndrecht	100
N70	Zwijndrecht	100
N41	Aalst	220
N47	Dendermonde	774
		126
N47	Dendermonde	787
		103
N405	Ninove	732
N405	Ninove	690

De fietspadenprojecten op de begroting 2000 vertegenwoordigen een bedrag van 218 miljoen frank. Een overzicht van de fietspaden die in 2001 aangelegd werden, kan begin 2002 verstrekt worden.

1. Het aantal kilometer nieuwe fietspaden bedraagt voor de provincie Oost-Vlaanderen :

voor 2000 : 10,412 km,
voor 2001 : 7,292 km.
2. Zoals reeds vermeld onder punt 1, betreft het zelden of nooit een zuivere aanleg van een fietspad. Uitgaande van een gemiddelde ramingsprijs van 10 miljoen frank per kilometer aangelegd fietspad, is dus in 2000 effectief een bedrag uitgegeven van ruim 104 miljoen frank.

Vraag nr. 267 van 4 juli 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N79 Maastrichtersteenweg Tongeren – Kruispunt N618

De drukte op de Maastrichtersteenweg in Tongeren (N79) neemt nog steeds toe : de verdere groei van het industrieterrein Tongeren-Oost is hieraan niet vreemd. Zowel de logistieke bedrijven als de bewoners van de aangrenzende dorpen en de personen die de autosnelweg E313 willen verlaten of oprijden, ervaren dagelijks deze gevaarlijke toestand. Voor (vracht)wagens van de bedrijven op het industrieterrein van Tongeren-Oost en voor omwonenden van de dorpen rond de N79 wordt het steeds moeilijker om de snelweg of het industrieterrein op/af te rijden.

Dit leidt tot gevaarlijke toestanden. Dit geldt in het bijzonder voor het kruispunt van de N79 met de N618, vooral gebruikt door de bewoners van Berg en de dorpen van de Jekervallei.

Op mijn schriftelijke vraag nummer 438 van 22 september 2000 antwoordde de minister vice-president dat de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid voorstellen deed inzake tussentijdse maatregelen om het kruispunt van de Maastrichtersteenweg (N79) en de Viséweg (N618) in Tongeren veiliger te maken. Er zouden onder andere verkeerslichten komen en aanpassingen aan de weg. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 592 – red.*)

1. Kan de minister vice-president recente cijfers meedelen over de verkeersintensiteit op de verschillende knelpunten van de Maastrichtersteenweg, met name het kruispunt N79-N618, het industrieterrein, de autoweg ?

Hoe is de evolutie ten opzichte van de vorige jaren ?

2. Hoever staat het met de concretisering en de timing van de voorstellen om enerzijds het kruispunt N79-N618 aan te passen en anderzijds de rijstroken te versmallen buiten de kruispunten ?
3. Worden er voor het verkeer dat uit de richting Tongeren komt extra waarschuwingen aangebracht voor de verkeerslichten, gezien de slechte zichtbaarheid ?

4. Zijn er door het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt N79-N618 aanpassingen nodig aan de rijrichting van het verkeer op Tomveld ?
5. Blijft in de planning opgenomen dat de insteekweg Maastrichtersteenweg-Luikersteenweg slechts vanaf 2005 aangevat wordt ? Voor wanneer is de voltooiing gepland ?

Antwoord

1. Hierbij een overzicht van de verkeersintensiteiten ter hoogte van het kruispunt van de N79 en de N618.

	Gemiddeld aantal perso- nenwageneen- heden/dag op N79		Maximum- aantal perso- nenwageneen- heden/uur op het kruispunt
1998 ¹	11.800		
2000-februari	14.386	+ 22 %	
2000-mei			1.835
2001-maart	10.947	- 24 %	
2001-mei			1.639
			- 11 %

¹ = gemiddeld aantal voertuigen per dag

2. Door de afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer werd een plan opge maakt voor de heraanleg van het kruispunt N79/N618 met plaatsing van een driekleurige lichtsignalisatie.

De heraanleg vereist een kleine onteigening in drie van de vier hoeken van het kruispunt. De onteigeningen worden gepland voor 2001, zodat de werken in de eerste helft van 2002 kunnen worden uitgevoerd.

3. Normaliter worden verkeerslichten boven de rijweg aangebracht, zodat het kruispunt vanop voldoende afstand zichtbaar is voor het verkeer vanuit de richting Tongeren.
4. Een beperkte aanpassing van de aansluiting Tomveld is noodzakelijk bij de heraanleg, doch Tomveld blijft toegankelijk.
5. De indringingsweg N79 is opgenomen in het meerjarenprogramma van de afdeling Wegen en Verkeer Limburg. Een precieze timing van de uitvoering is nog niet bekend.

In 2001 wordt een aanbesteding uitgeschreven voor het opmaken van het streefbeeld met betrekking tot deze indringingsweg en de heraanleg van de bestaande ring R72 om Tongeren.

Vraag nr. 268 van 4 juli 2001 van de heer JOHAN MALCORPS

Leerlingenvervoer – Tarieven

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 146
van 4 juli 2001
van de heer Johan Malcorps
Blz. 301

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 269 van 4 juli 2001 van de heer CARL DECALUWE

N43 Torkonjestraat Aalbeke – Verkeersveiligheid

Op dinsdagochtend 19 juni 2001 werd een wijk-agent die het verkeer regelde in de Torkonjestraat in Aalbeke, van de weg gemaaid. Het is niet de eerste keer dat zich op deze locatie, in de nabijheid van een school, levensgevaarlijke verkeerssituaties voordoen.

In de betrokken school komt driekwart van de 700 leerlingen met de fiets.

Momenteel is rond de aanleg van een vluchtheuvel op deze gewestweg een "pingpongspel" aan de gang tussen de stad Kortrijk en het Vlaams Gewest. Ondertussen stellen velen zich de vraag hoeveel ongelukken er nog moeten gebeuren op deze gewestweg.

1. Is het voor de aanleg van een vluchtheuvel of een fietssluis een absolute voorwaarde dat er een mobiliteitsconvenant of andere contracten of beleidsplannen worden afgesloten ?

2. Wat is de geraamde kostprijs voor dit project ?
Wanneer kan die vluchtheuvel worden aangelegd ?

Antwoord

1. Voor het uitvoeren van veiligheidsmaatregelen van beperkte omvang, zoals de aanleg van poorteffecten en vluchtheuvels, zijn het afsluiten van een mobiliteitsconvenant en de afwerking van een goedgekeurd mobiliteitsplan geen vereiste.

De heraanleg van dit kruispunt is ondertussen aanbesteed. Op 9 juli 2001 werd aan de aanneemer, de NV Tibergyn uit Heule, het bevel gegeven de werken op 1 augustus 2001 aan te vatten.

2. De kostprijs voor de heraanleg van het kruispunt is 4,715 miljoen frank (inclusief BTW). Concreet starten de werken na de bouwvakantie van de zomer 2001.

**Vraag nr. 270
van 4 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Vlaams Forum Luchtvaart – Opzet

Vorig jaar werd op initiatief van de Vlaamse regering het Vlaams Forum Luchtvaart opgericht, met als opdracht aanbevelingen te formuleren aan de Vlaamse regering betreffende de ontwikkeling van een strategische visie op langere termijn op het luchtvaart- en luchthavenbeleid in Vlaanderen.

1. Op welke wijze is het Vlaams Forum Luchtvaart samengesteld ? Wie zijn de leden ?

Heeft het Forum een permanente, of een tijdelijke opdracht ?

Welk budget is er uitgetrokken voor de werking en de organisatie van het Forum ?

2. Wat zijn de resultaten van de werkzaamheden van het Vlaams Forum Luchtvaart tot op heden ?

Zijn er reeds aanbevelingen geformuleerd en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het Forum zal vertegenwoordigers omvatten van de volgende instanties en verenigingen :

- de luchthavenbeheerders van de luchthavens Brussel-Nationaal, Oostende, Antwerpen en Kortrijk-Wevelgem ;
- het Bestuur van de Luchtvaart ;
- Belgocontrol ;
- de Vlaamse administratie, in het bijzonder de administratie Wegen en Verkeer, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) ;
- de sociale partners vertegenwoordigd in de SERV ; (*Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*)
- een vertegenwoordiger van de milieugroeperingen (Bond Beter Leefmilieu) ;
- een vertegenwoordiger van een erkende pilotenvereniging (BCA – Belgian Cockpit Association) ;
- VZW Stuurgroep Vliegend Vlaanderen (vertegenwoordiger van de kleine luchtvaart) ;
- FLAG (Flemish Aerospace Group).

Gelet op de aard van dit Forum, dat in de eerste plaats een adviserende opdracht heeft ten aanzien van de Vlaamse regering, zijn geen rechtstreekse vertegenwoordigers van de betrokken ministers opgenomen.

Naargelang het onderwerp, kan deze vaste samenstelling ad hoc worden aangevuld met vertegenwoordigers van andere instanties die rond een specifiek thema een waardevolle inbreng kunnen hebben.

Het is de bedoeling het Forum in ieder geval gedurende geruime tijd te laten werken.

Met het oog op het opstarten van dit Vlaams Forum Luchtvaart is in de begroting 2001 een bedrag van 3 miljoen frank ingeschreven en een

gelijkaardig bedrag zal ook voor het jaar 2002 worden voorgesteld.

2. Het Vlaams Forum Luchtvaart is nog niet operationeel, maar zal wel in het najaar 2001 zijn werkzaamheden aanvatten.

Vraag nr. 271
van 4 juli 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 76

van 4 juli 2001

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 227

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 272
van 6 juli 2001
van de heer KOEN HELSEN

Lijnbus Antwerpen-Kapellen – Halte Vredeburgh

Naar aanleiding van de bedreiging van een chauffeur van lijnbus 65/72 op zaterdagavond 23 juni 2001, heeft De Lijn zonder enige vorm van overleg of kennisgeving met ingang van 27 juni 2001 de eindhalte aan de Sparrenlaan in Kapellen definitief afgeschaft.

De Lijn heeft al jaren een bus die vertrekt in Antwerpen-centrum (Fr. Rooseveltplaats) en die via Ekeren naar Kapellen-centrum rijdt en daar aan de Sparrenlaan (eindhalte) terugkeert. Ten behoeve van deze eindhalte en het comfort van de reizigers en buschauffeurs werd enkele jaren geleden een lus aangelegd in het wegdek, zodat de lijnbussen in optimale omstandigheden het keerpunt konden nemen om hun terugrit aan te vatten. Naast de infrastructuurle maatregelen aan het wegdek werd de verlichting aangepast, werden fietsenrekken, een schuilhuisje en een telefooncel geplaatst, kortom werd een optimaal eindpunt gecreëerd, waar de

chauffeurs ook de nodige rustpauze van circa vijftien minuten kunnen nemen. De lijnbus 65/72 rijdt met een frequentie van een half uur.

Spijtig genoeg werd vorige zaterdag een chauffeur bedreigd en werd 1.200 frank afhandig gemaakt. Gelukkig vielen er bij dit voorval geen gekwetsten. De patrouille van de lokale politie was binnen twee minuten ter plaatse om de nodige vaststellingen te doen (het politiekantoor is 250 meter van de eindhalte gelegen).

Het gebeuren werd intern bij De Lijn besproken op maandag 25 juni 2001 en blijkbaar een tweede maal op dinsdag 26 juni 2001. Op woensdag 27 juni 2001 vernam de gemeente Kapellen tijdens een gesprek met de regioverantwoordelijke dat de bushalte volledig werd afgeschaft en vroeg De Lijn aan de gemeente Kapellen om de nodige voorzieningen te treffen voor plaatsing van een schuilhuisje, bijkomende straatverlichting, zitbanken en fietsenrekken aan de voorlaatste halte van het bus-tracé (Chr. Pallemansstraat). Een faxbericht of schrijven van De Lijn heeft de gemeente tot op heden nog niet ontvangen.

De minister vice-president zal begrijpen dat wij niet akkoord kunnen gaan met de gevolgde werkwijze. De gemeente werd op geen enkel ogenblik betrokken in de besluitvorming en de beslissing tot wijziging van het tracé werd volledig overhaast en éézijdig genomen. Op het ogenblik dat wij mondeling in kennis werden gesteld van de beslissing van De Lijn, waren de 34 abonnees reeds aangeschreven dat hun abonnement vanaf dat ogenblik slechts geldig was vanaf een verdergelegen halte.

Met alle respect voor de veiligheid van de chauffeurs van de lijnbussen, menen wij dat ook de mensen van de bedoelde woonwijk aan de Sparrenlaan recht hebben op openbaar vervoer en op een halte binnen een redelijke afstand van hun woonplaats. Tevens werden de fietsrekken aangebracht om de inwoners van een tweede verdergelegen woonwijk de gelegenheid te geven het openbaar vervoer te gebruiken. Het merendeel van de reizigers is dan ook schoolgaande jeugd.

Wellicht heeft men, in de context van diverse gevallen van agressie aan haltes in het stadscentrum van Antwerpen, hier op overhaaste wijze een vergaande, foutieve beslissing genomen.

In het kader van de goede samenwerking van de afgelopen jaren en het convenantenbeleid met De Lijn, meen ik dat beide partijen inspraak dienen te

hebben bij de praktische uitvoering van de dienstverlening aan de inwoners van Kapellen.

Heeft de minister, in het licht van bovenvermelde argumenten, initiatieven genomen om de beslissing van De Lijn ongedaan te maken ?

Antwoord

Op zaterdagavond 23 juni 2001 deed zich aan de halte Vredeburgh een derde agressiegeval voor in vrij korte tijd. Eén van de buschauffeurs werd onder bedreiging met een mes gedwongen zijn geld af te geven. Als gevolg hiervan hebben de chauffeurs de bediening van de wijk Vredeburgh onmiddellijk gestaakt.

Tijdens een vergadering met de vertegenwoordigers van het personeel op maandagmorgen 25 juni werd beslist de terminus te verplaatsen naar de vorige halte, ter hoogte van het zwembad, waar hij voor iedereen beter zichtbaar, beter verlicht, dicht bij het politiebureau en dus veiliger ligt.

Zodoende werd de bediening van de wijk Vredeburgh hernomen, mits afschaffing van de eindhalte Vredeburgh. Dit betekent voor een aantal reizigers een bijkomende loopafstand van circa 400 meter.

De reizigers werden onmiddellijk van deze aanpassing op de hoogte gebracht (de abonnees werden persoonlijk verwittigd) en de gemeente Kapellen werd telefonisch geïnformeerd.

Gelet op de nadelige gevolgen voor de reizigers, heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij verder gezocht naar oplossingen om de bediening van de eindhalte Vredeburgh te kunnen hernemen.

Tijdens een vergadering met de burgemeester van Kapellen op 17 juli heeft de gemeente zich bereid verklaard om op korte termijn de veiligheid aan de halte te verbeteren door het snoeien van het struikgewas, het plaatsen van een hoge draadafsluiting en het plaatsen van twee nieuwe verlichtingspylonen.

Na overleg met de personeelsafgevaardigden werd vanaf zaterdag 21 juli de bediening van de halte Vredeburgh hernomen tussen 6.15 en 19.30 uur.

Zodra de gemeente Kapellen de toegezegde maatregelen heeft uitgevoerd, zal ook in de vroege en de late uren de bediening van de halte Vredeburgh hernomen worden.

Vraag nr. 273 van 6 juli 2001 van de heer ROBERT VOORHAMME

Kronenburgwijk Deurne – Verkeersoverlast

Het wijkcomité van de Deurnese wijk Kronenburg (deze wijk wordt omgeven door de industrie langs het Albertkanaal in het noorden, de Merksemsteenweg in het oosten, de Bisschoppenhoflaan in het zuiden en de N129 in het westen) vraagt reeds lang om de mogelijkheid te onderzoeken om het jaagpad langs het Albertkanaal, dat aan deze wijk grenst, te vervangen door een reguliere verkeersweg.

Het betreft de Vaartdijk gelegen tussen de brug Merksem (Burg. Gabriël Theunisbrug) en brug Deurne Bal (Burg. E. Waghemensbrug) aan de zuidoever. Langs de beide kanten van het Albertkanaal is het jaagpad reeds lang vervangen door een straat, genaamd de Vaartkaai. Dit is, om redenen die mij niet duidelijk zijn, nooit gebeurd met dit stukje Vaartdijk.

Tussen het Albertkanaal en de wijk Kronenburg is er een industrieterrein. De enige mogelijkheid om dit industrieterrein langs de weg te bereiken, is dan ook dwars door deze woonwijk. De laatste jaren is het zwaar vrachtverkeer naar deze industriezone enorm toegenomen, met hinder voor de bewoners als gevolg. De bestrating is niet berekend op zulke zware vrachtwagens, waardoor de riolering stukgaat onder de te hoge belasting. Buurtbewoners worden reeds zeer vroeg in de ochtend opgeschrikt door voorbijrijdend vrachtverkeer. De weg langs het wijksschooltje moet per week 7.000 voertuigen verwerken.

De stad Antwerpen geeft aan dat reeds enkele initiatieven werden genomen om het vrachtverkeer langs de wijk te ontmoedigen, met wisselend succes (o.a. invoering eenrichtingsverkeer). Dé oplossing lijkt voor de hand te liggen : het organiseren van de ontsluiting van het industrieterrein langs de Vaartdijk, zodat vrachtwagens volledig rond de wijk geleid worden en de wijk niet meer moeten doorkruisen. De omvorming van deze weg werd reeds aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorgesteld, maar dit werd afgekeurd om veiligheidsredenen. De Dienst voor de Scheepvaart antwoordt op dezelfde vraag dat dit probleem zal worden bekeken in relatie tot de verbreding van het Albertkanaal, een project van lange adem.

Een oplossing op lange termijn kan ongetwijfeld gevonden worden bij de uitvoering van de verbre-

ding van het Albertkanaal, en belangrijke aanbevelingen zullen reeds gegeven worden in het op handen zijnde mobiliteitsplan Antwerpen. Toch is een snelle (eventueel tijdelijke) oplossing voor dit probleem noodzakelijk.

1. Aan welke veiligheidsvoorwaarden werd niet voldaan ?
2. Wat zijn de eventuele andere knelpunten ?
3. Werde de mogelijkheid reeds onderzocht van een snelle (desnoods tijdelijke) oplossing voor deze wijk, die ook zonder de zware verkeersoverlast al met tal van problemen te kampen heeft ?

Antwoord

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde verkeersproblematiek in de wijk Kronenburg kan spijtig genoeg op korte termijn niet opgelost worden door het vervangen van het jaagpad door een industrieweg.

In de door hem bedoelde zone moeten gedurende de eerstvolgende jaren immers de verbredingswerken aan het Albertkanaal uitgevoerd worden, waarbij tevens de bruggen van Merksem en Deurne Bal moeten worden herbouwd.

Anderzijds zullen in dezelfde periode de werken aan de Oosterweelverbinding aangevat worden voor een betere ontsluiting van het industrieterrein tussen het Albertkanaal en de wijk Kronenburg. Vooraleer al deze werken uitgevoerd worden, zullen verkeersstudies en planologische studies plaatsvinden, waarbij de leefbaarheid van de wijk Kronenburg een bijzonder aandachtspunt zal zijn.

Wat de concrete vragen betreft, kan het volgende gesteld worden.

1. Tijdens de kanaalverbredingswerken moet het jaagpad om veiligheidsredenen afgesloten worden voor het verkeer. Een bijkomende industrieweg zal zeker nog grotere veiligheidsproblemen veroorzaken.
2. De langsweg (Wasserijstraat) langs het kanaal opwaarts Deurne Bal zal worden onderbroken ter hoogte van Gosselin voor het laden en lossen van containers.
3. De mogelijkheid voor een oplossing voor de wijk Kronenburg werd nog niet onderzocht. Dit

ligt binnen de bevoegdheid van de stad Antwerpen.

Vraag nr. 274 van 24 juli 2001 van de heer JAN LOONES

Luchthaven Oostende – Incident 27 juni 2001

Op 27 juni 2001 maakte een Hydro Air-vliegtuig een noodstop op de luchthaven van Oostende.

Volgens de adjunct-luchthavencommandant zou "een bird strike met een solitaire vogel, namelijk een meeuw" de oorzaak van deze noodstop zijn.

Alhoewel volgens de VZW Wiloo (Werkgroep rond de Impact van de Luchthaven Oostende op de Omgeving) een bird strike tot de mogelijkheden behoort, is men toch van oordeel dat er geen overhaaste conclusies mogen worden getrokken. Geen gevolg geven aan de zaak, zonder een diepgaander onderzoek, is in het kader van de veiligheid in het algemeen derhalve niet aan te raden. Dit onderzoek zou moeten gebeuren door een extern expert, volledig los van de plaatselijke administratie.

Het betreft onder meer een onderzoek naar de ouderdom en herkomst van de vogelresten van de vermeende bird strike. Dit moet gebeuren door vogelexperts, vertrouwd met specifiek onderzoek van vogelresten als gevolg van een bird strike. Het is namelijk niet denkbeeldig dat de vogelresten gevonden in de beschadigde motor, afkomstig zijn van een voorgaande bird strike, die geen schade heeft veroorzaakt en bijgevolg niet eens werd opgemerkt. Bovendien is het belangrijk met zekerheid te weten welke vogelsoort de motorschade heeft veroorzaakt. Dit geldt zowel voor solitaire vogels als voor vogelzwermen. Pas dan kunnen maatregelen of voorzorgen worden genomen.

Over een vogelzwerm als oorzaak van de noodstop bestaan alvast sterke twijfels, gezien het late uur van het voorval (22.37 u) en aangezien de broedperiode en de voeding van jonge vogels nog steeds aan de gang zijn.

Een diepgaand onderzoek naar de vermelde noodstop is hoe dan ook noodzakelijk, zodat men de precieze oorzaak van het voorval kan vaststellen en de nodige voorzorgen kan nemen om dergelijke noodstoppen tot een minimum te beperken.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de juiste oorzaak van de noodstop door een Hydro Air-vliegtuig op de luchthaven van Oostende op 27 juni 2001 ?
2. Heeft hij weet van andere pistes die in deze zaak werden onderzocht ?
3. Zo neen, werd reeds een extern onderzoek uitgevaardigd naar de precieze oorzaak van de vermelde noodstop ?

Antwoord

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger alle noodzakelijke bijkomende inlichtingen aangaande de onderbroken startprocedure van de Boeing 747 van Hydro Air op de luchthaven Oostende op 27 juni 2001.

1. Op 28 juni 2001 om 00.41 uur werd mijn kabinet per faxbericht ingelicht betreffende de onderbroken startprocedure van het genoemde toestel. Deze fax werd onmiddellijk na het incident verzonden en maakt nog geen melding van de oorzaak, aangezien materiële vaststellingen nog niet waren uitgevoerd en de bemanning van het toestel nog niet verhoord werd.

Op 28 juni 2001 om 15.00 uur werd mij een volledig verslag van het incident met vaststelling van een vogelaanvaring als oorzaak bezorgd, met als bijlage het aan het federale Bestuur van de Luchtvaart overgezonden inlichtingenformulier houdende vogelaanvaring. Op dat ogenblik waren de nodige materiële vaststellingen aan de betrokken motor en op de runway uitgevoerd door de luchthavenautoriteit, en waren tevens de verklaringen van de bemanningsleden opgenomen met bevestiging van de visuele waarneming van één kruisende vogel net voor de impact.

2. Gelet op de vaststellingen ter plaatse en de verklaring van de bemanningsleden, moeten geen andere pistes in deze zaak onderzocht worden.

Het is overigens het federale Bestuur van de Luchtvaart, Dienst Onderzoeken van Luchtvaartongevallen en -incidenten, dat onmiddellijk na het incident telefonisch werd ingelicht en waaraan binnen 24 uur het proces-verbaal met de gedetailleerde bevindingen en foto's van de luchthaveninspectie werd verzonden, dat autonoom oordeelt over de opportuniteit van een bijkomend onderzoek naar andere oorzaken.

3. Om bovenvermelde redenen werd geen extern onderzoek uitgevaardigd naar andere oorzaken dan de vastgestelde vogelaanvaring. Hierbij wordt opgemerkt dat ook de door de verzeekerder aangestelde Britse luchtvaartongevallendeskundige, die persoonlijk de betrokken motor op de luchthaven Oostende geëxpertiseerd heeft, tot dezelfde conclusie gekomen is.

Met het oog op verdere inlichtingen kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger steeds in het bezit gesteld worden van statistische gegevens en rapporten van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie en van buitenlandse Vervoerdepartementen met betrekking tot het aantonen van het risico op vogelaanvaringen op luchthavens, het aantal geregistreerde incidenten evenals het tijdstip (dag, schemering, nacht) en de vluchtfase (taxiën, opstijgen, vlucht, approach, landing).

Vraag nr. 275 van 24 juli 2001

van de heer **ETIENNE VAN VAERENBERGH**

E40 Affligem – Geluidshinder

Op 4 februari 1998 stelde ik een schriftelijke vraag in verband met het plaatsen van geluidswerende schermen langs de E40 ter hoogte van de wijk Bellekouter in Essene (Affligem). (*vraag nr. 221 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 maart 1998, blz. 1446 – red.*)

De geluidswerende schermen langs de kant van de wijk Bellekouter zijn thans gerealiseerd.

Omwonenden aan de andere kant van de autosnelweg (E40 Affligem-Aalst) klagen eveneens over geluidsoverlast, bovendien over het lawaai van het weerkaatsen van het geluid op de schermen.

1. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om ook langs de andere kant van de E40 (Affligem-Aalst) een geluidswerend scherm te plaatsen ?

Hoe lang dient dit geluidsscherm te zijn en wat is de kostprijs ervan ?

2. Zo neen, welke maatregelen worden er genomen tegen de weerkaatsing van het geluid op de andere schermen ?

Antwoord

Ingevolge een verzoek van de burgemeester van de gemeente Affligem om de geluidshinder te kennen ter hoogte van het gemeentehuis en de aanpalende woningen naar de Blokmeers, werden op 27 oktober 1999 ter plaatse geluidsmetingen uitgevoerd.

Gezien de ligging op circa 50 meter van de autosnelweg, werden nabij het gemeentehuis (en aanpalend politiegebouw) hoge waarden (> 70 dB(A)) genoteerd.

Vermits de eerste aanpalende woning zich op circa 440 meter van de autosnelweg E40 bevindt en de andere woningen op meer dan 850 meter, ligt het geluidsniveau hier veel lager (< 50 dB(A)). Het verkeer op de E40 veroorzaakt aldaar nagenoeg constant aanhoudend lawaai met weinig schommelingen.

In deze situatie is de kosten-batenverhouding voor het plaatsen van een scherm negatief, en daarom werd nog geen verdere dimensioneringsberekening doorgevoerd.

Vermits de aan de overzijde geplaatste schermen van het "absorberende" type zijn, is het uitgesloten dat er geluid weerkaatst wordt.

Vraag nr. 276
van 24 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

E313 Wommelgem – Filevorming

Aan de uitritten in beide richtingen van de E313 in Wommelgem is de verkeerssituatie vaak zeer gevaarlijk. De oorzaken hiervan zijn bekend. Het Wijnegem Shopping Center en de Makro lokken veel klanten, zodat de wagens vaak reeds stilstaan op de pechstrook of op de snelweg, omdat de uitritten oververzadigd zijn. Aanrijdingen zijn vaak het gevolg.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen om deze situatie te verbeteren ?

Aangezien dit geregeld voorkomt, is het belangrijk de chauffeurs tijdig en op een duidelijke wijze te waarschuwen.

Vandaag ontbreekt evenwel nog steeds iedere vorm van wegsignalisatie.

Wordt er gewerkt aan een plan om een goede wegsignalisatie aan te brengen ?

Zo ja, op welke wijze en wanneer wordt deze geplaatst ?

Zo neen, wat zijn de redenen om geen extra signalisatie te plaatsen ?

2. Zijn er in Vlaanderen gelijkaardige situaties aan andere drukke winkelcentra ? Zo ja, waar ?

Op welke wijze werden daarvoor dan oplossingen uitgewerkt ?

Antwoord

1. Om de doorstroming te bevorderen en filevorming op de uitrit van de snelweg te voorkomen, werd de verkeerslichtencyclus op het kruispunt Autolei met de Ternesselei aangepast. Door de extra lange groentijd verloopt het verkeer in de richting van Wijnegem vlotter, waardoor de ontzuiming van de afrit en de aansluitende rotonde correct verloopt en filevorming nog uiterst zelden optreedt.

Tegelijkertijd wordt een grondige sanering van de verkeerssignalisatie en bewegwijzering in de hele Antwerpse regio doorgevoerd en worden 26 installaties met borden voor veranderlijke aanwijzingen geplaatst op de R1 en de toekomstige snelwegen. Op de E313 zijn drie van deze portieken gepland in de rijrichting Antwerpen, waarvan twee vóór de afrit Wommelgem.

Met deze installaties boven de rijweg zullen in de toekomst waarschuwingen aan de naderende weggebruiker kunnen worden getoond in geval van filevorming die zou aangroeien tot op de autosnelweg. De aansturing zal gebeuren vanuit het Verkeerscentrum.

2. Er zijn geen gelijkaardige situaties langs autosnelwegen in Vlaanderen. Langs de primaire en secundaire wegen speelt het mobiliteitsplan een belangrijke rol bij het oplossen of vermijden van probleemlocaties.

Vaak wordt voor het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor belangrijke mobiliteitsgenererende projecten een mobiliteitseffectenrapport geëist waarin de impact op het verkeer ingeschat wordt en maatregelen voor-

gesteld worden om verkeersproblemen te vermijden.

Vraag nr. 277
van 24 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

De Lijn – Bewakingscamera's

In november 2000 heeft De Lijn beslist om 62 bussen en trams uit te rusten met bewakingscamera's tegen agressie en vandalisme.

1. Op welke lijnen zijn deze camera's geplaatst ?
2. Is er een evaluatie gebeurd van de resultaten ?

Zo ja, wat zijn de resultaten ?
3. Worden er in de toekomst nog meer camera's geplaatst ?

Wordt dit systeem veralgemeend ?
4. Welke andere maatregelen heeft De Lijn genomen om de veiligheid van de chauffeurs te verbeteren ?

Antwoord

1. Na meerdere agressie-incidenten werd bij De Lijn in 1999 een paritair samengestelde "werkgroep agressie" in het leven geroepen. Eén van zijn eerste beslissingen was het opstarten van een proef met camera's op tien voertuigen (twee per entiteit).

Na deze eerste proef met tien voertuigen werd beslist om bijkomend 62 voertuigen uit te rusten met camera's.

Het traject van deze voertuigen is niet bepaald : vaste lijnen zijn niet vooropgesteld. De voertuigen worden wel maximaal ingezet op punten waar zich in het verleden meerdere feiten voordeden.

2. Er hebben een enquête en een evaluatie vanuit het standpunt van de chauffeur plaatsgevonden naar de uitrusting van de voertuigen met camera's.

Op basis daarvan heeft de "werkgroep agressie" de uitbreiding van de initiële proef aanbevolen.

3. Uitbreiding of veralgemening van de camera's in de toekomst zal afhankelijk zijn van de resultaten van het overleg binnen de paritaire "werkgroep agressie".

Zoals voor de andere maatregelen, wordt ook over de uitrusting van voertuigen met camera's beslist in de "werkgroep agressie".

4. De veiligheid van de chauffeurs wordt onder meer verbeterd door :
 - opleiding conflicthantering en stressbeheersing ;
 - camera's op de voertuigen ;
 - installatie van een zachte stuurpostafsluiting ;
 - een alarminstallatie op de voertuigen (stroboscopisch licht, SOS-boodschap op de elektronische bestemmingsaanwijzer, vier knipperende richtingaanwijzers) ;
 - verminderen van vervoerontvangsten op het voertuig middels installatie van betaalautomaten ;
 - uitbreiding van het controlepersoneel ;
 - inzet van "Smetbaners" en stadswachten ;
 - een uniform agressieregistratiesysteem ;
 - rechtsbijstand via De Lijn ;
 - slachtofferbejegening via maatschappelijke assistenten en beroepspsychologen.

Vraag nr. 278
van 24 juli 2001
van de heer CARL DECALUWE

Zwarte punten – West-Vlaanderen

De "zwarte punten" op onze gewestwegen geven aanleiding tot een verhoging van het aantal verkeersslachtoffers. Het reduceren van het aantal verkeersslachtoffers met één derde werd nochtans als doelstelling in het regeerakkoord vooropgesteld. Het verhogen van de verkeersveiligheid is een belangrijk onderdeel van het mobiliteitsbeleid en een prioriteit voor de regering.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de zwarte punten in de provincie West-Vlaanderen voor 1999-2000 ?
2. Wat zijn de belangrijkste oorzaken van de ongevallen en hoe vaak komen ze voor ?
3. Welke categorieën van weggebruikers waren bij deze ongevallen betrokken ?
4. Zijn er momenteel reeds acties gepland om een oplossing te bieden voor de zwarte punten in de provincie West-Vlaanderen ?

Antwoord

De doelstelling, opgenomen in het regeerakkoord, betreffende het reduceren van het aantal verkeersslachtoffers met één derde kan slechts gedeeltelijk worden gerealiseerd door de heraanleg van de infrastructuur van zwarte punten.

Toezicht met zo nodig bestraffing en een wijziging van de verkeersmentaliteit en het verkeersgedrag zijn zelfs belangrijkere elementen die noodzakelijk zijn om deze doelstelling te halen.

1. De ongevallenstatistieken voor 1999 en 2000 zijn nog niet bruikbaar voor de lokalisatie van de zwarte punten. Er werd opdracht gegeven om deze statistieken van het NIS te onderzoeken

en de lokalisatie van de ongevallen beter te definiëren. (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*)

Deze opdracht werd aan de mobiliteitscellen van de desbetreffende provinciebesturen toegevoegd. De resultaten voor 1999 mogen worden verwacht in het eerste trimester van 2001.

2. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de belangrijkste algemene gegevens beschikbaar gesteld door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid voor het jaar 2000. Deze gegevens zijn gerangschikt per provincie en per 100 ongevallen.

Daarbij werd een onderscheid gemaakt tussen letselongevallen, ernstige letselongevallen en ongevallen met doden.

3. Als **bijlage** verder ook de door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid beschikbaar gestelde gegevens voor 1999 betreffende het Vlaamse gewest.

Deze gegevens zijn nog niet beschikbaar voor het jaar 2000 bij mijn administratie.

4. Inzake de geplande maatregelen verwijs ik naar het indicatief meerjarenprogramma dat jaarlijks aan het parlement meegedeeld wordt.

Bijlage 1

Slachtoffers ongevallen in 1999 in Vlaanderen volgens het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid

Aard van de slachtoffers	Doden 30 dagen	Ernstig gewonden	Licht- gewonden
Voetgangers	81	411	1.403
Fietsers	104	954	5.317
Bromfietsers A	22	530	3.299
Bromfietsers B	13	316	2.140
Motorfietsers ≤ 400 cc	12	102	287
Motorfietsers > 400 cc	79	487	1.402
Personenauto's bestuurders	344	2.469	16.396
Personenauto's passagiers	104	1.056	7.967
Minibussen	2	31	199
Autobussen	0	11	161
Lichte vrachtwagens	27	225	1.162
Vrachtwagens en trekkers	14	89	409
Andere en onbekend	4	32	154
Totaal	806	6.714	40.296

Bijlage 2Verdeling van de ongevalsfactoren – 2000
Aantal vermeldingen **per 100 letselgevallen**

Ongevals- factoren	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen
Rood licht	2,3	2,1	2,3	1,6	2,0
Geen voorrang	36,4	33,5	41,0	33,0	38,3
Doorlop. streep overschr.	1,1	1,4	1,0	1,0	1,1
Inhalen	1,9	2,2	1,7	2,2	2,2
Uitwijkingsmaneuver	5,8	6,8	6,2	6,6	5,1
Plaats op rijbaan	8,1	7,0	9,2	7,4	7,6
Controleverlies	19,3	24,5	18,6	24,5	21,0
Volgafstand	12,9	12,8	16,8	10,3	9,5
Val	3,1	4,1	3,5	4,4	4,3

Verdeling van de ongevalsfactoren – 2000
Aantal vermeldingen **per 100 ernstige letselgevallen**

Ongevals- factoren	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen
Rood licht	3,1	2,5	2,9	1,9	2,5
Geen voorrang	32,8	25,7	40,7	29,8	30,5
Doorlop. streep overschr.	1,8	3,7	1,2	1,0	1,6
Inhalen	2,1	2,3	1,5	1,9	2,4
Uitwijkingsmaneuver	6,0	6,7	6,8	6,3	5,9
Plaats op rijbaan	9,1	8,2	9,2	8,4	9,0
Controleverlies	29,4	37,5	29,1	34,5	37,3
Volgafstand	7,1	5,5	7,4	5,3	5,3
Val	3,5	4,5	4,4	5,5	4,5

Verdeling van de ongevalsfactoren – 2000
Aantal vermeldingen **per 100 dodelijke letselgevallen**

Ongevals- factoren	Antwerpen	Vlaams- Brabant	Limburg	Oost- Vlaanderen	West- Vlaanderen
Rood licht	3,6	3,4	3,5	5,2	2,3
Geen voorrang	18,9	13,7	28,0	18,5	24,7
Doorlop. streep overschr.	4,6	2,6	2,1		0,6
Inhalen	2,6	4,3	0,7	2,3	1,7
Uitwijkingsmaneuver	9,2	6,8	6,3	7,5	4,6
Plaats op rijbaan	9,7	6,0	11,2	5,8	8,0
Controleverlies	36,7	45,3	39,9	41,6	45,4
Volgafstand	5,1	7,7	7,7	4,6	5,7
Val	2,0	4,3	2,8	5,2	1,1

Vraag nr. 279
van 24 juli 2001
van de heer CARL DECALUWE

Westelijke ring Kortrijk – Stand van zaken

Het dossier van de Leiewerken en de aanvullende wegenwerken is een complex probleem en sleept reeds geruime tijd aan. De werken omvatten enerzijds de aanleg van een nieuwe brug over de Leie en anderzijds de aanleg van een westelijke ring rond Kortrijk. Eind 2001 wordt aangevangen met de uitvoering van de brug. De kostprijs wordt volgens de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) geraamd op 100 miljoen.

Wat de concrete realisatie van de westelijke ring betreft, blijven betrokken partners (gemeentebestuur, inwoners) in het ongewisse.

1. Wanneer starten de werken voor een westelijke ring rond Kortrijk ?

Wordt er in fasen gewerkt ?

Hoe ziet de planning eruit ?

2. Welke middelen worden uitgetrokken voor de realisatie van de westelijke ring ?

Door wie worden deze kosten gedragen ?

Moet de stad Kortrijk ook een deel bijdragen in de kosten ?

3. Is de stad Kortrijk verantwoordelijk voor de aansluiting van het bestaande wegennetwerk op deze westelijke ring ?

4. Er is sprake van de aanleg van een rotonde aan de Blekerstraat.

Wordt deze rotonde in opdracht van het Vlaams Gewest gebouwd ?

Zo ja, wat is het nut en de bedoeling van dergelijke rotonde?

Antwoord

1. Het bouwen van de westelijke ringbrug en de bochtafsnijding aan de Havenkaai behoren tot fase 2 van de doortocht Kortrijk, terwijl de aanleg van de wegen van de westelijke ring tot fase 3 behoort.

Er kan worden verwacht dat fase 2 in uitvoering zal gaan eind 2002.

Momenteel wordt een nieuw protocol onderhandeld tussen de stad Kortrijk en het Vlaams Gewest. Dit protocol zal vermoedelijk in de eerstkomende weken goedgekeurd worden. De verdere uitwerking van de westelijke ring en de brug (o.a. de planning) zal één van de onderwerpen vormen van de daaropvolgende overlegvergaderingen.

2. De kostprijs van de westelijke ring wordt als volgt geraamd : 100 miljoen frank voor de brug en 92 miljoen frank voor de wegen. De kosten voor de westelijke ring worden gedragen door het Vlaams Gewest.

Tot op heden is er geen sprake van dat de stad Kortrijk dient bij te dragen in de kosten.

3. De aansluiting van het bestaande wegennetwerk op de westelijke ring maakt deel uit van fase 3 van de doortocht Kortrijk, waarbij het Vlaams Gewest de opdrachtgever is.

4. De rotonde aan de Blekerstraat wordt gebouwd in opdracht van het Vlaams Gewest. De bedoeling van deze rotonde is een vlotte verkeersafwikkeling mogelijk maken van enerzijds het verkeer op de westelijke ring en anderzijds het verkeer uit de Blekerstraat en de aansluiting op de trekweg.

Vraag nr. 282
van 8 augustus 2001
van de heer CARL DECALUWE

N43 Pottelberg Kortrijk – Verkeerslichten en rotonde

Na de heraanleg van de Pottelberg (N43) zijn de verkeerslichten ter hoogte van het op- en afrittencomplex met de R8 in Kortrijk nog steeds niet in gebruik.

Daarnaast is er reeds jarenlang sprake van de aanleg van een rotonde op het drukke en gevaarlijke kruispunt Pottelberg, Bruyningstraat en Engelse Wandeling. De werkzaamheden hiervoor zijn nog steeds niet aangevat.

1. Wanneer worden de verkeerslichten ter hoogte van de Pottelberg aan het op- en afrittencomplex in werking gesteld ?

2. Wanneer wordt de betrokken rotonde aangelegd ?

Welke middelen zijn hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. De wegenwerken voor de heraanleg van de gewestweg N43 (Pottelberg) in Kortrijk werden uitgevoerd in maart en april 2001.

Door deze wegenwerken moest de infrastructuur van de verkeerslichten worden aangepast. Ter gelegenheid van deze aanpassingswerken werd opdracht gegeven om het kruispunt uit te rusten met apparatuur voor verkeersbeïnvloeding door het openbaar vervoer. Deze uitbreiding van de uitrusting en het opnieuw programmeren van de verkeersregelaar vergden een bijkomende uitvoeringstermijn van twee maanden.

Bij de bovenvermelde aanpassings- en uitbreidingswerken zijn vier aannemers betrokken. In plaats van deze werken in verschillende fasen te laten verlopen met telkens een buitendienststelling van het kruispunt, werd gekozen voor een gecoördineerde aanpak om de verkeershinder tot een minimum te beperken. Alle werken werden samen gepland voor de verkeersluwe vakantieperiode 2001.

De verkeerslichten zijn in werking sedert maandag 3 september.

2. Op het indicatief driejarenprogramma zijn nog geen kredieten opgenomen voor de aanleg van een rotonde op dit kruispunt.

De noodzaak en prioriteit voor de aanleg van een rotonde op deze plaats moeten blijken uit de objectieve behoefteanalyse. Onder meer het in opmaak zijnde mobiliteitsplan is een geschikt instrument om de verkeersveiligheid op deze en andere locaties in kaart te brengen.

Vraag nr. 283 van 8 augustus 2001 van de heer CARL DECALUWE

Zeekanaal Brussel-Schelde – Milieuvriendelijke oeverbouw

Op het Zeekanaal Brussel-Schelde werd vorig jaar door de NV Zeekanaal een proefproject opgestart rond milieuvriendelijke oeververdedigingen. De

bedoeling is om types oever op hun geschiktheid te testen.

1. Kan de minister vice-president dit proefproject nader toelichten ?

2. Wat zijn de resultaten van dit project ?

Krijgt de aanleg van milieuvriendelijke oeververdedigingen navolging langs andere waterwegen die worden beheerd door het Vlaams Gewest ?

Zo ja, zijn daartoe reeds middelen ingeschreven op het investeringsprogramma ?

3. Is er in dit dossier overleg met de administratie Leefmilieu ?

4. Wat is de kostprijs van het proefproject op het Zeekanaal Brussel-Schelde ?

Antwoord

1. De NV Zeekanaal zal in de komende jaren geconfronteerd worden met de noodzaak tot herstel en heraanleg van oevers die gelegen zijn in een gebied met ofwel een bestemming landbouw, ofwel een bestemming natuur. Teneinde een optimale ecologisch verantwoorde aansluiting te maken met de omgeving, werd in Grimbergen een proefproject gestart met de bedoeling volgende facetten te bestuderen :

a) de aanlegkosten van het project ;

b) de onderhoudskosten van het project ;

c) de duurzaamheid, dit in relatie tot de diepte van de watering en de grootte van de scheepvaart.

Het uiteindelijke doel van het project is aan de hand van verschillende proefstroken en aan de hand van het bestuderen van verschillende parameters aantonen welke soort "milieuvriendelijke" oever het meest geschikt is.

2. Het is naar analogie van projecten op andere waterwegen die worden beheerd door de Vlaamse Gemeenschap dat de NV Zeekanaal de mogelijkheid onderzoekt of een project van milieutechnische oeverbouw realiseerbaar is op een zeekanaal met een diepgang van 6,50 meter.

Resultaten van het proefproject kunnen worden meegedeeld na verloop van enkele seizoenen

(studie van ontwikkeling vegetatie, flora, erosie, ... neemt enkele jaren in beslag).

Ook langs het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal naar Charleroi zijn er projecten lopende in verband met natuurtechnische milieubouw, namelijk :

- Kanaal Leuven-Dijle : gemeente Herent – aanleggen milieuvriendelijke oever met zwaaiikom ; Mechelen – bouw milieuvriendelijke oever tussen Battel en Zennegat.
- Kanaal naar Charleroi : Halle – aanleg van een milieuvriendelijke oever opwaarts de autostradebrug ; Lembeek en Halle – oeverherstellingswerken tussen sluis Lembeek en sluis Halle.

Deze projecten zijn opgenomen in het investeringsprogramma van 2001.

3. Voor het uitwerken en opvolgen van dit project is een stuurgroep opgericht met betrokkenheid van de administratie Waterwegen en Zeewezen, van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer en van de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek.
4. De kostprijs van het proefproject wordt geraamd op 247.893,52 euro of 10 miljoen frank.

Vraag nr. 284
van 8 augustus 2001
van de heer CARL DECALUWE

NV Zeekanaal – Kaaimuurprojecten

De NV Zeekanaal heeft het voorbije jaar in het kader van haar watergebonden grondbeheer een vijftal kaaidossiers en een dertiental kaaimuurprojecten geopend of daadwerkelijk gestart. De investeringen bedragen verschillende miljoenen en moeten een trafiekstijging tot gevolg hebben.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de concrete projecten met vermelding van het investeringsbedrag ?
2. Welke investeringen worden door het Vlaams Gewest gedragen ?
3. De doelstelling van de bijkomende investeringen is een stijging van de trafiek over het water, met creatie van werkgelegenheid en een verbe-

tering van de vervoersproblematiek en van het leefmilieu tot gevolg.

Werden deze doelstellingen in kwantificeerbare termen omgezet ?

Wat is het streefcijfer ?

Antwoord

Als **bijlage** een overzicht van de kaaimuurprojecten die uitgevoerd worden door de NV Zeekanaal in het kader van haar watergebonden grondbeheer.

De bevoegdheid van de NV Zeekanaal strekt zich uit over heel het Vlaamse gewest, uitgezonderd de havengebieden en het territorium van de Dienst voor de Scheepvaart, die bevoegd is voor het Albertkanaal met de aanpalende kanalen in Antwerpen en Limburg.

Voor het gebied van de NV Zeekanaal werden in totaal reeds 52 aanvragen van bedrijven ingediend. Het gaat hier in principe telkens om nieuwe transporten via de waterweg of transporten die anders via een andere modus zouden gebeuren.

Het grote aantal aanvragen bewijst dat het initiatief van het Vlaams Gewest voor de bouw van kaaimuren een belangrijke impuls is voor de bedrijven om de binnenvaart te gebruiken als vervoersmodus. Zoals blijkt uit vermelde lijst van projecten, worden kaaimuren ingericht voor het behandelen van alle soorten goederen, zoals containers, stukgoed, grote en ondeelbare stukken, kolen, granen, zand en grind, afval in containers, vloeibare producten, chemie en petroleumproducten en dergelijke.

Het Vlaams Gewest financiert 80 % van de bouwkosten van de kaaimuur. De resterende 20 % van de bouwkosten, alsook de nodige suprastructuur (loskranen e.d.) worden gefinancierd door het bedrijf. De kaaimuur wordt echter volledig eigendom van het Vlaams Gewest. Voor het privaat gebruik van de kaaimuur verleent het Vlaams Gewest aan het bedrijf een concessie, waarvoor jaarlijks een concessievergoeding moet worden betaald. Daarenboven garandeert het bedrijf een minimumtransport via de waterweg gedurende een periode van tien jaar. Indien dit minimumtransport niet gerealiseerd wordt, dient het bedrijf een boete te betalen.

Het kaaimuurproject is derhalve te beschouwen als een PPS (publiek-private samenwerking), waarbij

zowel de overheid als het bedrijf participeren in de bouwkosten.

De doelstelling is zoveel mogelijk transporten via de waterweg te laten gebeuren. Het vervoer via de waterweg is immers een volwaardig alternatief voor het wegverkeer. Daarenboven is het transport via de waterweg de meest milieuvriendelijkste transportmodus.

In het overzicht wordt onderscheid gemaakt tussen de aanvragen die vóór 1 januari 2000 werden ingediend en de aanvragen die na deze datum werden ingediend. In principe verviel op 1 januari 2001 de Europese richtlijn waarbij toelating werd verleend voor steunmaatregelen aan de binnenvaart. Alhoewel deze richtlijn in een herziening voorzag, is dit tot op heden nog niet gebeurd. Ondertussen heeft mijn administratie bij de Europese Commissie een dossier ingediend waarbij toelating wordt gevraagd om deze PPS-formule voor de bouw van kaaimuren voort te zetten. Vandaar ook de opsplitsing van de aanvragen na 1 januari 2000, vermits deze projecten maar gefinaliseerd kunnen worden nadat toelating is verkregen van de Europese Commissie om dit financieringssysteem voort te zetten.

In het overzicht worden volgende details vermeld :

- waterweg langs dewelke het project gelegen is ;
- locatie van het project ;
- contractueel verplichte tonnenmaat, gewichtstonnen en volumetonnen, over een periode van tien jaar en jaarlijks ;

- aard van de goederen ;
- totale investering 100 % ;
- aandeel Vlaams Gewest 80 % ;
- stand van zaken, uitvoering van het project.

Zoals blijkt uit de cijfers, zijn in totaal bij de NV Zeekanaal reeds 52 nieuwe kaaimuren aangevraagd. Op het ogenblik dat deze kaaimuren voltooid zijn, zal via de waterweg een bijkomend transport van minimum 4.204.900 ton en 10.211.440 m³ per jaar vervoerd worden (voor grote en ondeelbare stukken, evenals voor afval wordt de vracht in m³ uitgedrukt).

Indien een vrachtwagen gemiddeld 20 ton of een volume van gemiddeld 66 m³ vervoert, betekent dit dat er 365.000 vrachtwagens jaarlijks van de weg worden gehaald. Dit betekent dus een zeer belangrijke modal shift van het wegtransport naar de binnenvaart.

Van het totale aantal kaaimuren zijn er reeds acht in bedrijf en veertien effectief in uitvoering. Voor de andere projecten worden de dossiers verder afgewerkt.

De totale bijdrage (80 %) van het Vlaams Gewest bedraagt voor het totaal van de 52 kaaimuren circa 1,4 miljard frank.

Bijlage

Situatie kaaimuren mei 2001

Aanvraag ingediend vóór 31.12.2000

Waterweg	Locatie	Ton/10 jaar	m ³ /10 jaar	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Aard	Totale investering in fr.	80 % Vlaams Gewest in fr.	Status
1	Leie	Wielsbeke	1.815.000	181.500		Zand & grind	39.844.190	31.875.352	Nog niet in uitvoering
2	Kan. Brussel-Schelde	Grimbergen	2.790.000	279.000		Zand & grind	59.917.437	30.296.352	In uitvoering
3	Moervaart	Gent	4.856.000	485.600		Zand & grind & afval	45.042.736	36.034.188	In bedrijf nov. 2000
4	Kan. Bossuit-Kortrijk	Harelbeke	635.000	63.500		Zand & grind	15.549.625	12.439.700	In bedrijf mei 2001
5	Moervaart	Gent			3.910.000	Afval	44.996.496	35.997.197	In uitvoering
6	Dender	Herdersem	1.980.000	198.000		Zand & grind	28.969.300	23.175.440	In bedrijf juli 2000
7	Bovenshelde	Oudenaarde	1.650.000	165.000		Zand & grind	32.491.709	25.993.368	In bedrijf mei 2001
8	Kan. Charleroi-Brussel	Drogenbos			950.000	Afval	37.063.430	29.650.744	Werken stilgelegd
9	Kan. Brussel-Schelde	Vilvoorde			2.472.000	Ctn	79.888.538	63.910.831	In uitvoering
10	Kan. Charleroi-Brussel	Halle	880.000	88.000		Zand & grind	14.495.600	11.596.480	In uitvoering

Waterweg	Locatie	Ton/10 jaar	m ³ /10 jaar	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Aard	Totale investering in fr.	80 % Vlaams Gewest in fr.	Status
11	Kan. Leuven-Kampenhout	550.000		55.000		Zand & grind	13.624.089	10.899.912	In uitvoering
12	Kan. Bossuit-Kortrijk	1.650.000		165.000		Zand & grind	32.172.094	25.738.352	In bedrijf mei 2001
13	Kan. Brussel-Schelde		1.500.000		150.000	Ctn	4.652.370	3.721.896	In bedrijf nov. 1998
14	Kan. Brussel-Schelde	Ruisbroek	27.226.000		2.722.600	Tank ctn	102.076.770	81.661.416	In uitvoering
15	Kan. Brussel-Schelde	Puurs	4.950.000		495.000	Zand & grind	82.772.721	66.218.177	In uitvoering
16	Kan. Bossuit-Kortrijk	Harelbeke	1.650.000		165.000	Zand & grind	33.840.900	27.072.720	In uitvoering
17	Bovenshelde	Avelgem		2.297.000	229.700	Ctn	23.296.519	18.637.215	In uitvoering
18	Kan. Leuven-Dijle	Tildonk		2.614.000	261.400	Afvalctn	33.350.000	26.680.000	Nog niet in uitvoering
19	Bovenshelde	Oudenaarde	2.405.000		240.500	Zand & grind	29.916.733	23.933.387	In bedrijf mei 2001
20	Kan. Leuven-Dijle	Tildonk	1.320.000		132.000	Stukgoed	12.000.000*	9.600.000*	Nog niet in uitvoering
21	Leie	Wielsbeke		8.711.000	871.000	Ctn	96.116.185	76.892.948	In uitvoering
22	Kan. Brussel-Schelde	Vilvoorde		1.742.000	174.200	Afvalctn	25.000.000*	20.000.000*	Nog niet in uitvoering
23	Kan. Gent-Oostende	Aalter		1.201.000	120.100	Veevoeder	13.840.619	11.072.495	In uitvoering

Waterweg	Locatie	Ton/10 jaar	m ³ /10 jaar	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Aard	Totale investering in fr.	80 % Vlaams Gewest in fr.	Status
24 Ringvaart	Gent	2.075.000		207.500		Stukgoed	42.133.078	32.269.080	In bedrijf maart 2001
25 Kan. Leuven-Dijle	Herent		1.019.000		101.900	Ctn	14.096.490	11.277.192	Nog niet in uitvoering
26 Kan. Leuven-Dijle	Tildonk	880.000		88.000		Zand & grind	15.000.000*	12.000.000*	Nog niet in uitvoering
27 Bovenshelde	St.-Denijs-Westrem	1.587.000		158.700		Zand & grind	31.297.750	25.038.200	Nog niet in uitvoering
28 Kan. Roeselare-Leie	Roeselare		1.200.000		120.000	Ctn	25.000.000*	20.000.000*	Nog niet in uitvoering
29 Kan. Brussel-Schelde	Willebroek		528.000		52.800	Grote & ondeelbare stukken	48.700.311	38.960.249	In uitvoering
30 Kan. Brussel-Schelde	Ruisbroek	1.320.000		132.000		Slib	20.000.000*	16.000.000*	Nog niet in uitvoering
31 Zeeschelde	Temse	4.950.000		495.000		Zand & grind	143.000.000*	114.400.000*	Nog niet in uitvoering
32 Bovenshelde	Ruien		308.000		30.800	Lijnzaad	9.522.823	7.618.258	Nog niet in uitvoering
33 Zeeschelde	Burcht	2.665.000		266.500		Zand & grind	55.438.000	44.350.400	Nog niet in uitvoering
34 Kan. Roeselare-Leie	Oostrozebeke		5.290.000		529.000	Houtspaan-ders	26.000.000*	20.800.000*	Nog niet in uitvoering
35 Kan. Brussel-Schelde	Puurs	633.000		63.300		Zand & grind	21.448.857	18.438.491	Nog niet in uitvoering

Waterweg	Locatie	Ton/10 jaar	m ³ /10 jaar	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Aard	Totale investering in fr.	80 % Vlaams Gewest in fr.	Status
36 Kan.Brussel-Schelde	Grimbergen		4.059.000		405.900	Afval	23.617.624	18.894.624	Nog niet in uitvoering
37 Bovenschelde	Oudenaarde		220.000		22.000	Granen	5.978.645	3.646.973	In uitvoering
38 Kan.Brussel-Schelde	Willebroek		8.294.400		829.440	Ctn	57.773.280	46.218.624	In uitvoering
39 Kan.Brussel-Schelde	Bornem		3.990.000		399.000	Ctn mine-ralen	80.154.084	64.123.267	Nog niet in uitvoering
40 Bovenschelde	Eke		300.000		30.000	Brand-stoffen	5.239.000	4.191.200	Nog niet in uitvoering
Aanvraag ingediend na 01.01.2000									
Waterweg	Locatie	Ton/10 jaar	m ³ /10 jaar	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Aard	Totale investering in fr.	80 % Vlaams Gewest in fr.	Status
41 Bovenschelde	Ruien		4.750.000		475.000	Hout-spaanders	25.000.000*	20.000.000*	Nog niet in uitvoering
42 Moervaart	Moerbeke	308.000		30.800		Melasse	2.500.000*	2.000.000*	Nog niet in uitvoering
43 Kan.Bossuit-Kortrijk	Kortrijk		1.225.000		122.500	Granen	25.000.000*	20.000.000*	Nog niet in uitvoering
44 Leie	Harelbeke		396.000		39.600	Grote & ondeelbare stukken	7.602.400*	6.081.920*	Nog niet in uitvoering

Waterweg	Locatie	Ton/10 jaar	m ³ /10 jaar	Jaarlijks gemiddelde ton	Jaarlijks gemiddelde m ³	Aard	Totale investering in fr.	80 % Vlaams Gewest in fr.	Status
45 Kan. Roeselare-Leie	Harelbeke	500.000		50.000		Zand & grind	2.000.000*	1.600.000*	Nog niet in uitvoering
46 Netekanaal	Lier		1.584.000		158.400	Afval in ctn	15.000.000*	12.000.000*	Nog niet in uitvoering
47 Kan. Brussel-Schelde	Ruisbroek		2.057.000		205.700	Ctn	45.000.000*	36.000.000*	Nog goed te keuren
48 Kan. Brussel-Schelde	Vilvoorde		1.926.000		192.600	Afval	40.000.000*	32.000.000*	Nog goed te keuren
49 Kan. Brussel-Schelde	Puurs		3.105.000		310.500	Afval	60.000.000*	48.000.000*	Nog goed te keuren
50 Beneden-Zeeschelde	Antwerpen		4.620.000		462.000	Afval in ctn	25.000.000*	20.000.000*	Nog goed te keuren
51 Beneden-Zeeschelde	Antwerpen		2.640.000		264.000	Afval in ctn	40.000.000*	32.000.000*	Nog goed te keuren
52 Beneden-Zeeschelde	Antwerpen		1.980.000		198.000	Afval in ctn	20.000.000*	20.000.000*	Nog goed te keuren

* raming

(Ctn : container – red.)

Vraag nr. 285
van 8 augustus 2001
van de heer CARL DECALUWE

Personenvervoer te water – Project Zeekanaal

Geruime tijd geleden werd het idee gelanceerd om personenvervoer over het water te organiseren als alternatief voor de verkeersdrukte. Het Zeekanaal leent zich hier in het bijzonder toe. De Lijn en de NV Zeekanaal knoopten m.b.t. dit dossier in het verleden reeds gesprekken aan.

Het uitgewerkte project werd tot nu toe niet opgestart.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het uitgewerkte project "personenvervoer op het Zeekanaal".
2. Wie zijn de partners ?
3. Welke middelen worden uitgetrokken voor realisatie van het project ?

Hoeveel hiervan wordt bijgedragen door het Vlaams Gewest ?

4. Wanneer is het personenvervoer via het Zeekanaal operationeel ?

Antwoord

1. Door de NV Zeekanaal werd een zo ruim mogelijke oproep tot de markt gedaan om gedurende een periode van zes maanden, bij wijze van proef, een geregeld vervoer gedurende de piekuren in het woon-werkverkeer te organiseren.

De procedure terzake bevindt zich thans in een eindfase. Een testvaart georganiseerd op 8 april 2001 is bevredigend verlopen. Er mag worden verwacht dat de toewijzing van de opdracht op korte termijn kan gebeuren, zodat het proefproject in het voorjaar 2002 kan opstarten.

De bedoeling is via een proef in reële omstandigheden na te gaan welke de voor- en nadelen zijn van geregeld personenvervoer te water, welke de aandachtspunten zijn bij de exploitatie en welke de reële marktpositie is van deze vervoersmodus, namelijk hoe en in welke mate deze de gebruikers aanspreekt.

2. De partners in het proefproject zijn de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn en de NV Zeeka-

naal. De uitvoering van het proefproject zal gebeuren door een privaat bedrijf.

Voor de goede orde verwijs ik naar artikel 12 van het verzameldecreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen, waarmee de Vlaamse Vervoermaatschappij bevoegd werd voor passagiersvervoer over het water. De NV Zeekanaal zal als gevolg hiervan, na afronding van de lopende procedures, het dossier overdragen aan de Vlaamse Vervoermaatschappij, hetgeen niet belet dat de samenwerking tussen beide organisaties zal blijven voortgaan.

3. Via het proefproject mag worden gerekend op een uitgave van 15 miljoen frank wat het vaartuig betreft. Deze uitgave is ten laste van het Vlaams Gewest.
4. Na afloop van het proefproject zal een evaluatie gebeuren.

Op basis hiervan zal kunnen worden beslist over het instellen van een vaste pendeldienst tussen Kapelle-op-den-Bos / Zemst en Brussel en over een eventuele uitbreiding naar andere gelijkaardige waterwegen.

Vraag nr. 286
van 8 augustus 2001
van de heer JOHAN MALCORPS

Groot Dok Merksem – Onderhoud

De leefbaarheid van de buurt rondom het Groot Dok in Merksem wordt in belangrijke mate mee bepaald door het onderhoud van het Groot Dok en van de bijbehorende kaaiplatformen, die onder de bevoegdheid vallen van de Dienst voor de Scheepvaart. In 1990 werd het beheer van de openbare weggedeelten overgedragen aan de stad Antwerpen. Maar het water en de kaaien vallen onder de Dienst voor de Scheepvaart.

Van enig beheer of onderhoud is echter nauwelijks sprake. Het dok zelf ligt voortdurend vol achtergelaten vuil, dat klaarblijkelijk onvoldoende verwijderd wordt. Op de kaaien, waar binnenschippers aanmeren en waar ook voldoende ruimte moet zijn om aan of van boord te gaan, leggen de bedrijven gelegen aan de Oost- en Westkaai naar eigen goeddunken beslag op gedeelten van de kaai voor het parkeren van bedrijfsvoertuigen, waarbij dikwijls een veilige passage van vrachtwagens over bijvoorbeeld de Oostkaai onmogelijk gemaakt wordt, laat

staan dat er rekening wordt gehouden met de zwakke weggebruikers.

Het grootste staaltje van verloedering betreft echter wel de vervallen loodsen op de Oostkaai, een restant van het vroegere bedrijf Bouwmaterialen Van Damme. Deze oude loodsen zijn uitgegroeid tot een langgerekt sluikstort dat zich uitstrekt naast het grootste deel van de Oostkaai, vlak aan het water, waar de schippers mogen aanmeren. Oude bouwmaterialen, tonnen met wellicht gevaarlijke stoffen en zakken sluikafval stapelen zich op. De hangars zijn open en toegankelijk voor spelende kinderen. De bewoners vroegen al bij herhaling om dit groot stort op te ruimen, evenwel totnogtoe zonder enig gevolg.

Door de stelselmatige verwaarlozing van de omgeving van het Groot Dok draagt de Dienst voor de Scheepvaart bij tot de algehele verloedering van een hele woonwijk, die nochtans alle troeven zou kunnen hebben als "buffer" tussen het Groot Dok en de drukke Bredabaan.

1. Welke onderhoudsactiviteiten worden door de Dienst voor de Scheepvaart uitgeoefend m.b.t. het Groot en het Klein Dok in Merksem ?

Is daarvoor personeel beschikbaar ?

2. Waarom wordt geen werk gemaakt van het opruimen van het sluikstort in de loodsen van het vroegere bedrijf Bouwmaterialen Van Damme ?

Werd terzake al contact opgenomen met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), met de vroegere bedrijfseigenaar ?

Wanneer wordt er actie ondernomen ?

3. Werden met de stad Antwerpen en/of het district Merksem reeds afspraken gemaakt inzake het onderhoud of mogelijk de herwaardering van de hele buurt ?

Zo neen, is dit niet dringend noodzakelijk ?

Antwoord

1. De Dienst voor de Scheepvaart staat in voor het dagelijks beheer en onderhoud van de dokken van Merksem en de aanhorigheden. Geregeld worden achtergelaten vuil, drijvend vuil en on-

kruid verwijderd door het personeel van de Dienst voor de Scheepvaart.

Een groot deel van het kaaiplatform is echter vergund aan verscheidene bedrijven als opslagruimte, parking en andere. Het verwijderen van vuil en onkruid in deze vergunde zones moet door deze bedrijven zelf gebeuren.

2. Een groot gedeelte van het kaaiplatform gelegen aan de Oostkaai ligt er ten gevolge van de faillissementen van een tweetal firma's en het uitblijven van een overname inderdaad verwaarloosd bij. Door die faillissementen werden op bedoelde terreinen gedurende een bepaalde tijd geen activiteiten meer uitgevoerd en raakten de aanwezige constructies in verval.

Onder impuls van de Dienst voor de Scheepvaart werden voor een deel van de terreinen van de firma Van Damme in staat van faillissement, intussen nieuwe huurders gevonden, waarmee concrete afspraken werden gemaakt voor het in goede staat brengen van de terreinen.

Een gedeelte van deze terreinen werd inmiddels door de nieuwe vergunninghouders al gesaneerd. Het is de uitdrukkelijke bedoeling van de Dienst voor de Scheepvaart om verder te trachten de gehele Oostkaai te saneren, maar vaak zorgen de administratieve verwickelingen bij faillissementen voor ongewilde vertraging.

3. De openbare wegen rond de dokken van Merksem werden voor beheer en onderhoud overgedragen aan de stad Antwerpen. Samen met de stad Antwerpen werden enkele jaren geleden op verschillende plaatsen langs de dokken de aanwezige treinsporen verwijderd en werd het wegdek gerenoveerd.

Verdere afspraken met betrekking tot de renovatie van de buurt rond de dokken werden niet gemaakt. De Dienst voor de Scheepvaart is steeds bereid om met de stad Antwerpen afspraken te maken over de herwaardering van de buurt, voorzover ook de economische functie van de dokken bewaard blijft.

Vraag nr. 287
van 8 augustus 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Stelplaats De Lijn Evere – Bestemming

In de buurt van het De Paduwaplein, aan de Leuvensesteenweg 968 in de Brusselse gemeente Evere bevindt zich een stelplaats van De Lijn waarvan De Lijn zelf de eigenaar is. Dit terrein is qua oppervlakte erg groot, maar al sinds enkele jaren onderbezet. Het wordt vooral gebruikt om de bussen van de lijn Brussel-Leuven te "logeren" buiten de diensturen.

Het terrein bevindt zich in een woon- en winkelbuurt. Vele handelaars en bewoners klagen over het gebrek aan parkeerplaatsen voor de mensen die aan de Leuvensesteenweg willen winkelen. Aan de andere kant van het terrein is er een belangrijke woonbuurt. Deze inwoners moeten nu een hele omweg maken (waarvoor ze dan de wagen gebruiken) om aan de winkelbuurt te geraken. De gemeente Evere is al lang vragende partij om iets aan deze situatie te wijzigen. De gemeente zou graag een voetgangersverbinding maken tussen woonwijk en winkelcentrum.

Verderdenkend zijn er natuurlijk tal van mogelijkheden voor een dergelijk belangrijk terrein : woningen, winkels, parkeergelegenheid, ... De gemeente vreest echter voor de verkoop van het terrein aan een meer biedende promotor die er enkel kantoren wil optrekken (zo dicht bij de EU-gebouwen).

Men kan zich afvragen of een instelling van openbaar nut als De Lijn niet beter op zoek gaat naar een rationelere oplossing voor haar stelplaats en zo de mogelijkheid opent voor een bewonersgerichte wijkrenovatie.

1. Werd reeds beslist over de bestemming van deze stelplaats ? Wat zijn de plannen ?
2. Heeft De Lijn terzake reeds gesprekken gehad met de gemeente Evere ? Zo ja, wanneer en waarover ?

Wanneer vinden de volgende gesprekken of onderhandelingen tussen De Lijn en de gemeente Evere plaats ?
3. Houdt De Lijn, bij eventuele verkoop, rekening met de wensen van de gemeente Evere (en haar inwoners) ?

Antwoord

1. Een uitbreiding van de mogelijkheid om autobussen te stallen in deze regio is noodzakelijk, gelet op projecten als het GEN, de basismobiliteit en een hoogwaardige bediening van de

luchthaven (*GEN : Gewestelijk Expresnet – red.*). De Leuvensesteenweg (N2), waar de stelplaats van De Lijn gelegen is, is één van de belangrijkste assen voor het openbaar busvervoer naar Brussel.

Om deze reden werd de Leuvensesteenweg ook geselecteerd als een GEN-bus en werd hiervoor een doorstromingsstudie besteld.

De Lijn zou deze stelplaats dan ook verder willen uitbouwen en denkt hierbij aan een vergrote stallingscapaciteit voor 24 à 30 autobussen. Wat dan overblijft van het terrein zou eventueel kunnen worden vervreemd.

2. Sinds 1997 heeft De Lijn Vlaams-Brabant contacten met de gemeente Evere over de vraag van de gemeente om op het terrein van De Lijn een parking aan te leggen. In 2000 begon De Lijn aan een project om de stelplaats Evere te renoveren en te revaloriseren. Op 7 mei 2001 is het ontwerp voor de renovatie van de stelplaats ingediend bij de gemeente Evere, die tot op heden nog geen standpunt heeft ingenomen.

Verdere besprekingen zullen volgen zodra de gemeente haar standpunt heeft bekendgemaakt.
3. Indien de wensen van de gemeente Evere en haar inwoners verenigbaar zijn met de belangen van De Lijn, zal daarmee rekening gehouden worden bij een eventuele verkoop.

Vraag nr. 288 van 8 augustus 2001 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Rechtszaken

Bij het uitvoeren van de bevoegdheden en werkzaamheden dient een regering geregeld een beroep te doen op advocaten voor allerlei betwistingen van zeer uiteenlopende aard.

1. Hoeveel rechtszaken zijn er thans lopende per bevoegdheid van de minister en hoeveel rechtszaken zijn er tot op heden reeds definitief afgesloten sinds zijn/haar aantreden als minister ?
2. Wat is het totale ereloon per departement op jaarbasis sinds zijn/haar aantreden als minister ?
3. Werd er daarbij een beroep gedaan op een advocaat-kamerlid/senator of een advocaat-Vlaams volksvertegenwoordiger ? Zo ja, in hoeveel dossiers ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 289 van 8 augustus 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ontwikkelingssamenwerking – Invulling

Ontwikkelingssamenwerking wordt door minister Anciaux totaal anders ingevuld dan in het verleden. Zo trekt hij de komende drie jaar telkens honderd miljoen frank uit om gemeenten ertoe aan te zetten een samenwerking aan te gaan met een lokale partner uit het zuiden.

Ook dienen alle ministers uit de Vlaamse regering een derdewereldreflex te ontwikkelen : in elk beleidsdomein moet zichtbare aandacht uitgaan naar de derde wereld. Dit zou in de begroting van alle ministers te zien moeten zijn, "maar overlopen van enthousiasme daarvoor doen de collega's kennelijk niet", aldus minister Anciaux in de pers.

1. Wat was de concrete bijdrage inzake ontwikkelingssamenwerking van alle diensten die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister ?

Is dit zichtbaar in de begroting 2001 ?

2. Werde de administratie Buitenlands Beleid bij de concretisering van de acties betrokken ?
3. Welke gemeenten zijn betrokken bij het ontwikkelingsbeleid ?
4. Hoe werd dit ingepast in het gehele ontwikkelingsbeleid van de Vlaamse overheid ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 290 van 23 augustus 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn Mechelen – Autobusfrequentie

Naar aanleiding van de organisatie van een autoluwe werkdag door het transformatorenbedrijf Pauwels Trafo in Mechelen, werd onder meer gepleit voor een grotere frequentie van de busverbindingen van De Lijn. Op de spitsuren zou een bus om het half uur te weinig zijn als aantrekkelijk alternatief voor de wagen. Er wordt in dat verband gedacht aan een verbinding om het kwartier.

Het gaat hier om een grote werkgever, die heel wat verkeer genereert.

1. Bestaan er plannen om de frequentie van de bussen van De Lijn in het Mechelse in het algemeen op te voeren ?
2. Zijn er al specifieke vragen voor een hogere frequentie gesteld vanuit vermeld bedrijf ? Zo ja, wat is de reactie daarop ?

Antwoord

1. De firma Pauwels Trafo wordt bediend door lijn 50.0 Antwerpen-Boom-Rumst-Mechelen. Deze lijn heeft een halfuurfrequentie als basisdienst. In de spitsuren worden nu reeds extra ritten ingelegd, hoofdzakelijk gericht op het scholieren- en werknemersvervoer in Mechelen zelf, maar deze autobussen kunnen natuurlijk ook gebruikt worden door het personeel van Pauwels Trafo.

Aangezien in de loop van het voorbije jaar het Mechelse stadsnet reeds aanzienlijk uitgebreid werd (o.a. met verlengingen naar Bonheiden en St.-Katelijne-Waver) en ook de frequentie op de zwaarste assen verdubbeld werd door de invoering van de lijn 7 Otterbeek-Station-Hofstade, zijn er op dit ogenblik geen plannen voor een extra uitbreiding op korte termijn.

2. Door de firma Pauwels Trafo werd tot op heden niet gevraagd om de frequentie op te drijven.

Vraag nr. 291 van 23 augustus 2001 van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Jaagpaden – Toegankelijkheid voor vissers

Heel wat visrijke gebieden zijn gemakkelijk te bereiken via de zogenaamde "trekwegen of jaagpaden", of zijn aangeduid met het teken "enkel plaatselijk verkeer". Bij overtreding wordt door de verschillende politiediensten proces-verbaal opge maakt. Voorbeelden zijn onder meer het kanaal van Brugge naar Oostende, een gedeelte van het kanaal van Brugge naar Damme, een gedeelte van het Leopoldkanaal.

Voor het gebruik van slechts één dienstweg gedurende een looptijd van vijf jaar (in het geval van het Leopoldkanaal) wordt door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toelating gegeven mits betaling van 1.500 frank. Ik veronderstel dat voor de toelating voor het gebruik van andere dienstwegen opnieuw moet worden betaald.

Is dit niet wat veel om van die dienstwegen slechts enkele keren per jaar gebruik te maken ?

Voor een enkelvoudige visvergunning wordt nu reeds jaarlijks 450 frank betaald.

Het lijkt aangewezen dat lijnvissers in het bezit van een officiële vergunning de toelating krijgen om over heel Vlaanderen van die wegen gebruik te maken, op voorwaarde dat ze kunnen aantonen dat ze werkelijk de bedoeling hebben om te vissen, bijvoorbeeld door in het bezit te zijn van het nodige vismateriaal.

Werd terzake reeds een meer billijke regeling uitgewerkt, eventueel in bovenvermelde zin ?

Antwoord

De jaagpaden langs de bevaarbare waterwegen van het Vlaamse gewest zijn in principe enkel toegankelijk voor fietsers en voetgangers. Autoverkeer is hier formeel verboden, uitgezonderd de dienstvoertuigen van de beheerder van de waterweg en de voertuigen waarvoor door de waterwegbeheerder een bijzondere vergunning werd afgeleverd.

De jaagpaden worden zeer veel gebruikt door wandelaars, fietsers en scaters, en het betreft hier niet alleen recreanten, maar ook schoolgaande jeugd en personen die met de fiets gaan werken. Deze jaagpaden vormen voor de fietsers immers een veilig alternatief voor de drukke hoofdwegen. Omwille van de veiligheid is het dan ook noodzakelijk het gemotoriseerd verkeer hier zoveel mogelijk te vermijden. De jaagpaden hebben daarenboven meestal een zeer beperkte breedte van 2 à 3 meter, zodat het kruisen van twee voertuigen onmogelijk is ten-

zij uitgeweken wordt op het niet-verharde gedeelte van de dijk, waardoor dan weer schade aan het dijkmassief kan worden toegebracht en de waterkerende functie in het gedrang kan komen.

De waterwegbeheerders van de bevaarbare waterwegen zijn dan ook terecht zeer terughoudend voor het afleveren van vergunningen voor het gebruik van het jaagpad door gemotoriseerd verkeer. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden worden hiervoor vergunningen uitgeschreven, zoals onder meer voor aangelanden en landbouwers die anders hun eigendommen niet kunnen bereiken. Ook voor vissers met een lichamelijke handicap wordt meestal een uitzondering gemaakt.

Bij het afleveren van een vergunning voor het rijden met een auto op het jaagpad wordt tevens rekening gehouden met de plaatselijke situatie en de plaatselijke omstandigheden. Zo zal voor een jaagpad met een voldoende breedte en dat weinig gebruikt wordt door fietsers en voetgangers, vlugger een uitzondering gemaakt worden dan voor een jaagpad dat gebruikt wordt door een massa fietsers en wandelaars en slechts een breedte heeft van twee meter. Het afleveren van een dergelijke vergunning kan dan ook niet veralgemeend worden en blijft beperkt specifiek voor een bepaalde waterweg.

De kosten voor het afleveren kunnen verschillen van beheerder tot beheerder. Intern binnen de administratie worden momenteel besprekingen gevoerd om deze kosten te uniformiseren.

Om bovenvermelde redenen lijkt het mij noodzakelijk het gemotoriseerd verkeer op de jaagpaden zoveel mogelijk te vermijden, waardoor het afleveren van een vergunning voor het gebruik van het jaagpad door auto's steeds een uitzondering moet blijven.

Vraag nr. 293 van 23 augustus 2001 van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Gistelsesteenweg Oostende-Gistel – Heraanleg

Een tijd geleden kwam het Vlaams Gewest in het bezit van de Gistelsesteenweg, die loopt over het grondgebied van Oostende, Oudenburg en Gistel.

Deze weg, die een belangrijk alternatief biedt voor het bijzonder drukke verkeer van en naar Oostende, verkeert in een bijzonder slechte en gevaarlijke staat.

1. Bestaan er plannen om deze weg op korte of middellange termijn te vernieuwen ?
2. Zo ja, wanneer worden deze werken dan, al dan niet gefaseerd, uitgevoerd ?

Welk budget is daarvoor nodig ?

Hoe zal de vernieuwde weg er dan uitzien (aard van de wegbedekking, breedte van de rijweg, fietspad, trottoir, enz.) ?

Antwoord

De Gistelsesteenweg werd overgedragen aan het Vlaams Gewest vanaf de R31 (ring om Oostende) tot aan de gewestweg N358 langs het Kanaal Nieuwpoort-Passendale. Voorbij het kanaal (grondgebied Gistel) is deze weg niet overgedragen. Het gedeelte op het grondgebied van Gistel werd onlangs door de stad vernieuwd. De staat van de rijweg dient inderdaad verbeterd te worden.

Er bestaan reeds plannen om deze weg te vernieuwen. Bij de opmaak van het volgende meerjarenprogramma 2002-2004 zal er nagegaan worden of de noodzakelijke budgettaire ruimte aanwezig is voor de renovatie. De moderniseringswerken zullen waarschijnlijk in twee uitvoeringsfazen worden voorgesteld :

- eerste fase vanaf kilometerpunt 1,150 tot 4,900, raming 100 miljoen frank ;
- tweede fase vanaf kilometerpunt 0,100 tot 1,150, raming 50 miljoen frank.

Voor de eerste fase zijn innemingen nodig voor de aanleg van afzonderlijke fietspaden.

De bestaande terreinopnamen zijn ondertussen reeds uitgevoerd. De vernieuwing van de weg zal worden besproken in de gemeentelijke begeleidingscommissie zodra de eerste fase van het project opgenomen is in het goedgekeurd meerjarenprogramma.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 217
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Week van de Allergie – Initiatieven

De week van 21 mei is de Week van de Allergie. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat allergieën de afgelopen jaren beduidend vaker voorkomen dan vroeger, ten gevolge van allerlei omstandigheden.

Eén van de "nieuwe" allergieën, die vroeger niet bestond of niet bekend was maar de voorbije tien jaar sterk is toegenomen, is de latexallergie. Ongeveer één procent van de bevolking heeft er last van, maar in de medische sector kampt meer dan tien procent met een latexallergie. In ernstige gevallen kan deze allergie leiden tot bewustzijnsverlies, shock en zelfs de dood. Verschillende oorzaken kunnen aan de basis liggen van deze allergie. Maar de symptomen zijn vaak niet voldoende duidelijk, of niet voldoende bekend.

Nochtans kan ook op dit vlak preventie een belangrijke rol spelen. Het is belangrijk de medische en paramedische sector voldoende te informeren met betrekking tot deze vorm van allergie, de oorzaken, de symptomen en de mogelijke gevolgen.

1. Welke inspanningen heeft de minister geleverd vanuit haar bevoegdheid inzake preventie voor de organisatie van de Week van de Allergie ?
2. Specifiek met betrekking tot een helaas snel groeiende vorm van allergie, de latexallergie, is preventie vooral naar de medische en paramedische sector van zeer groot belang.

Wat is hier gerealiseerd op het vlak van preventie ?

Welke inspanningen zijn hier reeds gebeurd ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de allergieproblematiek het laatste decennium een meer voorkomend fenomeen geworden is. Niet alleen in België is dat zo, in heel de westerse wereld zien we een gelijkaardige trend. Alhoewel er heel wat theorieën bestaan over de reden daarvoor, is de zaak verre van volledig uitgeklaard.

Specifiek voor latexallergie kunnen we stellen dat niettegenstaande sinds lang natuurlijke rubberproducten worden gebruikt, allergische reacties pas in de late zeventiger jaren voor het eerst beschreven worden. Waarom we een gestegen aantal latexgevoelige mensen aantreffen, is niet geheel duidelijk, maar sterk toegenomen productie en gebruik van latexproducten in de medische sector gedurende de tachtiger jaren, vooral omwille van de infectiepreventie van hulpverlener naar patiënt en omgekeerd, zouden hier een rol spelen.

De allergische reacties zijn gericht tegen de eiwitten, die ongeveer 1% uitmaken van het natuurlijke sap van de Braziliaanse rubberboom en die ook gewijzigd worden door het productieproces. Bovendien is er uitloging van de allergenen uit het rubber naar het poeder dat in handschoenen gebruikt wordt; de allergenen komen op die manier makkelijk als fijn stof in de omgevingslucht, van waaruit ze ingeademd (kunnen) worden. Gepoederde handschoenen geven dan ook meer blootstelling. Gebruik van poedervrije handschoenen vermindert dit specifieke blootstellingsrisico. Maar (gelukkig) bestaan er ook latexvrije producten.

Blootstelling vinden we vooral bij beroepsbezigheden. De blootstelling is vooral aanzienlijk in de medische en paramedische sector, uiteraard ook in de rubberindustrie zelf en in mindere mate in de voedselnijverheid. De meeste condooms echter zijn ook gemaakt op basis van latex. Daarnaast gebruiken tevens politiemensen soms latex-handschoenen bij hun onderzoeksoverdrachten en zelfs in het criminele milieu zijn latexhandschoenen "gemeengoed" geworden.

Tegen deze achtergrond wil ik hieronder even ingaan op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. Specifiek met betrekking tot de Week van de Allergie nam ik geen initiatieven. Alhoewel een dergelijke Week natuurlijk wel een signaalfunctie heeft, is er gekozen voor de voortzetting én uitbreiding van een langduriger preventie- en informatieproject. Vanuit Vlaanderen is er dit

jaar immers geld vrijgemaakt, met name 26.450,24 euro (1.067.000 fr.), om het meetnet voor luchtagenen uit te breiden met een extra meetpost. Het meetnet wordt beheerd door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur (WIV-LP). Met ook nog een controlestation in Brussel, in De Haan en in de Franse gemeenschap bestrijkt het meetnet dan het volledige land.

Het verspreiden van de aldus verkregen informatie aan hulpverleners en de bevolking is vanuit Vlaanderen eveneens toevertrouwd aan het WIV-LP. Vlaanderen investeert hier in 2001 zowat 51.000 euro (2.057.000 fr.). Gebaseerd op de laboratoriumgegevens en de meteorologische voorspellingen van het KMI worden gedurende het hooikoortsseizoen, hooikoortsvoorspellingen gedaan die via het persagentschap Belga, kranten, radio, televisie en teletekst verspreid worden (*KMI : Koninklijk Meteorologisch Instituut van België – red.*). De informatie over allergieverwekkend stuifmeel wordt verder ook verspreid aan het publiek via een antwoordapparaat (0900/100.73) en aan de hulpverleners via "De Artsenkrant". Ten slotte is er ook een website waar de gegevens geraadpleegd kunnen worden (<http://www.airallergy.com>).

2. Specifiek met betrekking tot latexallergie en de blootstelling in het beroepsmilieu moet worden gezegd dat dit in grote mate een zaak is voor de bedrijfsgezondheidszorg. De Vlaamse overheid heeft dienaangaande dan ook zelf geen initiatieven ontwikkeld.

De bedrijfsartsen kennen de problematiek en het is hun taak om in de diverse werksettings maatregelen uit te werken om het ontstaan van latexallergie te voorkomen. Bij het bestaan van latexallergie bij een werknemer zullen zij mee zorgen voor alternatieven en dus voor een bescherming van de gezondheid van de werknemer.

3. Voor mensen met een latexallergie die zich willen beschermen tegen SOA en ongewenste zwangerschappen met condooms, bestaan er verschillende mogelijkheden. (*SOA : seksueel overdraagbare aandoening – red.*)

Indien het een lichte vorm van allergie betreft, kunnen zij "hypoallergene" condooms gebruiken. Deze zijn wel uit latex gemaakt, maar door een speciaal wassingsproces worden de stofdeeltjes (die verantwoordelijk zijn voor allergische

reacties) grotendeels verwijderd. Voor mensen met een zeer zware allergie zijn er condooms vervaardigd uit polyurethaan, die van even goede kwaliteit zijn als latexcondooms. Ook het "vrouwencondoom" is gemaakt uit polyurethaan. Al deze condooms zijn verkrijgbaar in de apotheek, in sommige supermarkten en bij gespecialiseerde organisaties zoals Sensoa en CGSO Trefpunt (*CGSO : Centrum voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding – red.*). Ze zijn wel duurder dan de gewone latexcondooms. Sommige seksshops verkopen daarnaast ook condooms gemaakt uit schapendarm. Behalve het feit dat deze condooms zeer duur zijn, beschermen ze ook niet tegen SOA en aids en slechts in geringe mate tegen zwangerschap. Gebruik is dus zeker niet aan te raden.

Vraag nr. 218
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Actieplan gelijke kansen m/v op het werk – Overleg

De Vlaamse regering heeft op 27 april 2001 haar goedkeuring gegeven aan het "Actieplan gelijke kansen man-vrouw op het werk". Er wordt voor de volgende jaren in een budget voorzien van 628 miljoen frank, onder meer voor acties die een genderneutrale beroepskeuze ondersteunen, acties die een genderbewust personeelsbeleid bevorderen en projecten rond kinderopvang.

Het betreft hier aangelegenheden die duidelijk ook behoren tot de bevoegdheden van de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

1. Heeft er overleg plaatsgehad tussen de minister en minister Landuyt betreffende dit "Actieplan gelijke kansen man-vrouw op het werk" ?
2. Wat zijn de resultaten van dit overleg ?
3. Minister Landuyt wil zeer specifiek werken rond projecten inzake kinderopvang.

Op welke wijze gebeurt de coördinatie met de minister, die specifiek verantwoordelijk is voor kinderopvang ?

Antwoord

1. Op 27 april 2001 werd door de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toe-

risme, een nota voorgelegd aan de Vlaamse regering. Op die manier werd de Vlaamse regering op de hoogte gebracht van de stand van zaken rond de uitvoering van het Actieplan 2001 van het Vesoc-akkoord rond gelijke kansen man-vrouw. (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*)

Voor de acties in het kader van gelijke kansen man-vrouw is in een budget voorzien van 70 miljoen frank. Het budget van 628 miljoen betreft de gehele Vesoc-middelen.

In het kader van het Vesoc-actieplan 2001 voor gelijke kansen man-vrouw is een strategische werkgroep samengesteld, met onder andere een vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor Gelijke Kansen. Het overleg tussen de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, en mezelf beperkt zich tot deze werkgroep.

2. Het Vesoc-actieplan man-vrouw werd door de werkgroep op 16 januari 2001 goedgekeurd. Tevens werden de ingediende projecten in de werkgroep besproken en goedgekeurd.
3. De projecten rond kinderopvang worden systematisch voorgelegd aan de bovenvermelde stuurgroep. Implementatie ervan is altijd afhankelijk van een mogelijk inpassing in het reguliere kader en ressorteert dus automatisch onder de daarvoor bevoegde minister.

Vraag nr. 219
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

"De nieuwe man" – Evaluatie

In het kader van het gelijkerekansenbeleid heeft de minister een oproep gedaan tot de mannen om haar te mailen betreffende de discussie over de combinatie van gezin en arbeid, over betaalde en onbetaalde zorgarbeid en over het recht op een levensloopbaan.

1. Wat is de reactie geweest op deze oproep ? Hoeveel mails en brieven heeft de minister ontvangen ?
2. Hebben in het kader van haar oproep "De nieuwe man" ook dames gemaild of geschreven ? Zo ja, hoeveel reacties heeft zij van hen ontvangen ?

3. Heeft zij inhoudelijk reeds een analyse kunnen maken van de reacties ?

Zo ja, kan hiervan een overzicht worden gegeven ?

Zo neen, wanneer zal de analyse gebeuren ?

Wanneer hebben de campagnes om arbeid en werk evenwichtiger te combineren plaats ?

Antwoord

1. Als reactie op de resultaten van het tijdsbestedingsonderzoek van I. Glorieux, waarin gesteld werd dat de nieuwe man niet bestaat, deed ik een oproep aan "nieuwe mannen" om zich via e-mail kenbaar te maken en suggesties te doen voor het politieke beleid hieromtrent.

Op het kabinet zijn, van de oproep in april tot nu, in totaal een tweehonderdtal reacties binnengekomen.

2. Het CBGS (Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudiën) heeft een analyse gemaakt van de eerste groep van reacties.

Het CBGS heeft 160 reacties doorgenomen. Niet enkel mannen (138), ook vrouwen (22) voelden zich aangesproken om te reageren. Niet de twintigers, maar veeleer de veertigers reageerden. De meeste respondenten (65) hebben één of meerdere kinderen en er zijn twaalf huismannen bij. De meeste personen reageerden om te stellen dat ze een "nieuwe man" zijn of dat hun partner dat is (79), of toch bijna (8). Maar een minderheid (17) heeft ook gereageerd om hun ongelof in het idee "de nieuwe man" te ventileren.

3. Hoe zien de "nieuwe mannen" zichzelf ?

De "nieuwe man" neemt taken op zich die vroeger als uitsluitend vrouwelijk werden bestempeld. Zoals de was en de plas en het bezig zijn met kinderen. Deze roltoespraak kan een gevolg zijn van de situatie (single, eenoudergezinnen) of van een bewuste keuze van beide partners. In die zin heeft een "nieuwe man" een "nieuwe vrouw" nodig, die akkoord gaat met de nieuwe rolverdeling. Het doorbreken van het rolpatroon op basis van onderling overleg is dus essentieel.

Er komt nog een element naar de oppervlakte : "de nieuwe man" verwijst naar een situatie die niet voor eens en voor altijd is vastgelegd. Het concept wordt ingevuld als een dynamisch gegeven : eens overeengekomen taakverdelingen kunnen worden herzien. Criterium voor het in vraag stellen van de bestaande situatie is het goed functioneren van het gezin. In die zin verwijst het concept naar de ruimere context van "het nieuwe gezin". "Nieuwe gezinnen" stemmen de levensloopbaan van beide partners op elkaar af.

Remmen voor de ontwikkeling van deze praktijken worden gesitueerd bij de vrouw en bij de werkgever.

Vrouwen zouden volgens de correspondenten weliswaar het meehelpen in het gezin en de zorg wel vragen en verwachten, maar sommigen hebben het moeilijk om de uiteindelijke verantwoordelijkheid door te schuiven. Veel mannen zijn wel van goede wil, maar hebben een te veel-eisende baan. Bovendien is er het mobiliteitsprobleem. Het woon-werkverkeer blijkt veel energie en vooral veel tijd te kosten. Waardoor er minder tijd overblijft voor wat men eigenlijk zou willen. Vooral mannen hebben lange pendeltijden. Op het werk wordt er nog te weinig rekening gehouden met de flexibele noden van het gezin. Veel werkgevers staan negatief ten aanzien van mannen die loopbaanonderbreking nemen of deeltijds willen werken. Mannen zijn ook vaak bevreesd dat een poos minder werken hun carrière in het bedrijf kan schaden. Ook de maatschappij bekijkt mannen die thuis of deeltijds werken, nog al te vaak als luie mensen. Op dat vlak is er nog heel wat werk voor de boeg.

Ten slotte drukken heel wat respondenten hun bezorgdheid uit over het financiële plaatje. Pas als het gemeenschappelijk inkomen groot genoeg is, kan er gepraat worden over minder werken.

De reacties en de analyse hiervan zullen mee verwerkt worden in het vervolg op de campagne "Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven" die gepland is voor het najaar.

Vraag nr. 220
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Drugsbeleid – Intergouvernementeel overleg

1. In het kader van de federale drugsnota verspreidt de federale minister van Volksgezondheid een drugsbrochure met als motivatie "een aantal misverstanden uit de wereld te helpen".

Ook al wordt hierbij gesteld dat dit geen preventiecampagne is, toch blijft het aspect preventie altijd onlosmakelijk verbonden met het drugsbeleid.

Heeft de Vlaamse Gemeenschap inspraak gehad bij het opstellen van de drugsbrochure ?

Zo ja, op welke wijze en wat is de inbreng geweest ?

2. Er is eveneens een samenwerkingsprotocol opgesteld tussen de verschillende ministers die in dit land bevoegd zijn voor volksgezondheid.

Wat zijn de gevolgen hiervan voor de Vlaamse Gemeenschap ?

Welke verplichtingen vloeien hieruit voort ?

Heeft dit protocol financiële consequenties en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Bij het opstellen van de drugsbrochure vond overleg plaats tussen de federale minister van Volksgezondheid en de Vlaamse Gemeenschap. Dit overleg betrof zowel inhoudelijke als praktische aspecten.

Overleg resulteerde in een vermelding van de Druglijn in de drugsbrochure. Het verspreiden van de drugsbrochure kan aanleiding geven tot specifieke inhoudelijke vragen met betrekking tot de drugsproblematiek. De Druglijn is het gijkte kanaal om deze vragen duidelijk en correct te beantwoorden.

In onderling overleg werden ook contactadressen en kanalen voor verspreiding van de brochure bepaald, dit om de brochure op gerichte manier ingang te doen vinden.

2. Op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 30 mei 2001 werd het "Protocol-akkoord inzake de totstandkoming van één geïntegreerd gezondheidsbeleid inzake drugs" ondertekend door alle akkoordsluitende over-

heden met bevoegdheid op het vlak van gezondheidsbeleid. Door ondertekening van dit akkoord verbinden de verschillende betrokken partijen zich ertoe hun beleid inzake preventie van drugs en hulpverlening aan mensen met drugsgerelateerde gezondheidsproblemen, in overleg op elkaar af te stemmen.

Om dit te kunnen realiseren, wordt een cel Gezondheidsbeleid Drugs opgericht, belast met een aantal specifieke opdrachten. Deze opdrachten omvatten het bijhouden van een inventaris inzake de drugsproblematiek, het uitbrengen van advies, het doen van voorstellen omtrent optimalisatie van gegevenskwaliteit, het voorstellen en voorbereiden van samenwerkingsprotocollen en het opmaken van een "Verslag over drugs" (driejaarlijks, op te maken tegen het einde van het jaar). Minstens één keer per maand wordt een vergadering gehouden.

De cel wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de akkoordsluitende overheden. Voor de Vlaamse Gemeenschap betekent dit een afvaardiging van drie vertegenwoordigers, allen verkozen vanwege hun deskundigheid en ervaring betreffende de drugsproblematiek.

De cel wordt opgericht bij de federale minister van Volksgezondheid en wordt gesubsidieerd door alle betrokken partijen. Voor het eerste jaar wordt een budget voor logistieke en secretariaatsondersteuning ter beschikking gesteld van 173.525,47 euro (7 miljoen fr.). De gehanteerde verdeelsleutel bepaalt een subsidiebedrag van 23,4 % of 40.604,96 euro (1.638.000 fr.), vast te leggen door de Vlaamse Gemeenschap. Het budget kan mits akkoord van alle betrokken partijen worden aangepast. De leden beslissen over de aanwending van het budget en dragen hiervoor de verantwoordelijkheid.

De cel Gezondheidsbeleid Drugs vormt de aanloop tot de oprichting van de algemene cel Drugbeleid, waarin ook andere beleidsaspecten (zoals justitie, sociale zaken, onderwijs, welzijn, ...) aan bod zullen komen. Deze breder opgevatte cel Drugbeleid wordt opgericht via een samenwerkingsakkoord dat door de federale en alle deelregeringen, alsook hun parlementen goedgekeurd moet worden. De realisatie van de algemene cel Drugbeleid wordt verwacht tegen einde 2002. Het budget hiervoor zal pas beschikbaar zijn vanaf 2002.

Vraag nr. 221
van 13 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Vlaams Fonds – Inspectie

Voorzieningen die erkend en gesubsidieerd worden door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap worden tevens geïnspecteerd door ditzelfde Vlaams Fonds, en bij een negatieve evaluatie kunnen sancties worden getroffen.

1. Hoeveel inspecties vonden er plaats in de handicaptenvoorzieningen in de jaren 1998, 1999 en 2000 ?
2. Hoeveel inspectiebezoeken ontving elke instelling ?
3. Welke elementen werden geïnspecteerd (boekhouding, pedagogisch project) ?
4. Hoeveel sancties volgden op negatieve inspecties in de jaren 1998, 1999 en 2000 ?
5. Wat waren de belangrijkste oorzaken voor een negatieve beoordeling ?
6. Welk budget wordt aan inspectie besteed ?

Over hoeveel personeelsleden beschikt de Inspectiedienst ?

Antwoord

Vlaams Fonds : inspectieopdracht

1. De Inspectiedienst van het Vlaams Fonds werd de laatste jaren gaandeweg uitgebreid. Daardoor is het aantal bezoeken op jaarbasis de laatste drie jaar gevoelig gestegen, zeker ten aanzien van de zorgsector. Ten aanzien van de tewerkstellingssector moet er nog een uitbreiding gerealiseerd worden.

Onder de tewerkstellingssector ressorteren de beschutte werkplaatsen, de opleidingscentra, de centra voor gespecialiseerde beroepsoriëntering en de diensten voor arbeidstrajectbegeleiding, naast enkele losse organisaties met een specifieke opdracht.

Onder de zorgsector ressorteren de tehuizen, de (semi)-internaten, de gezinsplaatsingsdiensten,

de oriëntatie- en behandelingscentra en de ambulante diensten.

Jaar	Sector "zorg"	Sector "tewerkstelling"
1998	307	186
1999	438	194
2000	456	186

2. In totaal zijn er door het Vlaams Fonds 323 zorgvoorzieningen erkend die instaan voor de opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap. Voor opleiding en tewerkstelling zijn er 104 erkende organisaties.

Op basis van voorgaande cijfers kan dus geconcludeerd worden dat iedere zorgvoorziening gemiddeld iets meer dan één bezoek per jaar zou krijgen ; binnen de sector tewerkstelling draagt dit gemiddelde bijna twee per jaar.

Deze cijfers betreffen echter gemiddelden. Er moet hierbij vooreerst rekening gehouden worden met het gegeven dat de dienst af en toe ook opdrachten moet vervullen ten aanzien van (nog) niet erkende voorzieningen of organisaties.

Binnen de sector tewerkstelling wordt jaarlijks minstens één bezoek, en doorgaans twee, aan iedere erkende organisatie gebracht. Daarnaast worden er bijkomende bezoeken gebracht bij specifieke problemen, zoals bij investeringsprojecten, Europese projecten enzovoort.

Bij de sector zorg is de variatie in bezoeken veel groter. Tot voor kort was er een deeltijds inspecteur bevoegd voor de ambulante diensten. Binnen zijn opdracht was een jaarlijks bezoek zelfs niet haalbaar en kregen de diensten gemiddeld om de twee jaar een bezoek. Bij andere voorzieningen kan het aantal bezoeken zeer sterk variëren, naargelang er al dan niet investeringsdossiers voorliggen, aanvragen om uitbreiding, specifieke knelpunten en klachten. Ook de complexiteit van de erkende voorzieningen kan enorm variëren, gaande van een klein dagcentrum voor een tiental personen tot een groot zorgcentrum dat erkend is voor bijna alle zorgvormen, met een capaciteit van meer dan 500 cliënten. Dit bracht mee dat sommige voorzieningen tot vijf bezoeken per jaar kregen en andere een bepaald jaar zelfs niet bezocht werden.

3. Globaal worden de voorzieningen zowel boekhoudkundig als inhoudelijk opgevolgd.

Bij de sector tewerkstelling ligt de nadruk meer op het boekhoudtechnische, dit zowel vanuit de aard van de voorzieningen, als in het kader van reglementaire bepalingen. Iedere voorziening krijgt hier minstens éénmaal per jaar een boekhoudkundige doorlichting en daarnaast een inhoudelijke doorlichting. Verder is er controle en ondersteuning in investeringsdossiers en worden eventuele klachten onderzocht.

In de zorgsector worden boekhoudkundige gegevens sinds enige tijd centraal opgevraagd en nagekeken. Naargelang de specifieke opleiding van de inspecteur zal dit aspect frequenter aan bod komen in de bezoeken. Bij problemen of ernstige twijfels zal er hoe dan ook een boekhoudkundig geschoold inspecteur een bezoek afleggen. Daarnaast worden de voorzieningen, minstens bij verlenging van hun erkenning, ook inhoudelijk geëvalueerd. Tot slot is ook hier de opvolging van investeringsdossiers een belangrijk item, evenals adviezen aangaande vragen om uitbreiding of het opzetten van nieuwe afdelingen, en eventuele klachten.

4. De regelgeving voor de voorzieningen erkend door het Vlaams Fonds geeft de Inspectie zeer weinig ruimte voor sancties.

De enige sanctie die reglementair bepaald is, is de intrekking van de erkenning. De Inspectie kan dus wel problemen vaststellen, de voorziening wijzen op een aantal tekortkomingen, maar de intrekking van een erkenning is uiteraard een zware beslissing, die maar genomen wordt na lang aanslepende en massieve problemen binnen een voorziening en die kan leiden tot een ingewikkelde juridische procedureslag. De laatste jaren is dit slechts ten aanzien van één voorziening gebeurd. Wel werden in enkele andere gevallen de verlengingstermijnen van erkenning beperkt om de betrokken voorzieningen aan te sporen verder alle verplichtingen na te komen.

5. Bij het intrekken van een erkenning, of eventueel de beperking van termijn, gaat het meestal om het flagrant negeren van de erkenningsvoorwaarden. Meestal gaat dit gepaard met een aantal financiële en boekhoudkundige problemen.

De Inspectie kan op dit moment wel een aantal inbreuken vaststellen, maar heeft weinig tot geen middelen om voorzieningen op korte ter-

mijn te dwingen tot een correctie van de situatie.

6. De Inspectiedienst beschikt momenteel over tien inspecteurs (niveau A), waarvan er een aantal pas in de loop van vorig jaar werden aangeworven en één pas in de loop van 2001. Hun rendabiliteit dient uiteraard op termijn nog te verhogen. Daarnaast werd de optie genomen om nog één bijkomend inspecteur aan te werven. Naast de inspecteurs beschikt de dienst recentelijk over twee boekhoudkundige medewerkers (niveau B).

Om de onafhankelijkheid van de dienst te vergroten en zijn specifieke opdracht duidelijk af te lijnen, werd de Inspectiedienst sinds april 2001 ondergebracht in een aparte afdeling, met een eigen afdelingshoofd. Het secretariaat van de dienst (momenteel één assistent niveau C) wordt nog uitgebreid met een medewerker niveau B.

De Inspectie is informaticatechnisch voldoende uitgerust. Aangezien de inspecteurs dikwijls maar één keer per week in Brussel aanwezig zijn, beschikken ze over een draagbare pc met internetverbinding en een gsm.

Wat het personeel betreft, werden in 2000 volgende uitgaven verricht :

– lonen en aanverwante	22.367.000.
– reis- en verblijfskosten :	957.000.
– opleiding en coaching :	317.000.

Er was vooral aandacht voor bijkomende opleiding in het kwaliteitsdenken, ter voorbereiding van de implementatie van het kwaliteitsdecreet.

Wat de specifieke technische middelen betreft, bedragen de kosten per jaar en per inspecteur :

- pc, software, printer : 56.000 (inclusief draagbare computer),
- gsm : 27.000 (gesprekskosten inbegrepen).

Buiten deze kosten moet rekening gehouden worden met de algemene overheadkosten binnen het Vlaams Fonds, die op dit moment nog niet kunnen worden uitgesplitst per dienst.

Aanvulling : Perspectieven in het kader van het kwaliteitsdecreet

De Inspectiedienst van het Vlaams Fonds wordt momenteel grondig gereorganiseerd. De dienst zal immers in het kader van het kwaliteitsdecreet een belangrijke bijkomende taak toegemeten krijgen.

Ten eerste werd er aanvullend personeel aangehouden. Het aantal van vier inspecteurs en één deeltijdse voor de zorgsector zal vermeerderen naar acht inspecteurs. Bij de tewerkstellingsvoorzieningen wordt het aantal vermeerderd van twee naar drie. Momenteel werden reeds twee boekhoudkundige medewerkers (niveau B) aangetrokken om de inspecteurs te ondersteunen bij de boekhoudtechnische analyses. Ook het secretariaat wordt nog verder uitgebouwd.

Ten tweede zijn de inspecteurs bezig met een gedegen opleiding in het kader van de kwaliteitszorg, teneinde op dit vlak met de nodige kennis gerichte audits in de voorzieningen te kunnen uitvoeren. De planning voorziet in een grondige audit om de drie tot vier jaar, met jaarlijks een beperkte tussentijdse audit. De Inspectiedienst is volop bezig om ook voor de eigen werking een kwaliteitsmanagementsysteem te implementeren.

Eén en ander moet leiden tot een betere en frequentere opvolging van de voorzieningen, en dit zowel inhoudelijk als op boekhoudtechnisch vlak. Door de beperktere regio's zal iedere inspecteur op geregelde basis een bezoek kunnen afleggen.

In de loop van 2001 en 2002 wordt dit kader verder uitgebouwd en zullen reeds een aantal proefaudits plaatsvinden. Ook enkele nieuwe inspecteurs en medewerkers dienen nog opgeleid te worden. Vanaf 1 januari 2002 zou de nieuwe planning volledig geïmplementeerd moeten zijn.

Het kwaliteitsdecreet voorziet evenmin in graduele sancties, maar wel in een systeem waarbij de druk op de voorziening gaandeweg wordt opgevoerd als de Inspectie vaststelt dat niet of onvoldoende aan de minimale specifieke kwaliteitseisen voldaan is. Uiteindelijk kan ook op basis van deze regelgeving de erkenning worden ingetrokken.

Vraag nr. 222
van 13 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Bijzondere jeugdbijstand – Inspectie

Voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand worden erkend en gesubsidieerd door het departement Welzijn. Dit departement is ook verantwoordelijk

voor de inspectie in deze instellingen en bij een negatieve evaluatie kunnen sancties worden getroffen.

1. Hoeveel inspecties vonden er plaats in voorzieningen van bijzondere jeugdbijstand in de jaren 1998, 1999 en 2000 ?
2. Hoeveel inspectiebezoeken ontving elke organisatie – instelling ?
3. Welke elementen werden geïnspecteerd (boekhouding, pedagogisch project) ?
4. Hoeveel sancties volgden op negatieve inspecties in de jaren 1998, 1999 en 2000 ?
5. Wat waren de belangrijkste oorzaken voor een negatieve beoordeling ?
6. Welk budget wordt aan inspectie besteed ?

Over hoeveel personeelsleden beschikt de Inspectie ?

Antwoord

1. Aantal inspecties in de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand in 1998, 1999 en 2000

1998 : 3 50
1999 : 368
2000 : 390

Daarnaast werden jaarlijks een tiental boekhoudkundige inspecties ter plaatse in voorzieningen uitgevoerd.

2. Aantal inspectiebezoeken in elke organisatie – instelling

Als algemene regel geldt dat elke voorziening minimaal één keer per jaar grondig geïnspecteerd wordt. Eén organisatie kan meerdere voorzieningen beheren.

Voorzieningen die bekend zijn als aandachts(risico)voorzieningen worden in principe van dichtbij gevolgd.

3. Elementen die geïnspecteerd worden :

- cliëntgegevens en bezettingscijfers ;
- personeelsvereisten ;

- infrastructuur en materiële vereisten ;
 - organisatie, werking en beleid van de voorziening ;
 - pedagogische vereisten : toepassing huidige algemene beleidsprincipes zoals gezinsgerichtheid, emancipatorisch werken, maatschappelijke participatie, implementatie kinderrechten, dossierstudie, verslaggeving, interne en externe communicatie en samenwerking, teamwerking, bijscholing en vorming, nazorg, vooruitgang implementatie kwaliteitsdecreet ;
 - financiële (deel)aspecten die onmiddellijk betrekking hebben op de minderjarige ;
 - boekhouding (zie 2).
4. Aantal sancties na negatieve inspecties in 1998, 1999 en 2000 :
- sancties : twee sluitingen (intrekking van erkenning) ;
 - sturing door inspectie naar integratie in een andere organisatie : drie ;
 - tijdelijke erkenningen : acht.
5. Belangrijkste oorzaken voor een negatieve beslissing :
- materiële tekortkomingen ;
 - onvoldoende gekwalificeerd personeel en abnormaal personeelsverloop ;
 - financiële tekorten ;
 - pedagogische tekortkomingen ;
 - klachten van eigen medewerkers en verwijzende instanties.
6. Budget – aantal personeelsleden
- Budget : drie barema A1 + reis- en verblijfskosten.
- Het inspectieteam werkzaam in de sector bijzondere jeugdbijstand bestaat momenteel uit drie voltijdse adjuncten van de directeur (A1).

Vraag nr. 223
van 13 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kind en Gezin – Inspectie

Voorzieningen die erkend en gesubsidieerd worden door Kind en Gezin, maar ook die welke onder toezicht staan van deze instelling, worden geïnspecteerd door ditzelfde Kind en Gezin en bij een negatieve evaluatie kunnen sancties worden getroffen.

1. Hoeveel inspecties vonden er plaats in de erkende en gesubsidieerde en onder toezicht staande voorzieningen in de jaren 1998, 1999 en 2000 ?
2. Hoeveel inspectiebezoeken ontving elke organisatie – instelling ?
3. Welke elementen werden geïnspecteerd (boekhouding, pedagogisch project) ?
4. Hoeveel sancties volgden op negatieve inspecties in de jaren 1998, 1999 en 2000 ?
5. Wat waren de belangrijkste oorzaken voor een negatieve beoordeling ?
6. Welk budget wordt aan inspectie besteed ?

Over hoeveel personeelsleden beschikt de Inspectie ?

Antwoord

1. Onderstaande tabel biedt een volledig overzicht van de inspectiebezoeken van Kind en Gezin in de gevraagde jaren.

Type voorziening	1998	1999	2000
Erkende voorzieningen	914	885	694
Onder toezicht staande voorzieningen	1.870	1.355	1.459

De globale daling van het aantal bezoeken in onder toezicht staande voorzieningen over deze jaren is vooral te wijten aan de veralgemeende ingebruikname van een nieuwe bezoekmethode (Kwapoi) voor de particuliere opvanginstellingen, die een grotere tijdsinvestering vergt voor elk inspectiebezoek (*Kwapoi : Kwaliteitsinstrument Particuliere Opvanginstellingen* –

red.). Het resultaat van het bezoek biedt echter, door het gebruik van een wetenschappelijk op validiteit en betrouwbaarheid getoetst evaluatie-instrument, een grotere objectiviteit voor de voorzieningen.

De daling in het aantal bezoeken aan erkende voorzieningen in 2000 is te wijten aan het opleidingsprogramma dat aan de inspectieambtenaren aangeboden wordt ter voorbereiding van hun opdracht na de implementatie van het kwaliteitsdecreet voor welzijnsvoorzieningen : auditopleiding, observatieopleiding, communicatie- en attitudeopleiding.

2. Het aantal inspectiebezoeken is uit te drukken in het percentage inspectiebezoeken ten aanzien van het aantal te inspecteren voorzieningen.

In 1998 werden alle erkende voorzieningen bezocht, 13 % van de erkende voorzieningen werd meer dan één keer bezocht. 75 % van de onder toezicht staande initiatieven werd bezocht, 8 % werd meer dan één keer bezocht.

In 1999 werden alle erkende voorzieningen bezocht, 7 % van de erkende voorzieningen werd meer dan één keer bezocht. 55 % van de onder toezicht staande initiatieven werd bezocht, 3 % werd meer dan één keer bezocht.

In 2000 werden 76 % van alle erkende voorzieningen bezocht, 3 % van de erkende voorzieningen werd meer dan één keer bezocht. 61 % van de onder toezicht staande initiatieven werd bezocht, een kleine 4 % werd meer dan één keer bezocht.

Een herhaald bezoek betekent steeds dat een eerste evaluatie onvoldoende garanties bood voor een kwalitatieve opvang van de opgevangen kinderen.

3. De inspectiebezoeken zijn onderverdeeld in twee grote categorieën. Enerzijds gaat het om boekhoudinspecties, anderzijds om de inspectie van de werking van de voorziening.

De inspectie van de werking van de voorziening neemt als uitgangspunt altijd de geldende regelgeving voor elk type voorziening (initiatief voor buitenschoolse kinderopvang, kinderdagverblijf, dienst voor opvanggezinnen, particuliere opvanginstelling, enz.). De inspecties kunnen gaan over het proces van de kinderopvang zelf (de wijze waarop de kinderen opgevangen worden

en de interactie met de opgevangen kinderen) en ze kunnen gaan over de randvoorwaarden voor de opvangactiviteiten (personeelsformatie, leefomgeving, participatie van de ouders, medische begeleiding, enz.). Zo mogelijk worden beide elementen tijdens één bezoek geïntegreerd. Wanneer deze beschikbaar zijn, wordt er gewerkt aan de hand van objectieve meetmethoden, ontwikkeld in samenwerking met de voorzieningen zelf, de opleidings- en de wetenschappelijke wereld. Waar geen meetmethode beschikbaar is, hanteert de inspectie een vragenlijst en -methode, ontwikkeld aan de hand van de bestaande regelgeving met de bedoeling deze regelgeving na te gaan.

Vanaf 1999 ontvangen de voorzieningen waar een objectieve meetmethode ontwikkeld is, een identieke versie van de meetmethode in het kader van zelfevaluatie (dit is nu het geval voor de particuliere opvanginstellingen, uitbreiding tot de kinderdagverblijven is voor binnenkort gepland).

Het aantal boekhoudinspecties bedroeg :

- in 1998 : 17 % van het aantal gebrachte bezoeken in de erkende sector,
- in 1999 : 19 % van het aantal gebrachte bezoeken in de erkende sector,
- in 2000 : 18 % van het aantal gebrachte bezoeken in de erkende sector.

4. De sanctiemogelijkheid bestaat, conform de bestaande regelgeving, uit het niet verlenen, niet verlengen of intrekken van een erkenning en uit het niet verlenen, niet verlengen of intrekken van een attest van toezicht.

Deze sanctiemogelijkheid wordt gehanteerd indien een voorziening structureel niet voldoet aan de bestaande regelgeving.

Tabel : Aantal intrekkingen van een verleende erkenning of verleend attest van toezicht

Type voorziening	1998	1999	2000
Erkende voorzieningen	1 (0,14 %)	0 (0 %)	1 (0,13 %)
Onder toezicht staande voorzieningen	19 (0,81 %)	11 (0,47 %)	9 (0,37 %)

Wanneer uit vaststellingen blijkt dat een aantal elementen uit de regelgeving niet worden nageleefd, is een eerste wijze van interventie altijd de mogelijkheid voor een voorziening om alle verplichtingen na te komen (voorzover er geen acuut gevaar bestaat voor de opgevangen kinderen), waarna een herevaluatie volgt.

Tabel : Aantal niet-toekenningen van een aangevraagde erkenning of een aangevraagd attest van toezicht

Type voorziening	1998	1999	2000
Erkende voorzieningen	1	2	9
Onder toezicht staande voorzieningen	28	8	12

Bij deze tabel moet een belangrijk onderscheid gemaakt worden tussen de erkende voorzieningen en de onder toezicht staande voorzieningen. Procedureel is er bij de erkende voorzieningen een fase van principieel akkoord, waardoor het aantal niet-erkenningen zeer gering is. Bij de vermelde niet-erkenningen gaat het altijd over initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang (IBO). Belangrijk is dat het niet om de voorziening op zich gaat, maar over vestigingsplaatsen binnen een voorziening.

Bij de onder toezicht staande voorzieningen bestaat er geen procedure van principieel akkoord, zodat men onmiddellijk toezicht moet vragen met het directe risico dit niet te krijgen.

5. Een negatieve beoordeling komt nooit tot stand op basis van één enkel element, behalve wanneer er vaststellingen zijn die erop wijzen dat de veiligheid van de opgevangen kinderen acuut in gevaar zou komen.

Om tot een negatieve beoordeling te komen, moeten de vaststellingen altijd een structureel karakter hebben :

- ofwel structureel in tijd : een aantal elementen die niet overeenkomen met de regelgeving worden vastgesteld en er wordt geen verbetering genoteerd in de opvolgende bezoeken ;
- ofwel structureel in situatie : een groot aantal elementen die niet overeenkomen met de regelgeving komen tegelijkertijd voor in de voorziening ; dit is een noodzakelijke voorwaarde voor het niet verlenen of verlengen van een erkenning of attest van toezicht.

Door de combinatie van elementen is het niet eenvoudig om een overzicht te geven van het aandeel van elke oorzaak in de niet-toekenning of intrekking van een erkenning of attest van toezicht.

Het is wel mogelijk om een overzicht te geven, op basis van de referentie jaren 1998, 1999 en 2000, van de voornaamste probleemsituaties in de erkende en de onder toezicht staande voorzieningen :

- accommodatie : aankleding, inrichting, functionaliteit van de ruimtes ;
- bezetting in verhouding tot de personeelsformatie ;
- problemen bij het behalen van de basiskwaliteit zoals vastgesteld bij de observatie van het pedagogisch handelen met de kinderen ;
- elementen van statische veiligheid (inrichting van de ruimten) en dynamische veiligheid (veiligheid in het omgaan met de kinderen),
- ouderparticipatie.

6. Momenteel zijn 28 voltijdse personeelsequivalenten-ambtenaren belast met inspectieopdrachten. Een uitbreiding tot 33 voltijdse personeelsequivalenten-inspectieambtenaren is aan de gang. De inspectie-equipe bestaat verder uit één coach voor de inspectieambtenaren, die de inspectieambtenaren begeleidt in hun opdracht, en één kwaliteitsbeheerder, die verantwoordelijk is voor het handelen binnen de inspectiedienst.

Het budget dat aan inspectie besteed wordt, bestaat uit de loonlast van de voornoemde personeelsleden, vermeerderd met administratiekosten (informatica, papier, telefoonkosten ...) en een verplaatsingsvergoeding conform de statutaire bepalingen. De administratie- en verplaatsingskosten zijn afhankelijk van de specifieke opdrachten en dus variabel. Verder is in een opleidingsbudget voorzien voor de audit-, attitude- en observatieopleidingen.

**Vraag nr. 225
van 18 juni 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 254

van 18 juni 2001

van de heer André-Emiel Bogaert

Blz. 235

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 228

van 18 juni 2001

van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Persoonlijk assistentiebudget – Terugkeer naar residentiële opvang

In 2001 voorziet Vlaanderen in 400 persoonlijke assistentiebudgetten (PAB) ter waarde van 854.000 frank. Van deze 400 PAB's worden er 150 bestemd voor mensen in een residentiële en semi-residentiële setting.

Blijkbaar zijn vele mensen geïnteresseerd in het PAB, maar vrezen zij geen plaats meer te vinden in een voorziening indien het PAB niet zou meevalen. Met andere woorden, mensen durven niet in het PAB te stappen, uit vrees dat zij nergens meer terecht zullen kunnen indien blijkt dat het persoonlijk assistentiebudget niet echt iets voor hen is. Het is immers de bedoeling dat hun plaats in de instelling voor andere gehandicapten wordt benut.

1. Heeft de minister met de voorzieningen de mogelijke terugkeer besproken van gehandicapten die in het PAB-systeem stappen ?
2. Wordt een maatregel uitgewerkt die aan de bezorgdheid van deze mensen tegemoetkomt ?
3. Waar moeten mensen terecht voor wie het PAB uiteindelijk niet voor de beste opvang kan zorgen ?

Antwoord

Het huidige persoonlijk assistentiebudget is een bewuste keuze van de betrokken persoon met een handicap. Daarom werd, in tegenstelling met het

voorafgaande PAB-experiment, ervoor geopteerd om geen plaats te reserveren in de voorziening.

Aan de voorzieningen die de persoon met een handicap verlaat, wordt dus niet opgelegd die plaats vrij te houden voor het geval de persoon met een handicap terugkeert. Dit is, gelet op het groot aantal mensen dat wacht op een geschikte opvangplaats, niet te verantwoorden.

Personen met een handicap die een beroep doen op het Vlaams Fonds, verwachten continuïteit van het zorgaanbod dat noodzakelijk en/of gewenst is. In het proces van de zorgvernieuwing binnen de gehandicaptenzorg is het PAB een eerste en belangrijke stap naar de persoonsgebonden financiering van het zorgaanbod. De flexibiliteit van het werken met een persoonsgebonden budget is uit het oogpunt van de continuïteit inderdaad belangrijk.

Het voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap met het oog op het toekennen van een persoonsgebonden budget, wordt op dit moment in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandeld. Dit voorstel bepaalt dat de budgethouder het hem toegekende budget kan aanwenden zowel voor persoonlijke assistentie, als voor het inkopen van zorg bij voorzieningen. (*Stuk 280 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*)

Dit biedt aan de persoon met een handicap het perspectief dat op ieder gewenst moment het zorgaanbod de gewijzigde zorgbehoefte zal volgen.

Vraag nr. 230

van 21 juni 2001

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Verpleegkunde – Stimuli – Stagekosten

Na een gesprek van de minister met studenten van de Hogeschool Antwerpen begin april, blokletterde De Standaard : "Onkostenvergoeding voor studenten verpleegkunde". In het artikel lezen we dat de minister dacht aan een onkostenvergoeding voor studenten verpleegkunde.

Verder verklaarde de minister nog dat ze met haar collega's Aelvoet en Vanderpoorten zou overleggen hoe de studies en het beroep meer aantrekkelijk te maken.

De minister verwees naar het voorstel dat in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen ter bespreking ligt en dat een aantal zinvolle pistes bevat, zowel voor haar als voor haar collega's uit de sector.

1. Hoever staat het met de aangekondigde onkostenvergoeding bij stages verpleegkunde ?
2. Welke concrete stappen deed de minister sinds 9 april 2001 bij haar collega's Aelvoet en Vanderpoorten om *de studies* aantrekkelijker te maken ?
3. Welke concrete stappen deed de minister sinds 9 april 2001 bij haar collega's Aelvoet en Vanderpoorten om *het beroep* aantrekkelijker te maken ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst naar een *informele* ontmoeting die ik inderdaad had met afgevaardigden van de studentenraad van de Hogeschool Antwerpen. Meer bepaald betrof het studenten-in-opleiding Vroedkunde en Verpleegkunde. Behalve het imago probleem, hadden ze het uitdrukkelijk over hun beleving tijdens stages van de relatie artsen-verpleegkundigen, die naar hun zeggen voor optimalisering vatbaar is, alvast op het vlak van "teamspirit".

In de marge daarvan beklagden sommige studenten zich ook over de kosten die gepaard gaan met het stagelopen. Verplaatsingen naar de stagediensten, het dagelijks wassen van de werkkledij en het niet kunnen gebruikmaken van korting op de maaltijden die op de dienst worden genomen, waren drie concrete elementen waarin sommige studenten zich wat gediscrimineerd voelden ten aanzien van de werknemers van de voorzieningen. Ik heb mij toen inderdaad geëngageerd om deze thematiek aan te brengen op het interministerieel overleg met de federale collega's. Dit is intussen gebeurd en deze problematiek wordt daar nu onderzocht.

Tijdens mijn bezoek aan de hogeschool was ik vergezeld van een vertegenwoordiger van collega Vanderpoorten. Deze heeft zich ook geëngageerd om dit thema te bespreken met de Onderwijsminister.

Vraag nr. 232 van 28 juni 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Kinderdagverblijven – Flexibele opvang

Bij de bespreking van de begrotingscontrole 2001 verklaarde de minister dat de onrust bij de kinderdagverblijven met betrekking tot het mogelijk wegvallen van het Derde Arbeidscircuit (DAC) voorbarig is.

Er werd voor geopteerd het totale pakket personeelsleden werkzaam onder het stelsel Derde Arbeidscircuit te integreren in het reguliere circuit. Een ruimere omkadering wordt gepland voor iedereen. De kinderdagverblijven krijgen vijf jaar de tijd om hun situatie te regulariseren. Als een statutair personeelslid vertrekt, kan iemand uit het Derde Arbeidscircuit in de plaats komen. Bovendien zullen de kinderdagverblijven die specifieke diensten willen aanbieden (bedoeld wordt flexibele opvang of opvang zieke kinderen), bijkomende subsidies ontvangen. Op deze wijze wil de minister mogelijke afvloeiingen van DAC-personeel voorkomen en de kinderdagverblijven geruïststellen.

(Rechts)zekerheid voor betrokken personeelsleden geeft dit echter (nog) niet. Verschillende kinderdagverblijven hebben nu reeds een werking voor opvang van zieke kinderen of flexibele opvang en weten niet of en op welke wijze zij deze kunnen behouden. Immers, in verband met de opvang van zieke kinderen en flexibele opvang is niet duidelijk welke criteria voor subsidiëring en omkadering zullen worden gehanteerd, hoeveel middelen zullen worden toegekend en welke prioriteiten zullen worden gehanteerd bij het toekennen van die middelen.

Tegelijk is er de bekommernis dat de logistieke ondersteuning (koken, onderhoud, ...) kan blijven bestaan.

1. Is er reeds duidelijkheid inzake criteria, personeelsformatie, middelen (per personeelslid/initiatief,) en prioriteiten met betrekking tot opvang van zieke kinderen en flexibele opvang ?

Wat houden de betrokken maatregelen in ?

2. Krijgen kinderdagverblijven die nu reeds in dergelijke opvang voorzien, voorrang of krijgen zij

een garantie voor de continuïteit van de werking ?

Antwoord

1. Op dit moment is er nog geen definitieve duidelijkheid inzake de criteria, de personeelsformatie, de middelen en de prioriteiten met betrekking tot de opvang van zieke kinderen en flexibele opvang.

In de loop van het najaar zal deze regelgeving verder ontwikkeld worden. Aansluitend daarbij wordt de nieuwe regeling van kracht, wellicht begin of midden 2002. Het spreekt vanzelf dat alle voorzieningen dan over de verschillende modaliteiten worden geïnformeerd.

2. Kinderdagverblijven die nu reeds instaan voor de opvang van zieke kinderen en/ of flexibele opvang zullen, rekening houdende met subsidies die ze eventueel al ontvangen, maximaal worden ingepast in de nieuw op te zetten structuren.

Vraag nr. 233 van 28 juni 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sint-Jacobusrustoord Tongeren – Uitbreiding

Reeds enkele jaren geleden werd door het OCMW van Tongeren een aanvraag gedaan om het Sint-Jacobusrustoord uit te breiden. Dit is nodig, aangezien nu speciale containers gehuurd worden die ingericht zijn als verblijfplaats voor zorgbehoevende bejaarden.

Het zorgstrategisch plan van het OCMW-Tongeren werd ingediend op 10 juni 1999. De ministeriële goedkeuring werd gegeven op 9 februari 2000.

Nu, meer dan één jaar later, is op het terrein nog steeds niets te zien.

1. Waarom is deze uitbreiding nog niet van start kunnen gaan ?
2. Werden er door de administratie of door de aanvragers bijkomende werken gevraagd ?
3. Is er reeds duidelijkheid in verband met de verdere evolutie van dit dossier ?

Antwoord

Het zorgstrategisch plan van het OCMW van Tongeren voor het rusthuis Sint-Jacobus heb ik op 9 februari 2000 aanvaard. Ik heb de instelling toen meegedeeld dat, zoals de procedure voorschrijft, een technisch-financieel plan kan worden ingediend voor alle projecten opgenomen in dit zorgstrategisch plan.

De volgende stap in de procedure van het VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) is dan de indiening van een financieel-technisch plan, met daarbij de vraag tot subsidiebelofte voor een eerste project uit dit plan.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat het OCMW bij het VIPA tot op heden geen technisch-financieel plan ingediend heeft en evenmin met het VIPA enig contact daartoe heeft opgenomen.

Wel zijn er op 30 mei 2000, bij het OCMW, besprekingen geweest met de Inspectie van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC), waarbij onder meer de mogelijkheid onderzocht werd om in een dienstencentrum te voorzien. Het OCMW zocht toen ook een nieuwe vestigingsplaats voor haar administratie en sociale dienst. Het OCMW zou hiertoe alternatieve voorstellen onderzoeken en verder bespreken met de administratie.

Sindsdien is er ook geen enkel contact meer geweest met de inspectiediensten van de administratie.

In de marge wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger wel attent maken op het feit dat het aan het OCMW zelf is, en niet aan de administratie, om ter zake initiatieven te nemen. Eén van de uitgangspunten van het VIPA is immers dat het een "klantgestuurd" systeem is.

Vraag nr. 234 van 4 juli 2001 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwen in de politiek – Evenwichtscampagne (2)

In het kader van de evenwichtscampagne van de minister m.b.t. mannen en vrouwen in de politiek was onderzoek gepland naar de mate waarin een vrouwvriendelijke keuze van de kiezer effectief resulteert in de toekenning van mandaten.

1. Kan de minister de resultaten van dit onderzoek meedelen ?
2. Welke initiatieven neemt de minister om haar beleid terzake bij te sturen ?
3. Hoeveel erkenningen vervallen er in de loop van het jaar 2001 in Halle-Vilvoorde (graag een gedetailleerd overzicht) ?
4. Welke erkenningsnormen gelden er momenteel om een nieuwe erkenning te verwerven ?

Antwoord

1. In het kader van de derde en laatste fase van de campagne "Evenwicht. Jij kiest !" werd een onderzoek gedaan naar de vertegenwoordiging van vrouwen in uitvoerende mandaten. 27 % van de rechtstreeks verkozenen op gemeentelijk vlak waren vrouwen.

De toekenning van de mandaten leverde volgende cijfers op : 7,5 % van de burgemeesters, 20 % van de schepenen en 31 % van de gemeenteraadsleden zijn vrouwen.

2. Ik heb het strategisch plan "Vrouwen in de politiek", dat binnen de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen werd opgesteld, goedgekeurd.

Dit plan heeft als doel de krijtlijnen uit te tekenen voor het voeren van een permanent beleid in verband met de evenredige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de politiek.

Dit plan is opgebouwd rond twee pistes : enerzijds het ondersteunen van de verkozen vrouwen en anderzijds het werven van nieuwe vrouwen. De uitvoering van dit plan is reeds gestart in juni 2001.

Vraag nr. 235 van 4 juli 2001 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Rusthuizen Halle-Vilvoorde – Inspectie

Geregeld worden de rusthuizen aan een inspectie onderworpen om na te gaan of ze voldoen aan de normen.

Het gebeurt zelden dat ten gevolge van dergelijke controle rustoorden hun erkenning verliezen.

1. Hoeveel inspecties worden er gemiddeld in een rusthuis gedaan in een periode van vijf jaar ?
2. Hoeveel tekortkomingen werden er de laatste vijf jaar vastgesteld in Halle-Vilvoorde (graag een gedetailleerd overzicht) ?

5. Hoeveel rusthuizen hebben de afgelopen vijf jaar een sanctie gekregen omdat ze negatief werden beoordeeld ? Om welke rusthuizen ging het ?

Antwoord

1. In het jaar 2000 werden in totaal 804 inspecties uitgevoerd in de Vlaamse rusthuizen. Wanneer we de cijfers over de laatste vier jaar als uitgangspunt nemen, hebben we een totaal van 4.314 inspecties. Dit komt overeen met een gemiddelde van 1,4 inspectiebezoek per rusthuis per jaar.

Er zijn verschillen in de intensiteit van de controles bij de instellingen. Rusthuizen met een relatief groot aantal tekorten, of voorzieningen waarbij de erkenningsnormen op een minimale wijze worden ingevuld, worden intenser opgevolgd dan instellingen die ruimschoots voldoen aan de opgelegde normen. Ook instellingen waarvoor geregeld klachten worden geregistreerd, worden van dichtbij gevolgd.

Herhaalde of flagrante inbreuken inzake 1) personeel en continuïteit in de uitvoering van de verzorgende en verpleegkundige handelingen, 2) hulp en bijstand aan de residenten, 3) naleving van de medische richtlijnen, 4) hygiëne en onderhoud, 5) gebouw, infrastructuur, uitrusting en veiligheid, 6) respect voor de persoonlijke integriteit en algemene leefkwaliteit en/of 7) facturatie, geven aanleiding tot een verscherpt toezicht.

2. De door de inspectie vastgestelde tekorten en signaleerde aandachtspunten worden schriftelijk aan de voorziening betekend. Algemeen kan worden gesteld dat de vaststellingen door de inspectie voor de voorzieningen een aansporing zijn om hun werking of hun infrastructuur te verbeteren. Voor tekortkomingen die niet kunnen worden geredieerd en die de verzorging van de bejaarden niet in het gedrang brengen (voornamelijk van infrastructurele aard), kan voor de duur van de erkenning een afwijking worden toegestaan.

Van de vastgestelde tekortkomingen of aandachtspunten worden geen overzichtslijsten bijgehouden. Ze worden individueel in het betrokken dossier geklasseerd.

3. In de loop van het jaar 2001 vervalt de erkenning van zeventien rusthuizen in de regio Halle-Vilvoorde (zie overzicht als **bijlage**).
4. Om een nieuwe erkenning te verwerven, moeten rusthuizen beantwoorden aan de vereisten zoals vervat in de wetgeving op de bejaardenvoorzieningen in Vlaanderen, gecoördineerd op 18 december 1991 en gewijzigd bij decreten van 23 februari 1994, 15 juli 1997 en 14 juli 1998, en inzonderheid aan de erkenningsnormen voor rusthuizen zoals bepaald in bijlage B bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 17 april 1991 en 18 december 1998.

Deze normen hebben onder meer betrekking op het opname- en ontslagbeleid, het onthaal van bejaarden, de vrijheid van de in de inrichting verblijvende personen en de eerbiediging van hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging, de voeding, de hygiëne en de te verstrekken zorg, het gebouw, de specifieke veiligheidsaspecten voor bejaardenvoorzieningen, het aantal en de kwalificatie van de personen werkzaam in de inrichting, de inspraak van de bejaarden, het onderzoek en het behandelen van de klachten van de bewoners, het reglement van orde, de boekhouding en de samenstelling en het maximaal bedrag van de aan de bejaarde aangerekende dagprijs.

5. In de regelgeving zijn volgende sancties opgenomen : weigering (van de verlenging), schorsing en intrekking van de erkenning, sluiting van de instelling.

Een negatieve procedure resulteert slechts uitzonderlijk in de effectieve sluiting van de voorziening. In de meeste gevallen heeft het voornemen tot weigering, tot schorsing of tot intrekking van de erkenning tot gevolg dat de initiatiefnemer de wetgeving nakomt, dan wel dat de voorziening overgenomen wordt door een andere beheersinstantie die terzake de nodige engagementen kan voorleggen.

Van 1 januari 1997 tot nu werden in het arrondissement Halle-Vilvoorde formeel slechts twee negatieve procedures opgestart. De ene resulteerde in een overname van het beheer en de andere loopt nog. Het betreft de rusthuizen "De Nachtegaal" in Overijse, thans erkend als Residentie Yasmina, Langeweg 36 in 3090 Overijse, en "Onze Rust", Eburonenlaan 10-12 in 1780 Wemmel.

Ik geeft er de voorkeur aan om via een verscherpt toezicht en geregeld overleg eventuele misstanden te remediëren, omdat hoe dan ook een opgelegde sluiting een drama kan betekenen voor de getroffen residenten en hun familie. De aangehouden druk in sommige dossiers leidt trouwens in de meeste gevallen tot een bevredigende oplossing : op het terrein worden immers meer en meer allianties gesloten om het beheer van ouderenvoorzieningen te professionaliseren, terwijl de wetgever de regelgeving dermate bijstuurt door het inbouwen van kwaliteitseisen dat (te) zwakke beheerders gemakkelijker door de mand vallen en door de (markt)omstandigheden verplicht worden tot bijscholing of overlaten van hun voorziening.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 237
van 4 juli 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Rusthuizen – Inspectie

Geregeld ontvangen rusthuizen inspectie om hen te begeleiden bij hun acties om de kwalitatieve en kwantitatieve normen te halen. Deze visitatie is vaak een stimulans om aanpassingen te doen. In extreme gevallen kan een rusthuis zijn erkenning verliezen.

1. Hoeveel inspecties werden er sinds 2000 – los van inspecties noodzakelijk in het kader van nieuwe vergunde erkenningen van een bouw-dossier – in rustoorden uitgevoerd ?

Welke rustoorden kregen een intensieve controle ? Om welke redenen ?

2. Bij welke rusthuizen werden, naar aanleiding van deze inspectie, tijdelijke afwijkingen op de reglementeringen toegestaan ?

Voor welke termijn werd dit toegelaten ?

Om welke voorlopige aanvaarde afwijkingen gaat het ?

3. Hoeveel rusthuizen hebben sinds 2000 een sanctie gekregen nadat ze negatief werden beoordeeld ? Om welke rusthuizen ging het ?

Antwoord

1. In het jaar 2000 werden in totaal 804 inspecties uitgevoerd in de Vlaamse rusthuizen, waarvan 252 inspecties in het kader van de verlenging of de verlening van een erkenning, 134 voor klachtenonderzoeken, 51 voor vergunningen en 84 voor bouwdoSSIers. Er werden 283 opvolgingsinspecties uitgevoerd.

Er zijn verschillen in de intensiteit van de controles bij de instellingen. Rusthuizen met een relatief groot aantal tekorten, of voorzieningen waarbij de erkenningsnormen op een minimale wijze worden ingevuld, worden intenser opgevolgd dan instellingen die ruimschoots voldoen aan de opgelegde normen. Ook instellingen waarvoor geregeld klachten worden geregistreerd, worden van dichtbij gevolgd.

Herhaalde of flagrante inbreuken inzake 1) personeel en continuïteit in de uitvoering van de verzorgende en verpleegkundige behandelingen, 2) hulp en bijstand aan de residenten, 3) naleving van de medische richtlijnen, 4) hygiëne en onderhoud, 5) gebouw, infrastructuur, uitrusting en veiligheid, 6) respect voor de persoonlijke integriteit en algemene leefkwaliteit en/of 7) facturatie, geven aanleiding tot een verscherpt toezicht.

De frequentie van opvolging wordt totnogtoe niet geregistreerd per instelling, zodat geen precieze opgave kan worden gedaan van de rusthuizen "die een intensieve controle" kregen ; de intensiteit van de controles wordt trouwens niet enkel bepaald door de frequentie van de inspecties. Volgens een inschatting van mijn administratie werden in 2000 een vijftigtal rusthuizen intensiever opgevolgd.

2. De meeste afwijkingen worden toegestaan bij rusthuizen die niet volledig voldoen aan de infrastructuurle normen, waaraan dan veelal om architectonische redenen niet (onmiddellijk) kan worden voldaan.

Een afwijking wordt enkel toegestaan wanneer vervangende maatregelen voorgesteld worden en/of wanneer het wooncomfort en de verzorging van de bejaarden niet in het gedrang komen. Een afwijking wordt toegestaan voor de nuttige periode, dan wel voor de duur van de erkenning van de voorziening.

De meest voorkomende toegestane afwijkingen betreffen de hoogte van de raamdorpel, de oppervlakte van de ramen en de verhouding meerpersoonskamers ten opzichte van de erkende capaciteit. Er worden eveneens afwijkingen toegestaan op de minimale leeftijd om opgenomen te worden in een rusthuis.

3. In de regelgeving zijn volgende sancties opgenomen : weigering (van de verlenging), schorsing en intrekking van de erkenning, sluiting van de instelling.

Een negatieve procedure resulteert slechts uitzonderlijk in de effectieve sluiting van de voorziening. In de meeste gevallen heeft het voornemen tot weigering, tot schorsing of tot intrekking van de erkenning tot gevolg dat de initiatiefnemer de wetgeving nakomt, dan wel dat de voorziening overgenomen wordt door een andere beheersinstantie die terzake de nodige engagementen kan voorleggen.

Van 1 januari 2000 tot nu werden formeel slechts twee negatieve procedures opgestart, procedures die trouwens nog lopende zijn. Het betreft de rusthuizen "Berkenhof", Wilselsesteenweg 103 in 3020 Herent en "De Witte Lelie", Provinciebaan 84 in 2230 Herselt.

Ik geeft er de voorkeur aan om via een verscherpt toezicht en geregeld overleg eventuele misstanden te remediëren, omdat hoe dan ook een opgelegde sluiting een drama kan betekenen voor de getroffen residenten en hun familie. De aangehouden druk in sommige dossiers leidt trouwens in de meeste gevallen tot een bevredigende oplossing : op het terrein worden immers meer en meer allianties gesloten om het beheer van ouderenvoorzieningen te professionaliseren, terwijl de wetgever de regelgeving dermate bijstuurt door het inbouwen van kwaliteitseisen dat (te) zwakke beheerders gemakkelijker door de mand vallen en door de (markt)omstandigheden verplicht worden tot bijscholing of overlating van hun voorziening.

Vraag nr. 239
van 4 juli 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Geestelijke gezondheidszorg – Verpleegkundigen

Op dit ogenblik wordt een federale campagne gevoerd ter promotie van het beroep van verpleegkundige.

Het valt op dat op hetzelfde ogenblik een federale beleidsnota inzake geestelijke gezondheidszorg gelanceerd wordt, een sector waarin de verpleegkundige een belangrijke rol speelt.

De minister is zijdelings betrokken bij beide initiatieven, gezien haar verantwoordelijkheid voor het zorgpersoneel in de geestelijke gezondheidszorg.

1. Is de minister ervan op de hoogte dat het woord "verpleegkundige" niet eens voorkomt in het bovenvermelde document m.b.t. geestelijke gezondheidszorg ?
2. Welke stappen ondernam zij reeds om de rol van verpleegkundige in de geestelijke gezondheidszorg te activeren ?

Antwoord

1. – De federale beleidsnota handelt vooral over de organisatie van de geestelijke gezondheidszorg, vanuit een modern dienstverleningsconcept, niet zozeer op microniveau, op instellingsniveau, maar op een ruimer, veel eerder regionaal niveau.

In de nota wordt een antwoord geformuleerd op de vraag : welke organisatiestructuur geeft het best een antwoord op de hulpvraag van de patiënten ? Het is dan ook logisch dat eerst bekeken wordt wie deze patiënten zijn (deel 2.2 reorganisatie in functie van doelgroepen) en dat men voor deze patiëntendoelgroepen nagaat op welke manier – organisatorisch gezien – het best een antwoord kan worden gegeven op hun hulpvragen.

In de nota wordt daarom vooral gesproken over "zorgcircuits", "naadloze zorg", "netwerken", enzovoort, bedoeld voor een aantal specifieke doelgroepen.

- De positie van de (psychiatrisch) verpleegkundige blijft belangrijk en is vanzelfspre-

kend in de organisatie van de geestelijke gezondheidszorg, maar gezien het feit dat men vertrekt van de hulpvraag van de patiënt, is niet de discipline als uitgangspunt van zorg gehanteerd en verwoord.

Een belangrijk punt vervolgens is dat, wanneer men de vraag stelt op welke manier het best een antwoord wordt gegeven op de zorgvraag van de patiënt, verschillende vormen van samenwerking moeten worden gevonden. Er is niet alleen de specifieke bijdrage van een beroepsgroep, maar er is ook het interdisciplinair samenwerken dat verder bevorderd moet worden.

Maar er zal meer dan dat moeten gebeuren : zoals men in ziekenhuizen spreekt over het "kantelen" van de organisatie, zo zal deze benadering ook nieuwe eisen stellen, ook aan de verpleegkundige.

Een concreet voorbeeld is nuttig om deze abstracte begrippen te duiden. Zal de psychiatrisch verpleegkundige zich op een bepaald moment opwerken tot bijvoorbeeld casemanager, onder meer in de context van de psychiatrische thuiszorg, of zal deze beroepsgroep zich beperken tot haar intramurale roeping ?

Dit voorbeeld is erg reëel : bij vorige ontwikkelingen heeft de beroepsgroep gedeeltelijk de boot gemist ; zo zijn er nauwelijks psychiatrisch verpleegkundigen ingeschakeld in de ambulante geestelijke gezondheidszorg.

Heel wat uitdagingen dienen zich aan voor deze beroepsgroep. De beroepsgroep zal zich hierover ook zelf moeten bezinnen.

Intussen moeten wij oog hebben voor de problemen van vandaag. Er dient inderdaad zorg gedragen te worden voor de beroepsgroep verpleegkundigen, zowel kwantitatief als kwalitatief. De schaarste aan verpleegkundigen kan andere beroepskrachten uitnodigen om zich in de hulpverlening in te schakelen. Dit houdt het risico in dat vooral lager geschoolde hulpverleners niet op een even kwaliteitsvolle manier antwoord zouden geven op de soms ingewikkelde zorgvraag van de patiënt.

2. Ik neem aan dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger interesse heeft in wat er gebeurt met betrekking tot het promoten en werken omtrent

de aantrekkelijkheid van het beroep. Het is inderdaad belangrijk om voldoende jonge mensen te motiveren om te kiezen voor het beroep van verpleegkundige.

De (federaal) genomen maatregelen zijn intussen bekend. Zo werd onder meer de imagocampagne "Verpleging : het zit in je bloed" gelanceerd.

Ook de vorig jaar onderhandelde CAO's hadden de intentie om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de verpleegkundigen. (CAO : *collectieve arbeidsovereenkomst – red.*)

Desondanks zien we dat de schaarste op de arbeidsmarkt blijft. Hierbij spelen zowel instroom als uitstroom een belangrijke rol.

Kortom, er zijn heel wat uitdagingen die zich aandienen en waarvoor een oplossing moet worden gezocht.

Beleidsmatig (op Vlaams niveau) is te vermelden dat, ondanks de indruk die de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft opgedaan, er toch wel aandacht is voor de verpleegkundige. Ter illustratie : in het najaar wordt een conferentie gepland "Zorg voor de zorgenden".

Ik kijk alvast uit naar de resultaten van deze conferentie.

Vraag nr. 240
van 6 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Gezin en arbeid – Sensibiliseringscampagne

In oktober 2000 heeft de minister een campagne gevoerd "Kwaliteit van werken, kwaliteit van leven", waarbij zij zowel bedrijven als werknemers wilde sensibiliseren voor een betere combinatie van arbeid en gezin, dit vanuit haar bevoegdheid inzake preventie.

1. Er is naar alle ondernemingen een nieuwsbrief verzonden in oktober 2000.

Hoeveel ondernemingen werden aangeschreven ?

Wat was de reactie van de aangeschreven ondernemingen ?

Zijn er reeds positieve resultaten bekend en zo ja, hoeveel en welke ?

2. Tegelijkertijd heeft de minister een wedstrijd gelanceerd rond het thema "menschvriendelijk bedrijf".

Hoeveel bedrijven hebben hieraan deelgenomen ?

Wat waren de resultaten hiervan ?

3. Dergelijke preventieve campagnes zijn positief en kunnen helpen voor een verbetering van de combinatie arbeid en gezin.

Is er voor 2001 ook een dergelijke campagne uitgewerkt ?

Zo ja, wanneer vindt die campagne plaats ?

4. Heeft de minister nog andere initiatieven ontwikkeld of maatregelen genomen om een betere combinatie tussen gezin en arbeid te ondersteunen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. – De ondernemingen werden niet aangeschreven. De nieuwsbrief werd meegestuurd met HR-Magazine en er werd reclame gemaakt voor de nieuwsbrief via de mediapartners, namelijk HR-Magazine en Vacature. De ondernemingen konden de nieuwsbrief telefonisch of via mail opvragen bij Gelijke Kansen in Vlaanderen.

– Positief. Een 500-tal personeelsmanagers vroegen een exemplaar of bijkomende exemplaren aan.

– Er namen negen ondernemingen deel aan de wedstrijd.

2. – 9.

– Dupont de Nemours heeft gewonnen. Dexia was tweede, IBM derde. De uitreiking van de prijs kon rekenen op heel wat persbelangstelling en wakkerde het debat over de combinatie gezin en arbeid in de bedrijven aan.

3. – Ja.

- Het tweede deel van de campagne "Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven" vindt plaats van december 2001 tot juni 2002.
4. Momenteel loopt een wetenschappelijk onderzoek (CBGS en Ufsia) met als doel de ontwikkeling van een auditinstrument "gezinsleven-bedrijfsleven" (*CBGS : Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien ; Ufsia : Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen – red.*). Centraal in dit onderzoek staat de zoektocht naar instrumenten om een gelijkere verdeling te realiseren van beroeps- en gezinsarbeid binnen de gezinnen en een gelijkere positie van mannen en vrouwen binnen bedrijven en organisaties.

De eerste resultaten van dit onderzoek zullen worden bekendgemaakt tijdens een studiedag op 26 september 2001.

**Vraag nr. 241
van 6 juli 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Fonds voor het Migrantenbeleid – Vlaamse projecten

Door de federale regering werd in 1991 een Fonds voor het Migrantenbeleid opgericht, dat bestemd was om projecten te financieren in het kader van het integratiebeleid voor jongeren van vreemde nationaliteit of herkomst. De kredieten die aan dit fonds worden verleend, zijn afkomstig van de nettowinst van de Nationale Loterij.

Voor 2001 is 299,5 miljoen frank voor deze projecten bestemd. 75 % van dit bedrag is bestemd voor welomschreven projecten van beperkte duur in Brussel, Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi.

De projecten worden ter goedkeuring voorgelegd aan een comité dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale regering, de gemeenschappen en gewesten, het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding.

1. Welke projecten werden voor Vlaanderen goedgekeurd en voor welk bedrag ?
2. Welke criteria werden gehanteerd ?
3. Werd hiervoor het advies van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest gevolgd ?

Antwoord

Op initiatief van de federale regering is in 1991 een Fonds voor het Migrantenbeleid opgericht, dat bestemd is om projecten te financieren in het kader van het integratiebeleid voor jongeren van vreemde nationaliteit of herkomst. Voor het jaar 2001 is door de ministerraad (Belgisch Staatsblad 04.04.2001) een bedrag van 299,5 miljoen frank (7.424.411,07 euro) goedgekeurd, waarvan 75 % bestemd is voor projecten van de vijf grootste steden van het land (Brussel, Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi).

Dit Fonds wil een impuls toedienen van beperkte duur door het aanmoedigen van welomschreven projecten. Bijgevolg voorziet het niet in een structurele of herhaalde financiering. De projecten worden ter goedkeuring voorgelegd aan een comité, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale regering en ook van de gemeenschaps- en gewestregeringen.

De ingediende projecten moeten worden uitgevoerd in de prioritaire actiezones die door het comité bepaald worden. De projectindieners kunnen zijn : de federale regering en haar openbare diensten, de gemeenschaps- en gewestregeringen en hun openbare diensten, de gemeenten, de OCMW's, de verenigingen met rechtspersoonlijkheid of erkend door een openbare overheid.

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding is belast met het secretariaat van het comité van het impulsfonds. Als leden vanuit de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest werden de Vlaamse minister van Welzijn en de Vlaamse minister van Werkgelegenheid aangewezen. Van het totale budget ging 22,2 % of 66.489.000 frank (1.648.219,26 euro) naar de federale voorheffing en 103.689.895 frank (2.570.405,36 euro) naar Vlaanderen en Nederlandstalig Brussel.

De gehanteerde criteria voor 2001 waren :

- de sociale en/of professionele inschakeling van jongeren van vreemde nationaliteit of herkomst van 16 tot 25 jaar ;
- investeringsuitgaven voor infrastructuur en aanleg van ruimten die toegankelijk zijn voor het publiek, met een sportieve en socio-culturele bestemming ten behoeve van jongeren van vreemde nationaliteit of herkomst van 6 tot 25 jaar ;

Voor de Vlaamse projecten werden bijkomende inlichtingen ingewonnen bij de diverse administraties. Deze bijkomende vraag om inlichtingen was tweeledig : enerzijds wou men een dubbele subsidiëring vermijden en anderzijds zocht men algemene informatie over de aanvragers.

De betrokken administraties waren : de administratie Cultuur (afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken en afdeling Jeugd en Sport), het departement Onderwijs, de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, de administratie Werkgelegenheid, de administratie Binnenlandse Aangelegenheden (cel Impulsfonds) en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (directie Welzijn en Gezondheid). Aan deze administraties werd ook gevraagd de projecten te rangschikken volgens prioriteiten tevens gedragen door de functioneel bevoegde ministers.

Met betrekking tot de procedure zijn er reeds besprekingen geweest. De definitieve bespreking van een nieuw voorstel van procedure wordt vooruitgeschoven voor het projectenjaar 2002. In het najaar zal een nieuwe procedure worden voorgelegd waarbij de beslissingsbevoegdheid volledig op het Vlaams niveau zal liggen. De Vlaamse regering zal deze procedure inbrengen op de eerstvolgende Interministeriële Conferentie voor het Migrantenbeleid, die gepland is voor het najaar 2001.

Gelieve als **bijlagen** enerzijds de lijst te vinden van de goedgekeurde projecten zoals deze ter mededeling is voorgelegd aan de Vlaamse regering van 13 juli 2001 (VR/2001/1307/MED29) en anderzijds een kopie van het Belgisch Staatsblad van 4 april 2001.

(Bovenvermelde bijlagen liggen inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 242
van 24 juli 2001
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

VZW Medische Fouten – Subsidiëring

Sinds enige tijd is de VZW Medische Fouten werkzaam in Vlaanderen. Ondanks beperkte persinteresse reageerden reeds meer dan 160 slachtoffers van medische fouten.

Via een krantenartikel in Het Volk verneem ik dat er in april 2001 een delegatie van het kabinet van de minister een bezoek heeft gebracht aan de

VZW Medische Fouten. Er werd onder meer gesproken over de werking en de financiering van de VZW.

Momenteel draait de VZW volledig en uitsluitend op vrijwilligers, die de kosten daarvan niet aankunnen.

In Wallonië bestaat er een soortgelijk project, namelijk "Erreurs Médicales-Medische Fouten", gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap.

1. In april 2001 bracht een delegatie van het kabinet van de minister een bezoek aan de VZW Medische Fouten.

Wat is het resultaat van dit overleg ?

2. De VZW werkt momenteel enkel met vrijwilligers, die de kosten daarvan niet aankunnen.

Werd daarom de mogelijkheid onderzocht om de VZW Medische Fouten te subsidiëren vanuit de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

1. De informatie die in bepaalde kranten verscheen, met name dat een delegatie van de VZW Medische Fouten door mijn kabinetmedewerkers werd ontvangen, is fout. Er is ook geen delegatie van mijn kabinet op bezoek geweest bij de betrokken VZW.

Wel was er een informatief contact tussen de VZW Medische Fouten en een medewerker van de administratie Gezondheidszorg. De bedoeling hiervan was meer te weten te komen over de doelstellingen en de werkwijze van de VZW. Dit paste in de opdracht van betrokken medewerker met betrekking tot de procedure bij behandeling van klachten binnen de administratie. Aangezien er dus geen sprake is van een overleg, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de resultaten ervan niet mededelen.

2. Patiëntenwerking en -participatie is een beleidsprioriteit voor de Vlaamse regering. In 2000 werd hiertoe de aanzet gegeven door aan het Vlaams Patiëntenplatform een substantiële subsidie toe te kennen. Deze steun (3,5 miljoen fr. per jaar) werd inmiddels verlengd tot 2002.

De mogelijkheid werd onderzocht om de VZW Medische Fouten te subsidiëren. Het antwoord is echter negatief, en wel om volgende redenen :

- de Vlaamse Gemeenschap kan onmogelijk alle verenigingen subsidiëren die zich bekommeren om het lot van zieke medemensen en die hoofdzakelijk werken met vrijwilligers ;
- het is tevens een beleids optie geen ongelijkheden te creëren tussen deze organisaties ;
- daarom precies opteert de Vlaamse overheid voor een bundeling van krachten in het Vlaams Patiëntenplatform (VPP), met als globale doelstelling het bevorderen van de actieve participatie van de patiënt aan het gezondheidsbeleid.

Anderzijds is het van wezenlijk belang om de discussie over medische fouten te voeren binnen de context van "rechten van de patiënt". Op dit vlak heeft het VPP al tal van initiatieven genomen.

- De bestaande wetten en wetsvoorstellen uit binnen- en buitenland werden bestudeerd en verschillende patiëntenverenigingen werden over dit onderwerp bevroegd. Dit leidde tot de formulering van het "Standpunt van het Vlaams Patiëntenplatform inzake rechten van de patiënt", met een aparte toelichting inzake klachtrecht (zie **bijlage**).

In december 2000 werd het standpunt van het Vlaams Patiëntenplatform inzake patiëntenrechten bezorgd aan minister Aelvoet, aan de parlementsleden van de federale Commissie voor Volksgezondheid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en aan de leden van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement.

- Naar aanleiding van het voorontwerp van wet van 14 juni 2001 over de rechten van de patiënt van het federale kabinet van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, heeft het VPP het proefproject klachtenbemiddeling in ziekenhuizen opgezet. Dit voorontwerp geeft de patiënt recht op behandeling door een ombudsfunctie van zijn klacht omtrent de schending van zijn rechten.

Op grond van de gebrekkige en weinig systematiseerd verzamelde kennis over de dagelijkse praktijk van ombudsfuncties in de gezondheidszorg, werd de opdracht gegeven een verkennend en kortlopend onderzoek

uit te voeren met betrekking tot de wijze waarop aan klachtenopvang en klachtenbemiddeling wordt gedaan.

De resultaten van het proefproject "klachtenbemiddeling van patiënten in ziekenhuizen" zullen in september 2001 openbaar gemaakt worden.

In laatste instantie kan de vraag gesteld worden naar de opportuniteit van een subsidie aan de VZW Medische Fouten, aangezien de verdediging van de belangen van de patiënten een bevoegdheid is van de federale overheid. De Vlaamse bevoegdheid beperkt zich tot het erkennen en subsidiëren van vrijwilligersorganisaties. Op federaal niveau is trouwens een wetsontwerp in voorbereiding voor de oprichting van een overheidsfonds om slachtoffers van medische blunders te vergoeden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 249
van 24 juli 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Zelfstandige opvanggezinnen – Sociaal statuut

Bij de bespreking van de "Blauwdruk voor een toekomstgerichte uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen", in 2000 goedgekeurd in het Vlaams Parlement, werd gesteld dat er vanaf nu inspanningen moesten gebeuren om de gesubsidieerde en de zelfstandig werkende opvangvormen naar elkaar toe, in plaats van uit elkaar te laten groeien (*Stuk 237 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*). Voor heel wat elementen zijn inspanningen in die zin gebeurd.

Evenwel dreigt een nieuw belangrijk verschil te ontstaan. Op federaal niveau wordt druk gewerkt aan een wetsvoorstel om een vangnet te organiseren voor opvanggezinnen aangesloten bij een dienst.

Zelfstandige opvanggezinnen kampen echter met dezelfde problemen als de opvanggezinnen aangesloten bij een dienst. Het gros van de zelfstandige opvangmoeders heeft immers een netto belastbaar inkomen op jaarbasis van minder dan 206.957 frank. Daardoor kunnen zij vragen om de verlaagde kwartaalbijdrage van 8.999 frank te betalen, een bijdrage waaruit zij geen eigen socialezekerheidsrechten kunnen putten. Door hun beperkt inko-

men hebben zij de facto in de meeste gevallen dus geen eigen sociaal statuut. Ook zij ontleen via afgeleide rechten een sociaal statuut krachtens de tewerkstelling van hun echtgenoot.

1. Bereidt de minister maatregelen voor om ook voor zelfstandige opvanggezinnen het sociaal vangnet betaalbaar te maken ?
2. Worden in de begroting dan ook middelen ingeschreven voor de financiering van het sociaal vangnet van de zelfstandige opvanggezinnen ?
3. Is het in het kader van de Blauwdruk aanvaardbaar dat wordt voorzien in een sociaal vangnet voor de opvanggezinnen aangesloten bij een dienst en dat niets wordt gedaan voor opvanggezinnen die op zelfstandige basis werken, maar de facto in dezelfde precare inkomenssituatie verkeren ?

Antwoord

1. Het sociaal vangnet dat momenteel in overleg met de andere gemeenschappen en de federale overheid wordt voorbereid, heeft als specifieke doelgroep de opvanggezinnen die zijn aangesloten bij een dienst. Dit is niet anders mogelijk, aangezien de particuliere opvanggezinnen (POG) statutair ten volle als zelfstandige functioneren.

Er is overleg geweest met de federale regering om binnen het zelfstandigenstatuut specifieke maatregelen te nemen die particuliere opvanggezinnen in staat stellen betekenisvolle sociale rechten te verwerven. Ik moet daarbij evenwel vaststellen dat de federale regering geen mogelijkheden ziet om voor deze deelgroep van de zelfstandige opvanggezinnen bijzondere maatregelen te nemen. Vanuit mijn Vlaamse bevoegdheid Welzijn kan ik daar niet op ingrijpen.

Mede door mijn nadrukkelijk aandringen is het kostenforfait dat particuliere opvanggezinnen fiscaal kunnen inbrengen, wel opgetrokken van 450 naar 490 frank per dag per kind.

2. Aangezien het sociaal vangnet, zoals aangegeven, als doelgroep de opvanggezinnen heeft die zijn aangesloten bij een dienst, is een budgettaire maatregel ten opzichte van de particuliere opvanggezinnen in deze context niet relevant.

Ik wil daarbij opmerken dat op vandaag de budgetten voor de sociale bescherming van opvanggezinnen die zijn aangesloten bij een dienst nog

niet definitief zijn vastgelegd. De voorbereidende werkzaamheden zijn momenteel in een fase die terzake eerste simulaties mogelijk maakt.

3. Conform de opties die in het Beleidsplan Kinderopvang van de regering zijn verwoord, voer ik een beleid dat de leefbaarheid van alle deelsectoren binnen de kinderopvang wil versterken.

In deze context kan de situatie van een opvanggezin dat is aangesloten bij een dienst niet zomaar worden vergeleken met die van een particulier opvanggezin. De problematiek met betrekking tot het (niet kunnen) verwerven van sociale rechten door de POG's valt, zoals al aangegeven, binnen het statutaire gegeven van het zelfstandig zijn.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 63
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Kunstencentra en dansgezelschappen – Overgangssubsidiëring

Op voorstel van de minister heeft de Vlaamse regering de overgangssubsidiëring goedgekeurd voor de eerste helft van 2001, zowel voor de kunstencentra als voor de organisaties voor dans. De bedragen zijn bekend.

1. Op basis van welke criteria is de verdeling gebeurd voor respectievelijk de kunstencentra en de organisaties voor dans ?
2. Zijn er kunstencentra of organisaties voor dans die een aanvraag tot subsidiëring hadden gedaan en niet in aanmerking kwamen ? Op basis van welke maatstaven ?

Antwoord

1. Met de toepassing van het nieuwe podiumkunstendecreet van 18 mei 1999 wordt inzake erkenning en subsidiëring overgeschakeld van dienstjaarbasis naar seizoenbasis.

Artikel 37, § 2 en § 3 van het genoemde decreet bepaalt dat de erkennings- en subsidiëringsperiode van 1 januari 1997 tot en met 31 december 2000 voor de organisaties voor dans en voor de kunstcentra bij wijze van overgangsmaatregel wordt verlengd tot 30 juni 2001. Dit artikel bepaalt eveneens dat de voor de periode 1 januari tot en met 30 juni 2001 uitgekeerde subsidie gelijk is aan een achtste van de subsidies toegekend voor het geheel van de werking van de organisaties voor dans en een achtste van de financieringsenveloppe toegekend aan de kunstcentra voor een periode van vier seizoenen, en dit zoals bedoeld in het podiumkunstendecreet van 27 januari 1993.

In de praktijk komt dit dus neer op een subsidie van een half jaar. Op deze wijze wordt de continuïteit van de werking van de betrokken organisaties gewaarborgd.

- Deze overgangsmaatregel geldt voor alle organisaties erkend in het vorige en in het nieuwe podiumkunstendecreet.

Uiteraard geldt het niet voor die organisaties welke niet erkend zijn binnen het nieuwe decreet.

Vraag nr. 64
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Sociaal-artistieke projecten – Subsidiëring

Op voorstel van de minister heeft de Vlaamse regering op 16 maart jongstleden de subsidies goedgekeurd voor sociaal-artistieke projecten. Het totaalbedrag van 55,5 miljoen is verdeeld over 24 projecten.

- Op basis van welke criteria is de verdeling gebeurd ?
- Welke projecten hebben subsidies gekregen en voor welk bedrag ?
- Waren er buiten de gesubsidieerde projecten nog andere die echter geen subsidies ontvingen ? Zo ja, welke en waarom kregen ze geen subsidies ?
- De verdeling is gebeurd op basis van het advies van de daartoe aangestelde adviescommissie.

Op welke wijze was deze commissie samengesteld ?

Antwoord

- Voor de financiële ondersteuning van sociaal-artistieke projecten werd in de loop van 2000 een reglement voorbereid, waarvan de inhoud aan de Vlaamse regering op 13 juli 2000 werd meegedeeld, dat onder meer de criteria bevat voor de beoordeling van de aanvragen.

Zij hebben, naast een paar formele aspecten, betrekking op een aantal essentiële karakteristieken die deze projecten moeten kenmerken : de sociale finaliteit, de artistieke component, de maatschappelijke inbedding, de samenwerking met andere actoren, de actieve participatie van de doelgroep en het procesmatig karakter bij het totstandkomen van het artistiek product.

De mate waarin de dossiervorming deze criteria voldoende concreet maakt, onder meer in relatie tot de budgettaire raming, werd mee betrokken in de beoordeling.

- In de (eerste) beoordelingsronde van oktober 2000 waren 124 aanvragen betrokken, waarvan er uiteindelijk 24 in aanmerking kwamen voor financiële ondersteuning.

Hieronder volgt een overzicht van de aanvragen met de subsidiebedragen.

1. Bronks Jeugdtheater	368.000	815.915
2. Dito'Dito		1.250.000
3. Graffiti Jeugddienst	41.828	
4. Initia (Bureau voor Kunst- en Cultuurinitiatieven)		586.000
5. Kinder- en Jongerenwerking 't Leebeekje		50.000
6. Muze I Cultuurcentrum Heusden-Zolder		1.000.000
7. Cultureel Centrum Berchem		3.322.461
8. Cultureel Centrum De Warande Aktuwa		214.000
9. De Vieze Gasten		2.000.000
10. Demidilemidi		8.400.000
11. JIAC	3.081.453	
12. Koraal "Het Muzische Huis"		1.102.722
13. Kunst in de Stad (Het grote traject)	4.697.854	

14. Kunst in de Stad (Ontdekkingsreizigers)	250.000	985.000
15. Nieuwpoorttheater	400.000	
16. Recht Op		976.518
17. Sering		9.578.000
18. Steunpunt Welzijn		1.500.000
19. Stromend Water		4.851.000
20. Theater Antigone		5.272.988
21. Theater Malpertuis		850.000
22. Rataplan	1.222.543	8.725.000
23. Kunst en Democratie		2.000.000
24. Hoofdstuk 27		2.000.000
Totaal	10.061.678	55.479.604

3. Zoals reeds vermeld onder punt 2 werden 124 aanvragen beoordeeld.

Van de verschillende beoordelingssessies werd een verslag opgemaakt, waaruit het advies aan de bevoegde minister werd gedistilleerd. Dit verslag omvat per aanvrager een algemene inschatting en motivering van het project in het raam van de toepassing van het reglement (**bijlage**).

4. De adviescommissie voor de beoordeling is als volgt samengesteld : Vic Anciaux (voorzitter), Annemie Houtekeete, Geert Six, Jan Maris, Pascal Nicolas, Anja Geuns, Gert Van Ransbeke, Barbara Seghaert, Mohamed Ikoubaan, Gilbert Van Houtven, Jan Van Hee, Chris Van Haesendonck en Cécile Jacobs.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 65
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

"De Kliksons" – Overheidssteun

Op 21 juni 2001 wordt een studiedag georganiseerd door "De Kliksons" rond het thema "Een gezond tienerbeleid, 31.000 tieners praten mee".

1. Dit initiatief is onder meer dankzij de steun van de Vlaamse Gemeenschap totstandgekomen.

Wat is het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap hierin ?

Op welke wijze gebeurt de samenwerking ?

Op welke wijze gebeurt de subsidiëring en wat zijn de bedragen van de subsidies ?

2. Er is eveneens samenwerking met de Vlaamse provincies.

Op welke wijze verloopt dit ?

Nemen alle Vlaamse provincies deel aan dit project ?

Wat is de inbreng van iedere provincie ?

Antwoord

1. Het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap bestaat uit de subsidiëring van de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten (VVJ) voor het initiatief "De Kliksons" in het kader van het experimenteel of vernieuwend jeugdwerk. De studiedag van 21 juni 2001 moet binnen dit initiatief worden gesitueerd.

Deze subsidiëring bedroeg 630.000 frank in 2000 en bedraagt 315.000 frank in 2001.

2. Alle Vlaamse provincies werkten aan dit initiatief mee, op volgende wijze :

- partner in de stuurgroep ;
- bekendmaking van het project via mailings ;
- organiseren infodag rond "De Kliksons" en afname ervan ;
- verspreiding van de kliksonspakketten ;
- helpdesk voor de jeugddiensten en andere actoren binnen de provincie ;
- bezorgen van de plaatselijke resultaten met verwerking voor het plaatselijk jeugdwerkbeleidsplan ;
- financiële ondersteuning van de studiedag van 21 juni 2001.

De totale financiële inbreng van elke provincie bedroeg :

- West-Vlaanderen 75.000 fr.
- Oost-Vlaanderen 75.000 fr.

- Antwerpen 75.000 fr.
- Vlaams-Brabant 25.000 fr.
- Limburg 75.000 fr.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Bovendien stond de provincie Limburg nog in voor de verwerking van de resultaten via de studiecél van de provincie Limburg, het doorsturen van de verwerking naar de andere provinciale partners en de logistieke ondersteuning van de studiedag van 21 juni 2001.

Vraag nr. 68**van 28 juni 2001****van de heer FELIX STRACKX***Vlaamse zeilbeloften – Ondersteuning*

De zeilers van de Vlaamse Vereniging voor Watersport en haar Waalse tegenhanger nemen deel aan internationale competities via de nationale koepel Unica Belge.

De Waalse topsportbeloften in deze discipline krijgen echter van hun federatie 70 procent van hun kosten terugbetaald, wat voor hun Vlaamse collega's niet het geval is. Deze ongelijke situatie geeft aanleiding tot nogal wat ongenoegen bij de jonge Vlaamse zeilers (en hun ouders), die zelf op zoek moeten naar financiële middelen, sponsors en dergelijke.

1. Op welke wijze worden jonge beloftevolle Vlaamse zeilers thans ondersteund ?
2. Zijn er speciale beurzen voor deelname aan internationale competities ?

Vraag nr. 66**van 18 juni 2001****van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT***Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers*

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 254

van 18 juni 2001

van de heer André-Emiel Bogaert

Blz. 235

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 67**van 18 juni 2001****van mevrouw PATRICIA CEYSENS***Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 70

van 18 juni 2001

van mevrouw Patricia Ceysens

Blz. 224

Antwoord

Om jonge beloftevolle Vlaamse zeilers te ondersteunen, beschikt de Vlaamse overheid over het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, en in het bijzonder over het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake topsport, gewijzigd bij besluit van 4 mei 2001.

In dit gewijzigd besluit heeft de Vlaamse regering voor vier jaar (2001-2004) de sporttakken bepaald die voor topsportsubsidiëring in aanmerking komen. Ook de indeling in categorieën wordt door dit besluit geregeld.

De sporttak zeilen is opgenomen in categorie II en krijgt een jaarlijkse subsidie voor de voorbereiding en deelname aan internationale wedstrijden van

elitesporters en beloftevolle jongeren van maximum 4 miljoen frank.

De beloftevolle jonge zeilers die in aanmerking komen voor topsportsubsidies via hun sportfederatie, moeten behoren tot de top op internationaal vlak in hun jeugdcategorie en moeten op korte termijn kunnen behoren tot de elitesporters.

Nog jongere beloftevolle zeilers kunnen worden ondersteund als leerlingtopsporters via de inschrijving in een topsportschool. Ook deze subsidiëring wordt door het besluit inzake topsport geregeld.

Op dit ogenblik worden twee Vlaamse zeilfederaties (Vlaamse Vereniging voor Watersport en Landelijke Bond voor Watersportverenigingen) erkend en via hun respectieve confederatie (Associatie Wind- en Watersport Vlaanderen en Confederatie Watersport Vlaanderen) gesubsidieerd voor de basisopdrachten.

Voor de facultatieve opdracht topsport evenwel en dus ook voor de participatie in een topsportschool wordt in 2001 enkel de Confederatie Watersport Vlaanderen gesubsidieerd, omdat deze sportfederatie over zeilers beschikt die voldoen aan de in het desbetreffende besluit opgenomen voorwaarden. Echter, de beloftevolle zeilers van de Confederatie Watersport Vlaanderen die varen op een boot klasse 420 (Uniqua) worden evenmin gesubsidieerd, aangezien de 420-klasse een aanloopklasse (pre-olympische klasse) is en de topsportsubsidiëring beperkt is tot de olympische klassen (Finn, Europe, 49-er en Laser), waarin zich normaliter de echte elitesporters en beloftevolle jongeren bevinden.

De deelname van zeilers van de Vlaamse Vereniging voor Watersport aan internationale competities via de nationale klassevereniging Uniqua Belge (en niet zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt "de nationale koepel Unica Belge") wordt dus niet gesubsidieerd via de specifieke subsidie topsport.

Vraag nr. 69
van 28 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Bibliotheekdecreet – Vrije openbare bibliotheken

Het ontwerp van nieuw bibliotheekdecreet dat op 1 januari 2002 in werking zou moeten treden, bepaalt dat vrije openbare bibliotheken niet meer zullen worden erkend, maar dat de gemeenten zul-

len worden verplicht ze over te nemen om ze ofwel als gemeentelijk bibliotheekfiliaal te laten bestaan, ofwel te sluiten.

1. Betekent deze maatregel dat het private initiatief tot uitbating van een openbare bibliotheek ten behoeve van de bevolking van een (deel van een) gemeente niet meer zal kunnen, zelfs als de gemeente geen initiatief neemt om een gemeentelijke bibliotheek uit te bouwen ?

2. Wat indien de vrije openbare bibliotheek in de voorbije jaren berekende schulden heeft gemaakt, bijvoorbeeld een lening voor de bouw van een onroerend goed, en de gemeente weigert deze lening over te nemen ?

Wie wordt dan aansprakelijk gesteld voor het niet nakomen van de lening wegens de gedwongen stopzetting van het private initiatief naar aanleiding van dit decreet ?

3. Wordt het private initiatief niet ontmoedigd en onthoofd door private organisaties (VZW's) het verbod op te leggen een ideële niet-commerciële activiteit uit te oefenen ?

Is dit niet strijdig met het grondwettelijk principe van vrijheid van vereniging, dat aan de Belgen het recht geeft vrij tot een vereniging toe te treden waarvan zijzelf al dan niet stichter kunnen zijn ?

Antwoord

1. Vrije bibliotheken kunnen vragen om overgenomen te worden, maar moeten dat niet doen. Als ze dat vragen, moet de gemeente personeel en materiaal overnemen. Privaat initiatief blijft altijd mogelijk, maar zal niet meer door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd.

Er zijn geen gemeenten die enkel beschikken over een erkende vrije bibliotheek. Deze gemeenten hebben steeds een gemeentelijke openbare bibliotheek.

2. Noch het nieuwe, noch het oude decreet bevatten subsidiemogelijkheden voor onroerend goed. De verantwoordelijkheid voor infrastructuur ligt exclusief bij de organisatoren.

De organisator is dan ook steeds aansprakelijk. Er is immers geen verband tussen een lening

voor onroerend goed en de subsidiëring die gericht is op personeel.

3. Particuliere initiatieven mogen steeds "ideële" activiteiten ondernemen. Dat wordt hen zeker niet onmogelijk gemaakt.

Dat ze er geen Vlaamse subsidies meer voor krijgen, zal hen wellicht ontmoedigen. Doch reeds in 1978 drukte de decreetgever de uitdrukkelijke intentie uit om op middellange termijn te komen tot een netwerk van openbare bibliotheken en alle vrije openbare bibliotheken te laten overnemen. Dit decreet werd ingediend door de toenmalige minister van Cultuur, deel uitmakend van de CVP en door de fractie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger volop ondersteund.

De vrijheid van vereniging is hier niet aan de orde, omdat de betrokken vrije openbare bibliotheken niet gedwongen worden hun werkzaamheden te beëindigen.

**Vraag nr. 70
van 4 juli 2001
van de heer KOEN HELSEN**

Decreet lokaal cultuurbeleid – Uitvoeringsmodaliteiten

In de Commissie voor Cultuur, Media en Sport werd op 15 juni 2001 het ontwerpdecreet inzake het lokaal cultuurbeleid goedgekeurd.

Als gevolg hiervan zullen 42 culturele centra erkend in de basiscategorie of tot op heden nog niet erkende centra wegens de erkenningsstop, "gemeenschapscentrum / lokaal cultuurcentrum" worden.

De koppeling met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de inspanningen die vele culturele centra en gemeentebesturen hebben geleverd in het verleden, werden reeds uitvoerig besproken. De totaliteit van de subsidies voor het lokaal cultuurbeleid stijgt voor alle steden en gemeenten in Vlaanderen. Wel is het zo dat van de steden en gemeenten die reeds over een cultureel centrum beschikken, de subsidiebedragen de kleinste stijgingspercentages vertonen. De vrees bestaat dat de stijging van de totale subsidies niet voldoende is voor zowel het aanwerven van een cultuurbeleidscoördinator, als het behoud van de werking van het erkend cultureel centrum. Er is het extra takenpakket van opmaak beleidsplan, integratie, coördina-

tie, ... dat wordt gereserveerd voor de extra subsidie voor de cultuurbeleidscoördinator. Het gevaar van een vermindering van de werkingsmiddelen voor de culturele centra is dan ook niet denkbeeldig.

Specifiek is er het probleem van de cultuurfunctionarissen die vandaag in dienst zijn van een cultureel centrum in de basiscategorie met VZW-beheer. De VZW zal de functionaris dienen te ontslaan en uit te betalen, want de subsidies voor dit personeelslid vervallen ten gevolge van het wegvallen van de erkenning. Als de betrokken cultuurfunctionaris in dienst wil blijven, dan is hij of zij verplicht mee te doen aan een wervingsexamen voor cultuurbeleidscoördinator, met alle problemen van dien. Inschaling op het vlak van anciënniteit, regeling vakantiegeld en eindejaarspremie zijn niet evident.

Met andere woorden, deze personeelsproblemen hebben nogal wat gevolgen voor de werking van deze culturele centra. Hoe sluit dit aan bij de visie van een integraal gemeentelijk cultuurbeleid met oog voor de tewerkstellingsconsequenties van de cultuurfunctionaris ?

We stellen ook vast dat voor deze culturele centra het criterium "regionale uitstraling" wordt gehanteerd. Uiteraard heeft de werking van een goed draaiend cultureel centrum een weerslag op de omliggende gemeenten. Vele gemeenten hebben een goede culturele werking en worden door de provincies erkend als bovenlokaal centrum op basis van taal-, kunst-, jeugd- en creatieve cursussen.

De inspanningen op het vlak van financiële middelen, infrastructuur en personeel die deze gemeenten de afgelopen jaren hebben geleverd, worden niet beloond. Andere gemeenten krijgen tot 300 % meer subsidies, zonder ooit een inspanning op het vlak van uitbouw van hun cultuurbeleid te hebben geleverd.

Ongetwijfeld biedt dit nieuwe decreet kansen voor meer samenwerking tussen de sociaal-culturele actoren in de gemeente. Toch zou het jammer zijn indien een aantal activiteiten niet meer mogelijk zijn of niet meer tot de basisopdracht van het cultureel centrum zouden behoren.

Welke mogelijkheden worden overwogen om hieraan via de uitvoeringsbesluiten een oplossing te geven ?

Worden er voor de bedoelde culturele centra uitzonderingsbepalingen of specifieke overgangsregelingen uitgewerkt ?

Antwoord

1. Dit is een specifiek probleem van de cultuurfunctionarissen die vandaag in dienst zijn van een cultuurcentrum in de basiscategorie met VZW-beheer.

Het is zo dat deze persoon zal moeten worden overgenomen door de gemeente als cultuurbeleidscoördinator. Uiteraard moeten de regels van het gemeentelijke personeelsstatuut worden gevolgd. Maar het is steeds mogelijk dat de gemeente met deze persoon een contractuele overeenkomst afsluit, waarbij de gemeente de arbeidsovereenkomst overneemt. Een examen is niet nodig voor een dergelijke overeenkomst.

We zullen dit per brief nog laten weten aan de betrokken gemeenten. Ik zal in het kader van deze brief overleg plegen met collega Paul Van Grembergen.

Enkele jaren geleden deed zich een gelijkaardige situatie voor naar aanleiding van het decreet over de gemeentelijke sportdiensten (decreet Luc Martens). Dit werd op dezelfde wijze opgelost.

2. Het decreet zal voor geen enkele gemeente een daling van subsidies betekenen. Derhalve komen de activiteiten van het cultuurcentrum of het gemeenschapscentrum niet onder druk te staan.

Integendeel, de stijging is meestal zeer behoorlijk. Logisch is dat die procentueel minder hoog is als er reeds een subsidie was op basis van de vroegere decreten. De gemeenten die nog een inhaalbeweging moeten doen, stijgen dan ook sterker, voorzover ze echter aan de voorwaarden voldoen. Het kan nooit gaan over "gratis" subsidies. Voor die gemeenten welke nu beschikken over een erkend cultuurcentrum in de basiscategorie, is een verhoogde subsidiëring in het kader van het gemeentelijk cultuurbeleidsplan vooropgesteld (62.000 euro in plaats van 25.000 of 50.000) en kan de gemeente kandideren voor een projectsubsidie.

Dit laatste wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse regering. Ik opteer daar voor een behoorlijke subsidie van 25.000 à 50.000 euro voor

een tien- tot vijftiental gemeenschapscentra, veeleer dan de middelen te versnipperen over tientallen gemeenschapscentra.

Vraag nr. 71 van 4 juli 2001 van de heer FREDDY FEYTONS

Decreet lokaal cultuurbeleid – Uitvoeringsmodaliteiten

1. Het decreet inzake het gemeentelijk cultuurbeleid bepaalt dat er in elke gemeente een cultuurbeleidscoördinator zal zijn. De subsidie aan de gemeente omvat een tegemoetkoming in de loon- en werkingskosten van deze cultuurbeleidscoördinator.

Voor het algemeen cultuurbeleid wordt in een bedrag voorzien voor de cultuurbeleidscoördinator ; de werkingssubsidie is een vast bedrag per inwoner.

Hoe kan men bijvoorbeeld de verdere werking van het cultureel centrum van Borgloon veilig stellen als het gesubsidieerde personeel dreigt weg te vallen ?

Moet volgens het decreet op het gemeentelijk cultuurbeleid de basissubsidie volledig worden besteed aan de verloning van de cultuurbeleidscoördinator enerzijds en de uitwerking van het cultuurbeleidsplan anderzijds ? Staat het een gemeente dan niet vrij om, binnen de ruimte van subsidies die in dit decreet zijn opgenomen, bijkomend personeel aan te werven ?

Hierbij wordt gedacht aan personeel dat taken opneemt binnen de "voormalige" culturele centra, voortaan gemeenschapscentra, zodat de goede werking van deze culturele centra kan behouden blijven, bijvoorbeeld administratief personeel ter ondersteuning van de cultuurbeleidscoördinator.

2. In een aantal gemeenten is een cultureel centrum met een volledig VZW-beheer werkzaam. Zoals de minister weet, hebben deze VZW's een privaatrechtelijk statuut, met enkele specifieke kenmerken. Zo heeft het personeel bijvoorbeeld een ander statuut dan het gemeentelijk personeel.

In het decreet pleit men ervoor om de cultuurfunctionaris te laten doorgroeien naar de functie van cultuurbeleidscoördinator. Ook voor de gemeenten is het een voordeel om de huidige

cultuurfunctionarissen, die trouwens al heel wat anciënniteit hebben opgebouwd en ervaring hebben opgedaan en dus het sociaal-culturele veld kennen, als cultuurbeleidscoördinator aan te stellen.

Hoe kunnen de huidige personeelsleden van een VZW en dus met een privé-statuuut, door-groeien naar de functie van cultuurbeleidscoördinator met behoud van hun rechten ?

Antwoord

1. De werking van een gemeenschapscentrum of een cultuurcentrum is een verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur.

De totale subsidie voor de gemeente Borgloon stijgt. De gemeente moet daarbinnen haar eigen prioriteiten bepalen.

De subsidie in het kader van het cultuurbeleidsplan mag vrij besteed worden, voorzover het betrokken personeel niet reeds op een andere wijze door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd. Er moet wel een cultuurbeleidscoördinator worden aangesteld.

2. Dit is een specifiek probleem van de cultuurfunctionarissen die vandaag in dienst zijn van een cultuurcentrum in de basiscategorie met VZW-beheer.

Het is zo dat deze persoon zal moeten worden overgenomen door de gemeente als cultuurbeleidscoördinator. Uiteraard moeten de regels van het gemeentelijke personeelsstatuuut worden gevolgd. Maar het is steeds mogelijk dat de gemeente met deze persoon een contractuele overeenkomst afsluit, waarbij de gemeente de arbeidsovereenkomst overneemt. Een examen is niet nodig voor een dergelijke overeenkomst.

We zullen dit per brief nog laten weten aan de betrokken gemeenten. Ik zal in het kader van deze brief overleg plegen met collega Paul Van Grembergen.

Enkele jaren geleden deed zich een gelijkaardige situatie voor naar aanleiding van het decreet over de gemeentelijke sportdiensten (decreet Luc Martens). Dit werd op dezelfde wijze opgelost.

Vraag nr. 73 van 6 juli 2001 van mevrouw MARIJKE DILLEN

"De Kliksons" – Evaluatie

Op 21 juni jongstleden werd de studiedag "Kliksons Vlaanderen" georganiseerd rond het thema "Een gezond tienerbeleid, 3 1.000 tieners praten mee", een initiatief dat er is gekomen mede dankzij de steun van de minister.

In aansluiting bij mijn vraag terzake van 13 juni, graag antwoord op volgende bijkomende vragen (*vraag nr. 65 ; blz. 292 – red.*).

1. Hoe groot was de respons op deze studiedag ?

Hoeveel personen hebben deelgenomen aan de studiedag "Kliksons Vlaanderen" in Hasselt ?

2. Op welke wijze is deze tienerinspraak- en participatiemethode aangeboden en gerealiseerd ?

Hoe groot was de totale respons ?

3. Wat zijn de resultaten van het project "Kliksons Vlaanderen" ?

Wat zijn de noden en behoeften van de Vlaamse tienergroep op provinciaal en Vlaams niveau ?

Op welke wijze werd de aanzet gegeven om deze resultaten om te zetten in beleidstermen ?

Wat zijn de eindconclusies ?

4. Wat is de kostprijs van dit project ?

Zijn er buiten de subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap nog andere vormen van financiering ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Op de studiedag "Een gezond tienerbeleid, 31.000 tieners praten mee", georganiseerd door "Kliksons Vlaanderen" op 21 juni 2001 in Hasselt, waren 128 deelnemers.
2. Deze tiener- en inspraakmethode werd aangeboden via cd-rom en een bijbehorende handleiding voor "Kliksonsbegeleiders". Elke geïnteresseerde gemeente stuurde een aantal begeleiders naar de voorbereidende studiemomenten.

Er was een totale respons van 31.517 tieners.

3. De resultaten van dit project worden momenteel verwerkt. Eind september verschijnt er een evaluatierapport onder de naam "Tienerkliks". Hierin wordt deze wijze van participatie geëvalueerd, worden de resultaten op een rijtje gezet en de eindconclusies geformuleerd. Deze brochure kan worden aangevraagd bij de coördinator van het project : VVJ, Vijverlaan 53, 2610 Wilrijk – tel. 03/831.06.06. (VVJ : Vereniging van Vlaamse Jeugdconsulenten en -diensten – red.)

Vermeldenswaard is ook dat alle deelnemende gemeenten de resultaten krijgen van de antwoorden gegeven door tieners uit hun gemeente. Hiermee kan rekening gehouden worden bij de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan voor de betrokken gemeenten.

4. Buiten de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap was er ook nog een financiële inbreng van elke Vlaamse provincie, waarvan ik reeds de cijfers gaf als antwoord op vraag nr. 65 : 25.000 frank door Vlaams-Brabant en 75.000 frank door elk van de andere Vlaamse provincies.

De studiecél van de provincie Limburg zorgde ook voor de verwerking van de resultaten en de logistieke ondersteuning van de studiedag van 21 juni 2001.

**Vraag nr. 83
van 23 augustus 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Subsidies jeugdwerkbeleid – VGC en Brusselse gemeenten

Het nieuwe decreet ter wijziging van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, is onlangs door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement goedgekeurd.

Er is een bepaling in opgenomen die de gemeentebesturen toelaat een bijkomende subsidie aan te vragen als hun jeugdwerkbeleidsplan voldoet aan één of meer prioriteiten die door de Vlaamse regering voor drie jaar worden vastgelegd (artikel 6, § 2, 5).

De kans bestaat dat deze prioriteiten ook aanwezig zullen zijn in het plan van de VGC en de Brusselse gemeenten.

1. Wat zijn deze prioriteiten ?
2. Zijn deze prioriteiten ook relevant voor de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk gewest en voor de VGC ?
3. Kunnen deze gemeenten en de VGC dan ook een beroep doen op deze subsidies ?

**Vraag nr. 84
van 23 augustus 2001
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Subsidies jeugdwerkbeleid – VGC en Brusselse gemeenten (2)

Het nieuwe decreet ter wijziging van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, is onlangs door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement goedgekeurd.

Er is een bepaling in opgenomen dat (maximaal) 20 % van de middelen die overblijven na voorafname voor de VGC, verdeeld worden op basis van sociaal-geografische factoren en dienen voor de werking met sociaal-economisch en sociaal-cultureel zwakke jongeren.

Dit schijnt echter niet voor de Brusselse gemeenten en de VGC te gelden, hoewel van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest bezwaarlijk kan worden gezegd dat er geen maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren zijn.

1. Kunnen de Brusselse gemeenten en de VGC een beroep doen op deze middelen bestemd voor initiatieven ten bate van sociaal-economisch en -cultureel zwakke jongeren en kinderen ?
2. Zo ja, volgens welke modaliteiten worden de criteria van het decreet toegepast op de Brusselse gemeenten en de VGC ?
3. Zo neen, waarom niet ?

Antwoord op vragen nrs. 83 en 84

De plaats van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het herziene decreet plaatselijk jeugdwerkbeleid blijft dezelfde als vroeger. Vanuit pragmatische overwegingen wordt uitgegaan van een voorafname van 6 % op het beschikbare budget :

- de verdeelsleutel die gehanteerd wordt voor de gemeenten in het Vlaamse gewest is niet adequaat toepasbaar in Brussel, omdat hij uitgaat van een telling van het aantal kinderen en jongeren ;
- er worden geen extra subsidies toegekend aan de VGC voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven met kansarme jeugd ;
- de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan geen beroep doen op extra middelen uit de prioriteitenpot (die de eerste drie jaar bedoeld zijn voor gemeentebesturen die een jeugdruimtebeleid voeren als een onderdeel van het jeugdwerkbeleid) ;
- de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt niet extra gehonoreerd (vanuit het decreet op het provinciaal jeugdwerkbeleid) voor taken die zij ten aanzien van het regionale jeugdwerk waarneemt ;
- de Brusselse gemeentebesturen kunnen geen aanspraak maken op subsidies van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van dit decreet.

Uiteraard betekent dit niet dat de prioriteiten niet relevant zouden zijn voor Brussel, noch dat er in Brussel geen kansarme jeugd zou zijn. Alleen wordt ervan uitgegaan dat de voorafname voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie deze beleidsfacetten dekt.

- De norm die de Vlaamse regering in haar beleidsverklaring vooropstelt heeft als toetssteen voor haar beleid (Brussel als stad met 300.000 inwoners) komt overeen met 5 % van de respectieve middelen ... die wordt hier dus overschreden.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie krijgt voor de totaliteit van het jeugdwerkbeleid in 2001 764.206 euro en in 2002 967.860 euro. Dat is een stijging met 26,65 %, wat overeenkomt met het gemiddelde in Vlaanderen ...

- De VGC is administratief vrijgesteld van bijkomende aanvragen of planning, wat een grotere autonomie betekent bij de besteding van de middelen.

De prioriteit "jeugdruimtebeleid" krijgt in Brussel bovendien sowieso een andere invulling dan in gemeenten in het Vlaamse gewest, omdat de Vlaamse Gemeenschap geen bevoegdheden

heeft op het vlak van de aanleg van de publieke ruimte ...

- Brusselse gemeenten krijgen in het decreet op het plaatselijke jeugdwerk een andere plaats dan in bijvoorbeeld het decreet op het plaatselijke cultuurbeleid. Dat laatste gaat immers uit van een plaatselijke integrerende en coördinerende opdracht ten aanzien van organisaties en instellingen die vaak nog direct door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd worden.

Het decreet op het plaatselijke jeugdwerk is ontstaan vanuit een decentralisatie van middelen. Het staat de VGC vrij in haar beleidsplan een structurele band te creëren met de Brusselse gemeenten en hiervoor een deel van de middelen uit het decreet aan te wenden. De integrerende rol op gemeentelijk vlak kan trouwens mee opgevolgd worden door de gemeentelijke cultuurconsulenten.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 128
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Herbruikbare melkverpakking – Initiatieven

Twee maanden geleden heeft de minister van Leefmilieu en Landbouw de minister gevraagd om scholen ertoe aan te zetten melk in hervulbare verpakking te promoten.

Wat is het standpunt van de minister terzake ?

Werden er intussen initiatieven genomen teneinde tegemoet te komen aan de vraag van de minister van Leefmilieu en zo ja, welke ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Ontwikkelingsdoelen en eindtermen in het basisen secundair onderwijs houden in ruime mate rekening met de milieuproblematiek. Milieueducatie wordt, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger

weet, in het basisonderwijs geïntegreerd in "Wereldoriëntatie" en zit vervat als vakoverschrijdend thema in de eindtermen secundair onderwijs (eerste, tweede en derde graad). De concrete uitwerking en de pedagogische methodes behoren tot de pedagogische vrijheid van elke onderwijsverstreker.

Er zijn inmiddels al heel wat initiatieven omtrent milieueducatie waarmee diverse al dan niet commerciële instanties inspelen op de eindtermen (cf. het OESO-COVO-project, een landschapsecologisch project in de lerarenopleiding, het leerproject Reigersbos, de oprichting van natuureducatieve centra, de campagne "Bewuste aankoper van schoolgerief", het kersverse educatieve pakket voor basis- en secundair onderwijs van o.m. Stichting Leefmilieu KBC en Planckendael, ...).

Maar ook mijn departement verleent zijn medewerking aan de uitwerking van verschillende acties, projecten en educatieve pakketten. We juichen het uiteraard erg toe wanneer scholen projecten uitwerken die bijdragen tot een rationeler energiegebruik, afvalselectie en recyclage. Zo ondersteunt het departement Onderwijs het project "Groene School" van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) (o.a. door gedetacheerde leerkrachten te leveren). In haar nieuwsbrieven en in andere publicaties promoot deze organisatie de hervulbare verpakkingen en vraagt zij scholen om geen wegwerpverpakkingen (bv. tetrabrik) te gebruiken. Zopas heeft mijn collegaminister Dua samenwerkingsakkoorden gesloten met de vijf Vlaamse provincies. Daardoor wordt het Groene Schoolproject (eigenlijk "Milieuzorg op school"), dat sinds 1995 in het secundair onderwijs veel succes oogst, vanaf september verder uitgebreid naar het kleuter- en lager onderwijs.

Ook in deze Groene Scholen wordt er voortaan onder andere voor geijverd alternatieven te gebruiken voor blikjes en brikverpakkingen. Het februari-nummer van MAKS ! (Klasse voor jongeren) bracht een reportage waarin leerlingen enthousiast het verhaal van hun eigen Groene School deden, met aanstekelijke en praktische informatie voor wie nog niet is ingestapt in het project.

Tot slot vermeld ik nog de Canon-cultuurcel, die jaarlijks zo'n 10 miljoen ter beschikking stelt van het project Dynamo2, waarmee we onder meer het milieubewustzijn in scholen willen promoten. Een tiende van de aanvragen betreft subsidies voor milieuprojecten. In 30 scholen (een tiende van de goedgekeurde voorstellen) zal volgend schooljaar dan ook gewerkt worden rond de milieuthematiek met steun van het departement Onderwijs.

Gedurende dit schooljaar werd er samengewerkt met het kabinet van staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling Deleuze voor het ontwikkelen van een video voor leerlingen van de derde graad secundair onderwijs. Ook leerlingen werden hierbij betrokken.

De video werd gratis aangeboden aan de scholen in de drie landstalen.

Dit project past in een reeks verbintenissen die werden aangegaan door de internationale gemeenschap in de verklaring van Rio in 1992 en in het Federaal Plan inzake Duurzame Ontwikkeling.

(Antwoord Vera Dua : blz. 315 – red.).

**Vraag nr. 136
van 28 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Opleiding koopvaardijofficier – Promotie

In het Jaarverslag 2000 van de Belgische Redersvereniging VZW toont een grafiek aan dat het aantal officieren ingeschreven in de Pool van de Zee-lijden sedert 1997 een gestage daling vertoont. Er blijkt ook uit dat het merendeel van 's werelds officieren nog steeds afkomstig is uit de traditionele maritieme landen, met name Japan en de landen van Europa en Noord-Amerika.

Training voor officieren is vooral in deze landen toegenomen, maar er is slechts één kandidaat-officier in opleiding voor tien officieren, tegenover één op dertien in 1913. Om de achterstand in te halen, moet een verhouding van één op zeven worden gehaald, wat neerkomt op 1,5 officier in opleiding per schip.

Het aanwerven van officieren uit landen in het Verre Oosten blijkt geen goed alternatief te zijn. De Belgische Redersvereniging ziet veeleer een oplossing in het aantrekken van kandidaten uit de traditionele maritieme naties, waaronder België.

In het jaar 2000 werd een grootscheepse promotie-campagne gevoerd om het aantal studenten aan de Hogere Zeevaartschool op te drijven.

1. In welke mate werd deze campagne door de Vlaamse regering ondersteund ?
2. Werd reeds contact opgenomen door de Belgische Redersvereniging m.b.t. de promotie van het beroep van koopvaardijofficier bij de jeugd ?

Antwoord

1. De VZW Belgische Redersvereniging is een private vereniging, die in het jaar 2000 een groot-scheepse informatiecampagne voerde om de opleiding van kandidaat en licentiaat in de Nautische Wetenschappen aan de Hogere Zeevaartschool te promoten. Het betreft hier een louter privé-initiatief, waaraan de Vlaamse overheid niet participeert. De VZW voert deze campagne om het aantal studenten in de opleiding Nautische Wetenschappen te doen toenemen.

Het aantal studenten in de opleiding Nautische Wetenschappen is de laatste jaren gevoelig gedaald. De studentenpopulatie in deze opleiding daalde van 280 studenten in het academiejaar 1996-1997 naar 194 studenten in het academiejaar 2000-2001.

2. De Hogere Zeevaartschool verzendt elk jaar een infobrochure naar de secundaire scholen en naar de persoonlijke adressen van de laatstejaarsleerlingen uit het secundair onderwijs om studenten aan te trekken.

De VZW Belgische Redersvereniging bekostigt voor de helft de kostprijs van de drukwerken en de verzendingskosten. De Belgische Redersvereniging gebruikt deze mailing om het beroep van koopvaardijofficier bij de jeugd te promoten.

**Vraag nr. 146
van 4 juli 2001
van de heer JOHAN MALCORPS**

Leerlingenvervoer – Tarieven

De tarieven voor leerlingenvervoer zijn in de loop van dit schooljaar voor een aantal scholen aanzienlijk gestegen en voor het komende schooljaar wordt door De Lijn opnieuw een prijsverhoging aangekondigd. Bij De Lijn stelt men dat men de prijs telkens moet verhogen omdat de privé-busmaatschappijen die het contract in onderaanneming uitvoeren, deze meerprijzen vragen.

Volgens de nieuwe tarieven voor het schooljaar 2001-2002 zou een school in het Antwerpse (het Gitok, Gemeentelijk Instituut voor Technisch Onderwijs Kalmthout) aan De Lijn een bedrag van 8.735.924 frank moeten betalen voor het leerlin-

genvervoer. 6,6 miljoen frank zou door de ouders moeten worden betaald. Een leerling zou er gemiddeld voor een jaarabonnement 13.804 frank betalen, sommigen die verder wonen zelfs tot 18.040 frank.

Het schoolabonnement kan uitsluitend gebruikt worden tijdens de schooldagen en op de schoolbussen. Kortingen voor meerdere leerlingen van eenzelfde gezin zijn er niet.

Dit alles staat in schril contrast met de Buzzy Pazz-regeling bij De Lijn. Want deze biedt jongeren de mogelijkheid tot onbeperkt reizen met bus of tram in heel Vlaanderen gedurende alle dagen van het jaar. De prijs voor dit abonnement bedraagt 6.045 frank. Een tweede Buzzy Pazz in hetzelfde gezin is bovendien 20 % goedkoper. Een derde gebruiker rijdt zelfs gratis.

De Lijn kan naar verluidt niets doen aan de tarieven voor de schoolbussen, omdat het gaat om een privé-contract en niet om openbaar vervoer. Tegelijk geeft men toe dat de 6.045 frank voor een Buzzy Pazz niet kostendekkend is.

Het besluit is dus dat voor bepaalde klanten ruim onder de prijs gewerkt wordt, terwijl anderen stukken meer moeten betalen.

Erkent de minister dit probleem ?

Hoe wordt dit verholpen ? Zou het niet het eenvoudigste zijn om deze leerlingen gewoon een Buzzy Pazz te geven ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord**Marleen Vanderpoorten**

Het leerlingenvervoer waarvan sprake in deze vraag ressorteert integraal onder de bevoegdheid van minister Stevaert.

Het gaat om leerlingenvervoer georganiseerd door derden. Wanneer voor dit vervoer gebruik wordt gemaakt van de diensten van De Lijn, behoort dit niet tot mijn bevoegdheid.

Steve Stevaert

Voor een goed begrip dient men onderscheid te maken tussen de twee bestaande soorten van leerlingenvervoer.

Enerzijds is er het vervoer van leerlingen die gebruik kunnen maken van het geregeld vervoer van De Lijn, waarop de tarieven van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) van toepassing zijn. De prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Vlaams Gewest zijn vastgelegd in een ministerieel besluit. Zo werd sinds 1 juli 2001 een eenheidstarief ingevoerd voor de Buzzy Pazz, het netabonnement van De Lijn voor -25-jarigen.

Daarnaast zijn er de bijzondere vormen van geregeld vervoer, die niet georganiseerd worden door de VVM maar door de onderscheiden inrichtende machten. Deze zijn gehouden de tarieven van De Lijn toe te passen.

Het organiseren van deze bijzondere vormen van geregeld vervoer is toegankelijk voor iedere beroepsvervoerder. De markt voor deze diensten is namelijk vrijgemaakt, zodat iedereen zich kandidaat mag stellen om ze uit te voeren. De scholen mogen bijgevolg een prijsvraag richten aan De Lijn en de privé-exploitanten en de goedkoopste vervoerder nemen.

Het is uiteraard zo dat het minimumtarief voor de reiziger in overeenstemming moet zijn met de tarieven van De Lijn. De prijsbepaling van het vervoer is het gevolg van een normale marktwerking van vraag en aanbod. De Lijn heeft hierin geen enkele inspraak.

Vanzelfsprekend zal de vervoerder een realistische prijsofferte doen. Voor een aantal scholen die geen beroep kunnen doen op het geregeld vervoer van De Lijn, zal zulks een mogelijke stijging van de kostprijs van het leerlingenvervoer tot gevolg hebben, en dit om zuiver economische redenen, zoals de stijging van de loon- en brandstofkosten. Het tarief voor het geregeld vervoer op het net van het stads- en streekvervoer van het Vlaams Gewest voor de -25-jarigen (Buzzy Pazz) kon daarentegen vanaf 1 juli 2001 in belangrijke mate verlaagd worden ingevolge de tariefmaatregelen opgenomen in het ministerieel besluit van 20 februari 2001.

Tegelijk dient eveneens verwezen te worden naar het decreet betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen, waarin een garan-

tie op mobiliteit voor elkeen is opgenomen. Op de relatief korte termijn van vijf jaar dient de basis-mobiliteit in geheel Vlaanderen gerealiseerd te worden als een basisrecht op een minimumaanbod aan geregeld vervoer.

**Vraag nr. 147
van 6 juli 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Studenten verpleegkunde – Vakantiewerk

Studenten worden in de schoolvakanties ingeschakeld om bij een te beperkte personeelsbezetting te werken. Vermits het uitoefenen van de verpleegkunde en de vroedkunde beschermd is (koninklijk besluit van 1978), kan men als verpleegkundige slechts tewerkgesteld worden in een vakantiejob indien de volgende voorwaarden vervuld zijn : een diploma bezitten en zijn/haar titel laten registreren en viseren bij de provinciale geneeskundige commissie van de plaats waar men zich wenst te vestigen, dus waar men de studentenjob wenst uit te oefenen. Kortom, men moet afgestudeerd zijn als verpleegkundige.

Zolang er ziekenhuisassistenten (twee jaar A2) afstudeerden – zij mochten verpleegkunde uitoefenen – werd deze invalshoek gebruikt om studentenjobs in de verpleegkunde mogelijk te maken. Studenten van verpleegopleidingen vroegen na het tweede jaar de gelijkschakeling met ziekenhuisassistenten zodat zij, mits het aanvragen van een visum, een studentenjob binnen de verpleegkunde konden uitoefenen, zij het met enkele restricties.

Een mogelijke oplossing zou kunnen zijn de hogescholen te laten optreden als tussenpersoon en zo studenten binnen het kader van hun stage – maar tegen betaling – tewerk te stellen. Hierbij kan het werkveld zich ertoe verbinden de begeleiding op zich te nemen in plaats van de praktijklectoren. Ook op verzekeringstechnisch vlak staat blijkbaar niets deze oplossing in de weg : stage mag tijdens de vakantie maanden, zowel voor de hogeschoolopleidingen als voor de vierdegraad.

Hierbij is het de rol van de school om als tussenpersoon duidelijke afspraken te maken voor een kwalitatief verantwoord evenwicht tussen gewone stages onder rechtstreekse schoolbegeleiding en vergoede stageplaatsen in de vorm van vakantiejobs.

Werd de mogelijkheid reeds onderzocht voor studenten verpleegkunde om vakantiewerk te incor-

poreren in de stage, zodat zij een vakantiejob kunnen verrichten in de lijn van hun belangstelling en op die wijze hun dure opleiding enigszins kunnen compenseren ?

Antwoord

Ik ga met de Vlaamse volksvertegenwoordiger akkoord dat zeker tijdens de zomervakantie het tekort aan verpleegkundigen acuut kan zijn. Het vaststellen van de beroepsactiviteiten die kunnen worden uitgeoefend na het doorlopen van een opleiding, is evenwel een federale aangelegenheid. De Vlaamse Gemeenschap is enkel bevoegd inzake de organisatie van de opleidingen.

Het begrip "vakantieperiode" voor de studenten is in het hoger onderwijs iets anders dan in het leerplichtonderwijs. Een academiejaar in het hoger onderwijs omvat een ononderbroken periode van één kalenderjaar. De hogescholen bepalen vrij de vakantieperiode van de studenten binnen het academiejaar. In het secundair onderwijs gelden de maanden juli en augustus nog steeds als organieke vakantieperiodes voor de leerlingen. Vanaf het schooljaar 2001-2002 wordt evenwel een nieuwe regelgeving op de organisatie van het schooljaar (= de tijdsordering) van kracht. Hierin is opgenomen dat stages door het hele schooljaar heen kunnen, mits bepaalde limieten worden gerespecteerd. Zo moeten tijdens de maanden juli/augustus aan de leerlingen ten minste vier aaneensluitende weken vakantie worden gegarandeerd. Stageplanning en -invulling zullen op een flexibele wijze kunnen gebeuren, zonder dat de scholen nog afwijkingen moeten aanvragen.

Een studentenjob is van een andere orde dan een stageactiviteit. Het probleem van de betaalde stages kwam hier reeds herhaaldelijk aan bod. Ik wens mijn standpunt terzake te handhaven.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geformuleerde suggesties inzake tewerkstelling in de verpleegsector van studenten in opleiding, stroken niet met de regelgeving op de leerlingenstages in het secundair onderwijs. De onderrichtingen inzake leerlingenstages gelden zowel voor de studierichtingen Verpleegkunde (vierde graad BSO) als voor alle andere studierichtingen waarin stages op de wekelijkse lessentabel voorkomen. (*BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*)

Meer concreet gaat het om het volgende :

1. stages verschillen van tewerkstelling vermits er geen arbeidsovereenkomst wordt gesloten, geen loon kan en mag worden betaald en er geen RSZ-bijdragen worden gestort ; (*RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*)
2. stages zijn dus onbezoldigd en zijn gebaseerd op een stageovereenkomst gesloten tussen de school, de stagegever en de leerling (indien meerderjarig) of de ouders (indien de leerling minderjarig) ;
3. stages zijn een wezenlijk onderdeel van het leerprogramma. Het is een vorm van praktijkondericht waar werkervaring en pedagogische doelstellingen aan elkaar worden gekoppeld. Het mag zeer zeker geen verkapte vorm van tewerkstelling zijn ;
4. naast het stagementorschap op de werkvloer moeten stages ook vanuit de school adequaat worden begeleid. De school moet een deel van haar beschikbaar lestijdenpakket aanwenden voor stagebegeleiding. De Onderwijsinspectie zal hier in de toekomst nog nader op toezien.

Deze visie op stages geldt overeenkomstig voor het hoger onderwijs. Stages passen binnen het opleidingsprogramma van de studenten en vallen per definitie onder de supervisie en de begeleiding van de hogeschool. De student blijft tijdens de stage het statuut van student behouden, wat onder meer implicaties heeft voor de aansprakelijkheid van de student. Bezoldigde activiteiten impliceren een werkgever-werknemerrelatie, die het statuut van de student en dus ook het studiecontract met de hogeschool overschrijdt.

De kernopdracht van de onderwijsinstellingen is het verzorgen van de opleiding. Ik acht het niet wenselijk dat de instellingen als tussenpersoon zouden fungeren inzake het uitoefenen van beroepsactiviteiten die buiten het kader van de opleiding vallen. Het staat de hogescholen en of de VZW SOVO evenwel vrij om, naar analogie van de informatieverstrekking voor afgestudeerden, informatie te verstrekken aan de studenten over tewerkstellingsmogelijkheden tijdens de vakantie voor studenten in opleiding (*SOVO : Sociale Voorzieningen – red.*). Het uitoefenen van studentenjobs of andere bezoldigde activiteiten blijft evenwel een exclusieve aangelegenheid tussen de werkgever en de werknemer. De hogescholen kunnen desgewenst binnen het kader van het erkennen van elders verworven competenties deze beroepsactiviteiten wel in aanmerking nemen voor het vaststellen van de vereiste stageomvang. Dit behoort even-

wel volledig tot de autonome bevoegdheid van de hogescholen.

Het bezoldigen van stageactiviteiten in bepaalde opleidingen creëert daarenboven een ongewenst precedent naar andere opleidingen toe. Ook in andere opleidingen zien studenten zich soms geplaatst voor hoge kosten. Een aantal onder hen compenseert dit door het uitoefenen van (studenten)jobs allerhande. Deze activiteiten zijn in de regel evenwel volledig buiten de opleidingscontext en in de meeste gevallen ook buiten de daarmee verwante beroepsuitoefening gesitueerd. Ik meen dat ook de studenten verpleegkunde en vroedkunde over die mogelijkheden beschikken om een antwoord te bieden aan de kosten verbonden aan hun opleiding.

Ik gun elk personeelslid van de hogescholen ten volle het recht op vakantie. Ik ben echter van oordeel dat het faciliteren van de vakantieregeling voor de praktijklectoren geen volwaardig argument is binnen het kader van het zoeken naar een oplossing voor het tekort aan verpleegkundigen.

**Vraag nr. 154
van 24 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Scholen met bijzondere noden – Extra middelen

Het voorbije schooljaar zijn voor een zeventigtal secundaire scholen met bijzondere noden extra middelen vrijgemaakt om een aantal maatregelen te nemen.

1. Hoeveel scholen (per provincie) hebben van deze bijkomende middelen gebruik kunnen maken ?

Wat zijn de criteria om in aanmerking te komen en te worden erkend als een school met bijzondere noden ?

2. Op welke wijze zijn de financiële middelen verdeeld ?

Wat is het totale bedrag dat hieraan is besteed gedurende het schooljaar 2000-2001 ?

3. Welke maatregelen zijn er specifiek uitgewerkt ? Wat zijn de resultaten ?

Gebeurt er een evaluatie ? Zo ja, op welke wijze en wie is hiervoor verantwoordelijk ?

4. Wordt deze maatregel het volgende schooljaar verlengd ? Zo ja, welk totaalbudget is hiervoor ingeschreven ?

Antwoord

1. Gedurende het schooljaar 2000-2001 hebben in totaal 71 instellingen voor voltijds gewoon secundair onderwijs deelgenomen aan het project "scholen met bijzondere noden", verdeeld als volgt :

- Brusselse hoofstedelijke gewest : 3
- provincie Antwerpen : 28
- provincie Vlaams-Brabant : 9
- provincie Limburg : 8
- provincie Oost-Vlaanderen : 16
- provincie West-Vlaanderen : 7

De overigens vrijwillig participerende scholen werden aangewezen op basis van enerzijds uitsluitingscriteria en anderzijds selectiecriteria, zijnde objectieve parameters die uit het databestand van het Onderwijsdepartement konden worden geput.

De uitsluitingscriteria zijn :

- a) de ligging in een SIF-gemeente of in een gemeente waar een non-discriminatieakkoord werd gesloten. Dit criterium brengt zowel onderwijs als socio-economische indicatoren in rekening ; (*SIF : Sociaal Impulsfonds – red.*)
- b) de voorwaarde dat minstens 70 regelmatige leerlingen op 1 februari 2000 zijn ingeschreven in de tweede en derde graad van het beroepssecundair onderwijs en dat deze leerlingen minstens 35 % vertegenwoordigen van de totale leerlingpopulatie in de tweede en derde graad.

De selectiecriteria zijn :

- a) de schoolse achterstand van alle leerlingen : hiermee wordt het niet meer op leeftijd zitten van de leerlingen in het betrokken leerjaar bedoeld.

Aan de mate van achterstand (in jaren uitgedrukt) van de leerling wordt een bepaald gewicht toegekend. De resultaten die op deze wijze worden verkregen in verhouding tot de totale leerlingenpopulatie in de tweede en derde graad van de school, geven de werkelijke relatieve last van de schoolse achterstand voor de instelling in kwestie. Bij de selectie weegt dit criterium voor 75 % door ;

- b) de neveninstroom : hiermee worden de leerlingen bedoeld die in het schooljaar 1999-2000 voor het eerst in de tweede of derde graad van de school werden ingeschreven, voorzover ze beschikken over een oriënteringsattest B of C én ingeschreven werden in de B-stroom (beroepsonderwijs).

Het aantal neveninstromers wordt gedeeld door de totaliteit van de leerlingenpopulatie in het beroepssecundair onderwijs van de school in kwestie. Bij de selectie weegt dit criterium voor 25 % door.

2. Voor het project tijdens het schooljaar 2000-2001 werd een krediet van 120 miljoen uitgetrokken, te besteden aan 80 voltijdse betrekkingen van leraar of opvoeder (wel is het mogelijk één betrekking toe te wijzen aan twee personeelsleden die dan elk met een halftijdse opdracht worden belast).

Aan elke school werd gegarandeerd één voltijdse betrekking toegekend ; negen scholen die op het vlak van bijzondere noden het hoogst scoorden, konden evenwel aanspraak maken op twee voltijdse betrekkingen.

3. Het project heeft het voorwerp uitgemaakt van een grondige inspectie en evaluatie, die hebben geleid tot een rapport waarvan een exemplaar als **bijlage**.

De Inspectie Secundair Onderwijs, ondersteund door de bevoegde administratie, werd hiermee belast. De eindverantwoordelijkheid berust bij de minister van Onderwijs.

4. Voornoemd rapport concludeert dat het project voor de scholen onmiskenbaar een meerwaarde genereert. Anderzijds is momenteel een decreetgeving inzake zogenaamde gelijke kansen in voorbereiding waarvan, onder voorbehoud van parlementaire goedkeuring, de inwerkingtreding vanaf het schooljaar 2002-2003 is gepland en dat in de plaats zal komen van de diverse initiatieven die tot hiertoe rond kansar-

moede (onderwijsvoorrang, zorgverbreding, bijzondere noden ...) lopen.

In aansluiting hierop is beslist om gedurende het schooljaar 2001-2002, dat als een overgangsjaar geldt, het project "bijzondere noden" op grond van analoge financiële middelen en organisatiemodaliteiten en in dezelfde instellingen te verlengen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 73
van 13 juni 2001

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Wisselbanenplan – Social-profitsector

De minister wil dat bedrijven meer aandacht besteden aan de carrièrevorming van hun personeel. Eigen werknemers moeten worden opgeleid om de moeilijke functies – die vaak knelpuntfuncties zijn – binnen het bedrijf op te vullen. Op die manier komen plaatsen vrij die gemakkelijker op te vullen zijn.

De minister is bereid om die bedrijven te ondersteunen welke hun werknemers willen upgraden.

Geldt deze ondersteuning ook voor bedrijven uit de social-profitsector ?

Hoe werden zij op de hoogte gesteld ?

Antwoord

Met het wisselbanenplan beoog ik een dubbele doelstelling, namelijk enerzijds werknemers te laten doorgroeien naar de functie die het best bij hun competenties aansluit, en anderzijds werkzoekenden de kans te bieden de vrijkomende arbeidsplaatsen in te nemen.

Door deze link te leggen tussen de interne en de externe arbeidsmarkt van de onderneming kan een efficiëntere bijdrage geleverd worden aan de bestrijding van de knelpuntvacatures.

In het wisselbanenplan worden bestaande maatregelen zoals de individuele beroepsopleiding, de invoegafdeling en de invoeginterim gebundeld, aangevuld met nieuwe instrumenten zoals de opleidingscheques.

Het wisselbanenplan richt zich tot alle ondernemingen, dus zowel tot die welke behoren tot het regulier economisch circuit als die welke behoren tot de social-profitsector.

Ik plan met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) een ruime sensibiliserings- en informatiecampaignede om dit initiatief bij de ondernemingen bekend te maken. Overigens is bij de voorbereiding van deze maatregel ook reeds overlegd met de Vlaams werkgeversorganisaties in de schoot van het Vesoc. (*Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*)

**Vraag nr. 74
van 13 juni 2001
van de heer JAN LOONES**

Hovecampings – Regelgeving

De reguliere kampeersector maakt zich zorgen over een nieuw fenomeen in één provincie van Vlaanderen (Limburg), maar dat zich mogelijk uitbreidt naar de andere provincies : het promoten via subsidiëring van het kamperen bij de boer (Campingfederatie CKVB – Recreemagazine 1.6.01).

Overall in Vlaanderen wordt al jaren gepleit voor meer toeristisch kamperen op campings en op minder vaste plaatsen, waarbij steeds grote nadruk werd gelegd op de noodzakelijke aanwezigheid van voldoende recreatieve voorzieningen. Als gevolg daarvan werd door sommige bedrijven daarvoor fors geïnvesteerd.

De nieuwe Limburgse subsidieregeling voor hoevecampings is een belangrijk signaal aan de boeren, nu het niet zo goed gaat in de boerenstiel. Bovendien een signaal dat mogelijk zal uitdeinen naar de rest van agrarisch Vlaanderen.

De sector vraagt zich af of men daar wel klaar voor is, met de opmerking dat er nu wel subsidievoorwaarden zijn voor hoevecampings, maar dat de wettelijke criteria voor het begrip "hoevecamping" nog ontbreken. Dat betekent dat vandaag alles wat mag op een reguliere camping, ook zou mogen op een hoevecamping, wat trouwens het specifieke karakter van "hoevecampings" in vraag stelt.

De sector vraagt duidelijkheid over de regeling van de hoevecamping : wordt het een kopie van de bestaande kampeerbedrijven of wordt het een aanvulling, met andere woorden een verrijking, van het totale kampeeraanbod ? In dat laatste geval zal de provincie bij de Vlaamse overheid moeten aankloppen om voor de hoevecampings een regelend wettelijk kader op te zetten.

De sector vraagt dan ook dat de Vlaamse overheid snel zou handelen, aangezien men mag verwachten dat ook andere provincies straks met deze kwestie zullen worden geconfronteerd, waarbij tevens de vraag rijst of Vlaanderen al dan niet honderden kleinschalige kampeerterreintjes wil in het agrarische landschap.

Hoewel de sector niet staat te springen voor hoevecampings, vraagt hij, indien dit toch de optie is, betrokken te worden bij de invulling van het begrip "hoevecamping".

1. Heeft de minister reeds signalen gekregen uit de provinciale hoek in verband met het fenomeen hoevecamping ?
2. In hoeverre is het wettelijk kader in verband met hoevecampings geregeld ?
3. Wordt de reguliere kampeersector geraadpleegd bij de invulling van het begrip "hoevecamping" ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van briefwisseling tussen de Campingfederatie CKVB VZW en de provincie Limburg, ontving ik op 3 juli jongstleden een schrijven vanwege de gedeputeerde bevoegd voor Toerisme in de provincie Limburg, waarin aangedrongen wordt op additionele bepalingen in de kampeerregelgeving ten behoeve van hoevecampings.

Voor het overige ontving ik geen signalen vanuit provinciale hoek in verband met "hoevecampings".

2. Momenteel bestaan er voor hoeve- of boerderijcampings geen specifieke bepalingen, zodat dergelijke campings, net zoals eender welke andere camping, dienen te voldoen aan de bepalingen van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven.

Voornoemd decreet biedt de Vlaamse regering evenwel de mogelijkheid om specifieke bepalingen voor hoeve-, boerderij- of eender welke soort campings uit te vaardigen.

3. Uiteraard.

Artikel 6 van het campingdecreet bepaalt immers dat op advies van het technisch comité van de openluchtrecreatieve verblijven en de Vlaamse Raad voor het Toerisme, de Vlaamse regering onder andere de openings- en exploitatievoorwaarden bepaalt waaraan een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven moet voldoen. Aangezien de reguliere kampeersector ruim vertegenwoordigd is – twaalf op de vijftien mandaten – in het technisch comité voor de openluchtrecreatieve verblijven en eveneens een vertegenwoordiger heeft in de Vlaamse Raad voor het Toerisme, is deze raadpleging zelfs decretaal gewaarborgd.

Vraag nr. 75
van 18 juni 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 254
van 18 juni 2001
van de heer André-Emiel Bogaert
Blz. 235

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 76
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,

Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 70
van 18 juni 2001
van mevrouw Patricia Ceysens
Blz. 224

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 77
van 18 juni 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

VDAB-transmissies aan RVA – Niet-Europeanen

Volgens het jaarverslag van de Rijksdienst voor Arbiedsvoorziening (RVA) zijn er in 2000 door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) 4.873 dossiers overgezonden aan zijn diensten.

Deze transmissies zijn het gevolg van het samenwerkingsakkoord van 1992. Volgens dit samenwerkingsakkoord moet de VDAB een dossier van een werkloze verzenden aan de RVA wanneer deze een opleiding stopzet, een werkaanbieding weigert of op een oproep van de VDAB niet reageert.

Verder blijkt dat 1.767 dossiers gesloten werden zonder gevolg, op 2.492 een sanctie volgde en 1.148 nog te behandelen zijn.

1. Hoeveel van de 4.873 dossiers die in het jaar 2000 door de VDAB werden overgezonden aan de RVA hadden betrekking op Maghrebijnen en Turken en hoeveel op andere etnisch niet-Europeanen ?

Wat is de procentuele verhouding tot het totaal-aantal overgezonden dossiers ?

2. Hoeveel van de 2.492 dossiers die wel een gevolg kregen, hadden betrekking op Maghrebijnen en Turken en hoeveel op andere etnisch niet-Europeanen ?

Wat is de procentuele verhouding tot het aantal dossiers dat een gevolg kreeg ?

3. Hoeveel van de 1.767 dossiers die geen gevolg kregen, hadden betrekking op Maghrebijnen en

Turken en hoeveel op andere etnisch niet-Europeanen ?

Wat is de procentuele verhouding tot het totaal-aantal dossiers dat geen gevolg kreeg ?

4. Hoeveel van de 1.148 dossiers die nog te behandelen zijn, hebben betrekking op Maghrebijnen en Turken en hoeveel op andere etnisch niet-Europeanen ?

Wat is de procentuele verhouding tot het totaal-aantal nog te behandelen dossiers ?

5. Wat zijn bij Maghrebijnen, Turken en andere etnisch niet-Europeanen, in volgorde van belangrijkheid, de meest voorkomende redenen om een dossier door te sturen naar de RVA ?

Is dit het weigeren van een werkaanbieding, het stopzetten van een opleiding of het niet reageren op een oproep ?

Antwoord

1. In het jaar 2000 zijn er door de VDAB 5.134 dossiers voor transmissie naar de RVA opge maakt. Het verschil met het door de RVA opgegeven cijfer 4.873 ligt in het feit dat de telling voor de VDAB gebeurt op het ogenblik van het opmaken van het dossier, en voor de RVA op het ogenblik van het in ontvangst nemen van het dossier. De jaarovergang speelt hier dus in mee.

Van deze 5.134 dossiers zijn er 558 (10,87%) die betrekking hebben op Maghrebijnen en Turken en 59 (1,15%) op niet-Europeanen.

- 2, 3 en 4. Op deze vragen kan geen antwoord gegeven worden.

De VDAB wordt door de RVA immers niet systematisch in kennis gesteld van de genomen beslissingen die het gevolg zijn van een transmissie. De RVA is enerzijds wettelijk niet verplicht om deze informatie door te geven en is anderzijds ook gebonden door de "Wet op de privacy", die het medelen van informatie aan derden slechts in welbepaalde omstandigheden toelaat.

5. Inhoudelijk beperkt de informatie die op een geautomatiseerde manier bijgehouden wordt zich tot het onderscheid tussen enerzijds "een niet reageren op of zonder geldige reden afwe-

zig blijven bij een uitnodiging van de dienst", en anderzijds "het weigeren van een werkaanbieding, de weigering van positieve medewerking, de weigering tot het volgen van een opleiding of het stopzetten van een opleiding".

Voor de gegevens in verband met "een niet reageren op of zonder geldige reden afwezig blijven bij een uitnodiging van de dienst" is de verdeling de volgende :

Maghrebijnen en Turken : 507 (10,52%) ;
andere niet-Europeanen : 57 (1,18%) ;
Belgen : 4.074 (84,56%).

Voor de gegevens in verband met "het weigeren van een werkaanbieding, de weigering van positieve medewerking, de weigering tot het volgen van een opleiding of het stopzetten van een opleiding" is de verdeling de volgende :

Maghrebijnen en Turken 51 (16,14%) ;
andere niet-Europeanen : 2 (0,63%) ;
Belgen : 257 (81,33%).

Vraag nr. 78 van 21 juni 2001 van de heer CARL DECALUWE

Knelpuntberoepen – Schrijnwerker-timmerman

De Nationale Centrale van Hout- en Bouwvakondernemingen luidt de alarmbel inzake de instroom van jonge schrijnwerkers. Een recente studie toont aan dat de bouwsector, schrijnwerkerij inbegrepen, in Zuid-West-Vlaanderen alleen al 400 vacatures telt. Elke schoolverlater uit het beroepsonderwijs Houtbewerking zou kunnen kiezen tussen vier of vijf werkaanbiedingen.

Het probleem ligt niet uitsluitend bij de opleiding, maar ook bij de begeleiding vanuit de sector. De huidige peterschapsformule is niet in trek. Schoolverlaters kunnen een intense begeleiding op de werkvloer krijgen van een ervaren werknemer. De werkgever kan een premie krijgen ter compensatie van het verlies aan rendement van de ervaren werknemer. Toch blijft er nog een financieel probleem bestaan : de werkgever is verplicht om de stagiair te betalen tegen 85 % van het loon van de ervaren werknemer en krijgt een subsidie van 100.000 frank voor het verlies aan rendement.

1. Is de minister op de hoogte van de krapte op de arbeidsmarkt bij de schrijnwerkers ?

2. Welke maatregelen worden genomen om de instroom van de schoolverlaters te verhogen ?

Behoort een verhoging van de subsidiëring tot de mogelijkheden ?

3. Werd reeds overleg gepleegd met minister Vanderpoorten om opleiding en stage beter op elkaar af te stemmen ?

Antwoord

1. Ik ben inderdaad op de hoogte van de krapte bij de schrijnwerkers. Enkele recentelijk door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) verstrekte gegevens kunnen dit illustreren.

De beroepen die onder de hoofdgroep "schrijnwerker-timmerman" vallen, namelijk de beroepen "schrijnwerker-timmerman voor buitenwerk" en "schrijnwerker-timmerman voor daktimmerwerk", zijn, zoals ook reeds de voorgaande jaren het geval was, in het jaar 2000 opgenomen in de lijst van de knelpuntberoepen. Dit betekent dat het beroepen betreft waarvan de vacatures duidelijk moeilijker kunnen worden ingevuld dan het gemiddelde en dat deze vacatures langer openstaan en het vervullingspercentage duidelijk lager is.

Wat het aantal vacatures betreft, zijn, voor de beroepsgroep "schrijnwerker-timmerman", bij de VDAB 894 jobs genoteerd in het jaar 2000 en 355 in de eerste zes maanden van 2001. In 2000 zijn voor diezelfde beroepsgroep 730 en in 2001 281 van deze vacatures vervuld. Een overzicht van het aantal ontvangen en vervulde vacatures, opgesplitst naar de betrokken beroepen, is opgenomen in de **tabel** hierna.

Nochtans nopen ook deze cijfers tot enige voorzichtigheid. De mededeling die eind augustus door de bouwfederatie werd verspreid, spreekt in dat verband voor zich : zo'n 5 à 6 % van het totaal aantal werknemers zou zijn baan bedreigd zien door het slechtere economisch klimaat.

2. De bouwsector kan uiteraard net zoals de andere sectoren een beroep doen op de startbaanactie om de instroom te verbeteren. Zo werd aan de lokale werkwinkel de mogelijkheid gegeven om toeleidingsacties te organiseren. Daarnaast werden specifieke doelgroepacties op touw gezet om de instroom van allochtonen te bevorderen. Ook rond informering van schoolverlaters werden extra acties genomen, onder andere campusacties, plaatsen van WIS-terminals, enzovoort (*WIS : Werkinformatiesysteem – red.*). Naar werkgevers werd een informatiecampagne gehouden over de mogelijkheden van het IBO-stelsel, een maatregel die zeker in de bouwsector een groot succes heeft. (*IBO : individuele beroepsopleiding in de onderneming – red.*)

Ook de recente CAO, waarin een opening werd gecreëerd voor interimarbeid in de bouw, zou volgens de werkgevers een verhoogde instroom van jongeren tot gevolg kunnen hebben. (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*)

Een verhoogde subsidiëring is – rekening houdende met de reeds aantrekkelijke en succesvolle formule van individuele beroepsopleiding – voor mij geen prioriteit.

3. Wanneer ik dit najaar met de bouwsector zal onderhandelen met betrekking tot het afsluiten van een sectorconvenant, zal ik zeker informeren of de afstemming een probleem vormt en indien nodig hoe we dit in het kader van deze convenant kunnen verhelpen.

Vacatures voor de beroepen schrijnwerker-timmerman

	Ontvangen jobs	Vervulde jobs
Periode januari-december 2000		
Schrijnwerker-timmerman : buitenwerk	625	514
Schrijnwerker-timmerman : daktimmerwerk	73	44
Helper schrijnwerker-timmerman	196	172
Totaal	894	730

Periode januari-juni 2001

Schrijnwerker-timmerman : buitenwerk	233	179
Schrijnwerker-timmerman : daktimmerwerk	42	41
Helper schrijnwerker-timmerman	80	61
Totaal	355	281

Vraag nr. 79
van 21 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Lokale werkwinkels – Stand van zaken

Vorig jaar ging de eerste Vlaamse werkwinkel van start in Kortrijk. Het concept van de werkwinkel is erop gericht dat werkzoekenden voor alle diensten die met arbeidsvoorziening te maken hebben op één plaats terecht kunnen. Het doel is een geïntegreerde basisdienstverlening te bieden aan werkzoekenden en werkgevers en te voorzien in trajectbegeleiding en coördinatie.

In Kortrijk zijn de resultaten van de werkwinkel gedurende het eerste werkingsjaar positief te noemen : het aantal niet-werkende werkzoekenden verminderde met 267 tot 2.033.

Voor het volgende jaar is er een derde doelstelling : het uitbouwen van een lokale diensteneconomie met aandacht voor duurzame werkgelegenheid voor kansengroepen. Het stadsbestuur en de Vlaamse overheid investeren hierin samen 16 miljoen frank.

1. Hoeveel werkwinkels zijn er momenteel opgericht en in welke steden ?
2. Welke resultaten werden door deze werkwinkels tijdens het afgelopen jaar geboekt ?
3. Welke middelen werden door de Vlaamse overheid uitgetrokken om dergelijke projecten te financieren ?

Wat is de verdeling van de financiële middelen per project ?

Op basis van welke criteria wordt er gefinancierd ?

4. Wanneer wordt de werking van de werkwinkels positief geëvalueerd ?

Welke criteria zijn bepalend ?

Antwoord

1. Op dit moment zijn 29 werkwinkels geopend.

De werkwinkels bevinden zich in volgende steden : Aalst, Antwerpen-Borgerhout, Antwerpen-Noord, Antwerpen-Deurne, Beringen, Bilzen, Dilsen-Stokkem, Eeklo, Genk, Gent 1 en 2, Halle, Hasselt, Heist-o/d-Berg, Herentals, Ieper, Kortrijk, Leuven, Lokeren, Maaseik, Ninove, Oostende, Ronse, Rupel, Sint-Pieters-Leeuw, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Turnhout.

2. 2000 was een proefjaar. In deze eerste fase hebben de partners in de lokale werkwinkel leren samenwerken. Een echte resultaatsmeting is er vorig jaar enkel gebeurd op organisatieniveau.

Momenteel ontwikkelt de Vlaamse Stuurgroep boordtabellen. De boordtabellen bevatten zowel opstart- en procesindicatoren, als resultaatsindicatoren. Via de boordtabellen wordt de realisatie van de strategische doelstellingen van de lokale werkwinkel gemeten.

3. Vlaanderen heeft in een opstartbudget voorzien van 980 miljoen frank of 245 miljoen frank per jaar. Daarenboven kunnen de werkwinkels rekenen op een recurrent werkingsbudget van 110 miljoen frank per jaar, of 440 miljoen frank voor heel het project. De werkwinkels kunnen daarnaast rekenen op een budget om hun toelidsactiviteiten te financieren. Vlaanderen voorziet hiervoor in 35 miljoen frank per jaar.

Voor de verdeling van de installatie- en werkingsbudgetten heeft de Vlaamse Stuurgroep een aantal normen en criteria bepaald :

- de verdeling gebeurde op basis van de som van de gewogen aandelen van het zorggebied, dit wil zeggen : elk zorggebied, al dan niet bestaande uit verschillende gemeenten, kreeg budgetten toegewezen op basis van de aanwezigheid van de doelgroep werkzoekenden, met name de niet-werkende werkzoekenden, bestaansminimumtrekkers, werkende werkzoekenden, niet-werkende niet-

werkzoekenden en de werknemers-werkzoekenden ;

- er werd een minimum- en maximumgrens bepaald ;
- binnen deze grenzen werd 100 % van het budget toegekend, buiten de grenzen werd 60 % van het budget toegekend ;
- het budget wordt opgesplitst in een ICT-budget en een werkingsbudget (bestaande uit een gedeelte voor opstart en een gedeelte voor de werking). (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*)

De verdeling van de toelidingsbudgetten gebeurde op een gelijkaardige manier. Alleen gebeurde de verdeling niet op basis van het gewogen aandeel, maar wel op basis van het aandeel kansengroepen per zorggebied. Het totaalbudget, 140 miljoen frank (= 4 maal 35 miljoen frank), wordt verdeeld over de verschillende lokale werkwinkels.

Bij de verdeling is rekening gehouden met de limiet van 35 miljoen frank per jaar. Sommige werkwinkels krijgen hun toelidingsbudget daarom uitbetaald in schijven, gespreid over een aantal jaren.

4. De werking van de werkwinkel wordt positief beoordeeld als alle partners samenwerken aan de trajectbegeleiding en de tewerkstelling van de hun toegewezen werkzoekenden, waardoor de arbeidsmarkt beter gaat functioneren binnen het zorggebied, en als er nieuwe initiatieven in het kader van de dienstenwerkgelegenheid totstandkomen.

Op dit moment is een beoordeling nog zeer moeilijk, omdat het eerste jaar een proefjaar was. Het ontwikkelen van boordtabellen vormt een aanzet om de werking van de werkwinkels te beoordelen.

Aan de hand van de eerste resultaten uit deze boordtabellen zullen verbetervoorstellen uitgewerkt worden, zal aan benchmarking worden gedaan en zal de implementatie van de richtlijnen worden nagegaan.

Vraag nr. 80
van 21 juni 2001
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Camping Hollywood (Grobbendonk) – Uitdoofscenario

De bewoners van camping Hollywood in Grobbendonk hebben reeds tweemaal een aangetekend schrijven ontvangen van de eigenaar/uitbater waarin het huurcontract wordt opgezegd tegen 1 juni 2001, om het domein te verlaten tegen 31 augustus 2001. Dit op bevel van Toerisme Vlaanderen om alle campingactiviteiten stop te zetten tegen uiterlijk 1 september 2001.

Het gemeentebestuur van Grobbendonk richtte reeds op 4 april 2001 een schrijven aan Toerisme Vlaanderen met de vraag te bevestigen dat hun schrijven aan de eigenaar/uitbater van domein Hollywood houdende bevel alle campingactiviteiten stop te zetten tegen uiterlijk 1 september 2001, geen afbreuk doet aan het goedgekeurde gemeentelijk begeleidingsplan, gekoppeld aan de inspanningen die het gemeentebestuur levert om sociale woningen te creëren. Dat dus het uitdoofscenario tot einde 2005 van kracht blijft en de nog aanwezige permanente bewoners tot deze datum de tijd krijgen om te verhuizen. Daarop kwam tot op heden geen reactie. Ook op het herinneringsschrijven op 14 mei 2001 ontving de gemeente Grobbendonk geen enkele reactie.

Op 28 mei 2001 heeft de gemeente Grobbendonk de problematiek aangekaart bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen in Brussel, en ter attentie van de directeur-generaal een schrijven gericht met de vraag het gemeentebestuur te bevestigen dat het gemeentelijk begeleidingsplan zal worden gerespecteerd door de diensten van Stedenbouw in het kader van het woonbeleid. Het gemeentebestuur van Grobbendonk liet de bewoners van het domein Hollywood op 6 juni 2001 weten nog geen antwoord te hebben ontvangen.

Kan de minister meedelen of de betrokken overheidsdiensten rekening houden met het gemeentelijk begeleidingsplan, waardoor de permanente bewoners van domein Hollywood – in het kader van het uitdoofscenario – tot einde 2005 op het domein kunnen verblijven ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Gecoördineerd antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot het beleidsveld Huisvesting, bijgevolg tot de bevoegdheid van de heer Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting.

Vraag nr 81
van 21 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

VDAB – Eures-netwerk

In het kader van het vrije verkeer van personen en het bevorderen van de mobiliteit van werkzoekenden en werknemers heeft de Europese Unie het Eures-netwerk opgericht.

Eures, of European Employment Services, een netwerk van 500 bemiddelingsconsulenten, geeft de meest actuele, praktische en correcte informatie over werken in het buitenland, de jobs, leef- en werkomstandigheden en de arbeidsmarkt. Eures heeft in Vlaanderen meegewerkt aan enkele belangrijke projecten m.b.t. het vinden van jobs voor werkzoekenden.

Ook de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) is bij Eures aangesloten, waardoor mogelijke kandidaten via een databank toegang hebben tot vacatures in heel Europa.

1. Welke ervaring heeft de VDAB kunnen opdoen bij de samenwerking met Eures ?
2. Beschikt men over gegevens betreffende het aantal werkzoekenden uit Vlaanderen dat gebruik heeft gemaakt van deze dienst om aan een nieuwe job te geraken ? In welke landen worden zij thans tewerkgesteld ?

Tot welke categorie van werknemers behoren zij ?

Antwoord

1. Door de samenwerking binnen het Eures-netwerk en de integratie van de Eures-dienstverlening binnen VDAB wordt aan de dagelijkse bemiddelingspraktijk van elke consulent een dimensie van grensoverschrijdend werken toegevoegd, zowel op geografisch gebied als op het gebied van expertise.

Geografisch : via Eures kan VDAB ervoor zorgen dat de "zoekcirkel" voor (mobiele) werkzoekenden en de "werfcirkel" voor werkgevers op de arbeidsmarkt niet wordt beperkt tot de landsgrenzen. Inzake expertise van de consulenten : veel informatie kan via de Eures-consulent opgevraagd worden in de beschikbare databan-

ken (Eures e.a.), inzonderheid over jobs, arbeids- en levensvoorwaarden in het buitenland.

Zo kunnen (Eures-)consulenten voor hun klanten informatie en advies geven en efficiënt helpen.

Eures als bemiddelingsstelsel van de Europese Unie en de publieke tewerkstellingsdiensten (inclusief VDAB) is in die zin een gespecialiseerde en innovatieve service van de universele basisdienstverlening aan klanten. Het voldoen van Vlaamse (knelpunt)vacatures met geschikte kandidaten, ook al komen die van over de grens (uit een land van de EER), behoort dan ook tot het Eures-opzet. (*EER : Europese Economische Ruimte – red.*)

Door de synergie met andere Europese projecten, zoals Leonardo en Interreg, wordt tevens een meerwaarde geleverd aan laatstgenoemde projecten.

Concreet voor Leonardo : Eures-consulenten geven informatie, onder andere over het land waar de werkzoekenden zich kunnen aanmelden en waar de Eures-vacatures te vinden zijn, aan de groep Leonardocursisten voor hun vertrek voor opleiding naar het buitenland. Dit wordt door cursisten en VDAB als positief ervaren. Binnen de stuurgroepen van sommige Eures-crossborderprojecten (grensregio-projecten) worden pogingen ondernomen om via Eures betrokken te worden bij de indiening en ontwikkeling van (Interreg) projecten.

Dankzij de samenwerking van VDAB-Eures-consulenten met syndicale Eures-consulenten, inzonderheid binnen de crossborderprojecten (in de grensregio's), is de deskundigheid inzake grensarbeidersthema's toegenomen en heeft men de mobiliteitshindernissen scherp(er) kunnen stellen en deze kunnen signaleren aan het beleid, inzonderheid de fiscale/sociale grensarbeidersproblematiek tussen België en Nederland.

Belangrijk is ook dat via de Eures-contacten inzicht wordt verworven in de werking van andere Europese publieke tewerkstellingsdiensten ; zowel qua organisatie als qua methodiek heeft VDAB nogal wat van het buitenland geleerd, en vice versa. Voorbeelden : het interactief systeem-Duitsland, structuur en Jobclub-Nederland, zelfinschrijving-Ierland, competentie- en beroepenrepertorium-Frankrijk.

Het Europees Coördinatiebureau van Eures heeft verder ook de aanzet gegeven tot creatie van een forum tussen de directeurs-generaal ("Heads of Employment Services") van de publieke tewerkstellingsdiensten, dat toelaat om gemeenschappelijke, strategisch belangrijke onderwerpen in het kader van de Europese tewerkstellingsstrategie en nieuwe ontwikkelingen te bespreken.

De Eures-diensten van VDAB zijn gelokaliseerd in de LKC's Antwerpen, Gent, Kortrijk en Lanaken, met een totaal van acht Eures-consulenten (*LKC : lokaal klantencentrum – red.*). De grensoverschrijdende samenwerking in het oosten behelst de Euregio Maas-Rijn. Ze verenigt de regio Aken, het zuidelijke gedeelte van de Nederlandse provincie Limburg en de Belgische provincies Limburg en Luik (inbegrepen de Duitstalige Gemeenschap van België). In het zuiden omvat het HNFK-project de samenwerking tussen de provincies Henegouwen en West-Vlaanderen met Nord-Pas-de-Calais en Kent.

2. Het aantal door Eures-consulenten voor buitenlandse jobs "verwezen" werkzoekenden bedroeg tijdens het vorige Eures-werkjaar (01.04.2000 tot en met 31.03.2001) 7.555.

Het aantal door Eures geregistreerde contacten met werkzoekenden (voor informatie en advies) bedroeg 6.892.

Het aantal consultaties via internet bedroeg 58.917 en het aantal geraadpleegde buitenlandse vacatures in WIS 78.503. (*WIS : Werkinformatiesysteem – red.*)

Het aantal oproepen met betrekking tot Eures behandeld door het VDAB-callcenter bedroeg tijdens de periode 1 januari 2001 tot en met 30 juni 2001 129.

In welke landen worden zij thans tewerkgesteld ?

Grensregio : voor de grensregio's zijn dit de grenslanden Nederland, Frankrijk, Duitsland.

Transnationaal : de meest "gegeerde" landen zijn :

- Spanje met de eilanden (vooral animatoren, toeristische industrie en horeca),
- IJsland (medewerkers voor boerderijen, meestal tijdelijke contracten),

- Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland (kinesisten),
- Oostenrijk (horecapersoneel en ski- en snowboardinstructeurs voor winterseizoen),
- Ierland (voor callcenters),
- Nederland (onderwijzend personeel).

Tot welke beroepengroepen behoren de werknemers ?

De beroeps categorieën waartoe zij behoren, zijn :

- hosts en hostessen toerisme : met een niveau A1 toerisme of A1 niveau algemeen of vertaler ;
- animatoren : hebben een middenschool/humanioraniveau ;
- kinesisten : A1 of universitair niveau ;
- horeca : midden- en hogere hotelschool ;
- callcenters : minimum hogere humaniora, meestal A1-niveau ;
- onderwijs : met de desbetreffende diploma's, inzonderheid onderwijzers kleuter- en lager onderwijs (m/v).

**Vraag nr. 84
van 6 juli 2001
van de heer JAN LOONES**

Toerisme Vlaanderen – Gouden Gids

De Vlaamse openbare instelling Toerisme Vlaanderen blijkt als volgt foutief vermeld te staan in de Gouden Telefoon- en Faxgids, alsook in de Businessgids :

- "België Toerisme", Grasmarkt 63, Brussel, en "Belgique Tourisme", 63 r. du Marché aux Herbes (Gouden Gids – uitgave 2001-2002 – boekdeel 1A – rubriek 2240 – blz. 504 en 505) ;
- "Tourism België-Belgique Belgien-Belgium" (zowel in de Gouden Faxgids Promedia uitgave 2001 – blz. 955, als in de Businessgids Promedia – uitgave 2001-2002 – boekdeel 1A – blz. 231).

Enkel in de Witte Gids (Promedia – uitgave 2001-2002 – blz. 885) is de opname correct, namelijk "Toerisme Vlaanderen".

De vermeldingen die verwijzen naar Toerisme België kunnen verkeerdelijk de indruk wekken dat het hier gaat om een federale instantie en niet om een Vlaamse openbare instelling onder toezicht van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

1. Is de minister hiervan op de hoogte ?
2. Werd Toerisme Vlaanderen gecontacteerd door Promedia voor vermelding in de diverse gidsen ?
3. Welke stappen werden reeds genomen om dit recht te zetten ?

Antwoord

De vermelding van Toerisme Vlaanderen in de Gouden Gids werd inderdaad niet opgenomen om volgende reden.

Het Informatiekantoor voor Toerisme is een samenwerking tussen Toerisme Vlaanderen en het Office de Promotion du Tourisme Wallonie-Bruxelles (OPT). In dit informatiekantoor, gevestigd op de Grasmart 63, wordt toeristische informatie verschaft over België.

In overeenstemming met de toeristische diensten van andere landen werd beslist om in de Gouden Gids enkel het toeristisch informatienummer 02-504.03.90 onder Toerisme België te laten opnemen, en niet het algemene nummer van de administratieve diensten. De Gouden Gids is in ons land de gids met telefoonnummers van bedrijven en informatieve diensten.

Toerisme Vlaanderen, gevestigd op de Grasmart 61, is als administratieve instelling enkel in de Witte Gids opgenomen onder :

Toerisme Vlaanderen	
Administratie Grasmart 61 BR1	504.03.00
Toeristische informatie	504.03.90

en onder :

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Vlaamse Openbare Instellingen	
Toerisme Vlaanderen Grasmart 61 BR1	504.03.00

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 198
van 13 juni 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Plattelandsontwikkeling – Betaalorgaan

In het kader van de Europese verordening 1257/99, waarin onder meer de financiering van maatregelen voor plattelandsontwikkeling is opgenomen, heeft de Vlaamse regering binnen de administratie Land- en Tuinbouw het betaalorgaan opgericht.

1. Heeft het overleg terzake met de federale overheid en het Waals Gewest reeds plaatsgehad ?

Zo ja, wat zijn de resultaten ervan ?

Zo neen, voor wanneer wordt dit gepland ?

2. Hoe verloopt de werking van dit betaalorgaan ?
3. In hoeveel dossiers is er reeds een financiering gebeurd en over welke dossiers gaat het ?

Wat zijn de bedragen van de financiering ?

Antwoord

1. Het overleg met de federale overheid en het Waals Gewest met betrekking tot het betaalorgaan heeft plaatsgehad op 5 februari 2001.

De geformuleerde opmerkingen waren van technische aard.

2. *Werking*

Het betaalorgaan heeft drie functies :

- het toestaan van betalingen : het vaststellen van het bedrag dat aan de aanvrager in overeenstemming met de Vlaamse en Europese regelgeving moet worden betaald ;
- betalingen uitvoeren : de beheersdiensten storten de Vlaamse cofinanciering door op de bankrekening van het betaalorgaan, en van de Europese Gemeenschap heeft het betaalorgaan voorschotten ontvangen voor het Europese deel. Die twee delen worden dan overgemaakt aan de begunstigen ;

- administratie van de betaling voeren : verificatie van de uitbetalingsdossiers, inbegrepen de controle op de ontvankelijkheid van de goedgekeurde aanvragen en de registratie ervan in een geautomatiseerd systeem.

Hiernaast beschikt het betaalorgaan nog over de volgende twee diensten :

- de dienst Interne Controle : het is een onafhankelijke beoordelingsfunctie om de effectiviteit van het intern controlesysteem van het betaalorgaan en zijn beheersdiensten door te lichten en te evalueren ;
- de technische dienst : controleren van de uitvoering van de maatregelen waarop de betalingen aan de aanvragers gebaseerd zijn.

Wettelijke verplichtingen

Op het einde van elk kwartaal wordt een staat van ontvangsten en uitgaven opgemaakt en bezorgd aan de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management.

Maandelijks, trimestrieel, halfjaarlijks en jaarlijks worden de uitgavenstaten, de uitgavenramingen en de stand van uitvoering van de programma's van het betaalorgaan bezorgd aan het EOGFL, afdeling Garantie. (*EOGFL : Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw – red.*)

- In het Europees boekjaar 16 oktober 2000 tot 15 oktober 2000 (eerste werkjaar Vlaams betaalorgaan) is er een financiering gebeurd in 1.569 dossiers.

Bebossing van landbouwgronden : uitbetalingen voor 11.872.170 frank (waarvan 50 % Vlaamse cofinanciering).

Landbouwvorming : uitbetalingen voor 6.328.000 frank (waarvan 50 % Vlaamse cofinanciering).

Milieumaatregelen in de landbouw (groenbedekking) : uitbetalingen voor 10.221.180 frank (waarvan 50 % Vlaamse cofinanciering).

Investerings in landbouwbedrijven : uitbetalingen voor 456.741.564 frank (waarvan 75 % Vlaamse cofinanciering).

Vestiging van jonge landbouwers : uitbetalingen voor 157.936.406 frank (waarvan 50 % Vlaamse cofinanciering).

Vraag nr. 199 van 13 juni 2001 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Herbruikbare melkverpakking – Initiatieven

Twee maanden geleden heeft de minister een aantal initiatieven aangekondigd om het gebruik van melk in herbruikbare verpakking te stimuleren en te promoten.

- Welke initiatieven werden intussen concreet genomen en uitgewerkt ?

Wat zijn de resultaten van de besprekingen met de sector ?

Wat zijn de resultaten van de besprekingen met de distributieketens ?

- De minister heeft terzake eveneens een aantal vragen gericht aan enkele collega's binnen de Vlaamse regering, meer bepaald minister Vanderpoorten en minister Van Mechelen.

Wat zijn de resultaten ?

Zijn er reeds concrete realisaties in het kader van de doelstelling terzake ?

- N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

- Ik ben er mij terdege van bewust dat scholen momenteel door producenten worden benaderd met alle mogelijke verpakkingssystemen, wat veel milieuoverlast veroorzaakt. Vanuit het project Groene School voor het secundair onderwijs en het project Milieuzorg op de Basisschool (MOS) voor het basisonderwijs wordt nochtans binnen het luik Afval het overschakelen naar drank in retoursystemen in het kader van afvalpreventie zoveel mogelijk gepromoot.

Voor productontwikkeling ten gunste van retoursystemen voor melkproducten zal ik erop aansturen een regeling uit te werken met de fe-

derale overheid. Via de communicatiekanalen van de projecten Groene School en MOS zullen de scholen het komende schooljaar goed geïnformeerd worden over de subsidiemogelijkheden voor melk in retoursystemen, en ik zal in het licht van de beleidskeuze voor afvalpreventie melk in éénmalige verpakkingen afraden.

Het stimuleren en promoten van herbruikbare verpakkingen zal worden uitgewerkt in het kader van het Strategisch Project Afvalpreventie. Dit project behelst een gecoördineerde uitvoering van de strategie rond afvalpreventie, waarbij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) initiatiefnemer en uitvoerder is. In het kader van het Strategisch Project Afvalpreventie wordt in een aantal acties voorzien omtrent het stimuleren van hergebruik. Momenteel wordt de keuze van de verschillende concrete acties op het vlak van preventie in overleg met alle betrokkenen gefinaliseerd. Het stimuleren van retoursystemen voor verpakkingen is een voorbeeld van een actie opgenomen in het Strategisch Project Afvalpreventie. In het kader van deze actie zal bijvoorbeeld worden nagegaan welke initiatieven (instrumenten) het best kunnen worden genomen met het oog op een maximaal hergebruik. Vervolgens zal uitvoering aan deze initiatieven worden gegeven.

In het najaar 2001 start hieromtrent reeds een proefproject. In de gemeente Zonhoven zal, in samenwerking met de BBL en de intercommunale Regionale Milieuzorg, het project "Retour is terug" opgestart worden, waarbij het gebruik van hervulbare drankverpakkingen (inclusief zuivel- en melkproducten) zal worden gestimuleerd (*BBL : Bond Beter Leefmilieu – red.*). Het is de bedoeling dit lokale project op te schalen binnen de hele intercommunale Regionale Milieuzorg. Als de resultaten positief zijn, wordt op termijn heel Vlaanderen bij het project betrokken.

2. Het Vlaams Gewest zal in het kader van het Strategisch Project Afvalpreventie prioritair werk maken van de doelgroep scholen en leerlingen. Sensibilisering, informatieverstrekking, gerichte acties via onder andere de projecten MOS, Groene Scholen, MOP, ... zullen ook de aandacht vestigen op melkproducten in herbruikbare verpakkingen. (*MOP : Milieuontmoetingsprogramma – red.*)

Inzake de heroriëntering van de ecologiesteen aan bedrijven zal er overleg plaatsvinden met mijn collega Vlaams minister Dirk Van Mechelen.

(*Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 299 – red.*)

Vraag nr. 201
van 13 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Collector Woluwe – Stand van zaken

De beslissing van het Brussels Gewest om het contract voor de bouw en de twintigjarige exploitatie van het waterzuiveringsstation Brussel-Noord toe te wijzen aan een Frans consortium – ook al wordt die beslissing door de concurrenten aangevochten – brengt een oplossing voor het probleem van het afvalwater van enkele Vlaamse gemeenten wellicht dichterbij.

Het betekent echter ook dat het Vlaams Gewest een collector moet bouwen die het water van het Woluwebekken moet opvangen en naar het station leiden.

1. Hoever staat het met de studie en de aanleg van deze collector ?

Welke werken werden reeds uitgevoerd ? Welke moeten nog uitgevoerd worden ? Wat is de geplande einddatum ?

2. Werd voor de aansluiting van deze collector reeds overleg gepleegd met de verantwoordelijken van het Brussels Gewest ?

Hoever zijn deze onderhandelingen reeds gevorderd ?

Werden reeds een aantal afspraken gemaakt en zo ja, welke ?

3. Welke Vlaamse instanties moeten nog worden geraadpleegd of advies uitbrengen ?

Is ook hier een milieueffectrapport (MER) noodzakelijk ?

Antwoord

1. Om het afvalwater dat via de bestaande Woluwecollector uit het Brusselse Hoofdstedelijke

gewest wordt aangevoerd en om het afvalwater dat in het Vlaamse gewest op de Woluwe is aangesloten, af te koppelen en af te leiden naar de RWZI Brussel-Noord, werden aan de NV Aquafin de projecten collector Woluwe C, collector Woluwe A, collector Woluwe A1, collector Woluwe B en collector Woluwe B1 opgedragen. (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*)

Aquafin heeft deze projecten samengevoegd tot één project. Dit project is in studiefase. De ontwerpfasen 1 (voorontwerp) moet tegen 31 oktober 2001 bij het gewest ter goedkeuring worden ingediend. Na consensus over dit voorontwerp kan ontwerpfasen 2 (detailontwerp tot aanbestedingsdossier) aangevat worden. Bij normaal verloop zouden de werken in 2003 kunnen beginnen en in 2005 voltooid worden.

De voltooiing van de RWZI is gepland voor eind 2005, begin 2006.

2. a) Over de collector, zoals over alle zuiveringsinfrastructuur die voor de twee gewesten moet dienen, wordt overleg gepleegd in het kader van de samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 12 december 1990 tot realisatie van de noodzakelijke infrastructuur voor de waterzuivering en verdeling van de kosten voor de sanering van het bekken van de Zenne en de Woluwe in de Brusselse zone, met inbegrip van de werkings- en slibbehandelingskosten.

b) De collectorwerken gesitueerd in het Vlaamse gewest, dienstig voor beide gewesten, zijn opgenomen in de bijakte van 6 juli 1999 aan bovenvermelde overeenkomst.

Deze collectorwerken vallen dus onder de verdeelsleutel voor alle investeringen in het zuiveringsgebied Brussel-Noord, zijnde 15,70 % ten laste van het Vlaams Gewest en 84,30 % ten laste van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

c) Er werden reeds afspraken gemaakt omtrent het af te voeren en op de RWZI aan te sluiten en te behandelen debiet per aangesloten IE (inwonerequivalent), zowel bij droogweer- als bij regenweerstandigheden. Daarnaast werd concreet afgesproken op welk punt en op welk peil de collector Woluwe C aansluit op de RWZI Brussel-Noord, de influentpompen en het niveau van de noodoverlaat.

Deze afspraken moeten nog verder technisch geconcretiseerd worden na aanstelling van een studie bureau/aannemer.

3. a) De gebruikelijke instanties moeten worden geraadpleegd zoals voor elk ander project dat Aquafin plant en uitvoert :

- de betrokken gemeenten (Machelen en Vilvoorde), op wier grondgebied de projecten gesitueerd zijn ;

- de Vlaamse Milieumaatschappij, die de projecten gedefinieerd heeft, en de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) ; zij moeten goedkeuring verlenen aan de technische plannen opgesteld door Aquafin ;

- de beheerders van de waterlopen, in het kader van de nodige vergunningen voor werken aan de waterlopen ;

- de gebruikelijk instanties voor het verlenen van de bouwvergunning met advies van betrokken administraties (afdeling Natuur), naargelang de betrokken zones op het gewestplan ;

- de administratie Wegen en Verkeer.

Daarnaast wordt eveneens overlegd met de NMBS (kruising met spoorwegdomein) en de biregionale Intercommunale van de Woluwe (beheerder ingebuisde Woluwe).

b) Collectoren zijn onderworpen aan de milieueffectrapportageverplichting ten behoeve van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (besluit Vlaamse regering van 23 maart 1989) indien ze beschouwd kunnen worden als "aanleg van een hoofdtransportleiding voor het transport van een vloeistof, of van een gas, in één of meer van de volgende gebieden :

- ofwel op het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied ;

- ofwel op het gewestplan vastgesteld ecologisch waardevol gebied ;

- ofwel een vogelbeschermingsgebied vastgesteld met toepassing van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 en/of een Ramsargebied".

(EG : Europese Gemeenschap ; Ramsar : The Ramsar Convention on Wetlands, Ramsar 1971 – red.)

Er is in dit geval geen MER-rapport noodzakelijk. Het project "collector Woluwe" is nergens in een van de voormelde gebieden gelegen.

**Vraag nr. 204
van 13 juni 2001
van de heer JOHAN DE ROO**

Bosgebieden Oost-Vlaanderen – Overheidsaankopen

Inzake overheidsaankopen van bosgebieden in Oost-Vlaanderen zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Heeft de Vlaamse overheid sedert 2000 nog bossen aangekocht in de provincie Oost-Vlaanderen ? Zo ja, voor welk bedrag en met welke oppervlakte ?
2. Werden er sedertdien nog nieuwe bosgebieden in de provincie Oost-Vlaanderen aangelegd ? Zo ja, op welke locaties en voor hoeveel hectaren ?
3. Welke particuliere bossen werden in de provincie Oost-Vlaanderen sedertdien eventueel nog opengesteld voor het publiek ?
4. Werden er door de Vlaamse regering sedertdien nog beslissingen genomen voor verdere aankoop van bosgebieden in Oost-Vlaanderen ?
5. Welke beslissingen werden er eventueel sedertdien nog genomen inzake de aanleg van nieuwe bosgebieden in de provincie Oost-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Tot op heden werd de afdeling Bos en Groen dit jaar nog niet in kennis gesteld van nieuwe aankopen van bossen in de provincie Oost-Vlaanderen.

De aandacht wordt evenwel gevestigd op het feit dat er steeds enkele weken verlopen tussen het ondertekenen van een aankoopakte en het tijdstip dat de administratie kennis neemt van deze aankoop.

2. Inzake openbare bosaanleg is er een gedeeltelijke bebossing van 1 hectare in het Everlaarsproject in Lokeren.

Dit is een eerste fase van een bosaanleg van circa 33 hectare waartoe het Vlaams Gewest zich samen met de stad Lokeren heeft geëngageerd.

3. Sedert 2000 zijn er geen bijkomende particuliere bossen meer opengesteld voor het publiek.
4. Momenteel zijn er in de provincie Oost-Vlaanderen nog voor 241,6085 hectare goedgekeurde aankoopdossiers waarvoor de onderhandelingen nog lopen.

Deze eigendommen zijn gelegen op het grondgebied van de gemeenten Knesselare (12,4367 ha), Brakel (2,5000 ha), Kluisbergen (8,1606 ha), Buggenhout (1,9600 ha), Berlare (1,1220 ha), Stekene (38,5512 ha), Munte (18,7500 ha), Waarschoot (87,1000 ha), Ninove (0,7700 ha), Lokeren (29,0455 ha), Sint-Gillis-Waas (25,4125 ha), Wetteren (11,9000 ha), Merelbeke (3,0800 ha) en Olsene (0,8200 ha).

Om de onderhandelingspositie van de betrokken commissarissen niet in het gedrang te brengen, werden de overeenstemmende vastgelegde kredieten niet overgenomen.

5. Volgende dossiers inzake bosuitbreiding zijn momenteel lopende :

Gent – kastelensite – stadsbos

Partners : Vlaams Gewest, provinciebestuur, stadsbestuur

Merelbeke – Melle – Oosterzele – regionaal bos

Partners : Vlaams Gewest en provinciebestuur

Lokeren

Partners : Vlaams Gewest en stadsbestuur Lokeren

Het Waasland

Partners : Vlaams Gewest en provinciebestuur

Sint-Niklaas

Partners : Vlaams Gewest en stadsbestuur

Dendermonde

Partners : Vlaams Gewest en intercommunale DDS

Aalst

Partners : Vlaams Gewest en provinciebestuur

Geraardsbergen

Partners : Vlaams Gewest en eventueel provinciebestuur

(DDS : *Intercommunale Maatschappij Dender, Durme, Schelde – red.*)

Vraag nr. 205
van 13 juni 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Milieubeleidsvereenkomsten – Stand van zaken

Het MBO-decreet (milieubeleidsvereenkomst) werd op 15 juni 1994 goedgekeurd door het Vlaams Parlement met als doel milieuverontreiniging te voorkomen, de gevolgen ervan te beperken of weg te nemen, of een doelmatig milieubeheer te bevorderen. De uitvoering van een aantal van deze MBO's vormt nog steeds een probleem. Zo stellen we vast dat in het afgelopen jaar de MBO-afvalbanden werd uitgesteld. De MBO voor de wit- en bruingoedsector moet van start gaan op 1 juli 2001, maar ook hier duiken een aantal onvolkomenheden op.

1. Welke MBO's worden reeds goed uitgevoerd ?
2. Welke MBO's zijn nog in onderhandeling, en waarom zijn ze nog niet in uitvoering ?
3. Wanneer worden de MBO's opnieuw geëvalueerd ?

Antwoord

1. In hoofdstuk 3 van het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) worden de afvalstoffen opgegeven waarvoor een aanvaardingsplicht geldt, namelijk papierafval, voertuigwrakken of afgedankte voertuigen, afvalbanden, bruin- en witgoed (radio's, diepvriezers, ...) accu's en batterijen. De wijze waarop aan deze aanvaardingsplicht wordt voldaan, dient te worden vastgelegd in een milieubeleidsvereenkomst of in een afvalbeheerplan dat door

de producenten en invoerders of door een erkende afvalbeheerorganisatie ter goedkeuring aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) moet worden voorgelegd.

Voor de volgende afvalstromen zijn reeds MBO's afgesloten :

- oude en vervallen geneesmiddelen, zonder dat daarvoor een aanvaardingsplicht geldt ;
- papierafvaldagbladen (magazines, gratis regionale pers) ;
- papierafval (reclamedrukwerk) ;
- voertuigwrakken ;
- afvalbanden ;
- afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA).

Met betrekking tot de opslagplaatsen van gasolie voor de verwarming van gebouwen (de niet ingedeelde van minder dan 5.000 l alsook de in de 3de klasse ingedeelde tot en met 20.000 l) werd een MBO afgesloten die in het Belgisch Staatsblad van 7 november 2000 werd bekendgemaakt en sedert 17 november 2000 in werking is getreden. Deze MBO heeft een looptijd van vier jaar, die weliswaar verlengbaar is.

2. Op basis van de besprekingen in het parlement en de goedgekeurde resoluties, zijn de lopende MBO's rond papierafval en afvalbanden in heronderhandeling, met het oog op een grondige heroriëntatie.

Onderhandelingen voor het afsluiten van nieuwe MBO's worden gevoerd enerzijds rond een aantal stromen die reeds zijn opgenomen in Vlarea, anderzijds rond een aantal nieuwe stromen die zullen worden voorgesteld om te worden opgenomen in de wijziging van Vlarea.

Onder de eerste categorie vallen de loodstartbatterijen en de wegwerpbatterijtjes. Voor beide stromen loopt de inzameling en verwerking reeds goed. Voor loodstartbatterijen is dat wegens de positieve waarde van de afvalstof, met name van het lood. Voor de wegwerpbatterijtjes organiseert Bebat inzameling en verwerking op basis van de wetgeving op de milieutaks (*Bebat : Fonds Ophaling Batterijen VZW – red.*). Om die redenen is geen prioriteit gegeven aan deze MBO's. De onderhandelingen lopen echter al

geruime tijd, in het bijzonder omdat verdere engagementen van de sector worden gevraagd dan die waartoe zij wettelijk zijn verplicht, alsook omwille van de afstemming met de andere gewesten. Voor de wegwerpbatterijtjes zorgt de afstemming op de aan de gang zijnde wijziging van de wet op de milieutaksen voor bijkomende complicaties.

Onder de tweede categorie vallen :

- afvalolie,
- dierlijke en plantaardige afvalvetten en -oliën,
- afvalfotochemicaliën,
- afvallandbouwfolies,
- afvalmatrassen,
- uitbreiding MBO AEEA met andere elektrische en elektronische apparaten.

Rond afvalolie lopen de besprekingen reeds geruime tijd. Voor de andere stromen zijn de besprekingen net aangevat, of zullen zij in de nabije toekomst worden aangevat.

3. Belangrijk is aan te geven dat de MBO niet is uitgevoerd bij het totstandkomen van de overeenkomst. Ze zijn meestal voor een periode van vijf jaar afgesloten, waarbij de uitwerking gespreid verloopt over deze termijn. Jaarlijks worden de MBO's geëvalueerd. De rapportering aan het Vlaams Parlement gebeurt overeenkomstig het decreet van 15 juni 1995 op de MBO's (artikel 12, § 1).

Wat de MBO "gasolietanks voor de verwarming van gebouwen" betreft, bepaalt artikel 6, § 1 van deze MBO dat de resultaten die de sector heeft behaald in het licht van de in deze MBO vooropgestelde doelstellingen, jaarlijks worden geëvalueerd door de afdeling Milieuvergunningen. Verder is de begeleiding en coördinatie van de uitvoering van deze MBO volgens artikel 6, § 2 ervan opgedragen aan een "technische begeleidingsgroep".

Vraag nr. 206
van 13 juni 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Plantgoedpotjes – Hergebruik

Elk jaar als de lente in zicht is, kopen vele Vlamingen bloemen en planten voor de tuin. Elk jaar belanden daardoor wellicht miljoenen plastic potjes van dat plantgoed in de vuilzak of in het containerpark.

1. Werden er reeds maatregelen uitgewerkt om deze plastic potjes te hergebruiken bij de bloemisten ?
2. Welke stimuli worden er gegeven om in plaats van plastic potjes meer milieuvriendelijke materialen te gebruiken ?

Antwoord

1. Het stimuleren en promoten van het gebruik van herbruikbare verpakkingen zal worden uitgewerkt in het kader van het Strategisch Project Afvalpreventie. Dit project behelst een gecoördineerde uitvoering van de strategie rond afvalpreventie, waarbij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij initiatiefnemer en uitvoerder is.

In het kader van het Strategisch Project Afvalpreventie worden een aantal acties gepland omtrent het stimuleren van hergebruik. Momenteel wordt de keuze van de verschillende concrete acties op het vlak van preventie in overleg met alle betrokkenen gefinaliseerd.

Het stimuleren van retoursystemen voor verpakkingen is een voorbeeld van een actie opgenomen in het Strategisch Project Afvalpreventie. In het kader van deze actie zal bijvoorbeeld worden nagegaan welke initiatieven (instrumenten) het best kunnen worden genomen met het oog op een maximaal hergebruik. Vervolgens zal in 2001 en 2002 uitvoering aan deze initiatieven worden gegeven.

Er zal worden nagegaan of specifieke initiatieven kunnen worden genomen voor plastic potjes voor planten.

2. Doorgaans vallen plastic potjes eveneens onder het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval. De verschillende bepalingen van dit samenwerkingsakkoord moeten worden nageleefd.

Concreet betekent dit dat er een preventieplan bij de Interregionale Verpakkingscommissie moet worden ingediend en dat de verpakkingsverantwoordelijken moeten bijdragen aan de fi-

nanciering van de inzameling en verwerking van verpakkingsafval.

Vraag nr. 207
van 18 juni 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

Vraag nr. 254

van 18 juni 2001

van de heer André-Emiel Bogaert

Blz. 235

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 208
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 70

van 18 juni 2001

van mevrouw Patricia Ceysens

Blz. 224

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 209
van 18 juni 2001
van de heer DIRK DE COCK

Habitatrichtlijngebieden – Afbakening

Met het oog op de Open Natuurdagen van begin mei verspreidde de minister een persmededeling. De Vlaamse regering had in haar vergadering van 4 mei jongstleden een nieuwe, uitgebreide afbakening van de Habitatrichtlijngebieden goedgekeurd. Daardoor worden de Habitatgebieden in Vlaanderen uitgebreid met ongeveer 32.000 hectare, wat de totale oppervlakte op 102.000 hectare brengt.

De Habitatrichtlijn heeft tot doel de natuurwaarden in de Europese Unie te behouden. Elk land dient hiervoor speciale beschermingszones aan te duiden, die deel zullen uitmaken van het Europese Natura 2000-netwerk. Die afbakening gebeurt op basis van wetenschappelijke criteria (bv. representatieve zones van de habitattypen of soorten van de richtlijn, aansluitende zones, noodzakelijke bufferzones voor de duurzame instandhouding en het functioneren van deze samenhangende entiteiten of ecosystemen, ...).

In de persmededeling worden enkele voorbeelden vermeld : het Wijnendalebos (West-Vlaanderen), de zilte graslanden van het Meetjeslandse krekengebied (Oost-Vlaanderen), de middenloop van de Zwalm (Oost-Vlaanderen), de bossen van Averbode (Antwerpen), de vallei van de Bosbeek (Limburg) en het Heverleebos (Vlaams-Brabant).

In het verleden werd in Vlaanderen nauwelijks rekening gehouden met de Habitatrichtlijn. Dit leidde ertoe dat er tot hertoe door de Europese Commissie vele juridische procedures tegen Vlaanderen werden opgestart. Het is een uitdrukkelijke optie om de Habitatrichtlijn wel toe te passen bij het overleg over nieuwe projectontwikkelingen (de achterhaven van Zeebrugge), maar ook bij concrete vergunningsdossiers en bij het aankoopbeleid. De minister wil vóór het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie het decreet op het natuurbehoud aanpassen, zodat de Europese richtlijnen in duidelijke rechtsregels verankerd worden in de Vlaamse wetgeving.

Ook de Vogelrichtlijngebieden zijn aan een evaluatie toe. Net als voor de Habitatgebieden zou ook hier een afbakening op grotere schaal moeten gebeuren. In een volgende fase zal de minister een

nieuwe afbakening van de Vogelrichtlijngebieden voorleggen aan de Vlaamse regering.

1. In haar persmededeling vermeldt de minister zes voorbeelden van gebieden die voor deze uitbreiding in aanmerking komen.

Betreft dit een volledige lijst ?

Zijn er nog andere gebieden die in aanmerking komen ? Kan een totaaloverzicht worden meegegeeld ?

2. Is er reeds werk gemaakt van een aanpassing van het decreet op het natuurbehoud, zodat de Europese richtlijnen in duidelijke rechtsregels verankerd worden in de Vlaamse wetgeving ?

3. Welke timing wordt gehanteerd voor de evaluatie van de Vogelrichtlijngebieden ?

Antwoord

1. De lijst opgenomen in de persmededeling bestaat uit zes voorbeelden van nieuw afgebakende Habitatrictlijngebieden, die ondertussen door Vlaanderen aan de Europese Commissie zijn voorgesteld. Deze lijst is uiteraard niet volledig.

Overzicht van de habitats en soorten per Habitatrictlijngebied

Volgnummer	Habitatgebieden	Oppervlakte (ha)
1	Duingebieden inclusief IJzermonding en Zwin	3.737
2	Polders	1.866
3	West-Vlaams Heuvelland	1.878
4	Bossen, heiden en valleigebieden van zandig Vlaanderen : westelijk deel	3.064
5	Bossen en heiden van zandig Vlaanderen : oostelijk deel	3.377
6	Schelde- en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Gent	6.005
7	Bossen van de Vlaamse Ardennen en andere Zuid-Vlaamse bossen	5.548
8	Zoniënwoud	2.761
9	Hallerbos en nabije boscomplexen met brongebieden en heiden	1.832
10	Valleigebied tussen Melsbroek, Kampenhout, Kortenberg en Veltem	1.445
11	Valleien van de Dijle, Laan en IJse met aangrenzende bos- en moerasgebieden	4.068
12	Valleien van de Winge en de Motte met valleihellingen	2.244
13	Demervallei	4.910
14	Kalmthoutse Heide	2.064
15	Klein en Groot Schietveld	2.288
16	Bos- en heidegebieden ten oosten van Antwerpen	5.240
17	Het Blak, Kievitsheide, Ekstergoor en nabijgelegen kamsalamanderhabitats	697
18	Heesbossen, Vallei van Marke en Merkske en Ringven met valleigronden langs de Heerlese Loop	678
19	Vennen, heiden en moerassen rond Turnhout	3.627
20	Valleigebied van de Kleine Nete met brongebieden, moerassen en heiden	4.884
21	De Maten	536
22	Vallei- en brongebied van de Zwarte Beek, Bolisserbeek en Dommel met heide en vengebieden	8.306
23	Mangelbeek en heide- en vengebieden tussen Houthalen en Gruitrode	3.768
24	Valleien van de Lambeek, Zonderikbeek, Slangebeek en Roosterbeek met vijvergebieden en heiden	3.627
25	Hageven met Dommelvallei, Beverbeekse Heide, Warmbeek en Wateringen	1.980
26	Abeek met aangrenzende moerasgebieden	2.523

Volg-nummer	Habitatgebiëden	Oppervlakte (ha)
27	Itterbeek met Brand, Jagersborg en Schootsheide en Bergerven	1.869
28	Ziepbeek	3.741
29	Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgrotten	132
30	Uiterwaarden langs de Limburgse Maas met Vijverbroek	645
31	Bossen en kalkgraslanden van Haspengouw	2.604
31	Voerstreek	1.592
33	Bovenloop van de Grote Nete met Zammelsbroek, Langdonken en Goor	4.307
34	Jekervallei en bovenloop van de Demervallei	633
35	Overgang Kempen-Haspengouw	689
36	Bosbeekvallei en aangrenzende bos- en heidegebieden in As-Opglabbeek-Maaseik	573
37	Bossen van het zuidoosten van de Zandleemstreek	1.793
38	Historische fortengordels van Antwerpen als vleermuizenhabitat	359

- De aanpassing van het decreet natuurbehoud wordt voorbereid om een correcte omzetting van de richtlijn te realiseren. Een eerste ontwerpversie is nu in bespreking.
- De evaluatie van de Vogelrichtlijngebieden zal starten in het najaar van 2001. Deze evaluatie zal resulteren in een eventueel voorstel tot aanpassing van de bestaande vogelrichtlijngebieden.

Vraag nr. 210
van 18 juni 2001
van de heer MARINO KEULEN

Vossenbestrijding – Omheiningssubsidie

Schade aan kleine huisdieren veroorzaakt door vossen is de laatste jaren geregeld aan de orde. De vos heeft zijn verspreidingsgebied de laatste vijftien jaar inderdaad opmerkelijk uitgebreid. Deze vossen zijn voor kleinveehouders te duchten rovers, die dankbaar gebruikmaken van de aanwezigheid van het kleinvee als de kans zich daartoe aandient.

De bejaging van vossen biedt evenwel geen oplossing. Ofwel roeit men de vos volledig uit, maar dit is een visie die niet meer van deze tijd is, ofwel vermindert men door jacht het aantal vossen in een bepaald gebied. Deze vossen worden dan evenwel in geen tijd vervangen door nieuwe inwijkelingen, waardoor het probleem opnieuw opduikt.

De enige oplossing bestaat er dus in gepaste voorzorgen te nemen, opdat de vos niet bij het kleinvee

kan komen. Dit kan door het plaatsen van een dergelijke omheining, door een gesloten ren of voliëre te bouwen of te voorzien in een afsluitbaar nachthok.

Samengevat kan men stellen dat de verhoogde toename van het aantal vossen in Vlaanderen voor onze natuur een verheugend feit is. Relatief nieuw zijn echter de problemen waarmee de kleinveehouders hierdoor worden geconfronteerd. Het lijkt dan ook aan te bevelen dat de Vlaamse overheid maatregelen zou nemen om de kleinveehouders ertoe aan te zetten een aantal beschermende maatregelen tegen vossen te nemen en hiervoor eventueel een subsidie toe te kennen. Dit lijkt een meer positieve aanpak en kan veel wrevet tegen de vos bij kleinveehouders wegnemen.

- Werden er in opdracht van de Vlaamse regering studies verricht naar de vossenpopulatie in Vlaanderen en wat is hiervan het resultaat ?
- Beschikt de minister over cijfers m.b.t. het aantal hoevedieren dat door vossen wordt gedood ?
- Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om een subsidie toe te kennen aan kleinveehouders die gepaste maatregelen nemen om de vos buiten hun domein te houden ? Zo neen, waarom niet ?
- Bestaat een dergelijke subsidieregeling reeds voor andere zogenaamd schadelijke dieren, zoals bijvoorbeeld de das, en zo ja, wat was dan hiervan het gevolg ?

Antwoord

1. In het kader van het Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu (TWOL) werd eind 1995 een algemeen oriënterend onderzoeksproject naar de problematiek van de vos in Vlaanderen opgestart.

Het initiatief voor dit onderzoek ging uit van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW), in directe samenspraak met de afdeling Bos en Groen, die ook voor de financiering instond. Het project werd toegekend aan de universiteiten RUCA en KU Leuven. Behalve het formuleren van een advies met betrekking tot het jachtopeningsbesluit 1998-2003, was een bijzondere onderzoeksdoelstelling het nagaan van het mogelijk voorkomen van de vossenlintworm in Vlaanderen. Dit aspect paste in de toenemende internationale aandacht voor deze parasiet, gezien diens mogelijke impact op de volksgezondheid.

De vaststelling van het daadwerkelijk voorkomen van de lintworm (1997) leidde tot een focusering van het onderzoeksproject op dit aspect.

Parallel daaraan is aan het IBW sinds 1997 een meerjarige populatie-ecologische studie van de vos in Vlaanderen opgestart.

Daartoe werden twee proefgebieden van elk 100 km² (10 km x 10 km) uitgekozen, waarvan het ene een optimale vossenbiotoop (Vlaamse Ardennen) vertegenwoordigt, het andere een marginale biotoop (nabij Tielt). In 1998, 1999 en 2000 werd jaarlijks in beide proefgebieden een uitputtende inventaris opgemaakt van alle succesvolle vossennesten. In 2000 werd tevens een eenmalig verkennend onderzoek gedaan in een derde proefgebied (Kempen). Vanaf 2001 wordt alleen het optimale proefgebied (Vlaamse Ardennen) verder opgevolgd. Naast de bepaling van het voortplantingssucces, worden ook nachtelijke steekproeftellingen gehouden, worden jonge vossen geoormerkt (bepaling overleving en dispersie – in totaal inmiddels 229) en worden volwassen vossen radiotelemetrisch gevolgd (bepaling oppervlakte territorium en activiteitsgebied). Op beschikbare dode vossen wordt autopsie uitgevoerd ter bepaling van onder andere populatieparameters (voortplanting, ...) en voedsleecologie (analyse maaginhoud).

Onderzoek naar de populatiedynamica van een (potentieel) langlevende diersoort is per defini-

tie langetermijnonderzoek. Uit de (voortschrijdende) resultaten kunnen volgende voorlopige bevindingen worden vooropgesteld :

- het aantal (succesvolle) vossennesten in een optimale vossenbiotoop bedraagt circa 10/100 km² en is daarmee circa 1,5 keer het aantal in een marginale biotoop ;
- de najaarsdichtheid (eerstejaarsdieren inbegrepen – tijdelijk populatiemaximum) bedraagt daarbij ruim één vos per km² landschap in het beste gebied (omgerekend naar reële vossenbiotoop is die dichtheid wat hoger) ;
- sinds het opstarten van het onderzoek blijkt de dichtheid globaal reeds te zijn gestabiliseerd ;
- uit vergelijkingen met buitenlandse gegevens blijkt de vossendichtheid in Vlaanderen zeker niet (abnormaal) hoog, doch integendeel zelfs veeleer laag te zijn. (In een recente Nederlandse studie in een duingebied bijvoorbeeld wordt een voorjaarsdichtheid – tijdelijk populatieminimum – tot achten negen dieren per km² genoteerd !)

Met betrekking tot de consequenties voor kleinveeouders dient te worden opgemerkt dat, door de uitgesproken lintbebouwing en "landelijke bewoning", in Vlaanderen de schade ongetwijfeld een stuk hoger zal liggen dan in veel van de ons omringende landen, en dit ondanks de veeleer lage vossendichtheid.

2. Cijfers over gedood kleinvee zijn niet systematisch beschikbaar.
3. Het toekennen van eventuele subsidies aan kleinveeouders om maatregelen te nemen die de vos kunnen weghouden van hun kleinvee (plaatsen van degelijke omheiningen, slotvaste nachthokken), wordt niet in overweging genomen.

Het behoort mijn inziens tot de verantwoordelijkheid van elke burger om zijn eigendommen degelijk te beschermen ; wie dit niet doet, is mijns inziens dan ook verantwoordelijk voor de geleden schade. Bestaande omheiningen kunnen bijvoorbeeld zonder veel kosten aangepast worden zodat zij een goede bescherming tegen de vos bieden, bijvoorbeeld door het aanbrennen van een elektrische schrikdraad.

4. Ook voor andere beschermde dieren die schade veroorzaken, bestaan er geen subsidieregelingen.

Anderzijds levert artikel 52 van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu de decretale basis voor het vergoeden van schade veroorzaakt door beschermde diersoorten die onder de toepassing van dat decreet vallen, in de mate dat de schade niet redelijkerwijze kon worden voorkomen. De schade wordt vergoed door het MINA-fonds volgens de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). De afdeling Natuur heeft sinds enkele jaren een overeenkomst afgesloten met enkele Limburgse landbouwers waarbij hun een vergoeding wordt uitgekeerd voor teeltschade veroorzaakt door dassen.

Voor schade veroorzaakt door niet-jaagbaar wild kan de schade eveneens door het MINA-fonds worden vergoed op grond van artikel 25 van het Jachtdecreet.

Geen van beide rechtsgronden kan worden ingeroepen om de schade veroorzaakt door vossen te vergoeden.

**Vraag nr. 211
van 18 juni 2001
van de heer JAN LOONES**

Bedrijfsbegeleiding land- en tuinbouw – Steun

Door een aantal opeenvolgende crisissen in de land- en tuinbouwsector was er, en is er nog steeds, nood aan begeleiding voor de getroffen bedrijven en gezinnen.

In bijna vijf jaar projectwerking "Intensieve Bedrijfsbegeleiding" (5b-project) werden 140 aanvragen van land- en tuinbouwers in moeilijkheden opgevangen (driemaandelijks tijdschrift Westhoek, uitgave van het Landbouwcentrum 5b Westhoek-Middenkust van juni-juli-augustus 2001).

Mede dankzij sensibilisering rond de overlevingsproblematiek in de land- en tuinbouwsector, wordt erkend dat een samenloop van vele factoren aan de basis ligt van grote en kleine problemen in de sector, en niet het falen van betrokkenen.

De begeleiding verloopt in twee fasen : een eerste fase van intensieve begeleiding, die de druk op korte termijn wat moet verlichten, en een tweede fase van niet-intensieve opvolging, om tot duurzame oplossingen te komen. Dit project, dat aange-toond heeft dat begeleiding een oplossing kan zijn voor vele land- en tuinbouwers, loopt af eind juni 2001.

Tot op heden werd nog geen instantie bereid gevonden om de voortzetting ervan te financieren, terwijl nochtans blijkt dat de nood aan begeleiding de laatste jaren sterk is toegenomen.

1. Werd de mogelijkheid van een ondersteuning door de Vlaamse overheid onderzocht om de land- en tuinbouwers verder te begeleiden ?
2. Ziet de minister andere oplossingen voor een bestendiging van het 5b-project ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Naast het 5b-project inzake intensieve bedrijfsbegeleiding bestaat er ook een algemene maatregel inzake steun voor de begeleiding van land- en tuinbouwers in financiële moeilijkheden.

Het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 1998 betreffende steun aan de begeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in financiële moeilijkheden, biedt de mogelijkheid voor land- en tuinbouwers die in financiële moeilijkheden verkeren om een beroep te doen op een erkend centrum voor bedrijfsbegeleiding en het erkend centrum kan hiervoor in samenspraak met de land- of tuinbouwer een aanvraag voor een tegemoetkoming indienen bij de administratie Land- en Tuinbouw (ALT).

Om in aanmerking te komen, dient de landbouwer te voldoen aan navolgende voorwaarden :

- land- en tuinbouwer in hoofdberoep zijn ;
- bij de aanvraag jonger dan 59 jaar zijn ;
- financiële moeilijkheden hebben ten gevolge van een onvoldoende rendabiliteit van het landbouw-tuinbouwbedrijf.

Hiertoe dient de landbouwer in kwestie zich in één van de volgende omstandigheden te bevinden :

- meer dan zes maanden achterstal hebben op de aflossing van kapitaal en intresten op de lopende kredieten aangewend voor de financiering van het bedrijf ;
- een beschikbaar inkomen hebben dat sedert minstens twee jaar lager is dan het referentie-inkomen vermenigvuldigd met een door de minister vastgesteld coëfficiënt (0,50). Het beschikbaar inkomen moet lager zijn dan $1.250.000 \times 0,50 = 625.000$ frank.

Van deze maatregel inzake steun voor de begeleiding van bedrijven in financiële moeilijkheden is weinig gebruikgemaakt, vooral ten gevolge van de beperkte doelgroep en de strenge voorwaarden om in aanmerking te komen.

Gelet op de problemen waartoe de land- en tuinbouw te kampen heeft, was het noodzakelijk dat de bestaande regelgeving bijgestuurd en verlengd wordt.

Het nieuw ontwerpbesluit dat na het verkrijgen van het advies van de inspecteur van Financiën en van de minister van Begroting aan de Vlaamse regering ter goedkeuring zal worden voorgelegd, maakt de maatregel toegankelijk voor een bredere doelgroep en sluit beter aan bij de problematiek van de armoedebestrijding op het platteland, in het bijzonder met betrekking tot de landbouwsector en de huidige begeleiding in het kader van het 5b-project.

De begeleiding van land- en tuinbouwers in financiële moeilijkheden werd uitgebreid naar bedrijven in reconversie. Dit luik van begeleiding biedt de mogelijkheid voor kleinschalige marginale bedrijven om zich te ontwikkelen tot volwaardige levensvatbare landbouwbedrijven. Het introduceren van bijkomende activiteiten, onder andere thuisverwerking van landbouwproducten, thuisverkoop van hoeveproducten, hoefveterisme, natuurbeheer, kinderboerij, zorgboerderij en andere, zal via deze begeleiding op de meest efficiënte manier kunnen gebeuren. Het is vooral de bedoeling te voorkomen dat kleine bedrijven met geringe groei mogelijkheden in een armoedesituatie zouden terecht komen. Er zal vooral gestreefd worden naar een verhoging van de toegevoegde waarde van de landbouwproducten op deze bedrijven.

In het ontwerpbesluit zijn de mogelijkheden om in aanmerking te komen, verruimd.

Indien de landbouwer in kwestie zich in één van de navolgende omstandigheden bevindt, komt hij in aanmerking voor steun voor de begeleiding door een erkend centrum :

- a) een achterstand hebben van meer dan zes maanden inzake kapitaalaflossingen en te betalen intresten op ten minste 40 % van de bedrijfskredieten, al dan niet met overheids-tegemoetkoming ;
- b) een betalingsregeling verkregen hebben minimaal bestaande uit een uitstel van aflossing in kapitaal en een herschikking van de bedrijfskredieten, samen betrekking hebbende op ten minste 40 % van de bedrijfskredieten ;
- c) een achterstand hebben van meer dan zes maanden op de betaling van facturen van toeleveringsbedrijven en waarbij de totale omvang van de achterstand minstens 20 % bedraagt van de totale variabele exploitatiekosten van het bedrijf ;
- d) een achterstand hebben van meer dan zes maanden op de RSZ-bijdragen ;
- e) ernstige gevallen van exceptionele schade opgelopen hebben, waarbij kan worden aangetoond dat de opbrengsten met ten minste 30 % gedaald zijn ten opzichte van het gemiddelde van de drie voorgaande jaren en waarvoor geen schadevergoeding werd uitbetaald ;
- f) geconfronteerd zijn met een overlijden van de bedrijfsleider of -leidster en waarbij de echtgeno(o)t(e) het land- of tuinbouwbedrijf wenst voort te zetten ;
- g) geconfronteerd zijn met een daling met 30 % van het bedrijfsinkomen uit land- en tuinbouwactiviteiten wegens structurele tekortkomingen op het bedrijf ten opzichte van het gemiddelde van de drie voorgaande jaren, en dat lager is dan het referentie-inkomen bedoeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw ;
- h) sedert minstens twee jaar een beschikbaar inkomen hebben dat lager is dan het referentie-inkomen bedoeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw, ver-

menigvuldigd met een coëfficiënt. De minister bepaalt deze coëfficiënt en de modaliteiten voor de berekening van het beschikbaar inkomen.

Om in aanmerking te komen voor steun voor de begeleiding van kleinschalige en marginale land- en tuinbouwbedrijven in reconversie, moet aan navolgende voorwaarden voldaan zijn :

- a) sedert minstens twee jaar een beschikbaar inkomen hebben dat lager is dan het referentie-inkomen bedoeld in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw, vermenigvuldigd met een coëfficiënt. De minister bepaalt de coëfficiënt en de modaliteiten voor de berekening van het beschikbaar inkomen ;
- b) de arbeidsbehoefte op het bedrijf volgens de bestaande bedrijfsvoering is lager dan de beschikbare arbeid op het bedrijf ;
- c) aan de hand van een streefplan aantonen dat via reconversie het bedrijf kan worden omgebouwd tot een economisch levensvatbaar bedrijf bedoeld in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw.

Naast de verruiming van de doelgroep zijn de bedragen van tegemoetkoming verhoogd, zodat er meer tijd kan worden besteed aan de begeleiding van de bedrijven door de erkende centra, wat de kwaliteit van de begeleiding zeker ten goede zal komen.

2. De 5b-projecten kunnen niet verlengd worden, omdat er geen gebiedsgerichte acties opgenomen zijn in het plan voor plattelandsontwikkeling.

Landbouwers die in het kader van het 5b-project een beroep deden op bedrijfsbegeleiding zullen moeten gebruikmaken van de algemene maatregel inzake steun voor begeleiding van land- en tuinbouwers in moeilijkheden en een beroep doen op een erkend centrum voor de begeleiding, en het erkend centrum moet in samspraak met de landbouwer een aanvraag voor tegemoetkoming indienen bij de ALT, overeenkomstig de bepalingen vermeld in het ontwerpbesluit.

**Vraag nr. 212
van 18 juni 2001
van de heer ERIK MATTHIJS**

Krengenverwerking – Bijdrage broeierijen

In het Belgisch Staatsblad (8 juni 2001, Ed. 2, blz. 19202) las ik het ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 11 december 2000 houdende nadere bepalingen omtrent het abonnement ter financiering van de ophaling en verwerking van krengen voor 2001.

Artikel 1 van het ministerieel besluit van 11 december regelt het abonnementsgeld ter financiering van de ophaling van krengen, bij rundvee, pluimvee en varkens.

Aan het ministerieel besluit van 11 december wordt toegevoegd : voor broeierijen bedraagt de bijdrage per ophaling 1.000 frank en een vast bedrag per opgehaald gewicht van 2,15 fr./kg.

"Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2001. Brussel, 4 mei 2001."

1. Worden broeierijen niet onder de pluimveebedrijven gerekend ?
2. Hoeveel betaalden broeierijen vóór het nieuwe ministerieel besluit ?
3. Voor de andere bedrijven is in een abonnementsgeld voorzien, voor broeierijen wordt er betaald per ophaling : vanwaar dit verschil ?
4. Hoeveel keer wordt gemiddeld een ophaling gedaan op een broeierij, en voor hoeveel kilogram gemiddeld ?
5. Betekent dit ministerieel besluit meerkosten voor broeierijen ?
6. Dit ministerieel besluit wordt met retroactieve kracht ingevoerd.

Is er voor de eerste zes maanden nog geen bijdrage betaald door deze broeierijen ?

7. Getuigt het retroactief vragen van bijdragen volgens de minister van behoorlijk bestuur ?

Antwoord

1. Broeierijen worden niet onder de pluimveebedrijven gerekend omdat deze voor het abonne-

mentensysteem zijn onderverdeeld op basis van het aantal vergunde stuks pluimvee dat door het bedrijf mogen worden gehouden.

Wanneer er dieren sterven op een pluimveebedrijf wordt dit dierlijk afval steeds beschouwd als hoogrisicomateriaal.

Een deel van het dierlijk afval dat vrijkomt op broeierijen werd vroeger beschouwd als laagrisicomateriaal (gedode haantjes). Er was in de Vlaamse wetgeving geen abonnementensysteem opgenomen, aangezien een broeierij niet echt als een "landbouwbedrijf" werd beschouwd.

Sinds het verbod op het gebruik van krenge in de diervoeding (ministerieel besluit van 7 december 2000 tot wijziging van het ministerieel besluit van 1 december 1999 betreffende maatregelen ter bescherming tegen BSE en ten aanzien van het handelsverkeer voor verwerkte dierlijke eiwitten en dergelijk eiwit bevattende producten) wordt alle dierlijk afval van broeierijen (waaronder gedode kuikens) beschouwd als hoogrisicomateriaal.

Bovendien gold er vanwege het Ministerie van Volksgezondheid (naweeën van de dioxinecrisis) reeds een verbod op het gebruik van krenge in de diervoeding sinds 1 juli 2000.

2. Na 1 juli 2000 betaalden de broeierijen 8 frank/kg.

Voordien kostte de ophaling, afhankelijk van de opgehaalde hoeveelheid per jaar, tussen de 1,3 en 2,5 frank/kg.

3. Er bestaat een sterke onderlinge variatie tussen broeierijen van dezelfde grootte. De hoeveelheid en de soort dierlijk afval kunnen sterk verschillen naargelang er leghennen of slachtkippen worden geproduceerd en de eieren vooraf geschouwd (het verwijderen van de niet-bevruchte eieren) worden of niet.

Op pluimveebedrijven van dezelfde grootte geldt ongeveer een gelijke sterftekans, en zij hebben ongeveer eenzelfde hoeveelheid afval per jaar. Daarom betalen zij dezelfde abonnementsprijs.

Bij broeierijen gaat dit niet op.

De regeling nu is vastgelegd op basis van een voorstel van de beroepsvereniging van de broei-

erijen zelf, en goedgekeurd door de werkgroep "financiering" van de Commissie Dierlijk Afval. Ook andere landbouworganisaties zijn vrij om in deze commissie een alternatief voorstel voor het abonnementensysteem in te dienen.

4. Op basis van de gegevens van de Nationale Beroepsvereniging van Fokkers en Broeiers VZW zijn er negen broeierijen waar ongeveer eenmaal per week wordt opgehaald, vijftien waar ongeveer tweemaal per week wordt opgehaald, twee waar driemaal per week wordt opgehaald, en bij tien broeierijen gebeurt slechts occasioneel een ophaling.

Het gemiddelde aantal kilogram hangt af van de capaciteit van de broeierij en haar opslagcapaciteit voor dierlijk afval. Dit kan variëren van 500 kg tot 5 ton.

5. Het is veeleer de beslissing om geen krenge, van welke aard ook, meer toe te laten als grondstof voor veevoeding die serieuze meerkosten heeft betekend voor de broeierijen. Voordien werd hun dierlijk afval immers beschouwd als laagrisicomateriaal (zie vraag 2).

De beroepsvereniging was zelf vragende partij om in het abonnementensysteem te worden opgenomen, gezien mijn beslissing om 75 % van de kosten voor ophaling en verwerking van krenge tot eind 2001 te prefinancieren. De sector moet dan instaan voor 25 % van de kosten via het abonnementensysteem.

6. De broeierijen betaalden vóór het ministerieel besluit 8 frank/kg.

De erkende ophaler en verwerker Rendac NV heeft zich ertoe verbonden om de reeds betaalde bijdragen terug te storten aan de broeierijen die reeds betaald hadden.

7. De beroepsvereniging heeft de oorspronkelijke vraag geformuleerd en gestaafd met voldoende gegevens, die onderzocht en goedgekeurd zijn door de werkgroep "financiering" van de Commissie Dierlijk Afval. In deze werkgroep zijn alle betrokken sectoren en overheden aanwezig.

Aangezien de sector zelf vragende partij was om opgenomen te worden in het systeem, omdat hij zich gediscrimineerd voelde, lijkt mij de huidige regeling de enige correcte en rechtvaardige oplossing.

Vraag nr. 213
van 18 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Individuele waterzuivering – Subsidiëring

In Vlaanderen zouden ongeveer 200.000 woningen niet aangesloten zijn op het rioleringsnetwerk. In de toekomst zullen zo'n 60.000 woningen individueel moeten zuiveren, de andere 140.000 zullen wellicht via een kleinschalige installatie het afvalwater moeten zuiveren.

Om te verhinderen dat het vuile afvalwater in de beken en rivieren stroomt, worden de Vlaamse huishoudens sinds kort aangespoord om waar mogelijk en wenselijk een individuele waterzuiveringsinstallatie aan te leggen.

De kosten voor plaatsing en onderhoud van dergelijke individuele waterzuiveringsinstallatie kunnen in sommige gevallen hoog oplopen. Het Vlaams Gewest en de individuele gemeenten voorzien echter in een aantal tegemoetkomingen.

Zijn er concentraties binnen het Vlaamse gewest waar meer of minder woningen individueel of via kleinschalige projecten gezuiverd moeten worden ?

1. Hoe is de verdeling per provincie ?
2. De praktijk wijst uit dat inzake subsidiëring van dergelijke individuele waterzuiveringsinstallaties de verschillen tussen gemeenten groot zijn. Deze subsidieverschillen zijn ten aanzien van de betrokken burgers niet altijd rechtvaardig.

Is het in het licht hiervan niet veeleer aangewezen om de subsidiëring op Vlaams niveau te regelen ?

3. Welke gemeenten voorzien in een subsidie voor de aanleg van een individuele waterzuiveringsinstallatie ? Hoe hoog kan de subsidie oplopen ?

Antwoord

1. *Beleid*

Tot nu toe heeft het Vlaams Gewest zich m.b.t. waterzuivering voornamelijk toegelegd op grootschalige gecentraliseerde projecten met het oog op de inhaalbeweging die nodig is om aan de richtlijnen van de EU te kunnen voldoen. (EU : *Europese Unie – red.*)

Een centrale zuivering is echter niet overal haalbaar wegens de weinig gestructureerde ruimtelijke ordening in Vlaanderen. Het afvalwater van een deel van de Vlaamse bevolking zal niet of moeilijk aan te sluiten zijn op een grootschalige rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI), tenzij via een strikt gescheiden aanlevering van het afvalwater en het regenwater.

De komende jaren zal het waterzuiveringsbeleid voornamelijk op het buitengebied worden toegespitst. In het kader van het vernieuwd waterzuiveringsbeleid in Vlaanderen heeft Aquafin NV de opdracht gekregen om het buitengebied in een verfijnder systeem van zuiveringszones af te bakenen. Op basis van de vraagconcentraties op het terrein zal worden nagegaan welke zuiveringstechnologie moet worden toegepast zodat het beste ecologische resultaat tegen de laagste kostprijs wordt verkregen. Op basis van de resultaten van deze zoneafbakening zal het buitengebied door de bevoegde overheden moeten gesaneerd worden.

Stand van zaken

Op dit moment is ongeveer de helft van de Vlaamse bevolking in de mogelijkheid om het huishoudelijk afvalwater in een openbare RWZI te laten zuiveren.

Op basis van de goedgekeurde investeringsprogramma's zal nog een bijkomende vuilvracht van ongeveer 25 % van Vlaanderen kunnen worden aangesloten.

Voor de overige 25 % van de Vlaamse inwoners zal de sanering bijgevolg bestaan uit ofwel :

- de aanleg van gescheiden riolering in het buitengebied met levering aan een bestaande RWZI ;
- de bouw van een kleinschalige zuivering ;
- het voorzien in een individuele zuivering.

Welk aandeel elk van deze drie mogelijkheden zal innemen, is sterk afhankelijk van de plaatselijke situatie en van het initiatief van gemeenten en burgers.

Uiteraard zal de aanleg van individuele zuiveringen meer vereist zijn in landelijke gebieden met verspreide bebouwing. Hun aantal zal dan ook variëren van gemeente tot gemeente. Een exacte verdeling per gemeente of per provincie is echter nog niet beschikbaar.

Aan de NV Aquafin werd opdracht gegeven om de optimale saneringswijze in het buitengebied te onderzoeken. Aan de hand van 30 proefprojecten werd ondertussen de methodiek ontwikkeld en getoetst. De toepassing van de methode voor het gehele grondgebied zal dan in juni 2002 zijn afgerond. De maatschappelijke discussie over deze resultaten dient nadien plaats te vinden.

2. De subsidiëring voor individuele zuivering werd op gang getrokken door een initiatief op Vlaams niveau : de optie 10 van het gemeentelijk milieuconvenant regelt een gewestelijke premie van maximaal 40.000 frank per particuliere installatie. Om ook de gemeente aan te zetten tot een actief beleid op dit gebied werd onder meer als voorwaarde gesteld dat er ook een gemeentelijk subsidiereglement moest worden uitgewerkt.

Het behoort uiteraard tot de gemeentelijke autonomie om het bedrag van die gemeentelijke premie te bepalen. Het is verantwoord enige gemeentelijke autonomie te verzekeren, omdat de toestand van gemeente tot gemeente ook steeds verschillend is.

Een aangepast subsidiebesluit voor de bouw van gemeentelijke KWZI's is in voorbereiding. (KWZI : *kleinschalige waterzuiveringsinstallatie* – red.)

3. Inderdaad hebben 240 gemeenten (zie **bijlage**) de optie 10 van het gemeentelijk milieuconvenant ondertekend. Deze 240 gemeenten verlenen bijgevolg subsidie aan de bouw van een individuele zuivering.

De som van de subsidies (gemeentelijk, provinciaal en gewestelijk) kan uiteraard de totale kosten van de installatie niet overschrijden.

De som van de subsidies is sterk verschillend van gemeente tot gemeente maar bedraagt gemiddeld genomen toch ongeveer 80.000 frank per installatie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst *Schriftelijke Vragen* – red.)

**Vraag nr. 214
van 21 juni 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Klimaatwijziging en insectensoorten – Onderzoek

Het klimaat in België wordt milder. Niet alleen de zomers worden warmer, ook de winters worden zachter.

Een van de problemen die daaruit voortvloeien, is dat bepaalde diersoorten almaar meer vanuit het zuiden naar onze regio's oprukken. Die mening is ook insectoloog professor Bille van de KU Leuven toegedaan.

Met name vreest men voor een opgang van termieten.

In de zuidelijke regio's van Frankrijk heeft men m.b.t. dit probleem reeds vergaande maatregelen moeten nemen. Deze insecten, die hout vreten, zouden hele huizen kunnen aantasten. Eens ze een huis aan het aanvreten zijn, zou men nog alleen kunnen proberen ze te isoleren en te verhinderen dat ze een volgende woning binnendringen. Men zegt dat deze insecten reeds aan de poorten van Parijs staan. Het risico dat ze dan ook onze contreien bereiken, is groot omdat ze zich erg snel verspreiden, onder meer aan boord van schepen of vliegtuigen.

Zo zouden we ons ook kunnen verwachten aan plagen van faraomieren.

Hun aanwezigheid werd in onze contreien al vastgesteld. Deze insecten zouden namelijk al langer gedijen in warmere microklimaten, zoals steden. De opkomst van deze insecten in onze streken zou ook op ecologisch vlak een probleem kunnen zijn, omdat zij een bedreiging vormen voor inheemse soorten. Eén harde winter zou kunnen helpen om hun opmars te stuiten, maar dat hebben we zelf niet in de hand.

1. Hoe ernstig wordt dit probleem beleidsmatig ingeschat ?
2. Werden er vanuit de diensten van de minister reeds studies uitgevoerd omtrent de opwarming van ons klimaat en meer bepaald in het licht van de opmars van insectensoorten die normaal alleen in meer zuidelijke streken voorkomen ?

3. Werden er reeds concrete initiatieven genomen om die opmars te stuiten ?
4. Op welke manier wordt het ecologische probleem waarbij ons land binnen enkele jaren door geregelde insectenplagen kan worden geteisterd, tegemoet getreden ?

Antwoord

1. De opgang (met andere woorden de uitbreiding van het leefgebied van een bepaalde soort) van meer exotische soorten (niet gelijk te stellen met de introductie) is een vrij complex probleem. Het is een natuurlijk, continu proces van struggle for life tussen organismen om bepaalde biotopen te bezetten. Veranderende condities kunnen de balans in de één of andere richting doen overslaan en een bepaalde soort bevoor- delen of benadelen.
2. In 1999 voerde het studiebureau Ecolas in opdracht van de Federale Diensten voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele Aangelegenheden (DWTC) een uitgebreide studie uit over de "climate change"-effecten in België. Vier thema's werden hierbij als prioritair beschouwd, met name bodem, landbouw, tuinbouw en bosbouw, zoetwatersystemen en kustzone en zeespiegelniveau.

Het thema fauna en flora behoort tot de niet-prioritaire thema's zoals ook transport, gezondheid, energie en toerisme dat zijn. In het overzicht van dit thema stelt het deel over insecten dat "de toename in insectenpopulaties door een klimaatswijziging met temperatuurstijging voor België voornamelijk van belang zal zijn als het gaat over plantplag interacties. Een toename van plagen of nieuwe plagen zijn niet uitgesloten en dat zal een invloed hebben op de landbouwgewassen". Een toename van insectenmigratie is vandaar, samen met onder andere toename van populatiegroeisnelheden, stijging in succes van overwintering, verruiming van geografische ranges en veranderende interacties tussen parasieten en predatoren, opgenomen in de lijst van mogelijke gevolgen van een temperatuurstijging voor België.

Studies omtrent de opwarming van ons klimaat in het licht van de opmars van soorten zijn op Vlaams niveau nog niet gebeurd. Wel worden de studies die op Europees niveau worden opgestart (voorstellen geformuleerd op de meeting "Biology of invasions" in Montpellier, december 2000) van nabij gevolgd.

- 3 en 4. De vraag is in hoeverre we inspanningen moeten leveren om dit natuurlijk proces (de opmars van "vreemde" soorten) tegen te gaan los van de aanpak van de oorzaak (opwarming van het klimaat).

Stellen dat de opmars van meer exotische insecten zal leiden tot insectenplagen is voorbarig. Ook de meer exotische soorten staan aan allerlei natuurlijke processen bloot (predatie, klimatologische omstandigheden, ...).

Vraag nr. 215 van 21 juni 2001 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Aquafinwerken Wommel – Parkgebied

Bij de lijst van zes projecten die reeds in uitvoering zijn door de NV Aquafin en vermeld werden in het antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 62 van 12 januari 2001, komen vier projecten voor die in het zuiveringsgebied liggen van Grimbergen, waaronder fase 2 en 3 van de collector Maalbeek (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1162 – red.*).

Vermoedelijk gaat het daarbij om de aanleg van een "buffervijver" in Wommel, die volgens beschikbare gegevens deel uitmaakt van de fase 4 van de Maalbeek. Aan de samenvloeiing van de Maalbeek met de Molenbeek plant Aquafin een ondergronds bezinkingsbekken ter grootte van een olympisch zwembad, waar in een eerste fase 1.900 ml vervuild water zal worden opgevangen. Naast dit ondergrondse spaarbekken zou een open vijver komen met een capaciteit van 7.000 m³, waardoor nagenoeg het hele grasveld en het parkgebied rechtover het café Luna Park en naast de Vertongenstraat richting Beverbos verdwijnen.

Over de locatie van deze vijver bestaat nogal wat betwisting in Wommel, waar men niet gelukkig is met de gekozen oplossing, aangezien een parkgebied wordt aangetast.

1. Terecht kan men zich afvragen of Aquafin een door het gewestplan als parkgebied aangeduid gebied zonder voorafgaande wijziging van dit plan (in een zone van openbaar nut) kan aanspreken voor de aanleg van een vijver van 7.000 m³.

Is niet vooraf het akkoord van de gemeente vereist ?

2. Indien Aquafin opteert voor een onteigening, door wie dient deze procedure dan opgestart te worden ?

Antwoord

1. De juiste aanlegplaats van de bedoelde bekkens ligt nog niet vast. De verschillende mogelijkheden die op dit ogenblik finaal onderzocht worden, zijn gesitueerd zowel net buiten het parkgebied of gedeeltelijk in het parkgebied aan het oude pompstation, als volledig in het parkgebied. Tevens wordt door mijn kabinet bij het provinciebestuur geïnformeerd of het bergbezinkingsbekken, nodig om de wateroverlast te vermijden, niet in verschillende fasen kan worden gebouwd, teneinde de ruimtelijke impact te verminderen.

Het is evident dat, indien nodig, ook de zoning moet worden aangepast en dat de gemeente hier steeds haar akkoord moet geven.

2. Indien de NV Aquafin opteert voor onteigening, dan wordt de procedure, in nauwe samenwerking met het Vlaams Gewest, door de NV Aquafin zelf opgestart.

Ik wijs er echter op dat de vuilvracht van Wemmel op dit ogenblik ongezuiverd in de Maalbeek wordt geloosd en dat de nieuwe inzichten betreffende afkoppeling van hemelwater en de gescheiden afvoer niet worden toegepast in de dorpskern.

Vraag nr. 217
van 28 juni 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

MIWA-verbrandingsoven – Sluiting

Op een persconferentie van Agalev op 19 juni laatstleden deelde de minister mee dat ze de Isvag-oven (Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten) in Wilrijk vervroegd wil laten sluiten tegen 2003. De minister meent dat, ook al voldoet deze oven nu aan de normen, een sluiting toch noodzakelijk is om een historische schuld ten opzichte van de omwonenden af te lossen.

De buurtbewoners van de MIWA-oven (Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland) in Sint-Niklaas hebben eveneens een lange lijdensweg achter de rug van juridische procedures voor de sluiting van de afvalverbran-

dingsoven. Er is immers aangetoond dat er in de buurt van deze verbrandingsoven een verhoging is van het aantal kankergevallen met vier procent.

1. Voldoet de MIWA-oven momenteel aan alle normen ?
2. Tot wanneer loopt de vergunning van deze oven ?
3. Wordt ook deze oven vervroegd gesloten om de historische schuld ten aanzien van de buurtbewoners af te lossen ?

Antwoord

1. De rookgasemissies van de huisvuilverbrandingsoven MIWA in Sint-Niklaas voldoen momenteel aan de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunningen en aan de voorwaarden bepaald in Vlarem titel II.

Het laatste jaar werden er door de afdeling Milieu-inspectie geen overtredingen meer vastgesteld.

2. De huisvuilverbrandingsoven MIWA is vergund bij besluiten van de bestendige deputatie tot 14 april 2008.
3. De directie van de MIWA-installatie heeft in een mededeling op 5 juli 2001 bekendgemaakt de verbrandingsoven uiterlijk op 31 december 2004 te zullen sluiten.

Vraag nr. 219
van 28 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Neerbeekvallei Bissegem – Herwaarderingsproject

Zie :
 Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media
 Vraag nr. 133
 van 28 juni 2001
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 353

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Vraag nr. 225
van 4 juli 2001
van de heer BART DE SMET

OVAM Mechelen – Huisvesting

Sedert jaren wordt een nieuw en aangepast kantoorgebouw gezocht voor de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) in Mechelen. Op zich is dit volkomen terecht, maar ...

Er werd altijd vooropgesteld dat er een algemene offerteaanvraag zou komen voor de nieuwbouw, hetzij voor een eigen gebouw, hetzij voor aankoop, hetzij voor huur of huurkoop.

Niets van dat alles. Vorig jaar in augustus werd plotseling een onderling huurcontract afgesloten met de firma Robelco, zonder enige consultatie van de concurrentie. In ieder geval is bekend dat er zich een aantal kandidaten aandienden voor een dergelijk contract en dit hebben laten weten lang voor er sprake was van het contract met Robelco.

Bovendien werden de bouwwerken sedert het afsluiten van het onderhands huurcontract reeds tweemaal stilgelegd op bevel van de Raad van State, na klachten van een buurtbewoner. In de pers (Gazet van Antwerpen) verscheen onlangs een artikel met de melding dat de klager bij de Raad van State zich heeft laten uitkopen door de firma Robelco. De klachten zullen nu dus stoppen.

Echter, door deze klachten en het stilleggen van de werken dat hiervan het gevolg was, zal het gebouw pas afgewerkt zijn lang nadat OVAM zijn huidige locatie moet verlaten.

1. Waarom werd het huurcontract onderhands afgesloten en werd de concurrentie niet geraadpleegd, terwijl er zeker andere voorstellen bekend waren ?
2. Straks moet OVAM zijn huidige locatie verlaten. Wat gebeurt er dan met de huisvesting van OVAM ?
3. Wat waren overigens de redenen die aanleiding gaven tot het stilleggen van de werken ?

Met andere woorden, welke regels heeft Robelco overtreden waardoor stilleggen gerechtvaardigd was ?

Antwoord

1. De OVAM heeft in eerste instantie zelf gezocht naar geschikte locaties om een nieuwbouw op te richten. Op 8 juni 1999 besliste de Vlaamse regering om voor de nieuwbouw een prijsvraag te organiseren via een algemene offertevraag. Doel van de offertevraag bestond erin om promotoren te laten zoeken naar een alternatieve locatie en om op vier verschillende mogelijke plaatsen de studie en de werken te leveren. In het kader van deze formule heeft de OVAM voor vier projecten een haalbaarheidsstudie laten uitvoeren waarbij de ligging, de benodigde oppervlakte, mogelijke constructies, volumestudies, uitbreidingsmogelijkheden, stedenbouwkundige voorschriften, kostprijsraming en timing werden onderzocht.

Volgende sites werden onderzocht :

Het Zegel
 Zwartzustersvest
 Baron Michel-Liersesteenweg
 Stationsstraat.

Verder werd ook het project "Predikherenklooster" voorgesteld aan de OVAM.

Aldus werd rekening gehouden met vijf concrete projecten die in aanmerking kwamen uit het oogpunt van de bereikbaarheid, zowel met openbaar als met individueel vervoer, en van het behoeftenprogramma van de OVAM. Uit deze studie is toen gebleken dat het project "Stationsstraat" duidelijke voordelen bezat qua ligging en uitbreidingsmogelijkheden. Het Zegel, dat de absolute voorkeur van de OVAM genoot, kwam niet in aanmerking omdat Belgacom zijn aangrenzende terreinen niet wou verkopen. De projecten "Baron Michel" en "Predikherenklooster" waren minder goed bereikbaar via het openbaar vervoer.

Medio 2000 werd door de OVAM vastgesteld dat twee promotoren (namelijk "Stationsstraat" en "Zwartzustersvest") bezig waren met de ontwikkeling van eigen projecten op zeer goede locaties waarin de diensten van de OVAM zouden kunnen worden gehuisvest. Deze gebouwen zouden in oktober 2001 instapklaar zijn. Anderzijds vond de OVAM het onverantwoord om haar personeel nog jaren onder te brengen in een onveilig (gehuurd) gebouw waarvan het huurcontract kon worden beëindigd op 31 oktober 2001, mits een opzegperiode van één jaar.

Daarom werd door de Vlaamse regering op voorstel van de OVAM afgestapt van de promotieformule in het kader van de wetgeving inzake overheidsopdrachten en werd er voorgesteld om een huurcontract af te sluiten voor één van de ontwikkelde projecten.

Door de OVAM werden de huurvoorwaarden voor het project "Stationsstraat" en "Zwartzustersvest" opgevraagd en vergeleken. Hieruit is gebleken dat de prijsvoorwaarden voor de Stationsstraat veel interessanter waren, terwijl de ligging ook gunstiger was. Op basis van deze gegevens besliste de Vlaamse regering op 22 september 2000 een huurcontract van negen jaar af te sluiten voor het gebouw nabij het centraal station van Mechelen.

Uit het voorgaande blijkt dus duidelijk dat met alle concrete projecten in het Mechelse rekening werd gehouden. Er werd onderhands gehandeld en dus afgestapt van de promotieformule omdat dringend een oplossing moest worden gevonden voor de onveilige en inefficiënte huisvestingssituatie van de OVAM.

- Volgens de huidige planning zal het nieuwe gebouw klaar zijn tegen eind 2001. Dus mogelijk twee maanden later dan oorspronkelijk gepland.

Met de eigenaars van de gehuurde gebouwen werden reeds de nodige afspraken gemaakt, zodat de diensten van de OVAM in de bedoelde gebouwen kunnen blijven tot aan de verhuis.

- Door de NV Robelco werd aan de OVAM medegedeeld dat de Raad van State de bouwvergunning van 18 juli 2000, uitgereikt door de stad Mechelen, had geschorst omdat de Raad van mening was dat de formele motiveringsplicht geschonden zou kunnen zijn.

Vraag nr. 226
van 4 juli 2001
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Reclamedrukwerk – Stickers "geen reclame"

Verspreiders van reclamedrukwerk houden blijkbaar niet altijd rekening met de zelfklevers "geen reclame a.u.b." en brievenbussen worden bijgevolg omgevormd tot vuilnisbakken.

Naar verluidt heeft het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beslist een geldboete van 25.000 frank op

te leggen aan alle verspreiders van reclamedrukwerk die de wil van de mensen negeren. Hoe wordt dit probleem door het Vlaams Gewest aangepakt ?

Antwoord

In uitvoering van de milieubeleidsovereenkomst "papier" met de persorganisaties werd vorig jaar het gebruik van stickers tegen ongewenst reclamedrukwerk en/of gratis regionale pers opnieuw gepromoot. Voor de verdeling van de stickers werd samengewerkt met de gemeenten en intercommunales. Tevens werd bepaald dat klachten betreffende het niet naleven van de sticker systematisch via de gemeenten/intercommunales aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) zouden worden gemeld.

Naar aanleiding van de ontvangen klachten en in het kader van de aanscherping van bovenvermelde milieubeleidsovereenkomst zal met de bedelers overleg worden gepleegd. Zo wordt er onder meer aan gedacht om een protocolakkoord inzake deze problematiek met de bedelers af te sluiten. Concreet verwachten we dat de bedelers acties ondernemen indien blijkt dat in een bepaald gebied de stickers systematisch niet worden nageleefd.

Een systeem van geldboetes zoals in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest is momenteel niet voorhanden. Indien bovenvermelde initiatieven niet tot concrete resultaten leiden, kan hier wel aan worden gedacht. Evenwel is het dan noodzakelijk dat de wetgeving op enkele punten wordt aangepast. Bovendien is het instellen van een gemeentelijke boete organisatorisch eenvoudiger en effectiever.

Vraag nr. 227
van 4 juli 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bestrijdingsmiddelen – Reductieprogramma

Het gebruik van sproeimiddelen in de land- en tuinbouw blijft, naast de bestrijding van schadelijke insecten, gevolgen hebben voor andere soorten die zeer nuttig zijn. Het valt inderdaad niet te betwisten dat onder meer de bijenpopulatie een zeer grote rol speelt. Onlangs nog werd in Vlaanderen massale sterfte van bijen vastgesteld te wijten aan de aanwending van sproeimiddelen in de nabijheid van hun korven. Meestal bevinden deze zich op korte afstand van woonzones.

In het antwoord op de eerder gestelde schriftelijke parlementaire vraag nr. 37 van 1 december 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1043) werd gemeld dat er op Vlaams niveau geen wetgeving bestaat om het instellen van bufferzones langs woonzones afdwingbaar te maken. Enkel werden acties ondernomen om het gebruik van bestrijdingsmiddelen nader te sturen.

Ook werd toegelicht dat het reductieprogramma voor het gebruik van deze bestrijdingsmiddelen in Vlaanderen nog in ontwikkeling is.

In dit verband vernam ik daarom graag hoever het momenteel staat met het opstellen van dit reductieprogramma in Vlaanderen.

1. Wat is de planning voor het in werking treden van dit programma ?
2. Welke aspecten komen daarbij inzonderheid aan bod ?
3. Hoe wordt de toepassing ervan gecontroleerd ?
4. Biedt het ook in de toekomst waarborgen voor de imkers, die de bijenpopulatie in Vlaanderen in stand houden en bijgevolg een belangrijke rol spelen in de land- en tuinbouw ?
5. Voorziet het programma in bepaalde bufferzones waar het gebruik van bestrijdingsmiddelen door particulieren aan banden kan worden gelegd ?

Antwoord

1. In mei van dit jaar werd het onderzoek naar een maatregelenpakket ter reductie van het gebruik van bestrijdingsmiddelen afgerond.

Om de beleidsdoelstellingen (50 % reductie in 2005 ten opzichte van 1990) te kunnen realiseren, komt het er nu op aan om deze maatregelen te gaan vertalen naar concrete acties. Dit zal gebeuren in de vorm van een strategisch project. De eerste acties zullen vermoedelijk reeds in het najaar van start gaan.

2. In een eerste fase gaat het om ondersteunende en voorbereidende acties. Voorbeelden zijn het promoten van "Bedrijfsinterne milieuzorg bij de overheid" (voorbeeldfunctie, en bijgevolg basis voor verdere acties bijvoorbeeld via gemeentelijk milieuconvenant), het opzetten van een slui-

tend registratiesysteem en het uitwerken van een instrument om het reductiebeleid te evalueren.

In een tweede fase (die parallel met de eerste kan verlopen) zal dan, in samenwerking met de federale overheid, nagegaan worden welke directe maatregelen ingezet kunnen worden. Daaronder valt ook het verbod op de verkoop en het verbod of ingeperkt gebruik van bepaalde producten, wat meestal een federale bevoegdheid is. De gewesten monitoren de milieukwaliteit, ook op het punt van bestrijdingsmiddelen, en kunnen dus aangeven voor welke producten brongerichte maatregelen nodig zijn om de milieudruk te beperken.

Het Vlaams Gewest is alleszins reeds van plan om de mogelijkheden te onderzoeken van heffingen op het gebruik. Inzake bevoegdheidsverdeling is (zeker na de herverdeling van de federale landbouwbevoegdheden) nog een en ander juridisch uit te klaren. Op basis daarvan kan een constructieve en doelgerichte samenwerking tussen het Vlaams Gewest en de federale overheid uitgebouwd worden. Ook het afsluiten van beheers- en milieubeleidsovereenkomsten met verschillende sectoren is aan de orde.

3. Het uitvoeren van controles kan gebeuren op basis van een aangepaste Vlarem-wetgeving. Voor de federale overheid bestaat de mogelijkheid tot het uitbreiden van bestaande controle-systemen (zoals bijvoorbeeld de controle op spuittoestellen).

Een belangrijk knelpunt is de hoge kostprijs voor controles.

4. Onder de paraplu van het actieplan bestaat zeker de mogelijkheid tot het vrijwaren van de bijenpopulatie van sterfte door bestrijdingsmiddelen.

Reeds bestaande instrumenten waar het aspect kan worden ondergebracht, zijn de code van goede landbouwpraktijken (hier wordt de aandacht gevestigd op het beheer van perceelsranden en het gebruik van driftarme spuitdoppen) en de beheersovereenkomsten (waar men met subsidies instaat voor een extensief beheer van perceelsranden). Beide maatregelen zijn echter niet afdwingbaar. Daarom kunnen gelijkaardige of strengere maatregelen opgelegd worden in de nabijheid van percelen waar korven voorkomen.

Binnen de administratie heeft de afdeling Land- en Tuinbouwvorming de taak om de Vlaamse land- en tuinbouw te stimuleren inzake het toepassen van milieuvriendelijke landbouwproductiemethodes. Het reduceren van het gebruik van bestrijdingsmiddelen is hier een element van.

Onder meer door het subsidiëren van mechanische onkruidbestrijding levert de afdeling Land- en Tuinbouwvorming een bijdrage tot de reductie van het gebruik van bestrijdingsmiddelen.

In uitvoering van het MINA-plan staat de afdeling Land- en Tuinbouwvorming in voor het opstellen en het verspreiden van een code voor goede landbouwpraktijken betreffende het gebruik van bestrijdingsmiddelen (*MINA-plan : Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*). Door de verspreiding van deze code wordt de landbouwer aangezet om milieuvriendelijk om te springen met bestrijdingsmiddelen, en alternatieven zoals mechanische onkruidbestrijding en biologische bestrijding toe te passen.

5. Het instellen van bufferzones kan in het kader van het reductieprogramma zeker onderzocht worden.

Hier verwijs ik tevens naar het koninklijk besluit van 28 februari 1994, waar aangegeven wordt dat bij het gebruik van bestrijdingsmiddelen steeds de nodige voorzorgen genomen moeten worden zodat geen schade toegebracht wordt aan de gezondheid van mens, nuttige dieren (!) en het milieu in het algemeen. Inbreuken op deze wetgeving worden vastgesteld door de inspecteurs van het Ministerie van Landbouw.

Vraag nr. 231
van 6 juli 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Proefproject "Retour is terug" – Opzet

Tijdens de vergadering van de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening van 21 juni 2001 antwoordde de minister naar aanleiding van een vraag over herbruikbare verpakking dat een proefproject "Retour is terug" wordt opgestart in de gemeente Zonhoven (*Handelingen C214 van 21 juni 2001, blz. 2-5 – red.*).

1. Wat houdt dit project in ?
2. Op welke wijze wordt het gesubsidieerd ?

Antwoord

1. Het project "Retour is terug" bestaat uit het aanmoedigen van de bevolking om opnieuw dranken in herbruikbare verpakkingen, in casu statiegeldflessen, aan te kopen in plaats van dranken in wegwerpverpakkingen, zoals PET-flessen, drankkartons, eenmalige glazen flessen, ... Het project focust enkel op dranken, omdat er voor bijna elke soort drank (melk, water, limonade, fruitsap, bier, wijn, ...) een alternatief bestaat in statiegeldflessen.

Het project start als proefproject in de gemeente Zonhoven. Het wordt begeleid door een stuurgroep samengesteld uit vertegenwoordigers van de gemeente Zonhoven, de intercommunale Regionale Milieuzorg, de BBL, het communicatiebureau Slangen & Partners, Unizo, VVSG en de Openbare Afvalstofmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). (*BBL : Bond Beter Leefmilieu ; Unizo : Unie van Zelfstandige Ondernemers ; VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*)

De gemeente Zonhoven zal, in samenwerking met de intercommunale Regionale Milieuzorg (werkingsgebied : 16 gemeenten in Noord-West-Limburg) en de Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, de eerste gemeente zijn die dergelijk intensief project opstart. Elke inwoner zal vanaf oktober met een elektronische spaarkaart punten kunnen verzamelen door drank in statiegeldflessen aan te kopen bij de lokale handelaren en bij de huis-aan-huishandelaren. Per kalenderjaar zal elke Zonhovenaar tot 350 punten kunnen sparen. De gemeente zet deze punten om in een retourpremie a rato van 1 frank (0,025 euro) per punt. Zo zal een gezin van drie personen 1.050 frank (26,03 euro) kunnen terugverdienen.

Als flankerende maatregel zal de gemeente stilaan haar inzamelsysteem voor wegwerkverpakkingen aanpassen. Bijvoorbeeld kan het aantal glasbollen waarin de inwoners hun wegwerpglas kosteloos kunnen achterlaten, teruggeschroefd worden zodra een aantal van de lokale handelaren en de huis-aan-huishandelaren op vrijwillige basis de glaszameling overnemen, maar dan tegen betaling. De glascontainers in het containerpark zullen op termijn de enige plaats zijn waar de burger nog gratis zijn wegwerpglas kan achterlaten. De inzameling van eenmalige kunststofverpakkingen, metalen verpakkingen en drankkartons wordt niet gewijzigd, omdat nu

reeds enkel via het containerpark deze afvalstoffen ingezameld worden. Deze gewijzigde inzamelmethode voor eenmalige (drank)verpakkingen heeft tot doel een drempelverhogend effect te creëren voor het verwijderen van de eenmalige verpakkingen, waardoor de inwoners gemakkelijker voor statiegeldverpakkingen zullen kiezen.

Het project start op 1 oktober 2001 in de proefgemeente Zonhoven en zal in 2002 en in 2003 geëvalueerd worden. Afhankelijk van deze evaluatie kan worden beslist om het project op te schalen op intercommunaal en eventueel Vlaams niveau.

2. Op regelmatige basis zal dit proefproject geëvalueerd worden. Daarom heeft de OVAM toegezegd om een aantal begeleidende onderzoeken voor haar rekening te nemen. Het aanbod van de eenmalige verpakkingen in het huisvuil en in de selectief ingezamelde afvalstoffen zal worden geanalyseerd via sorteeranalyses van respectievelijk de huisvuilzak en de selectief ingezamelde (verpakkings)afvalstoffen. Daarnaast zal ook een aanbod- en een prijsmeting gebeuren van de dranken in eenmalige en in statiegeldverpakkingen. En tot slot zal een consumentenenquête inzicht moeten verschaffen in de keuze van de inwoners met betrekking tot de statiegeldverpakkingen versus de eenmalige verpakkingen. Daarnaast zal de OVAM de algemene projectwerking ondersteunen.

In totaal wordt de ondersteuning vanuit het Vlaams Gewest voor de onderzoeken en de projectwerking geschat op 5.996.101 frank (inclusief BTW) of 4.955.457 frank (exclusief BTW), aan te rekenen op de OVAM-begroting. De intercommunale Regionale Milieuzorg neemt minstens een gelijkaardig bedrag ten laste.

**Vraag nr. 235
van 24 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Biologische landbouw – Omschakelingspremies

Landbouwbedrijven die naar biologische landbouw wensen over te schakelen, kunnen rekenen op subsidies. Per bedrijf werd een bedrag uitgetrokken van 35.000 frank voor de opmaak van een bedrijfsontwikkelingsplan, en jaarlijks gedurende maximum drie jaar 25.000 frank voor de begeleiding van de omschakeling.

1. Hoeveel landbouwbedrijven hebben sinds de invoering van de subsidiëring een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van deze subsidies omdat ze wensen over te schakelen naar biologische landbouw ?

Beantwoorden de aanvragen aan de verwachtingen ?

Zo neen, zijn er bijkomende maatregelen gepland ?

2. Welke initiatieven werden genomen om dit kenbaar te maken bij de landbouwers en om de omschakeling te promoten ?
3. De begeleiding van de omschakeling dient te gebeuren door een erkend bureau.

Hoeveel bureaus werden erkend ?

Wat zijn de erkenningscriteria ?

4. Bestaat er een controlesysteem om na te gaan of er ook een daadwerkelijke omschakeling gebeurt ? Welk ?

Antwoord

1. Tot op heden werden geen aanvragen ingediend bij de afdeling Land- en Tuinbouwvorming. Dit is niet vreemd, gezien de korte periode sinds de goedkeuring van de erkende centra. De afdeling werd wel op de hoogte gebracht van verschillende werkbezoeken van erkende centra aan geïnteresseerde landbouwers. Uit navraag bij de erkende centra blijkt dat deze contacten hebben met een vijftigtal geïnteresseerde landbouwers en er verkennende gesprekken mee plannen.

De reacties zijn zoals verwacht. Er worden voorlopig geen bijkomende initiatieven gepland om de subsidiemaatregel bekend te maken.

2. – Een folder werd gedrukt op 3.000 exemplaren. Deze folder wordt verspreid via de erkende centra en wordt gebruikt bij voorlichtingsactiviteiten van de bio-ingenieurs van de afdeling Land- en Tuinbouwvorming (een exemplaar wordt bezorgd als **bijlage**).
- Een bericht werd op de website van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geplaatst op 1 juni 2001.

- Het afdelingshoofd van de afdeling Land- en Tuinbouwvorming heeft een toelichting gegeven aan de vakpers tijdens een persontmoeting op 31 juni 2001 in Goetsenhoven.
3. Er zijn drie centra erkend voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw :
- BB-consult VZW (MB van 29 mei 2001) ;
 - Vlaams Agrarisch Centrum VZW (MB 29 mei 2001) ;
 - Belbior VZW (MB 28 mei 2001).

De criteria voor erkenning van een centrum zijn bepaald in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering houdende de erkenning en subsidiëring van centra voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw van 20 april 2001.

Om erkend te worden, moet het centrum voor bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw :

- een aanvraag indienen bij de afdeling Land- en Tuinbouwvorming ;
 - een zetel hebben in het Vlaamse gewest, met een permanent secretariaat waar alle gegevens nodig voor de controle en de uitvoering van de aangelegenheden van het betrokken besluit ter beschikking zijn ;
 - in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk zijn opgericht ;
 - over ten minste één permanente kracht beschikken die op het vlak van de bedrijfsbegeleiding in de biologische landbouw deskundig is, en in het verstrekken van adviezen betreffende biologische landbouw in het Vlaamse gewest ten minste één jaar relevante ervaring heeft.
4. Voor de uitbetaling van de subsidie voor de opmaak van een bedrijfsontwikkelingsplan bestaat geen controle om na te gaan of er ook daadwerkelijke omschakeling gebeurt. Op basis van dit plan kan de landbouwer immers nog steeds besluiten dat omschakeling voor zijn specifieke situatie niet haalbaar is. Omdat de landbouwer zelf ook een deel van de kosten van het bedrijfsontwikkelingsplan draagt en er de nodige tijd moet in investeren, wordt ervan uitgegaan dat hij niet lichtzinnig deze stap zal doen.

Voor de uitbetaling van de subsidie voor bedrijfsbegeleiding moet de aanvrager verklaren dat hij ofwel landbouwer in omschakeling is, ofwel biologische landbouwer (bijlage II bij het ministerieel besluit betreffende de voorwaarden tot het subsidiëren van bedrijfsontwikkelingsplannen en bedrijfsbegeleidingen in de biologische landbouw van 20 april 2001). Op vraag van de afdeling Land- en Tuinbouwvorming moeten de nodige bewijsstukken hiervoor kunnen worden voorgelegd. De afdeling zal bovendien geregeld ter plaatse controles uitvoeren om de kwaliteit van de ontwikkelingsplannen en de begeleidingsgesprekken na te gaan. Bij deze controles zal aandacht gaan naar alle elementen die kunnen wijzen op het onrechtmatig aanvragen van subsidies.

**Vraag nr. 238
van 8 augustus 2001
van de heer JAN LOONES**

Natuurreservaten – Bufferzones

Naar aanleiding van een incident (donderdag 10 mei 2001) aan de rand van het natuurreservaat "De Rietbeemd", gelegen op de taalgrens in de Markevallei tussen Geraardsbergen en Lessines, vragen de natuurbeschermers een oplossing voor de bescherming van de dieren die de grens van een natuurreservaat overschrijden (Mens & Vogel – tijdschrift voor studie en bescherming van de Europese avifauna – nr. 2 – april-mei-juni 2000).

Een kleine reconstructie van de feiten.

Die bewuste donderdagmorgen stelde een natuurbeschermers vast dat een vos, op amper één meter van het erkend Vlaams natuurreservaat, gevangen zat in een strop, waaruit hij zich vruchteloos poogde los te wrikken. Na bijgeroepen hulp kon het dier – de totale uitputting en pijnlijke wurgingsdood nabij – onder narcose gebracht worden en uiteindelijk worden bevrijd. Een ontmoeting met de persoon die de stroppen geplaatst had (de jachtwachter) en die "zijn vos" kwam ophalen, leidde tot een woordenwisseling met de natuurbeschermers : de strop met de gevangen vos bevond zich namelijk op Waals grondgebied.

De jachttopzichter verwittigde de politie van Lessines en beschuldigde de Vlaamse natuurbeschermers omdat die zich op "zijn terrein" bevonden. Er volgden telefoongesprekken heen en weer met het Waals Gewest. Toevallig verschenen daar ook een bioloog en zijn medewerkers, die in opdracht van

de Vlaamse overheid (Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer) bezig zijn met wetenschappelijk onderzoek naar de verspreiding en de betekenis van de vos in Vlaanderen en die toevallig aanwezig waren om, in het kader van dat onderzoek, vossen in het Geraardsbergse te merken of van een zendertje te voorzien.

Tot zover een korte schets van dit incident, dat zo waar dreigde uit te groeien tot een heuse communautaire rel.

De natuurbeschermers vinden het ongeoorloofd dat stroppen kunnen worden opgesteld of andere jachtactiviteiten kunnen worden uitgeoefend tot op één meter van een erkend natuurreservaat. Wilde dieren hebben geen boodschap aan deze reservaatgrenzen. Een natuurreservaat is nu eenmaal geen omheinde plaats of geen zoo, waar de dieren die er leven niet uit mogen en de dieren erbuiten niet in mogen. De bedoeling van een natuurreservaat is dat de dieren een vrije loop of vlucht hebben en zowel in de winter als in de lente kunnen rekenen op de nodige rust om te overleven.

Maar ook rondom het reservaat moeten de dieren veilig kunnen zijn, zonder gevaar te lopen door jagers te worden neergeschoten zodra ze het natuurreservaat "verlaten". Daarom pleiten de natuurbeschermers voor een bufferzone, waarvan de grootte afgestemd is op elk erkend reservaat.

In dat kader zou een en ander wettelijk moeten worden geregeld. Er zou ook werk moeten worden gemaakt van een algemeen verbod op het gebruik van niet-selectieve tuigen, zoals stroppen en klemmen.

1. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om, eventueel decretaal, rond de erkende reservaten een bufferzone in te stellen ?
2. Werd terzake reeds overleg gepleegd met de bevoegde minister van de Waalse regering ?

Werd daarbij ook het algemeen verbod op niet-selectieve tuigen (stroppen, klemmen) in de Waalse jachtwetgeving ter sprake gebracht ?

Antwoord

1. De bufferzone waarnaar in deze parlementaire vraag wordt verwezen, mag worden geïnterpre-

teerd – in deze context althans – als "jachtvrije zone".

Erkende natuurreservaten zijn beschermde gebieden die, na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, door de Vlaamse regering worden erkend op verzoek van de eigenaar en/of diegene die het gebruiksrecht heeft, mits beider toestemming, of van de beheerder, mits de eigenaar ermee instemt (art. 33, tweede lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu).

De erkende natuurreservaten zijn terreinen van private personen of van rechtspersonen (de private terreinbeherende natuurverenigingen vallen hieronder) andere dan het Vlaams Gewest of de Staat (art. 36, §1).

In erkende natuurreservaten is het krachtens artikel 35, 5^e verboden, behoudens ontheffing in het goedgekeurd beheersplan, "de dieren te doden, te jagen of te vangen en op welke wijze dan ook hun jongen, eieren, nesten of schuilplaatsen te storen of te vernietigen".

Het decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997 spreekt zich niet uit over de jacht(-wijze, -periode en wenselijkheid) op aan het erkend natuurreservaat palende gronden.

Er is momenteel geen wetgeving (federaal, Vlaams of Waals) die het mogelijk maakt om buffer- of jachtvrije zones in te stellen rond erkende of Vlaamse natuurreservaten. Een erkenning als natuurreservaat heeft vooralsnog geen repercussies op het jachtrecht van aanpalende gronden die nog in privaat bezit zijn.

Bijkomend aspect in dit dossier is dat het gaat over jachtactiviteiten op het grondgebied van een ander gewest, wat niet kan worden geregeld met een Vlaams decreet.

2. Op 12 juni 2001 heb ik de klacht van de Vlaamse natuurvereniging overgezonden aan Waals minister Happart, bevoegd voor Landbouw en Landelijke Aangelegenheden (brief met ref. MLL/RDB/D1/KV/2001/05-06175, kopie beschikbaar bij afdeling Bos en Groen).

In deze brief werd ook melding gemaakt van de vraag om de praktijk van het niet-selectief strikken te verbieden in Wallonië.

Vraag nr. 250
van 23 augustus 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Herbruikbare luiers – Kosten-batenanalyse

Onlangs verklaarde de minister dat zij het gebruik van herbruikbare luiers wil promoten. Dit zou een besparing van dertienduizend ton afval op zes jaar moeten opleveren, of ongeveer 100 miljoen frank.

Het gebruik van herbruikbare luiers heeft echter ook neveneffecten. Herbruikbare luiers dienen immers gewassen te worden.

Heeft de minister in haar studie rekening gehouden met het milieueffect daarvan ?

Tot welk meerverbruik van water en energie zal deze promotie, indien zij lukt, leiden ?

Wat zijn de meerkosten voor waterzuivering ten gevolge van het meerverbruik van detergents ?

Werd er rekening gehouden met de invloed op het milieu van de toename van het detergentengebruik ?

Heeft de minister een zicht op de economische gevolgen voor de sector indien er zich een gevoelige daling van de verkoop van wegwerpluiers zou voordoen ?

Werd er naast een batenanalyse ook een kostenanalyse gemaakt ?

Zo neen, waarom niet ?

Wordt er vóór de start van de promotiecampagne alsnog een kostenanalyse gemaakt ?

Antwoord

In het afvalstoffenbeleid staan afvalvoorkoming en hergebruik bovenaan de prioriteitenlijst. Daartoe worden steeds meer instrumenten ingezet, waaronder het subsidiebesluit ter financiële ondersteuning van de lokale besturen. Via dit subsidiebesluit zal de aankoop en het gebruik van onder andere herbruikbare luiers gestimuleerd worden.

Uiteraard werden door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een kosten-batenanalyse en een milieu-impactstudie uitgevoerd vooraleer dergelijk beleidsinstrument wordt ingezet.

Het gebruik van herbruikbare luiers kost inderdaad ook energie, water en wasmiddel, maar deze zijn miniem in vergelijking met de water-, energie- en andere milieukosten bij het produceren van de wegwerpluiers. Hierna wordt de financiële analyse weergegeven.

1. Kosten voor de overheid bij het gebruik van wegwerpluiers.

Volgens het NIS werden in 1998 in Vlaanderen 63.000 baby's geboren (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*). Als men rekent dat deze gedurende 2,5 jaar in de luiers zitten, bedraagt dit per jaar op basis van het geboortecijfer van 1998 : $63.000 + 63.000 + 31.500 = 157.500$ baby's per jaar die in de luiers zitten.

Gerekend met 5,5 luiers per dag, betekent dit $157.500 \text{ baby's} \times 5,5 \times 365 = 316,2$ miljoen luiers per jaar. Als men berekent dat een gebruikte wegwerpluier ± 200 g weegt, dan bedraagt het gewicht aan wegwerpluiers per jaar $316,2$ miljoen $\times 0,2$ kg = 63.236 ton (400 kg per kind per jaar).

Een ton verwerkt afval kost de overheid gemiddeld 7.500 fr/ton. Dit geeft een totale verwerkingsprijs van $63.236 \text{ ton} \times 7.500 \text{ fr./ton} = 474,3$ miljoen frank per jaar. Hierbij dient men nog de kosten te rekenen van de waterzuivering en afvalkosten die ontstaan bij het produceren van de wegwerpluiers. Voor de fabricage van wegwerpluiers zijn per kind gedurende de luierperiode honderden kilo hout (ongeveer 6 bomen), ruwe olie, water + zuivering en tientallen chemicaliën nodig. De papieren luiers bestaan voor 20 tot 40 procent uit kunststoffen en de verpakking is in de meeste gevallen van plastic. Dan is de luier nog niet bij de baby, daar is nog heel wat vervoer (energie) voor nodig. Deze kosten bedragen minstens zoveel als de kosten van verbranding van de gebruikte luiers.

2. Kosten voor de overheid bij het gebruik van herbruikbare luiers

Bij het gebruik van herbruikbare luiers dient men de kosten te rekenen voor het zuiveren van het afvalwater dat ontstaat bij het wassen van de herbruikbare luier.

Gerekend met een gemiddelde van 2,5 wasbeurten per week (verbruik 50 liter per wasbeurt), bedragen deze kosten gedurende 2,5 jaar (200 fr./m^3): $2,5 \text{ wasbeurten/week} \times 52 \text{ weken} \times 2,5 \text{ jaar} \times 50 \text{ liter} \times 200 \text{ fr./m}^3 = 3.250 \text{ frank per baby}$.

In de veronderstelling dat alle baby's herbruikbare luiers gebruiken, betekent dit op jaarbasis aan waterzuiveringskosten voor de overheid voor 157.500 baby's: $2,5 \text{ wasbeurten/week} \times 52 \text{ weken} \times 0,05 \text{ m}^3 \times 157.500 \text{ baby's} \times 200 \text{ fr.} = 204,75 \text{ miljoen frank per jaar}$.

De afvoerkosten voor het versleten textiel bedragen ongeveer $100 \text{ fr./baby} \times 157.500 \text{ baby's} = 15.750.000 \text{ frank}$.

De totale kosten voor de overheid voor herbruikbare luiers bedragen dus 220 miljoen fr./jaar.

De milieukosten ten gevolge van productie en vervoer zijn ook hierin niet begrepen, maar deze zijn aanzienlijk minder, daar voor elke herbruikbare luier honderden wegwerpluiers dienen geproduceerd te worden, met alle milieukosten tot gevolg (productie, vervoer en verwijdering).

Door promotie wenst de overheid over een periode van zes jaar 5 % van de moeders aan te sporen herbruikbare luiers te gebruiken. Grote economische gevolgen voor de sector van de wegwerpluiers zijn dus zeker ten gevolge hiervan niet te verwachten. De kwaliteit van herbruikbare luiers is zeker vergelijkbaar met die van wegwerpluiers, maar het grootste nadeel blijft natuurlijk het wassen ervan en dit vergt vooral heel wat tijd. Het is juist tijdsgebrek dat de meeste gezinnen ervan weerhoudt om herbruikbare luiers te gebruiken.

Vraag nr. 251
van 23 augustus 2001
van de heer ERIK MATTHIJS

Vlaamse Milieuholding – Herstructurering

De regering verleende op 24 juli 2001 haar goedkeuring aan de principiële nota die de Vlaamse Milieuholding (VMH) herstructureert. Aquafin en Indaver worden ondergebracht bij de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), de aandelen in kleinere bedrijven worden verkocht. De opbrengsten dienen voor de financiering van het milieu- en natuurbeleid.

1. Hoeveel en welke kleine bedrijven worden verkocht ?

2. Wat is de verwachte opbrengst van die privatisering per bedrijf ?
3. De overblijvende participaties worden ook in de PMV ondergebracht.

Welke zijn deze en wat is de waarde ervan ?

Antwoord

In de tabel als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volledige lijst van alle financiële vaste activa van de Vlaamse Milieuholding NV, met vermelding van de boekwaarde per 31 december 2000.

1. Ingevolge beslissing van de Vlaamse regering van 24 juli 2001 zullen de activa die betrekking hadden op "holdingfunctie 2" en "participatiefunctie 1" te gelde worden gemaakt.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt de opsomming van de betrokken activa onder hoofding "B. Te gelde te maken" in bijgevoegde tabel. Het betreft enerzijds minderheidsparticipaties in ondernemingen – voor een totale boekwaarde van 583.667.000 frank – en anderzijds leningen verstrekt aan ondernemingen – voor een totale boekwaarde van 229.632.000 frank. In totaal betreft het 21 ondernemingen.

2. De in bijgevoegde tabel vermelde waarden zijn de boekwaarden per 31 december 2000. Dit zijn – meestal – de bedragen die de VMH bij intrede heeft geïnvesteerd.

Wat de leningen betreft – toch ongeveer 28 procent van de te realiseren activa – zal de liquidatiewaarde nauw aansluiten bij de vermelde boekwaarde, dit in de veronderstelling dat een gepaste herfinanciering kan worden bereikt.

Wat de opbrengst van de aandelenparticipaties betreft, is de realisatiewaarde thans nog moeilijk te bepalen. De eventuele meer- of minwaarden die zullen worden gerealiseerd, zullen sterk verschillen van dossier tot dossier, afhankelijk van bestaande overeenkomsten tussen partijen en van de actuele intrinsieke waarde van de betrokken onderneming. Deze realisaties zullen gebeuren volgens marktconforme regels, maar uiteraard met respect voor de aangegane verbintenissen.

3. Deze participaties vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in bijgevoegde tabel onder de hoofding "A. Worden ondergebracht in PMV". Deze transfer zal gebeuren tegen boekwaarde. De totale boekwaarde van de participaties die van de VMH naar de PMV zullen worden getransfereerd, bedraagt bijna 85 procent van de boekwaarde van alle financiële activa van de VMH.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

(De antwoorden op de hiernavolgende vragen aan Johan Sauwens, werden verstrekt door Paul Van Grembergen, Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken – red.)

Vraag nr. 1
van 28 september 2000
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

FC Antwerp – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

Bekommerd om de verschillen die bestaan tussen de vele gemeenten inzake inkomsten en uitgaven m.b.t. organisatie en ondersteuning van activiteiten van voetbalclubs, kan men zich afvragen wat de impact is op de betrokken gemeentebesturen. Een onderzoek heeft gewezen op de ongelooflijke variatie en inventiviteit van vele gemeentebesturen om al dan niet professionele voetbalclubs te ondersteunen, ruimte te geven al dan niet voor verdere ontwikkeling.

Door het ontbreken van algemene beginselen inzake regulering van uitgaven en inkomsten van het voetbalgebeuren ten aanzien van de gemeentebesturen, bestaat er een oneerlijke concurrentie tussen de voetbalclubs. Een duidelijk parallellisme wordt vastgesteld bij het vergelijken van de geboekte resultaten van de voetbalclubs en de toegekende budgetten door de gemeentebesturen.

1. Welke initiatieven of beslissingen zijn er al genomen om terzake tot een algemene regelgeving te komen ?
2. Welke uitgaven heeft het stadsbestuur van Antwerpen gemaakt ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van voetbalclub FC Antwerp op haar territorium voor de seizoenen 1998 en 1999 ?
3. Wat waren de inkomsten ?

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, interestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

Kosten in verband met de ordehandhaving

1998 : 14.508.151 fr.

1999 : 26.872.117 fr.

3. Ontvangsten

Belastingen op inkomtickets

1998 : 522.282 fr.

1999 : 919.958 fr.

Huurgeld voor jeugdterreinen

1998 : 5.692 fr.

1999 : 8.893 fr.

**Vraag nr. 2
van 28 september 2000
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE**

Germinal Beerschot – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

De voetbalclub GBA kwam in 1999 tot stand door een fusie van de voetbalclubs Beerschot VAV en Germinal Ekeren.

Kosten in verband met de ordehandhaving

1999 : 225.172 fr.

Stad Antwerpen en GBA investeren samen in de renovatie van het stedelijk olympisch stadion. In het kader van dit project maakte de stad 60.000.000 frank vrij in 1999.

3. Ontvangsten

Belastingen op inkomtickets

1999 : 343.825 fr.

Huurgeld voor jeugdterreinen

1999 : 31.765 fr.

Concessievergoeding

1999 : 1.700.000 fr. voorlopige concessie (jaarlijkse afbetaling)

**Vraag nr. 3
van 28 september 2000
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE**

St.-Truiden VV – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

1998 : 24.900 fr.

1999 : 26.250 fr.

3. Ontvangsten

1998 : 1.470.588 fr.

1999 : 1.470.588 fr.

Vraag nr. 4 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

KV Mechelen – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de

verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

1999

Kosten van ordehandhaving :

- politiebeambte (per uur) : 1.298 fr. ;
- hondengeleider met diensthond (per uur) : 1.976 fr. ;
- camerateam (per uur) : 55.071 fr..

Voor het seizoen 1999 kwam de uitgavepost ordehandhaving op een totaalbedrag van 5.089.830 frank.

Voor het seizoen 1998-1999 werd geen gelijkaardige kostenberekening gemaakt, maar mag worden aangenomen dat het bedrag voor de gemeentepolitie in dezelfde orde van grootte lag, ondanks het feit dat KV Mechelen toen nog in tweede klasse actief was.

3. Ontvangsten

Nihil.

Vraag nr. 5 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

RC Harelbeke – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

Energietoelage

1998 : 852.393 fr.

1999 : 924.546 fr.

Deze energietoelage (50 % van het energieverbruik) wordt uitgekeerd aan alle voetbalploegen van de stad Harelbeke die bij de KBVB aangesloten zijn, en dit op basis van een gemeentelijk reglement. (*KBVB : Koninklijke Belgische Voetbalbond – red.*)

De stedelijke politie wordt ingeschakeld ter gelegenheid van thuiswedstrijden (gemiddelde van 40 manuren per wedstrijd).

3. Ontvangsten

Concessievergoeding

1998 : 42.900 fr.

1999 : 43.179 fr.

Vraag nr. 6 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Eendracht Aalst – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt

vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

Raming van de kosten van de veiligheid bij de wedstrijden (verstrekkt door de politie)

1998 : 3.160.451 fr.

1999 : 3.491.116 fr.

Onderhoudskosten voor het complex Eendracht Aalst

1998 : 364.228 fr.

1999 : 144.083 fr.

3. Ontvangsten

Het huurgeld voor het stadion bedroeg respectievelijk 1.567.056 frank voor het jaar 1998 en 1.584.219 frank voor het jaar 1999. Daarnaast huurt de voetbalclub in 1999 een perceel grond voor 124.945 frank.

Naar aanleiding van competitiewedstrijden werden er in 1998 voor een totaal van 37.524 frank aan boetes uitgeschreven en in 1999 23.276 frank.

Vraag nr. 7 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Club Brugge – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

Subsidies initiatiecursus voetbal

1998 : 13.050 fr.

1999 : 10.000 fr.

Investeringssubsidie scorebord

1998 : 3.858.160 fr.

Naar aanleiding van Euro 2000 werd geïnvesteerd in een nieuw scorebord. Dit scorebord werd geplaatst door Club Brugge en voor 50 % gesubsidieerd door de stad Brugge.

Investeringsuitgaven voetbalstadion "Jan Breydel"

In het kader van Euro 2000 werd het voetbalstadion gerenoveerd. Deze renovatie werd gedeeltelijk gesubsidieerd door de hogere overheid. Dit gemeentelijk stadion wordt ter be-

schikking gesteld van Club Brugge en Cercle Brugge ingevolge de beheersovereenkomst.

1998 : 34.066.000 fr.

1999 : 49.080.000 fr.

3. Inkomsten

Taks op vertoningen en gemakkelikheden (6,5 % op de inkomkaarten)

1998 : 7.777.282 fr.

1999 : 6.787.641 fr.

Zitjestoeslag (340 frank per abonnement ; 20 frank + 10 frank per verkocht ticket, uitgezonderd tickets van 150 frank)

Vraag nr. 8

van 28 september 2000

van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

SK Beveren – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrek-

king tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

De onderhoudskosten voor het stadion bedragen respectievelijk 719.000 frank voor het jaar 1998 en 290.000 frank voor het jaar 1999.

Verschillende aanpassings- en verfraaiingswerken aan de infrastructuur kostten de gemeente 1.700.000 frank voor het jaar 1998 en 2.100.000 frank voor het jaar 1999.

Er worden geen tegemoetkomingen in de exploitatie van de club verstrekt. Er werd evenwel aan KSK Beveren een renteloze lening van 35.000.000 frank verstrekt (in 1990) en de gemeente heeft zich eveneens borg gesteld voor een lening aangegaan door de club ten belope van 25.000.000 frank.

3. Ontvangsten

- 1998 : huur stadion, aflossing renteloze lening en nalatigheidsintresten : 3.500.000 fr.
- 1999 : huur en aflossing van de lening : 3.300.000 fr.

Vraag nr. 9 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

SC Lokeren – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerlei vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

1998 : werken uitgevoerd aan het stadion voor 1.822.225 fr ; werkingskosten gebouwen : 1.007.953 fr.

1999 : werken aan stadion

- infrastructuurwerken : 7.581.469 fr.
- renovatiewerken : 7.731.741 fr.
- diverse aankopen : 1.718.200 fr.
- werkingskosten gebouwen : 1.145.473 fr.

3. Ontvangsten

1998 : huur stadion 1.200.000 fr.
1999 : huur stadion 1.508.856 fr.

Vraag nr. 10 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Racing Genk – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optre-

den. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

Deze bedragen in het totaal 8.000.000 frank voor 1998 en 1999 samen.

3. Ontvangsten

Deze bedragen in het totaal 1.581.899 frank voor 1998 en 1999 samen.

Vraag nr. 11 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

AA Gent – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De

ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

1998 : werkingssubsidie 27.946 fr.

1999 : werkingssubsidie 31.360 fr. ; voor 100 jaar KAA Gent : 400.000 fr.

3. Ontvangsten

Terugbetaling door AA Gent van de schijven 1998 en 1999 van de renteloze lening verstrekt door de stad : 2 x 3.000.000 frank.

Vraag nr. 12 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Lierse SK – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsi-

dies en financiële steun in de vorm van (doorgeef)leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Uitgaven

Tijdens de seizoenen 1998 en 1999 zijn de enige gemaakte kosten deze in verband met het handhaven van de openbare orde.

3. Ontvangsten

Er waren geen gemeentelijke inkomsten terzake voor de betrokken dienstjaren.

Vraag nr. 13 van 28 september 2000 van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

VC Westerlo – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

(Zie vraag nr. 1 – deelvragen 2 en 3 : m.b.t. bovenvermelde voetbalclub – red.)

Antwoord

1. Voorlopig zijn er geen initiatieven of beslissingen genomen om tot een algemene regelgeving omtrent deze aangelegenheid te komen. Het ligt vooreerst niet voor de hand om duidelijke lijnen te trekken tussen het terrein van de gemeentelijke autonomie en het gebied waarin de hogere overheid in het algemeen belang moet optreden. De vraag of een gemeentebestuur zich moet inlaten met topvoetbal en in welke mate, is een vraag die in eerste instantie door de gemeente moet worden beantwoord.

Wel ben ik mij ervan bewust dat de uitgaven en tegemoetkomingen zeer divers van aard zijn. De ondersteuning van het voetbal gebeurt namelijk in allerhande vormen, zoals technische bijstand, ordehandhaving, voordelig gebruiken van gemeentelijke infrastructuur, rechtstreekse subsidies en financiële steun in de vorm van (doorgeef) leningen, intrestsubsidies, waarborgen, ...

Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om nauwlettend toe te zien met betrekking tot deze diverse tegemoetkomingen van de verschillende steden ten voordele van de voetbalclubs.

2. Volgende uitgaven werden gedaan ter ondersteuning van de activiteiten van voetbalclub KVC Westerlo :

1998 : nihil

1999 : 46.452 frank in het kader van de toekenning van subsidies voor jeugdwerking sport- en cultuurverenigingen

3. Ontvangsten

Er waren geen gemeentelijke inkomsten terzake voor de betrokken dienstjaren.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 126 van 15 juni 2001 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 254

van 18 juni 2001

van de heer André-Emiel Bogaert

Blz. 235

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 127
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 70
 van 18 juni 2001
 van mevrouw Patricia Ceysens
 Blz. 224

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 131
van 21 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Huis van de Streek – Stand van zaken

In de nota Streekeigen Management wordt de oprichting van een Huis van de Streek in het vooruitzicht gesteld in de verschillende regio's in Vlaanderen.

Het doel van dergelijk project is de sociaal-economische en bestuurlijke krachten te bundelen en een streekgericht samenwerken op te bouwen. Op deze manier is het mogelijk om bijvoorbeeld provinciale gebiedsgerichte werking, regionale werking van intercommunales, streekplatforms en gemeentelijk overleg samen te brengen en te huisvesten in eenzelfde gebouw.

In sommige streken zoals in het arrondissement Roeselare-Tielt is men volop bezig met de uitwerking van het project. Er werd zelfs reeds een locatie voor het Huis van de Streek gevonden.

1. In welke arrondissementen (streken) wordt momenteel de creatie van een Huis van de Streek voorbereid ?

Wie zijn de partners ?

2. Wat is de stand van zaken ?

3. Worden er middelen door de Vlaamse regering uitgetrokken om de werking en lokalisatie van deze huizen te financieren ?

Zo ja, hoeveel middelen per individueel project ?

4. Wanneer moeten deze Huizen van de Streek operationeel zijn ?

Heeft de minister hier een stok achter de deur ?

Antwoord

Vooraf dient te worden gesteld dat het streekgericht samenwerken en het bundelen van de sociaal-economische en bestuurlijke krachten in het verlengde liggen van de huidige streekplatformwerking, en dus niet als een nieuw gegeven of een nieuwe beleidsdoelstelling dienen te worden beschouwd. Immers, als overleg- en visievormingsplatform tussen de "levende krachten" zullen of kunnen de streekplatformen dit proces van streekgericht samenwerken versnellen en uitdiepen.

In een aantal streken is het streekgericht samenwerken als gevolg van de bereidheid en/of de noodzaak tot samenwerking tussen verscheidene partners dan ook reeds ver gevorderd. Als gevolg van de streekeigen problematieken en de historiek van samenwerking en overleg, zijn de partners evenwel verschillend van streek tot streek.

Vanuit dit perspectief is het concept van het "Huis van de Streek" (in ruime zin) dan ook een bottom-up gebeuren, waar een al te strikte en uniforme sturing niet altijd even opportuun is. Op Vlaams niveau dienen enkel sommige algemene krachtlijnen aangegeven te worden.

In navolging van het SERV-standpunt van 8 december 1999 wordt gepleit voor een gefaseerde integratie van structuren die op dit ogenblik werkzaam zijn op subregionaal niveau (*SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*). In de eerste plaats kan hierbij gedacht worden aan het domein van het subregionaal ruimtelijk-economisch en arbeidsmarktbeleid. Op termijn wordt gestreefd naar één team, één herkenbare locatie voor de streek – een streekhuis – en één autonoom overlegplatform. Daarna (of in sommige gevallen gelijktijdig) zou het aangewezen zijn dat ook andere subregionale organisaties (regionale landschappen, LOGO's, ...) ook dit integratiespoor bewandelen. (*LOGO : lokaal gezondheidsoverleg – red.*)

Tegelijk wordt dus ook gepoogd meer synergie te verkrijgen uit de samenwerking tussen streekplatformen, STC's, de gebiedsgerichte werking van de provincie en eventueel ook andere organisaties (*STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*). Er werd dan ook reeds gedacht aan scenario's waarbij via een gefaseerde aanpak in de eerste plaats de streekplatformwerking en STC-werking nader op elkaar zouden worden afgestemd. Op maat van elke streek zou dan stapsgewijs werk kunnen worden gemaakt van een gestructureerd overleg, het fysiek samenzetten, het streven naar eenzelfde geografische afbakening, ... waarbij overeenkomstig het kerntakendebat de provincies de regie zouden kunnen voeren met betrekking tot het stimuleren en organiseren van dit soort subregionale, gebiedsgerichte denktanken en overlegfora.

Vooraf dient ook nog te worden gesteld dat er in Vlaanderen twaalf subregionale tewerkstellingscomités actief zijn als adviesorganen van de Vlaamse regering wat haar werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid betreft. Wat het economisch en ruimtelijk streekbeleid betreft, zijn er tot hiertoe in Vlaanderen zeventien streekplatformen erkend. De geografische afbakening tussen beide regionale overlegstructuren is dus niet gelijk.

1. De administratie Economie is uitdrukkelijk en schriftelijk op de hoogte gebracht van het voorstel vanwege het Strategisch Plan Regio Dendermonde om een "Huis van de Streek" op te richten in de zin van het samen gehuisvest zijn van het streekplatform en het STC, evenals van het Eduforum.

In Gent delen STC en streekplatform inmiddels een gezamenlijke huisvesting, niettegenstaande het STC en het streekplatform een afwijkende gebiedsomschrijving hebben, met name STC

Gent = Gentse + Meetjesland (dat een afzonderlijke streekplatformwerking heeft) en Streekplatform Gent = Gentse.

Wat Kortrijk betreft, is er een akkoord over een vestigingsplaats voor het Huis van de Streek. In Roeselare is er een principsovereenkomst met de provincie voor een Huis van de Streek. Naar streekplatformen betreft het twee gebieden, met name Kortrijk enerzijds en Roeselare-Tielt anderzijds. Voor STC's betreft het één streek.

In de regio Oostende-Ieper functioneert voor de Westhoek een Huis van de Streek. Voor de regio Oostende zijn er geen initiatieven bekend. In het Huis van de Westhoek participeren tal van organisaties, waaronder de provincie, streekplatform, landbouwcentrum, Eduform, regionaal landschap, ... Het STC participeert voornamelijk niet aan dit Huis van de Streek. Naar STC's betreft dit één werkingsgebied ; wat streekplatformen betreft, valt Ieper onder het Streekplatform Westhoek, terwijl Oostende een afzonderlijk streekplatform heeft. Nadere afstemming is hier wenselijk.

In Aalst-Oudenaarde zijn de voorbereidingen begonnen om een kritische massa samen te brengen uit het oogpunt van het oprichten van een Huis van de Streek.

Deze beperkte dynamiek voor integratie betekent niet dat er geen samenwerking is tussen de STC's en de streekplatformen. Bijvoorbeeld in Limburg werken streekplatformen en het STC samen in een concreet dossier rond mobiliteit. Ook is er structurele samenwerking.

Uit onderstaande tabel moge tevens blijken dat in verscheidene streken reeds een Huis van de Streek avant la lettre embryonaal aanwezig is.

Streekplatform	Partners onder zelfde dak(*)	Andere relevante organisaties onder zelfde dak
Antwerpen (MVPA)	– SPRA	
Kempen	– intercommunale IOK	
Westhoek	– gebiedsgerichte werking provincie West-Vlaanderen, met onder meer ook gebiedswerking toerisme ; – Westhoekoverleg	– secretariaat Leader en doelstelling 2 (phasing out) ; – landbouwcentrum 5B ; – intergemeentelijk project huisvesting ; – Samenlevingsopbouw Westhoek

Streekplatform	Partners onder zelfde dak(*)	Andere relevante organisaties onder zelfde dak
Gent	– STC VZW	– VZW Stirk
Dendermonde	– intercommunale DDS	– Eduforum Dendermonde-St.-Niklaas ; – Verenigde Compostbedrijven
Noord-Limburg		– VZW Opbouwwerk ; – plaatselijke heemkundige kring
Midden-Limburg	– Begeleidingsdienst Limburgs Mijngedied ; – VZW Koolmijn ; (Toerisme Midden-Limburg)	– Steunpunt Buurtopbouwwerk ; – Kunstencentrum TOR (patrimonium)
Haspengouw	– Territoriaal tewerkstellingspact ; – Streekontwikkeling Zuid-Limburg	– Sociaal Verhuurkantoor Land van Loon

(*) Als partner kunnen worden beschouwd welke organisaties welke vertegenwoordigd zijn in de beheersorganen van een streekplatform (raad van beheer of algemene vergadering)

N.v.d.r.

MVPA: Maatschappij voor de Vernieuwing en de Promotie van Antwerpen

SPRA : Strategisch Plan Regio Antwerpen

IOK : Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen

DDS : Intercommunale Maatschappij Dender Durme Schelde

2. In die subregio's waar de streekplatformen te kennen hebben gegeven te streven naar een gezamenlijke huisvesting met het STC en eventuele andere partners, is voorlopig enkel in de subregio Gent een Huis van de Streek in de enge betekenis gerealiseerd.

Op basis van bovenstaande informatie is het ook duidelijk dat de overgang naar een Huis van de Streek in elke streek op zeer verschillende wijze plaatsvindt, dit met betrekking tot de partners, de wijze van samenwerking, de noodzakelijke investeringen, enzovoort. Dit onderstreept nogmaals dat de eigenheid van iedere streek gerespecteerd dient te worden, waarbij er moet worden gestreefd naar een zekere "kritische massa" aan subregionale samenwerkingsvormen.

Ander gegeven is dat vastgesteld kan worden dat er in een aantal regio's minder interesse is voor de beoogde integratie. Dit hangt af van de vraag of er in de plaatselijke omstandigheden behoefte is aan een integratie. In de regio's die

nu concrete initiatieven ondernemen, zien we dat in hoofdzaak de huisvestingsbehoeften een concrete aanleiding vormen om stappen te doen. Incentives om de integratie te bevorderen, zullen dan ook zeker dienen in te spelen op het aspect huisvesting. Anderzijds is het ook duidelijk dat incentives om de integratie te bevorderen ook op het inhoudelijke en organisatorische vlak moeten liggen, teneinde op termijn tot een integratie te kunnen overgaan.

Zowel vanuit het beleidsdomein Economie als vanuit Werkgelegenheid wordt duidelijk dat er geen van bovenaf bepaald model voor integratie zal worden opgelegd aan de regio's. In de krachtlijnennota van het kabinet-Werkgelegenheid aangaande het STC-decreet werden er incentives aangekondigd. Daarnaast wordt het nieuwe besluit inzake de streekplatformen in september gefinaliseerd, waarbij reeds de krijtlijnen worden aangegeven om te komen tot het Huis van de Streek.

3. Vanuit Economie is in de begroting voor het jaar 2001 en 2002 een initieel bedrag ingeschreven van 10 miljoen frank extra per jaar voor de streekplatformwerking, precies met het oog op de stimulering van de Huizen van de Streek. Het is echter ook de bedoeling dat de organisatie en ondersteuning van streekplatformen en Huizen van de Streek op middellange termijn

wordt overgenomen door de provinciebesturen. Vanuit Werkgelegenheid zijn er geen bijkomende middelen uitgetrokken voor de huisvesting. De minister van Werkgelegenheid stelt wel financiële incentives voorop om de integratie te bevorderen.

Op basis van de voorstellen die reeds werden ingediend of circuleren, is het echter duidelijk dat deze middelen ontoereikend zijn voor het substantieel subsidiëren of ter beschikking stellen van geschikte kantoorruimte voor de Huisen van de Streek in diverse streken. Deze voorstellen gaan immers veel verder dan een pragmatisch streven naar synergie tussen de werkingen (op basis van bijvoorbeeld een gemeenschappelijk secretariaat). Overigens behoort het praktisch organiseren van dit soort werkingen niet (meer) tot de kerntaak van de Vlaamse overheid.

Daarnaast wordt verwacht dat ook andere partners hun inbreng zullen hebben bij het concipiëren van het Huis van de Streek.

4. De Vlaamse overheid opteert voor een gefaseerde aanpak om deze integratie te bewerkstelligen. Ook zal er van bovenaf geen model opgelegd worden dat deze integratie zal regelen. Wél zal ernaar gezocht worden om de vrijwilligheid van dit proces te stimuleren, bijvoorbeeld via financiële incentives. Gedacht kan worden aan onder andere een beperkt budget voor het uitwerken van gezamenlijke initiatieven van STC's en streekplatformen.

Ander aandachtspunt betreft de kosten. Veel streekplatformen hebben in het verleden gezocht naar adequate en goedkope huisvesting samen met voor de desbetreffende streek relevante partners. Het kan niet de bedoeling zijn de streekplatformen er nu eensklaps toe te verplichten op zoek te gaan naar nieuwe locaties, met de kans dat de totale kosten (bij streekplatformen, STC's en andere partners) voor de Vlaamse overheid veel groter uitvallen dan voorheen. Vandaar dat de overgang naar een Huis van de Streek waarin streekplatformen, STC's en andere relevante partners samenzitten, moet worden beschouwd als een gefaseerd proces. Dit proces zou echter afgerond moeten zijn tegen 2004. De subsidiëring van de werking van de streekplatformen zal hierop afgestemd worden.

Vraag nr. 132
van 21 juni 2001
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Camping Hollywood (Grobbendonk) – Uitdoofscenario

Zie :
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 80
 van 21 juni 2001
 van de heer Pieter Huybrechts
 Blz. 311

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 133
van 28 juni 2001
van de heer CARL DECALUWE

Neerbeekvallei Bissegem – Herwaarderingsproject

De bestaande beekvalleien geven belangrijke mogelijkheden voor de aanleg van kwalitatief groen. Zo is het de bedoeling om de Neerbeek als groene ader door Bissegem te herwaarderen.

Het provinciebestuur van West-Vlaanderen en het stadsbestuur van Kortrijk hebben enige jaren geleden overwogen om de Neerbeekvallei te saneren en als groenzone aan te leggen. Het provinciebestuur had daarvoor een globale studie laten opmaken. De Neerbeek is immers een waterloop van tweede categorie en valt onder de bevoegdheid van de provincie West-Vlaanderen. Het project werd bij de uitvoering uiteindelijk beperkt tot de inkering van de beek tussen de Meensesteenweg en de parking Rietput.

Naar aanleiding van dit eerste dossier was onder andere het volgende probleem gerezen : de oevers van de Neerbeek zijn "parkgebied" op het gewestplan. De verbinding met de Leie loopt echter door een strook "natuurgebied" langs de Leie. De afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM) maakten bezwaar tegen de werken in dit kleine stukje natuurgebied en eisten een milieueffectrapport (MER).

Dit vond de Technische Dienst van de provincie al te gortig en hij schortte het dossier op.

De bovenvermelde studie voorzag onder andere in de rechtstrekking van sommige delen van de Neerbeek en de aanleg van een dienstweg, die als fiets- en wandelweg gebruikt kon worden.

De nieuwe visie in verband met het beheer van de waterlopen, waarbij er vaker voor geopteerd wordt om het natuurlijke verloop van de beek te herwaarderen en te ondersteunen, heeft tot gevolg dat de oorspronkelijke studie helemaal herdacht moet worden. Misschien is wat aanvankelijk verloren tijd leek, achteraf gezien een goede zaak.

1. Onder welke voorwaarden kunnen respectievelijk Aminor en Arohm zich akkoord verklaren om voorgesteld project te laten uitvoeren in het kader van de nieuwe visie ?
2. Welke middelen vanuit het gewest zijn noodzakelijk om betrokken project alsnog te realiseren ?
3. Welke middelen worden daarvoor vrijgemaakt en welke timing wordt gehanteerd voor de realisatie ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

1. Volgens de administratie ROHM werden inderdaad in een samenwerkingsverband tussen het provinciebestuur van West-Vlaanderen en het stadsbestuur van Kortrijk recent initiatieven genomen om opnieuw plannen te gaan maken met het doel de Neerbeekvallei in de doortocht van Bissegem-dorp te herwaarderen. Volgens het gewestplan Kortrijk is de bestaande loop van de beek deels vervat binnen voor bebouwing in aanmerking komende bestemmingszones (woongebied, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen), deels in stroken bestemd als parkgebied en als natuurgebied.

In tegenstelling tot vroegere plannen die niet werden gerealiseerd en waarin werd voorzien in een herkalibrering en gedeeltelijke rechtstrekking van de beek, hebben voormelde besturen blijkbaar thans de intentie om de natuurwaarden van deze waterloop maximaal te behouden en waar mogelijk te versterken. Uiteraard zul-

len de vooralsnog niet concreet uitgewerkte plannen slechts kunnen worden uitgevoerd nadat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning is verleend. Bij de beoordeling van deze vergunningsaanvraag zal de gemachtigde stedenbouwkundige ambtenaar rekening houden met de geldende bestemmingen van het gewestplan en zich laten leiden door het advies van de afdeling Natuur, dat terzake zal worden ingewonnen.

De betrokken inrichting kan volgens Aminor mogelijkweliswaar partieel opgenomen worden in het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN), volgens artikel 20 van het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997. In het VEN voert de administratieve overheid een beheer van de waterhuishouding gericht op de verwezenlijking van een duurzaam ecologisch functioneren van een watersysteem dat bij de bestaande of beoogde natuur behoort (art. 18 van hetzelfde decreet). Aangezien het VEN op heden nog niet afgebakend is, lijkt het aangewezen hier het voorzorgsbeginsel te hanteren en geen ingrepen te plannen die eventueel tegen de bovenvermelde principes ingaan.

Daarbij dient ook in overweging genomen te worden dat aan de Leievallei en de begeleidende beekvalleien in de natuurarme regio Kortrijk zeer veel aandacht geschonken wordt, onder andere in het afbakeningsproces van het regionaal stedelijk gebied Kortrijk.

Bovenvermelde overwegingen leiden ertoe dat de afdeling Natuur zich moeilijk kan vinden in rechtstrekkingen, inkokeringen en overdadige aanleg van wegen. Anderzijds dient gesteld te worden dat, indien de hernieuwde visie leidt tot een substantiële toename van de natuurwaarden in dit gebied, de afdeling Natuur bereid is constructief mee te werken aan dit project.

Werken aan waterlopen zijn onderworpen aan de milieueffectrapportageverplichting ten behoeve van de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning (besluit Vlaamse regering van 23 maart 1989) indien ze beschouwd kunnen worden als "waterhuishoudingsprojecten die het waterregime beïnvloeden in één of meer van de volgende gebieden :

- ofwel een volgens het gewestplan vastgesteld natuur- en/of reservaatgebied ;

- ofwel een volgens het gewestplan vastgesteld ecologisch waardevol gebied ;
- ofwel een vogelbeschermingsgebied vastgesteld in toepassing van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 en/of "Ramsar"-gebied".

(EG : Europese Gemeenschap ; Ramsar : The Ramsar Convention on Wetlands, Ramsar 1971 – red.)

De dienstorder 92/45 van 10 maart 1992 verduidelijkt de term "waterhuishoudingswerken die het waterregime beïnvloeden" als werken van burgerlijke en landelijke bouwkunde welke veranderingen teweegbrengen in de grondwaterspiegel en/of in het debiet van de waterlopen, of wijzigingen kunnen teweegbrengen in de waterhuishouding van het betrokken gebied. Als voorbeelden kunnen onder meer de verbreding, verdieping, suppressering, herkalibrering van bestaande waterlopen, de aanleg van nieuwe waterlopen of de omleiding ervan worden aangehaald.

Dus : de rechtekking van de Neerbeek in een op het gewestplan vastgesteld natuurgebied is onzes inziens een MER-plichtige activiteit.

Op de eigenlijke vraag kan echter niet geantwoord worden vooraleer een basisconcept van het nieuwe project werd opgesteld en besproken met de verschillende betrokken administraties en afdelingen. Alles hangt immers af van de meerwaarden die een project wil realiseren en de randvoorwaarden van de bestaande toestand die moeten worden gerespecteerd uit het oogpunt van de geplande ingrepen.

2 en 3. Arohm heeft geen (financiële) middelen ter ondersteuning van projecten die hoofdzakelijk de bescherming en/of de versterking van natuurgebieden tot doel hebben.

Deze vraag kan door Aminal niet beantwoord worden vooraleer er zicht is op wat kan gerealiseerd worden.

Vraag nr. 134
van 28 juni 2001
van de heer JOS DE MEYER

Landbouw – Gebiedsafbakening – Grondbank

Duurzame landbouw vergt voldoende ruimte voor de veehouderij : zeker in het kader van de MAP-wet-

geving (Mestactieplan) is er nood aan voldoende landbouwgrond voor een verantwoorde mestafzet.

Biolandbouw betekent eveneens meer grondgebonden landbouw. Het is de ambitie van de minister om het aantal biobedrijven te verhogen. Meer dan ooit is het dus belangrijk om een voldoende aanbod aan landbouwgronden te vrijwaren.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen was opgenomen dat 750.000 hectare voor beroepslandbouw zou worden afgebakend.

Het proces van de afbakening van de stedelijke gebieden gaat ondertussen geleidelijk verder : meer ruimte voor industrie, voor woningbouw, voor stedelijk bos, voor groen. In de ruimtebalans moet steeds één partner inleveren, namelijk de landbouwsector.

De minister van Landbouw heeft meermaals gesproken over een "diepgaande" studie rond de idee van een Grondbank, onder meer voor het Linkerscheldeoevergebied en eveneens bij het gecontroleerd overstromingsgebied Kruikeke-Bazel-Rupelmonde. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) zou hierover een grondig rapport hebben samengesteld.

1. Hoever staat men met de afbakening van de 750.000 hectare voor beroepslandbouw ?

Wat is de stand van zaken in de procedure ?

Wanneer mogen de resultaten worden verwacht ?

2. Wanneer wordt de aangekondigde Grondbank operationeel en op welke wijze zal zij functioneren ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Vraag nr. 135
van 28 juni 2001
van de heer FILIP DEWINTER

Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buiten-
 lands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 74
 van 28 juni 2001
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 226

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 136
van 4 juli 2001
van de heer CARL DECALUWE

RWZI Moorsele-Ledegem – Ruimtelijke aspecten

De kwaliteit van de Heulebeek laat reeds geruime tijd te wensen over. Om dit probleem op te lossen werd een waterzuiveringsinstallatie gepland ter hoogte van de Ledegemstraat in Wevelgem, palende aan het geplande wachtbekken op de Heulebeek.

Volgens het gewestplan is dit landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Aangezien dit gebied niet werd opgenomen in de laatste gewestplanwijziging, moet een doorbraak in het dossier komen van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan (PRS) West-Vlaanderen. Aquafin diende in het kader van het openbaar onderzoek een bezwaar in bij de provincie West-Vlaanderen, om een specifieke ruimte voor deze waterzuiveringsinstallatie alsnog op te nemen in het PRS. Op 29 maart 2001 stelde ik m.b.t. deze problematiek reeds een schriftelijke vraag aan minister Vera Dua (*Bulletin van Vragen en antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, vraag nr 133, blz. 1760*).

Volgens de provincie bestaat er echter onduidelijkheid over welk beleidsniveau het initiatief hierin moet nemen. De Vereniging van Vlaamse Provincies is reeds geruime tijd vragende partij om hierover overleg te plegen met het Vlaamse niveau.

Inzake de ontwikkeling en uitbreiding van afvalwaterzuiveringsinfrastructuur werden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (richtinggevend ge-

deelte) ruimtelijke principes opgenomen. De overheid zal een gebiedsgerichte visie ontwikkelen per hydrografisch bekken. De reële behoefte aan bijkomende waterzuiveringsinstallaties zal worden aangetoond. In overleg met alle betrokken overheidssectoren worden de locaties aangegeven die passen in het ruimtelijk beleid voor het gebied. Hydrografische bekkens zijn immers in verschillende gevallen provinciegrensoverschrijdend, en het waterzuiveringsbeleid wordt voorbereid door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en uitgevoerd door Aquafin.

Het Vlaamse niveau moet op ruimtelijk vlak zijn verantwoordelijkheid nemen. Bij de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kan weliswaar voor een bepaald gebied een bestemming voor waterzuivering mee opgenomen worden volgens de aangereikte visie en het ruimtelijk beleid terzake.

1. Hoe staat de minister ten opzichte van de vraag vanuit de provincie om inzake dit dossier van locatie van de waterzuiveringsinstallatie aan de Heulebeek overleg te plegen ?
2. Heeft dit overleg eventueel reeds plaatsgehad ?
 Zo ja, wat was het resultaat van de bespreking ?
 Zo neen, voor wanneer is dit overleg gepland ?
3. Welke beleidsniveau moet, volgens de minister, het initiatief nemen om een dringende oplossing te vinden voor dit probleem van locatie ?

Antwoord

In antwoord op een eerdere vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan minister Dua (vraag nr. 133 van 29 maart 2001) over dit dossier, werd hem door mijn collega terecht geantwoord dat de geplande locatie voor de RWZI volgens het gewestplan gesitueerd is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*). In de laatste herziening van het gewestplan Kortrijk werd evenwel geen bestemmingswijziging opgenomen.

Collega Dua antwoordde de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens dat het provinciale niveau het meest aangewezen niveau is om tot een doorbraak te komen in dit dossier. Ik kan mij hierin vinden.

In samenspraak met mijn administratie pleit ik ervoor de ruimtelijke afweging van bestemmingswijzigingen voor intergemeentelijke RWZI's,

zoals dat van Moorsele, op provinciaal niveau te laten plaatsvinden. Hiervoor hoeft niet, in tegenstelling tot wat toen werd geantwoord, al in het provinciaal ruimtelijk structuurplan een concrete locatie te zijn opgenomen. In het kader van de opmaak van provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen zal de provincie West-Vlaanderen immers op basis van de ruimtelijke principes van haar eigen structuurplan en van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een ruimtelijke afweging kunnen uitvoeren.

1. Vanuit deze eerder vermelde overwegingen sta ik positief ten opzichte van de vraag van de provincie West-Vlaanderen om inzake dit dossier overleg te plegen. De provincie zou hiermee aantonen dat ze haar planningsverantwoordelijkheid, ook naar uitvoering, ten volle wil opnemen.

Mijn administratie zal zo'n provinciaal initiatief dan ook ondersteunen.

2. Mijn administratie is totnogtoe niet uitgenodigd voor dergelijk overleg en heeft ook geen weet van een mogelijke datum.
3. Begin juni heb ik mijn administratie gevraagd welke planningsinitiatieven kunnen bijdragen tot een dringende oplossing voor de aanleg van het aangrenzende wachtbekken op de Heulebeek. In haar antwoord heeft de administratie de problematiek van het RWZI mee verwerkt.

Mijn administratie is hierbij van mening dat de omvang van de werken voor het wachtbekken (ca. 45 ha) en de intergemeentelijke werking van de RWZI, pleiten voor de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan. Gelet op de nakende definitieve goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk structuurplan, lijkt de toepassing van de overgangsregeling in artikel 188 bis van het DRO, met de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, niet nodig. Anderzijds wordt, gelet op de urgentie van het project, een bestemmingswijziging door middel van een gemeentelijk BPA niet uitgesloten, mits uit de procedure zou blijken dat dit gemeentelijk plan algemeen wordt aanvaard door alle betrokken instanties. (*DRO : decreet inzake de ruimtelijke ordening ; BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*)

**Vraag nr. 137
van 4 juli 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 76
van 4 juli 2001
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 227

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 138
van 6 juli 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Vestiging VT4 – Stand van zaken

In augustus 1999 heeft de minister in een interview verklaard dat hij met VT4 "een volwassen gesprek aanknopen, want VT4 hanteert te weinig gefundeerde argumenten om uit Vlaanderen weg te blijven. Ik zal trachten VT4 te overtuigen naar Vlaanderen te komen om nieuwe kansen aan de Vlaamse audiovisuele industrie te bieden".

Thans zijn er twee jaar verstreken en zit VT4 nog steeds in Londen.

1. Hebben er ondertussen onderhandelingen plaatsgevonden met VT4 ?
Wie heeft het initiatief hiertoe genomen ?
Wat zijn de resultaten hiervan ?
2. Zijn er nieuwe initiatieven gepland om vooruitgang in dit dossier te krijgen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Met VT4 werden geen formele onderhandelingen gevoerd met het oog op een vestiging in Vlaanderen.

Ik moet echter vaststellen dat er sedert de wijziging van de gecoördineerde mediadecreten op 28 april 1998 voor VT4 geen decretale belemmeringen zijn om zich in Vlaanderen te vestigen.

2. Er zijn geen concrete plannen om met VT4 besprekingen te voeren.

Uit recente persartikels heb ik vernomen dat een eventuele komst naar Vlaanderen door VT4 nog steeds wordt onderzocht.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 140
van 8 augustus 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Wetenschappelijk onderzoek – Stimuli

De Belgische Europese commissaris bevoegd voor de Europese research heeft dezer dagen uiting gegeven aan zijn ongerustheid over de stand van het wetenschappelijk onderzoek in de Europese Unie. Europa loopt inderdaad achter op de Verenigde Staten en Japan wat de toename van het aantal afgeleverde doctoraten betreft.

Vele gediplomeerden in het bezit van een doctoraatstitel wenden zich af van het wetenschappelijk onderzoek, of worden weggelokt door de veel beter bezoldigde betrekkingen en de grotere mogelijkheden in de Verenigde Staten. Aan deze "brain drain" ontsnapt Vlaanderen zeker niet.

De grote versnippering binnen de Europese Unie, maar ook de onmogelijkheid om zich in de vele talen uit te drukken, vormen een belangrijke hinderpaal voor de mobiliteit van de resarchers binnen Europa.

De aantrekkingskracht van het wetenschappelijk onderzoek laat veel te wensen over, alsmede de financiële vooruitzichten van de afgestudeerden die bereid zijn in de research carrière te maken.

1. Welke initiatieven werden reeds genomen die tegemoetkomen aan de door de bevoegde Eu-

ropese commissaris voor wetenschappelijk onderzoek vastgestelde achterstand van de landen binnen de Unie inzake research ?

Hoe worden de jongeren ertoe aangezet meer interesse te betonen voor de research ?

In de regeringsverklaring van juli 1999 werd de versterking van de wetenschapsvoorlichting in het vooruitzicht gesteld.

Hoever staat men reeds met de realisatie van deze doelstelling ?

2. Ook de uitwerking van een concreet actieplan voor het versterken van de relaties tussen kenniscentra en beginnende en doorgroeiende ondernemingen heeft in deze regeringsverklaring aandacht gekregen.

Hoe verloopt dit actieplan ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Vraag nr. 141
van 8 augustus 2001
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Departementen – Rechtszaken

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie

Vraag nr. 288
van 8 augustus 2001
van mevrouw Marijke Dillen
Blz. 265

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 142
van 8 augustus 2001
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ontwikkelingssamenwerking – Invulling

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 289

van 8 augustus 2001

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 266

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 HUISVESTING EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 166
van 13 juni 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Heffing leegstand – Gent-Eeklo

Inzake de heffing op leegstand in het arrondissement Gent-Eeklo zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van het aantal woningen dat gewestelijk, respectievelijk gemeentelijk werd geïnventariseerd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Hoeveel vrijstellingen en schorsingen werden in de vermelde gemeenten verleend ?

 Wat zijn de redenen voor deze vrijstellingen of schorsingen ?
3. Welke gemeenten uit dit arrondissement heffen zelf een bijkomende belasting voor leegstand ? Hoe groot zijn die opcentiemen ?

4. Welke gemeenten schaften naar aanleiding van de gewestbelastingen hun leegstandsheffingen af ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 28.8.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 167
van 18 juni 2001
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 254

van 18 juni 2001

van de heer André-Emiel Bogaert

Blz. 235

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 168
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese aangelegenheden

Vraag nr. 70

van 18 juni 2001

van mevrouw Patricia Ceysens

Blz. 224

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 169
van 18 juni 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Gemeenteraadsverkiezingen – Adressenbestanden

In de aanloop van de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000 werd door de OCMW-voorzitter van de gemeente Lubbeek en een aantal OCMW-mandatarissen gebruikgemaakt van het adressenbestand van de ouders wier kinderen deelnamen aan de speelpleinwerking die door het OCMW georganiseerd werd. Deze ouders ontvingen een schrijven waarbij gevraagd werd naar hun stem om het gevoerde beleid te kunnen voortzetten.

Tegen deze gang van zaken werd klacht ingediend bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (CBPL). Deze klacht werd ontvankelijk verklaard. De overtreders ontvingen van de voorzitter van deze commissie een weinigzeggende brief, die zeker niet zal voorkomen dat dergelijke inbreuken in de toekomst nog gebeuren.

1. Weet de minister hoeveel klachten er ten aanzien van burgemeesters en OCMW-voorzitters werden ingediend bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer m.b.t. het gebruik van adressenbestanden in het kader van kiescampagnes ?
2. De CBPL stelt zich op binnen een ombudsfunctie.

Welke beleidsmatige houding neemt de minister evenwel aan m.b.t. dergelijke overtredingen ? Worden er specifieke maatregelen in het vooruitzicht gesteld om ze te voorkomen ?

Antwoord

1. De Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer valt onder de bevoegdheid van de minister van Justitie.

Navraag bij de Commissie leert mij dat er geen bestanden worden bijgehouden in verband met de ingediende klachten. De Commissie verwijst

voor een overzicht van de klachten naar de jaarverslagen die – overeenkomstig artikel 32, § 2 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens – moeten worden ingediend bij de wetgevende kamers.

2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, treedt de Commissie bij een klacht eerst bemiddelend op (ombudsfunctie). Dit is evenwel niet de enige bevoegdheid van de Commissie. De wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens voorziet immers in strafrechtelijke sancties bij overtreding (artikel 37 tot 43). Overeenkomstig artikel 32, § 2 van vermelde wet moet de commissie, tenzij de wet anders bepaalt, bij de procureur des konings aangifte doen van de misdrijven waarvan zij kennis krijgt in de uitoefening van haar functie. Het advies over de gegrondheid van de klacht kan door een particulier tevens worden aangewend in een strafrechtelijke procedure.

Als minister van Binnenlandse Aangelegenheden kan ik niet optreden tegen praktijken die in strijd zijn met de wet van 8 december 1992. Alleen wanneer een wetgevend of uitvoerend orgaan van de gemeente of het OCMW een uitdrukkelijke beslissing neemt die in strijd is met de wet van 8 december 1992, kan ik die beslissing vernietigen in het kader van het algemeen administratief toezicht.

Vraag nr. 170
van 18 juni 2001
van de heer JOHAN DE ROO

Premies landschapsbescherming – Stand van zaken

In het decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van landschappen is er sprake van premies voor het beheer van landschappen.

Het probleem in deze aangelegenheid is dat er echter nooit premies zijn uitbetaald, omdat er nooit uitvoeringsbesluiten zijn geweest om het systeem op te starten.

1. Waarom zijn er geen uitvoeringsbesluiten gekomen op het decreet houdende de bescherming van landschappen ?

2. Wat waren de problemen hieromtrent ?
3. Hoe worden deze problemen verholpen ?
4. Wat is de huidige stand van zaken omtrent deze premies voor landschapsbescherming ?

Antwoord

Om de uitvoeringsbesluiten te kunnen opstellen, is een wijziging van het decreet van 16 april 1996 houdende de bescherming van landschappen vereist.

Een ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 16 april 1996 is terzake reeds principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 10 november 2000 en voor advies voorgelegd aan de Raad van State. De Raad van State bracht advies uit op 6 juli 2001.

Na goedkeuring door de Vlaamse regering (september 2001) kan het decreet ter goedkeuring worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement, waarna de uitvoeringsbesluiten door de Vlaamse regering kunnen worden goedgekeurd. Het ligt in de bedoeling het premiestelsel begin 2002 in werking te laten treden.

Vraag nr. 171 van 18 juni 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Watermolen van Schoonhoven Aarschot – Restauratie

Bij ministerieel besluit van 5 juli 1996 werd de watermolen van Schoonhoven met molengebouw, sluis, stenen damwanden, brugje, sluiswerk en watterrad, gelegen in Aarschot, Diestsesteenweg 12, wegens zijn industrieel-archeologische waarde beschermd als monument.

Het geheel verkeert momenteel in erbarmelijke toestand en staat helemaal te verkommeren. Hierdoor dreigt een eeuwenoud erfgoed voorgoed verloren te gaan.

1. Wat is de huidige stand van zaken ?
2. Wie is de eigenaar van de watermolen ?
3. Wat zijn de plannen betreffende de restauratie van deze molen en binnen welke termijn worden ze uitgevoerd ?

4. Welke maatregelen worden genomen teneinde dit historisch erfgoed niet verder te laten verkommeren, laat staan verdwijnen ?

Antwoord

De watermolen van Schoonhoven in Aarschot werd onteigend door het Vlaams Gewest in het kader van de modernisering van de N10 Diest.

Nu de werkzaamheden zijn voltooid, heeft de vroegere eigenaar gebruikgemaakt van zijn recht tot wederinkoop van de delen die niet gebruikt zijn voor de moderniseringswerken.

Thans kan de eigenaar met de restauratiewerkzaamheden beginnen.

Vraag nr. 172 van 18 juni 2001 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

's Hertogenmolens Aarschot – Restauratie

Bij ministerieel besluit van 11 september 1986 werden de 's Hertogenmolens (glasmolen en watermolen, omvattende het woonhuis, het sluzengedeelte en de werkplaatsen), gelegen in Aarschot, Demerstraat 1, beschermd als monument.

Het geheel verkeert momenteel in erbarmelijke toestand en staat helemaal te verkommeren. Hierdoor dreigt een eeuwenoud erfgoed voorgoed verloren te gaan.

1. Wat is de huidige stand van zaken ?
2. Wie is de eigenaar van de 's Hertogenmolens ?
3. Wat zijn de plannen betreffende de restauratie van deze molen en binnen welke termijn worden ze uitgevoerd ?
4. Welke maatregelen worden genomen teneinde dit historisch erfgoed niet verder te laten verkommeren, laat staan verdwijnen ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik zijn voorbereidende technische studies uitgevoerd in verband met stabiliteitsproblemen.

2. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is eigenaar.
3. Er zijn nog geen concrete plannen voor de restauratie.
4. Er wordt nagegaan of voor het behoud van het gebouw een samenwerking met privé-partners haalbaar is.

Vraag nr. 173
van 18 juni 2001
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

St.-Elisabethgasthuis Diest – Restauratie

Bij ministerieel besluit van 13 oktober 1986 werd het voormalig Sint-Elisabethgasthuiscomplex (meer bepaald de kloostervleugel met inbegrip van het interieur, de apotheek met inbegrip van het interieur, de kapel en de hoevegebouwen met poort), gelegen in Diest, Koning Albertstraat 12, 14 en 16, beschermd als monument.

Naar verluidt behoort de apotheek tot de oudste van West-Europa.

Het geheel ligt er nochtans triestig bij. Er zijn diverse ramen stuk en er moet worden gevreesd voor de bewaring en beveiliging van het interieur.

1. Wat is de huidige stand van zaken in het dossier ?
2. Wie is vandaag eigenaar van het complex ?
3. Hoe zit het met de inboedel van de apotheek ?
4. Hoe zit het met de bewaring en beveiliging van het gebouw en het interieur ?
5. Welke maatregelen worden genomen teneinde dit historisch erfgoed niet verder te laten verkommen, laat staan verdwijnen ?

Antwoord

Het Sint-Elisabethgasthuiscomplex in Diest is eigendom van de federale regering (Regie der Gebouwen) en behoort bijgevolg tot de bevoegdheid van minister Rik Daems, minister van Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Participaties.

Uit gegevens verstrekt door de Regie der Gebouwen blijkt dat :

1. het dossier "consolidatie en ruwbouw" beschikbaar is en in de loop van de volgende weken in aanbesteding wordt gezet. De verdere afwerking is gepland voor het jaar 2002 ;
2. de federale overheid eigenaar is van het gebouw ;
- 3, 4 en 5. gelet op de spoedige start van de werkzaamheden, de nodige maatregelen om de verdere achteruitgang van het gebouw te vermijden spoedig zullen worden uitgevoerd.

Vraag nr. 174
van 18 juni 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Beschermd dorpsgezicht Kontich – Bouwproject

In vele steden kampt men met een enorme stadsvlucht. Hierdoor wordt de druk op de randgebieden en buitengebieden groter. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) dient vooral om de buitengebieden te vrijwaren van de verstedelijkingsdruk.

Door de economisch zeer goede ligging in de rand rond Antwerpen en Brussel, blijken een aantal gemeenten nog steeds de stadsvlucht op te vangen. Grote bouwprojecten zullen nieuw aanbod creëren voor mensen die de stad liever ontvluchten.

Zo staat er in Kontich momenteel ook een bouwproject op stapel in het BPA Centrum (bijzonder plan van aanleg). In een deel van dit BPA, namelijk BPA 1 Quater, wil men op een perceel gelegen binnen het beschermde dorpsgezicht en vlakbij een beschermd gebouw een bebouwing met hoogbouw mogelijk maken.

1. Is de minister op de hoogte van het bouwproject ?
2. Is het project in overeenstemming met het statuut van beschermd dorpsgezicht ?
3. Wat mag binnen een beschermd dorpsgezicht en wat mag niet ?
4. Welke bescherming geniet de Brouwerij De Sleutel ?
5. Houdt die bescherming in dat er bouwbeperkingen zijn in de nabijheid en past het bouwproject daarin ?

6. Welke beslissingen zijn er al genomen in dit dossier, of welk advies werd hieromtrent reeds gegeven ?

Antwoord

De Sleutelstraat werd beschermd als dorpsgezicht omwille van de historische, industrieel-archeologische en sociaal-culturele waarden. Het betreft hier een restant van de oude kleinschalige negentiende-eeuwse bebouwing in Kontich. De samenhang tussen de brouwerij, de directeurswoning en de kleinere arbeiderswoningen is beeld- en sfeerbepalend voor de omgeving van deze brouwerij.

De voormalige brouwerij zelf, Sleutelstraat 23, is beschermd als monument, dit wil zeggen zowel het interieur als het exterieur. Dit brouwerijgebouw met achttiende-eeuwse kern is in zijn voorkomen en structuur gaaf bewaard gebleven.

De adviezen van Monumenten en Landschappen in verband met de bouwaanvragen gelegen binnen het beschermd dorpsgezicht zijn bindend. Het onbebouwd gedeelte van het binnenterrein valt derhalve buiten haar bevoegdheid. De geplande nieuwbouw van dit binnenterrein is dan ook een stedenbouwkundige aangelegenheid.

Uit het oogpunt van de monumentenzorg is Monumenten en Landschappen van mening dat de geplande achterliggende bebouwing zoals voorgesteld in het BPA, weinig negatieve invloed zal hebben op het beschermd dorpsgezicht wegens de beperkte straatbreedte van de Sleutelstraat. De oprichting van de nieuwbouw met de tuinen achter de bestaande tuinen in de Sleutelstraat, vindt Monumenten en Landschappen positief.

De bouw van een vrijstaande eengezinswoning met één verdieping en zadeldak in de voormalige moestuin van de directeurswoning werd reeds goedgekeurd op 29 mei 1998. Het maken van een eventuele verbindingsweg door de brouwerijsite naar het achterliggend gebied is voor het dorpsgezicht niet echt storend. Deze verbindingsweg bevindt zich wel op privaat terrein.

Concreet gezien werden twee adviezen verleend inzake het beschermd dorpsgezicht. De eerste aanvraag dateert van 29 mei 1998 en betreft, zoals hierboven vermeld, de bouw van een eengezinswoning in de voormalige moestuin van de directeurswoning. De andere vraag betreft het bouwen van drie appartementen en autostaanplaats Sleutelstraat 24-30. Deze aanvraag werd recentelijk goed-

gekeurd. Het betreft hier een bouwblok dat met één bouwlaag en zadeldak aansluit op de omringende bebouwing.

Vraag nr. 175 van 18 juni 2001 van mevrouw ANN DE MARTELAER

De Groene Vlasdam Lokeren – Stand van zaken

M.b.t. het huisvestingsproject "De Groene Vlasdam" in Lokeren werden in het verleden reeds verschillende vragen gesteld. Ik verwijs hierbij specifiek naar de vraag om uitleg van de heer Jos Stassen, behandeld in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid van 6 juli 2000 (*Handelingen C217 van 6 juli 2000, blz. 1-6 – red.*).

Ingevolge deze bespreking zouden de hiernavermelde onderzoeken uitgevoerd worden.

- In juli 2000 bleken nog steeds 36 sociale appartementen van deel A niet verkocht te zijn.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) zou verdere stappen ondernemen om klaarheid te krijgen over de vraagprijs van de appartementen, de toestand van het gebouw, de financieringsbron en de globale opportuniteit van de verwerving door de SHM Tuinwijk (socialehuisvestingsmaatschappij).

- Een aantal sociale woningen werd aan niet sociaal gerechtigde kopers verkocht binnen de wettelijk bepaalde periode van één jaar. Domus Flandria zou onderzoeken of hierbij de regelgeving werd overtreden. Indien nodig zou worden teruggevorderd of ingehouden op latere betalingen.
- Wat de problemen m.b.t. de constructiefouten betreft (en die trouwens werden bevestigd door een expert van de administratie), zou het Vlaams Gewest een bemiddelende rol opnemen.
- Het probleem m.b.t. de hoogspanningscabine, die in de ondergrondse garage geregeld onder water loopt, zou met de bouwheer en Electrabel worden besproken.
- Voor het creëren van speelruimte voor kinderen in deze wijk kreeg de VHM de formele opdracht contact op te nemen met de SHM om eventueel binnen artikel 80 van de Huisves-

tingscode na te gaan op welke manier er speelruimte voor de kinderen kon worden gerealiseerd.

- Binnen het totale aantal onder Domus Flandria gebouwde woningen bleken in andere projecten nog vier woningen niet conform de wetgeving verkocht, en 220 woningen nog niet verkocht te zijn. Hier zou worden onderzocht of ze konden worden geïntegreerd in het sociale huurpatriomonium.

1. Welke stappen heeft de VHM ondernomen m.b.t. de 36 niet-verkochte appartementen ?

2. Heeft Domus Flandria een onderzoek gedaan naar de sociale woningen die aan niet-gerechtigde kopers werden verkocht ?

Wat was het resultaat van dit onderzoek en werden er bedragen teruggevorderd of ingehouden ?

3. Wat was het resultaat van de bemiddeling van het Vlaams Gewest ? Is er een oplossing gevonden voor de constructiefouten ?

4. Op welke manier is het probleem m.b.t. de hoogspanningscabine in de ondergrondse garage opgelost ?

5. Welke initiatieven werden er genomen m.b.t. de beloofde speelruimte voor de kinderen ?

6. Welke opvolging werd er gegeven aan de vier andere projecten met niet conform de wetgeving verkochte woningen ?

Op welke manier werden de overige 220 koopwoningen geïntegreerd in het sociale huurpatriomonium ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 12.9.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 176 van 21 juni 2001 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ambtenaren Wemmel – Taalrol

Bij een discussie over de openstaande vacatures stelde de gemeenteraad van de faciliteitengemeente Wemmel onlangs vast dat twaalf kandidaten niet geslaagd zijn voor het Nederlandse taalexamen. Dit roept de veronderstelling op dat de betrokken kandidaten Franstaligen waren.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Is het niet zo dat de gemeentelijke ambtenaren van de faciliteitengemeenten of de kandidaten in het bezit moeten zijn van een Nederlandstalig diploma, of van een diploma van grondige taalkennis van het Nederlands ?

Antwoord

Artikel 27 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat in de plaatselijke diensten van de zes randgemeenten niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd kan worden indien hij de Nederlandse taal niet kent. De toelatings- en bevorderingsexamens moeten eveneens in het Nederlands afgenomen worden.

Kandidaten worden enkel tot het examen toegelaten voorzover uit de vereiste diploma's of studiegetuigschriften blijkt dat zij hun onderwijs in het Nederlands hebben genoten. Bij ontstentenis van een dergelijk diploma of getuigschrift moet de taalkennis vooraf door een examen bewezen worden.

Artikel 53 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 bepaalt dat enkel de Vast Wervingssecretaris (nu de afgevaardigd bestuurder van Selor) bevoegd is om bewijzen omtrent de vereiste taalkennis zoals opgelegd in de wet uit te reiken (*Selor : Selectiebureau van de Federale Overheid – red.*). Het koninklijk besluit van 8 maart 2001 (Belgisch Staatsblad van 31 maart 2001) stelt de voorwaarden vast voor het uitreiken van de bewijzen van taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966.

De wet sluit dus niet uit dat Franstaligen in de randgemeenten deelnemen aan examens voor openstaande vacatures. Indien zij niet beschikken

over een diploma of getuigschrift waaruit blijkt dat het onderwijs in het Nederlands werd genoten, moeten zij een getuigschrift uitgereikt door Selor kunnen voorleggen. Dit getuigschrift wordt uitgereikt na een examen dat tot doel heeft na te gaan of de kandidaat de taal in dezelfde mate beheerst als de kandidaten die onderwijs genoten hebben in de taal van die functie of betrekking, in casu het Nederlands.

Het concrete geval in Wemmel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, is mij niet bekend. Beslissingen in verband met vacantverklaringen en examenprocedures zijn volgens de toezichtsregeling immers geen verplicht op te sturen beslissingen. Zij kunnen worden opgevraagd door de provinciegouverneur nadat iemand een klacht heeft ingediend tegen een dergelijke beslissing.

Vraag nr. 177
van 21 juni 2001
van de heer JAN LOONES

Bouw- en renovatiepremies – Doelgroep

Naar verluidt komen de gezinnen-ontleners van het Vlaams Woningfonds (en blijkbaar ook van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) niet in aanmerking voor de bouw- en renovatiepremie die de Vlaamse overheid recentelijk in het leven riep (De Bond – weekblad voor het gezin – van 8 juni 2001).

Nochtans zijn het net gezinnen met een bescheiden inkomen – dé doelgroep van het Woningfonds – die de bijkomende bouwpremie zouden kunnen gebruiken. Was het trouwens niet de bedoeling van de Vlaamse overheid om, via deze nieuwe bouwpremie, bouwlustige gezinnen een duwtje in de rug te geven ?

De Bond van Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) en het Vlaams Woningfonds klagen aan dat ze omtrent deze beslissing – waartegen ze overigens heftig protesteren – niet werden geraadpleegd.

Het Woningfonds zou aan toenmalig minister Sauwens een verzoek gericht hebben voor het uitwerken van een regeling waarbij gezinnen-ontleners alsnog recht zouden hebben op de premie.

1. Kan de minister begrip opbrengen voor gezinnen-ontleners die geen aanspraak kunnen maken op een bouw- en renovatiepremie van de Vlaamse overheid ?

2. Is de minister op de hoogte van de vraag van het Woningfonds aan voormalig minister Sauwens om dit recht te trekken ?

Werden daarvoor reeds stappen ondernomen ?

3. Wordt terzake alsnog een regeling in het vooruitzicht gesteld ?

Worden de Bond van Grote en Jonge Gezinnen en het Vlaams Woningfonds daarbij geraadpleegd ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 12.9.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

Vraag nr. 178
van 25 juni 2001
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Export – Oostenrijk

In april 2000 waren de enige beschikbare cijfers over de uitvoer van Vlaanderen naar Oostenrijk deze van januari 2000. Deze cijfers lieten toen, in vergelijking met de cijfers van uitvoer naar andere Europese landen, een tragere groei optekenen.

Ondertussen zijn wij al een jaar verder en is er wellicht een klaardere en volledige kijk op de uitvoercijfers van Vlaanderen naar Oostenrijk.

1. Hoe evolueerde de uitvoer van Vlaanderen naar Oostenrijk, in reële termen, in 2000 tegenover 1999, en wat zijn de resultaten in procent ?

2. Hoe is deze evolutie in verhouding tot de totale uitvoer van Vlaanderen en de uitvoer naar de Europese Unie ?

3. Hoe is de evolutie van het aandeel van Vlaanderen in de Belgische export naar Oostenrijk ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 12.9.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

**Vraag nr. 180
van 28 juni 2001
van de heer FILIP DEWINTER**

Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten

Kan de minister mij, in opvolging van mijn eerdere vraag terzake (*vraag nr. 71, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1183 – red.*), meedelen welke opdrachten de heer Louis Brill als bijzonder vertegenwoordiger voor het Vlaams exportbeleid sedertdien nog heeft gekregen, welke reizen hij hiervoor nog heeft ondernomen en wat het budget voor deze reizen was ?

N.B. Een gelijkaardige vraag m.b.t. het investeringsbeleid werd gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, en aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 12.9.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

(Gecoördineerd antwoord Patrick Dewael voor de vragen aan Patrick Dewael en Dirk Van Mechelen : blz. 226 – red.)

**Vraag nr. 183
van 6 juli 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

VHM – Aankoopbeleid

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) heeft dit jaar één miljard extra uitgetrokken voor de aankoop van "onmiddellijk bewoonbare private woningen", dit in het kader van de in het regeerakkoord vermelde aankoop van 15.000 bijkomende huurwoningen tegen 2005, of circa 3.000 woningen per jaar. In de afgelopen vijf jaar werden aldus door de VHM circa 9.300 nieuwe sociale woningen aangekocht. Met de helft van het extra miljard konden slechts 142 woningen worden aangekocht op de private markt van "bestaande kwaliteitsvolle woongelegenheden".

Men kan anderzijds wel vaststellen dat het aantal kandidaat-huurders van een sociale woning via de VHM met iets minder dan 12.000 is gedaald in 2000 ten opzichte van het jaar voordien.

Met de aankoop van "onmiddellijk bewoonbare private woningen" dreigen echter kandidaat-kopers voor dergelijke woongelegenheden de mogelijkheid te worden ontnomen hun droom te verwezenlijken. Het in de Wooncode vermelde voorkeurecht voor de socialehuisvestingsmaatschappijen, alsmede de OCMW's, kan nu reeds de plannen dwarsbomen van privé-kopers.

Bij de recente tweejaarlijkse actualisatie werden bovendien "betere verdieners" van de lijsten geschrapt. Zij worden verwezen naar de privé-markt en dreigen daar geconfronteerd te worden met het streven van de VHM om de haar opgedragen doelstellingen te halen.

1. In dit verband zou ik graag vernemen hoeveel huurders van sociale woningen zich kandidaat hebben gesteld voor de aankoop van hun woongelegenheden.

Wat is de gemiddelde prijs waarvoor de eventuele verkoop werd afgesloten, dit uiteraard volgens de aard van de woongelegenheden (appartement, huis of flat) ?

2. Streeft de VHM naar een bepaald percentage van het globale woningpark in de verschillende regio's in Vlaanderen ? Zijn hierover gegevens beschikbaar ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag kan niet worden verstrekt, aangezien de betrokken bevoegdheid aan een ander regeringslid werd overgedragen.

(Datum antwoord : 12.9.2001. Bevoegdheidsoverdracht : zie besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de bevoegdheden van de Vlaamse regering van 13.7.2001 ; Belgisch Staatsblad van 26.7.2001. Inwerkingtreding : 1.8.2001 – red.)

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 8 augustus 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Sociale huisvesting – Alternatieve energie

De Vlaamse regering heeft in haar beleidsverklaring van juli 1999 de klemtoon gelegd op de noodzaak van energiebesparing. Inzonderheid werd verwezen naar een meerjarenprogramma, de toepassing van nieuwe energie-efficiënte technologieën en het voorbeeld dat van de overheid moet komen.

Ook de sociale huisvesting krijgt in het regeerakkoord een ruime plaats toebedeeld, met speciale aandacht voor renovatie van oudere sociale woningen. Dit zou gepaard moeten gaan met maatregelen die een rationeel energiegebruik beogen.

Om dit te verwezenlijken, zouden, luidens het regeerakkoord, zoveel mogelijk alternatieve energiebronnen moeten worden ingeschakeld. Men denkt daarbij onder meer aan zonne-energie, een vrij dure zaak alleszins. Daarom wordt in subsidies voorzien, met een maximale steun ten belope van 75 % van de subsidieerbare kosten, vanaf 2000.

1. Wat zijn in dit verband de meest recente beschikbare gegevens per provincie m.b.t. de toegekende subsidies ?
2. In welke voorwaarden voorzien de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) m.b.t. het gebruik van de jongste technische innovaties inzake alternatieve energie bij nieuwbouw- en renovatieprojecten ?

Kunnen deze socialehuisvestingsmaatschappijen ook de door de Vlaamse overheid en de elektriciteitsproducenten verleende subsidies genieten ?

3. Wordt ervan uitgegaan dat elke afzonderlijke huisvestingsmaatschappij de subsidieaanvragen indient, of verlopen alle aanvragen via de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) ?

Antwoord

1. De VHM beschikt niet over volledige of gedetailleerde gegevens inzake toepassing van alternatieve energie.

Alle subsidieaanvragen voor zonneboilers gebeuren uitsluitend bij de energieleveranciers. Er wordt geïnformeerd bij de intercommunales. Indien deze gegevens ons worden bezorgd, zal hierover later gerapporteerd worden.

De aanvragen inzake fotovoltaische zonnepanelen worden ingediend bij de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie (ANRE). Volgens de betrokken diensten van ANRE zijn er tot op heden geen aanvragen ingediend door socialehuisvestingsmaatschappijen.

2. In de concept- en ontwerponderichtingen C2001 van de VHM komen alle belangrijke facetten aan bod die de energetische prestaties van (sociale) woningen beïnvloeden.

Onder het hoofdstuk "Ecologisch en duurzaam bouwen" is terzake een uitgebreid pakket aan eisen en aanbevelingen opgenomen.

Inzake energie hanteert de VHM een driestapenstrategie :

- 1° beperk de energiebehoefte ;
- 2° gebruik lokaal beschikbare duurzame energie ;
- 3° zorg voor een zo efficiënt mogelijke energieomzetting.

De energiebehoeften worden beperkt door :

- een goede thermische isolatie (eis : K45 en maximale U-waarden voor de diverse wanden) ;
- een hoge compactheidsgraad ;

- het weren van koudebruggen ;
- een energiebewuste planindeling (met niet-verwarmde lokalen als bufferzones op het noorden en zontoetreding in de bewoonde ruimtes) met aandacht voor oververhitting in de zomer ;
- luchtdicht te bouwen met regelbare ventilatievoorzieningen ;
- voor daglicht te zorgen in alle lokalen, gebruik van energiezuinige lampen, ...

Door de energiebehoefte te beperken, kan op lage temperatuur verwarmd worden, wat de weg openstelt voor toepassing van alternatieve energieën.

Zonlicht – als lokaal beschikbare alternatieve energie – wordt zowel passief aangewend door een optimalisatie van de oriëntatie van beglazing en ruimtes, als actief in de vorm van zonneboilers voor de aanmaak van sanitair warm water. Fotovoltaïsche zonnepanelen zijn beperkt tot enkele proefprojecten. Andere vormen van duurzame energie (als wind, waterkracht, biomassa, ...) zijn totnogtoe niet aangewend in de sociale woningbouwsector. Warmtepompen zijn om technische-economische redenen tot op heden weinig geschikt voor verwarming van sociale woningen.

Tal van maatregelen laten een meer efficiënte energieomzetting toe, zoals correct dimensioneren van installaties, gebruik van toestellen met hoog rendement, gebruik van rest- of afvalwarmte (condensatietechnieken, warmteterugwinning op ventilatielucht, ...), systemen voor energiebeheer, ... Bij een viertal projecten is een WKK (warmtekrachtkoppeling) toegepast.

Momenteel worden drie voorbeeldprojecten "ecologische en duurzame sociale woningbouw" uitgewerkt. Hierin zijn – naast maatregelen op het vlak van energie, water, materialen, afval en woonomgeving – een aantal nieuwe technieken inzake alternatieve energie opgenomen, zoals bodemopslag van warmte afkomstig van een wegdek ; in de winter wordt deze warmte via warmtepompen gebruikt voor de verwarming van woningen. Voor het totaal van deze projecten is totnogtoe een subsidie van circa 10 miljoen uitgetrokken.

De sociale bouwmaatschappijen kunnen de subsidies/premies genieten toegekend voor PV-pa-

nelen en zonneboilers door de Vlaamse overheid en de elektriciteitsmaatschappijen. (*PV-paneel : fotovoltaïsch paneel – red.*)

Bij toepassing van onder meer zonneboilers hanteert de VHM een verhoogde toelaatbare maximale kostprijs voor de projecten.

3. De aanvragen worden per project door de SHM's zelf ingediend, met kennisgeving hiervan aan de VHM.

Deze gegevens worden echter niet systematisch of afzonderlijk bijgehouden bij de VHM.

**Vraag nr. 2
van 8 augustus 2001
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

Socialehuisvestingsmaatschappijen – Jaarverslagen

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) moet erop toezien dat de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM's) hun opdrachten uitvoeren. Om dit toezicht uit te oefenen, kan de VHM gebruikmaken van een aantal instrumenten, zoals omschreven in artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de specifieke regelingen van het toezicht op de SHM's (8 juni 1999).

Ik stel vast dat in de uitvoeringsbesluiten van de Waalse regering (17 maart 1999) houdende de erkenning van agentschappen van sociale huisvesting, in artikel 4 expliciet gevraagd wordt naar een jaarverslag.

1. Wordt er ook van de Vlaamse huisvestingsmaatschappijen verwacht dat zij jaarlijks aan de VHM een jaarverslag verstrekken ?
2. Hoeveel SHM's stelden vorig jaar een jaarverslag op ?
3. Hoeveel SHM's bezorgden dit aan de VHM ?

Antwoord

1. Ingevolge artikel 5, 1ste van het toezichtsbesluit van 8 juni 1999 dienen de SHM's jaarlijks ten minste één maand voor de algemene vergadering hun jaarrekening, proef- en saldibalans en de bijlagen aan de VHM over te zenden.

Wanneer de VHM deze documenten heeft ontvangen, stelt zij een brief op, gericht aan de raad van bestuur van de SHM, waarin zij, naast haar eventuele opmerkingen in verband met de jaarrekening van de betrokken SHM, mededeelt dat de SHM drie exemplaren van haar jaarverslag aan de VHM dient over te zenden.

De SHM is verplicht om dit aan de VHM over te zenden ingevolge artikel 6 van het voornoemde besluit, waarin staat dat de SHM's alle onderrichtingen met betrekking tot hun statutaire of reglementaire opdrachten nauwgezet dienen na te leven.

- Alle SHM's hebben de rechtsvorm van een handelsvennootschap (coöperatieve vennootschap of naamloze vennootschap) en zijn bijgevolg onderworpen aan het Wetboek van Vennootschappen.

Ingevolge artikel 96 van dit wetboek zijn de bestuurders van deze vennootschappen verplicht om elk jaar een jaarverslag op te maken.

Alle SHM's dienden vorig jaar bijgevolg een jaarverslag opgemaakt te hebben.

- Van de 118 SHM's hebben vorig jaar 115 SHM's hun jaarverslag aan de VHM bezorgd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 195
van 23 mei 2001
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Welzijn en gezondheid – Samenwerkingsprotocollen met provincies

Tussen het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en de vijf Vlaamse provinciebesturen werd in december 1998 een formeel samenwerkingsprotocol afgesloten ter realisatie van een centrale wachtlijstwerking.

Dit is slechts één van de samenwerkingsprotocollen die zijn afgesloten.

Welke welzijns- en gezondheidsopdrachten worden nog via een formeel samenwerkingsprotocol door de provinciebesturen opgenomen ?

Antwoord

Welzijn

- Regionaal overleg en regionale samenwerking in de welzijnssector zijn geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997. Doelstelling is het ondersteunen van het overleg en de samenwerking tussen welzijnsorganisaties via een samenwerking met de provincies.

Binnen elke provincie zijn een permanente cel en een adviserende stuurgroep opgericht. Terwijl de adviserende stuurgroep zorgt voor de sturing, is de permanente cel verantwoordelijk voor het operationele gebeuren, met als opdrachten :

- dient jaarlijks een voortgangsrapport op te stellen ;
- de provincie dient een adviserende stuurgroep in te stellen ;
- het organiseren van een Interprovinciale Afstemmingscommissie voor de Regionale Samenwerking.

De permanente cel ontwikkelt een meerjarenbeleidsplan, dat na goedkeuring door de minister bevoegd voor Welzijn resulteert in een beleidsovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de provincies.

De voortgang van de doelstellingen en activiteiten uit het beleidsplan wordt weergegeven in een jaarlijks voortgangsrapport, dat de inhoudelijke verantwoording uitmaakt van de toegekende subsidies.

Jaarlijks wordt op de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap een krediet ingeschreven van 13,7 miljoen (programma 41.7, basisallocatie 43.07) waarbij op basis van een cofinanciering subsidies worden toegekend aan de provincie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Eenzelfde bedrag als door de Vlaamse Gemeenschap toegekend, moet wor-

den ingeschreven in de begroting van de provincie. De Interprovinciale Afstemmingscommissie bewaakt de afstemming tussen de samenwerking en het overleg op het niveau van de regio's en van het Vlaams beleid.

2. Provinciale steunpunten

De Provinciale Steunpunten voor Vrijwilligerswerk fungeren eigenlijk als ondersteuners van de vrijwilligersorganisaties, meer specifiek voor de afstemming van vraag-aanbod en acties voor sensibilisering, rekrutering, begeleiding en vorming. Ze worden thans ook intensief ingeschakeld in de implementatie van het Vlaams actieplan naar aanleiding van het Internationaal Jaar van de Vrijwilliger. Hier is er eigenlijk geen echt samenwerkingsprotocol met de provincies, vermits de steunpunten een subsidie krijgen voor het realiseren van bovenvermelde activiteiten (5 miljoen in 2001 op het programma 41.7, basisallocatie 34.26), terwijl voor 2002 in een bedrag voorzien is van 6 miljoen.

Gezondheidszorg

1. Met de provincies zijn convenants afgesloten met betrekking tot de kwaliteitsvolle uitvoering van het Vlaams preventiebeleid met betrekking tot alcohol- en andere drugproblemen op provinciaal niveau, met aandacht voor de integratie van de Vlaamse prioriteiten in de provinciale en lokale noden en behoeften.

Drie resultaatsgebieden worden omschreven :

- participatie aan en afstemming op Vlaams drugbeleid,
- coördinatie van de preventieve activiteiten inzake middelengebruik,
- monitoring.

De convenants lopen af eind 2001 en omvatten 34.085 euro op jaarbasis per provincie.

2. Aan de provincies worden bij besluit subsidies verleend voor de coördinatie op provinciaal niveau van het programma met betrekking tot baarmoederhalskanker. Het gaat om sensibilisering van vrouwen van 25 tot 64 jaar met een interval van drie jaar, registratie en invoering van algemene richtlijnen aangaande de screening zelf.

Deze besluiten dienen elk jaar te worden vernieuwd.

Per provincie wordt 74.368 euro uitgetrokken.

Kind en Gezin

Kind en Gezin heeft geen echte formele samenwerkingsprotocollen met de vijf provinciebesturen.

Momenteel ligt er wel een voorstel klaar voor de raad van bestuur met betrekking tot een structureel partnership tussen de provincie Limburg en Kind en Gezin in verband met het Steunpunt Opvoedingsondersteuning.

Vlaams Fonds

Het formeel samenwerkingsakkoord inzake de wachtlijstwerking is het enige formele samenwerkingsprotocol.

Vraag nr. 201 van 23 mei 2001 van mevrouw SONJA BECQ

Persoonlijk assistentiebudget – Evaluatie

Het persoonlijk assistentiebudget (PAB) werd onlangs ingevoerd. Bedoeling is de zelfredzaamheid van mensen met een handicap te verhogen, door ze een beroep te laten doen op een persoonlijke assistent.

Om in aanmerking te komen, moet eventueel wel een nieuwe procedure doorlopen worden. Bovendien is voor het eerste jaar vastgelegd dat 400 budgetten in aanmerking komen, waarvan 150 gereserveerd worden voor personen uit de (semi-)residentiële sector. In principe moesten de inschalingsverslagen vóór 20 april 2001 afgehandeld worden. Een eerste stand van zaken kan worden opgemaakt.

1. Is het mogelijk om een zicht te krijgen op het profiel van de aanvragers van een persoonlijk assistentiebudget ?
 - a) Hoeveel mensen dienden een aanvraag in ?
 - b) Hoeveel van die aanvragers zaten in het experiment ?
 - c) Hoeveel personen die een aanvraag voor het experiment hadden ingediend en toen niet in aanmerking kwamen, dienden nu opnieuw een aanvraag in ?

- d) Hoeveel personen, buiten voormelde groepen, dienden hun aanvraag in vóór 31 januari 2001 ?
- e) Hoeveel personen dienden nog een aanvraag in na 31 januari 2001 ?
- f) Is er een zicht op de populatie wat de aard van de handicap betreft (fysieke handicap, visueel/auditief, (licht) mentale handicap, ...) ?
- g) Komen de aanvragers uit een thuissituatie, een ambulante verzorgingssituatie, de residentiële sector ? Indien mogelijk graag een antwoord in absolute en procentuele cijfers.
- h) Hoeveel aanvragen waren er enerzijds uit de semi-residentiële en anderzijds uit de (echte) residentiële sector (voor de invulling van de 150 plaatsen) ?
- i) Indien de 150 plaatsen uit de residentiële sector niet gehaald worden, worden deze dan aan andere groepen toegewezen of wordt de periode voor aanvraag verlengd ?
2. Hoe verliep de inschaling ?
- a) Werde de deadline van 20 april bereikt ? Zo neen, waarom niet ?
- b) Waren er tijdens de inschaling reeds bedenkingen bij het gebruik van de schaal ?
- c) Van welke inschalingsmethode werd gebruikgemaakt ?
- d) Hoeveel multidisciplinaire teams (MDT) werden ingeschakeld om deze inschaling vlot te laten verlopen ?
- e) Is er een zicht op de tijd die men nodig heeft om deze inschaling op een correcte en deskundige wijze te laten verlopen ?
3. Hoeveel personen werden uiteindelijk geselecteerd ?
- a) Is er een zicht op de populatie van de geselecteerden : hoeveel uit het experiment, hoeveel (semi-)residentieel, wie uit de boot viel voor het experiment, wie – buiten voorgaande groepen – een aanvraag indiende vóór 31 januari 2001 ?
- b) Is er een zicht op de populatie wat de aard van de handicap betreft ?
- c) Hoeveel van de geselecteerden komen uit een thuissituatie, een ambulante verzorging, een semi-residentiële situatie, een residentiële situatie ?
- Voor voorgaande vragen graag gegevens in absolute cijfers en procentueel.
4. Hoeveel personen gaven te kennen als persoonlijk assistent een familielid te willen aanwerven, en kregen zij effectief die mogelijkheid ?
5. Wat is het statuut van het persoonlijk assistentiebudget fiscaal en sociaal, zowel in hoofde van de assistent als in hoofde van de budgethouder ? Is er een verschil naargelang een familielid als assistent wordt aangeworven ?
6. Vroegen/ontvingen alle betrokkenen het volledige budget aan ? Eventueel : wat is het gemiddelde budget, en wat is het laagste aangevraagde en toegekende budget ? Worden bepaalde (vaste bedragen) budgetten toegekend aan bepaalde "categorieën" aanvragers ?
7. Welke conclusies kunnen reeds getrokken worden ?

Antwoord

Een eerste tussentijdse evaluatie van de implementatie van de beleidsbeslissingen inzake het persoonlijk assistentiebudget is gepland voor na het zomerreces. Tijdens de afgelopen maanden hebben de leden van de deskundigencommissie, de medewerkers van de studiecél en de PAB-cél van het Vlaams Fonds en de multidisciplinaire teams een enorme inspanning geleverd. Ze zijn erin geslaagd om in een erg korte tijd een geheel nieuwe structuur en een nieuw instrumentarium operationeel te maken.

Tijdens een werkoverleg met de deskundigencommissie, de PAB-cél en de studiecél op 16 juli kreeg ik inzicht in de eerste, nog onvolledige resultaten.

Aan de hand hiervan kan ik een eerste stand van zaken opmaken en ook op de meeste vragen een antwoord geven.

1. Profiel van de aanvragers

- a) Bij het Vlaams Fonds zijn 896 aanvragen PAB ingediend die ontvankelijk zijn voor behandeling in 2001.

- b) Bij deze aanvragers waren 40 personen uit het PAB-experiment (prioriteit 1 zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2000).
- c) Er zijn 591 personen die een aanvraag indienden vóór 31 december 2000 en die niet in aanmerking kwamen voor het PAB-experiment.
- d) Daarbij waren nog 210 personen die hun aanvraag indienden vóór 31 januari 2001.
- e) Na 31 januari 2001 dienden tot eind juni 2001 nog 466 personen een PAB-aanvraag in.
- f) Wat de aard van de handicap betreft, beschik ik nog niet over evaluatiegegevens. In de toewijzing van de budgetten werd vooral rekening gehouden met de ernst van de handicap en de grootte van de zorgbehoefte zoals die is aangegeven in de inschalingsverslagen.
- g) Over de woon- en zorgsituatie van de aanvrager op het ogenblik van de aanvraag is nog geen definitieve analyse beschikbaar. Globaal genomen gaat het overwegend om personen die zelfstandig of in gezinsverband wonen. Uit een eerste screening van de aanvragen die werden ingestuurd in de periode van 15 december 2000 tot 31 januari 2001 blijkt dat 70 personen op het moment van hun aanvraag worden opgevangen of een beroep doen op een (semi-)residentiële voorziening erkend door het Vlaams Fonds. Dit betekent dat 70 personen in de aanvraagfase aangeven dat ze de persoonlijke assistentie thuis als een alternatief zien op dat aanbod van de voorziening. Uit de resultaten van de behandeling van hun aanvraag zal blijken op basis van welke concrete condities deze mensen ook effectief die ingrijpende stap zullen doen.
- h) Er is nog maar één toekenningsronde achter de rug. Pas als alle aanvragen behandeld zullen zijn en de budgetten voor 2001 zijn toegerekend, kunnen de gegevens geanalyseerd worden en correcte conclusies getrokken worden.
- i) Het is de bedoeling dat het volledig beschikbaar PAB-krediet in 2001 wordt ingezet. Zodra precies bekend is in welke mate prioriteit 2 wordt gerealiseerd, kan eventueel de

programmationorm anders worden vastgelegd.

2. Hoe verliep de inschaling ?

- a) De meeste inschalingsverslagen werden ingediend vóór de deadline van 20 april. Door het gebruik van nieuwe inschalingsinstrumenten en het krappe tijdschap werd de deadline niet arbitrair toegepast en werden zo goed als alle verslagen ontvangen vóór eind april.

- b) Het inschalingsinstrument werd opgesteld door de studiecél van het Vlaams Fonds en werd goedgekeurd door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds.

Het opstarten van elke nieuwe methodiek is een dynamisch gegeven en vereist dat er geregeld evaluatiemomenten worden ingebouwd. De geformuleerde bedenkingen zullen aanleiding geven tot bijsturing en verfijning van de gebruikte methodieken. Deze bijsturing zal gebeuren op basis van de ervaringen en opmerkingen van alle betrokkenen (MDT's, deskundigencommissie, budgethoudersverenigingen, de recentelijk opgerichte stuurgroep PAB en de raad van bestuur van het Vlaams Fonds).

- c) Inschalingsmethode : het inschalen van PAB-aanvragers gebeurt aan de hand van een speciaal hiertoe door het Vlaams Fonds opgesteld PAB-inschalingsverslag.

Dit PAB-inschalingsverslag is een dossier waarin volgende informatie wordt verzameld :

- persoonsgegevens van de aanvrager (geboortedatum, gezinssamenstelling, ...);
- gegevens omtrent de handicap;
- informatie omtrent de huidige zorgsituatie;
- een inschatting van de concrete mogelijkheden en beperkingen van de persoon in het dagelijkse leven (dit gebeurt met behulp van twee schalen die de ADL en de uitgebreide ADL of IADL in kaart brengen); alsook een inschatting van de ondersteuning die de persoon nodig heeft bij het uitvoeren van de betrokken activiteiten;

- een overzicht van de wekelijkse zorg die de persoon voor zichzelf wenst te organiseren (vrijwillige mantelzorg, Vlaams Fondsdiensten, andere gesubsidieerde diensten, PAB, ...);
- een overzicht van het gevraagde aantal uren PAB op verschillende activiteitsdomeinen (lichamelijke activiteiten, huishoudelijke activiteiten, dagbesteding, vrije tijd, ...). (*ADL : activiteiten van het dagelijkse leven ; IADL : instrumentele activiteiten van het dagelijkse leven – red.*)

d) In totaal hebben 111 MDT's een erkenning gekregen als PAB-MDT. 86 van deze teams dienden ook werkelijk inschalingsverslagen in.

Er is een grote spreiding in het aantal verslagen dat door de teams werd opgesteld (variërend van 11 teams met 1 verslag tot 2 teams die meer dan 50 verslagen opstelden).

e) Uit telefonisch contact met een zestal teams blijkt dat de tijdsinvestering om een inschalingsverslag op te maken sterk varieert (van 3 à 4 tot 15 uur). Betrokkenen halen zelf aan dat het opstellen van een inschalingsverslag vlotter verloopt naarmate de aanvragers beter geïnformeerd en voorbereid zijn en naarmate de teams vertrouwd raken met het instrument.

Eind juni zullen alle gemachtigde PAB-MDT's schriftelijk bevestigd worden omtrent hun ervaringen met de inschaling (de inhoud van het inschalingsinstrument, de tijdsinvestering, de opleiding tot PAB-MDT, enzovoort).

Na het zomerreces zullen de resultaten van deze enquête verwerkt worden en zullen nog enkele meer diepgaande gesprekken gepland worden met geïnteresseerde MDT's.

3. Hoeveel personen werden uiteindelijk geselecteerd ?

De selectie is nog niet afgerond. Op dit moment werd voor 136 dossiers de procedure afgewerkt. Vóór eind juli 2001 zullen de beslissingen aan de betrokken aanvragers betekend worden.

4. Hoeveel personen gaven te kennen als persoonlijk assistent een familielid te willen aanwerven, en kregen zij effectief die mogelijkheid ?

Voorlopig zijn hierover geen gegevens beschikbaar.

5. Wat is het statuut van het persoonlijk assistentebudget fiscaal, sociaal, zowel in hoofde van de assistent als in hoofde van de budgethouder ?

De budgethouder bepaalt zelf wie optreedt als zijn persoonlijk assistent. Het Vlaams Fonds vraagt een schriftelijke overeenkomst en stelt dat de arbeidsreglementering gevolgd moet worden. Ook als de assistent een familielid is, moet de arbeidsreglementering gevolgd worden.

6. Vroegen/ontvingen alle betrokkenen het volledige budget ?

Voorlopig zijn de gegevens nog niet beschikbaar. De deskundigencommissie is volop bezig met het bespreken van de dossiers.

7. Welke conclusies kunnen reeds getrokken worden ?

Momenteel kunnen nog geen definitieve conclusies getrokken worden, omdat de deskundigencommissie nog volop bezig is met het bespreken van de dossiers. Er wordt, na afronding van de toewijzing van de budgetten binnen de begroting 2001, een evaluatievergadering gepland (zie antwoord op vraag 2, b).

**Vraag nr. 203
van 1 juni 2001
van mevrouw SONJA BECQ**

Huwelijks- en relatiebemiddeling – Initiatieven

Bij besluit van de Vlaamse regering van 7 april 2000 heeft de Vlaamse regering het besluit van 23 maart 1999 inzake erkenning van huwelijks- en relatiebemiddeling opgeheven (Belgisch Staatsblad van 29 juni 2000). Op diezelfde datum heeft de Vlaamse regering principieel haar goedkeuring gehecht aan een voorontwerp van decreet om het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddeling op te heffen. Dit blijkt uit het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 74 van 26 januari 2001 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1291 – red.*).

Thans, een jaar na deze beslissing, is dit ontwerpdecreet nog steeds niet voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

1. Waarom duurt het zo lang om dergelijk opheffingsbesluit aan de bevoegde commissie in het Vlaams Parlement voor te leggen ?
2. Had de Vlaamse regering bijkomende eisen gesteld inzake kwaliteitsverbetering, gekoppeld aan de opheffing van dit decreet ?
3. Heeft de minister bepaalde garanties op het oog ter verbetering van de kwaliteit van de dienstverlening van huwelijks- en relatiebemiddeling ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft bij besluit van 7 april 2000 het besluit van 23 maart 1999 inzake erkenning van huwelijks- en relatiebemiddeling opgeheven en haar goedkeuring gehecht aan een voorontwerp van decreet om het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddeling op te heffen. Nadien werd het advies van de Raad van State ingewonnen. Dit advies bereikte ons in maart van dit jaar.

Hoewel de Vlaamse regering geen bijkomende eisen tot kwaliteitsverbetering had gesteld, wilde ik onderzoeken op welke wijze deregulering en responsabilisering van de sector van de huwelijks- en relatiebemiddelingsbureaus ook garanties kan inhouden voor kwaliteit en bescherming van de cliënt.

De bescherming van de cliënt is voor mij de belangrijkste motivatie om te zoeken naar een fundamentele en duurzame oplossing, die volledige transparantie biedt. Bovendien wil ik de cliënt ook respecteren in zijn rechten. Daarom wil ik geen oplossing waarbij de overheid een schijn van veiligheid en kwaliteit voorspiegelt aan de cliënt, wanneer ze die niet kan garanderen.

Dit onderzoek is afgerond en de noodzakelijke stappen voor verdere uitvoering zijn gedaan. Ik zal dan ook in de loop van september het opheffingsbesluit aan de bevoegde commissie voorleggen. Bij die gelegenheid zal ik graag een toelichting geven bij de wijze waarop ik de sector zal aanpakken om tot een werkbaar en uitvoerbaar kwaliteitsregeling te komen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 200
van 13 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kleine landbouwbedrijven – Regularisatie

De bestendige deputaties worden geregeld geconfronteerd met regularisatieaanvragen van niet-vergunde landbouwbedrijven die in het verleden om uiteenlopende redenen niet of niet tijdig een milieuvergunning hebben aangevraagd. Deze landbouwbedrijven worden als nieuw beschouwd, waardoor geen milieuvergunning meer kan worden verleend.

In het verleden werden deze dossiers dikwijls individueel bekeken, waardoor om billijkheidsredenen toch nog vergunningen werden toegestaan. De deputaties wordt nu echter gevraagd zich stringent aan het weigeringsbeleid te houden. Daardoor zijn zij niet meer in staat in te spelen op dikwijls terecht verzachtende omstandigheden. Zij worden geconfronteerd met beroepen allerhande, maar hebben nog weinig bewegingsvrijheid om in te spelen op feitelijke situaties.

1. Voor hoeveel kleine landbouwbedrijven rijst er nog een probleem sinds de invoering van de nieuwe maatregelen in het mestdecreet die uitzonderingen toelieten ?
2. Hoe worden de overgebleven probleembedrijven behandeld bij een vergunningsaanvraag ?
3. Op basis van welke criteria moeten de bestendige deputaties dergelijke dossiers beoordelen ?

Hebben zij hier nog de mogelijkheid om in te spelen op individuele situaties en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Ik wil erop wijzen dat er reeds een gelijkaardige vraag werd gesteld door de heer Erik Matthijs. Ik ben in de commissievergadering van 26 april 2001 reeds uitvoerig op deze problematiek ingegaan.

1. Ik heb op dit moment geen zicht op het juiste aantal landbouwbedrijven dat zich in deze situatie bevindt. Het betreft hier meestal bedrijven

die milieuvergunningplichtig zijn in tweede klasse. Dit wil zeggen dat deze dossiers in eerste aanleg behandeld worden door het college van burgemeester en schepenen en in beroep door de bestendige deputatie, en dat ze niet behandeld worden door mezelf.

Het betreft in ieder geval meerdere tientallen bedrijven over heel Vlaanderen.

Bovendien is het zo dat er op dit moment nog geen volledige inventaris gemaakt is van de vergunningplichtige doch niet-vergunde bedrijven. De landbouwers zijn in het kader van de nutriëntenhalte immers zelf verantwoordelijk om na te gaan of ze in orde zijn met hun milieuvergunning en moeten, indien de oorspronkelijk toegekende nutriëntenhalte hoger ligt dan hun milieuvergunning, de veestapel uit eigen beweging beperken tot de mogelijkheden binnen hun milieuvergunning. Er is door de Mestbank, die bevoegd is voor de toekenning van de nutriëntenhalte, nog geen systematisch onderzoek gedaan of de eventuele toegekende nutriëntenhalte in overeenstemming is met de milieuvergunning. Dit onderzoek zal slechts kunnen worden uitgevoerd na de behandeling van de verzoekschriften inzake nutriëntenhalte.

Het is bijgevolg mogelijk dat er in de toekomst nog landbouwbedrijven opduiken die niet over de nodige milieuvergunningen beschikken.

2. Zoals ik reeds in mijn antwoord van 26 april 2001 meegedeeld heb, kan ik uiteraard alleen maar stellen dat deze behandeld moeten worden volgens de geldende reglementering.

De huidige reglementering laat niet toe dat er milieuvergunningen geregulariseerd worden, ongeacht de grootte van het bedrijf. Ik heb dat reeds toegelicht in mijn vorig antwoord.

3. De bestendige deputaties dienen deze dossiers te behandelen volgens de wettelijke bepalingen. Indien een gelijkaardig klasse 1-dossier in beroep door mij behandeld moet worden, dan hanteer ik eveneens de wettelijke bepalingen terzake.

Elk dossier dient uiteraard individueel te worden beoordeeld, doch de beoordeling dient telkens te geschieden op basis van de geldende regeling.

Ik wil erop wijzen dat de Raad van State in haar arresten reeds meermaals gesteld heeft dat bij

de beoordeling van milieuvergunningen de wettelijke bepalingen gerespecteerd moeten worden en dat het invoeren van billijkheid geen rechtsgrond vindt in de milieureglementering.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger ten slotte nog meedelen dat de Mestbank mij gemeld heeft dat de besprekingen tussen Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en bestendige deputaties waarvan sprake was in mijn antwoord van 26 april 2001, afgerond zijn voor alle provincies behalve Vlaams-Brabant. Voor twee provincies (Antwerpen en Limburg) is de verslaggeving van dat overleg klaar. De verslagen voor de provincies Oost- en West-Vlaanderen zijn opgemaakt, doch moeten – voorzover mij nu bekend is – nog door beide provincies goedgekeurd worden. Nadat deze verslagen goedgekeurd zijn, zal door de Mestbank een voorlopig eindverslag opgemaakt en aan mij bezorgd worden.

Deze verslaggeving zal echter geen totaalbeeld opleveren van het aantal bedrijven dat mogelijk in de problemen zit met zijn vergunning, doch zal – zoals door mij gevraagd – een overzicht geven van de typische knelpunten bij de beoordeling van vergunningsdossiers.

Vraag nr. 202
van 13 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Regenwater – Lozingssituatie – Pollutie

Ruim een jaar geleden opperde de minister het idee om in Vlaanderen de afvoer van regenwater naar de riolen te belasten. Naar verluidt wordt hierover onderhandeld met de drinkwatermaatschappijen. Die zouden tijdens de jaarlijkse meteropname moeten nagaan hoe het hemelwater wordt opgevangen en hoe het wordt afgevoerd.

De onderliggende bedoeling van dit initiatief is de bewoners aan te sporen zoveel mogelijk het regenwatercircuit af te koppelen van het rioleringsstelsel. De heffing zou daarbij een ontradend effect moeten hebben.

Verder zouden de gemeenten via subsidies worden aangespoord de waterleidingen te splitsen.

De bewoners zelf zouden ertoe aangezet worden het opgevangen regenwater te gebruiken voor bepaalde doeleinden.

1. Hoever staat het met de concretisering van deze maatregel ?

Werd met de drinkwatermaatschappijen reeds een akkoord bereikt in verband met de inzameling van gegevens betreffende de hoeveelheid regenwater die rechtstreeks in de riolen terechtkomt ?

2. Heeft men een idee van de mogelijke kostprijs voor het verzamelen van de gegevens door de drinkwatermaatschappijen ?

Dit kan zeker met het personeel dat thans belast is met de jaarlijkse meteropname.

3. Werd reeds berekend welke investering nodig is om de afkoppeling van het huishoudelijk afvalwater en het regenwater te realiseren, om zo tegemoet te komen aan de verzuchting van Aquafin ?

4. Het gebruik van het regenwater voor bepaalde huishoudelijke taken of activiteiten roept ook twijfels op, gelet op de vervuiling van het regenwater ten gevolge van de luchtpollutie.

Worden geregeld stalen genomen van het regenwater om na te gaan welke vervuilende elementen er voorkomen in de neerslag ?

Antwoord

Het idee om de afvoer van regenwater naar de rioering te belasten, heeft de bedoeling het gebruik van regenwater te stimuleren. In het kader van een duurzaam watergebruik is het altijd de doelstelling geweest om het gebruik van regenwater voor laagwaardige toepassingen zoals toiletspoeling en wasmachine aan te moedigen.

Een belasting op de afvoer van regenwater heeft betrekking op de hoeveelheid regenwater die afstroomt van particuliere verharde oppervlakken. Het is ondertussen algemeen bekend dat de aanwezigheid van regenwater in ons rioleringsstelsel een nefaste invloed heeft op de werking van de waterzuiveringsinstallaties. Anderzijds zorgen de grote hoeveelheden regenwater die via verhardingen en rioering versneld worden afgevoerd naar de waterloop, ook voor een verhoging van de kans op overstroming. Een eventuele belasting zou de voortdurende toename van afstroming van opritten, parkings, terrassen, ... moeten tegengaan. In bepaalde deelstaten in Duitsland werd reeds een dergelijke versterkingstaks ingevoerd.

Door waterdoorlatende alternatieven vrij te stellen van deze belasting, kan op die manier bijgedragen worden tot infiltratie van regenwater in de bodem. In deze optiek zou er ook aan een vrijstelling kunnen worden gedacht voor oppervlakken waarvan het hemelwater opgevangen en gebruikt wordt.

Naast aandacht voor deze mogelijke belasting op de afstroming van verharde oppervlakten is er een wetenschappelijke studie uitgevoerd naar het aansporingskarakter van de afvalwaterheffingen. Daarin is voorgesteld om de heffingen te differentiëren naar de lozingstoestand van de gezinnen en om de gemeenten meer te betrekken in de realisatie van de doelstellingen van het waterzuiveringsbeleid via een stelsel van aansporingen en "penalties". Deze studie is nog niet volledig omgezet in concrete beleidsvoornemens, onder meer omdat de noodzakelijke gegevens nog ontbreken.

1. Op 8 november 2000 heb ik de vertegenwoordiger van de drinkwatermaatschappijen gevraagd een werkplan op te stellen met onder meer de aanpak van de inventarisatie van de lozingssituatie op het particulier domein.

De sectorgroep Vlaams Drink- en Afvalwater van het SVW, die de Vlaamse drinkwatermaatschappijen vertegenwoordigt, heeft op 22 december 2000 een werkplan ingediend, waarin voorgesteld werd een proefproject uit te werken teneinde inzicht te verwerven in de mogelijkheden voor een inventarisatie vanuit de drinkwatermaatschappijen. (*SVW : Studiecentrum voor Water – red.*)

Op 10 januari 2001 heb ik dit werkplan principieel goedgekeurd, met dien verstande dat de timing wat scherper zou worden gesteld, zodat vóór 30 juni 2002 een definitieve keuze zou kunnen worden gemaakt betreffende de inventarismethodiek. Tevens vroeg ik de sectorgroep een ontwerp van contract op te stellen voor dit proefproject.

Ik ontving een in die zin aangepast werkplan en voorstel van overeenkomst. Op advies van de bijzonder gevolmachtigde van de Vlaamse regering bij Aquafin, heb ik op 27 april 2001 aan de sectorgroep Vlaams Drink- en Afvalwater medegedeeld dat een overeenkomst met Aquafin de meest logische benadering was. Op dit ogenblik voeren de drinkwatermaatschappijen en Aquafin in dit verband gesprekken, waarbij reeds afgesproken is de inventaris van de lozingssituatie in twee fase te laten verlopen : op korte termijn de uitwisseling van bestanden (ti-

ming eind 2002) en op langere termijn de detail-inventarisatie (proefproject klaar tegen 1 juli 2002).

2. De kostprijs voor de realisatie van het proefproject wordt door de drinkwatermaatschappijen geraamd op 1,5 miljoen frank.

De kostprijs van de gehele inventarisatie en het up-to-date houden van de gegevens zal slechts kunnen worden geraamd als de gegevens van het proefproject beschikbaar zijn.

3. De haalbaarheid van de scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater op particulier niveau is uiteraard afhankelijk van technische, financiële en maatschappelijke aspecten. Een onderzoek hiernaar loopt momenteel als proefproject in samenwerking met de gemeente Geel. Voor de wijk Mosselgoren wordt door het Vlaams Gewest een kleinschalige waterzuivering aangelegd. De aanvoerende riolering zal van het gescheiden type zijn en wordt aangelegd door de gemeente, met subsidies van het gewest.

Voor iedere aan te sluiten woning gebeurde een onderzoek naar de mogelijkheden voor de afkoppeling van het regenwater. In opdracht van het gemeentebestuur worden deze afkoppelingswerken op particulier niveau ook uitgevoerd. Vanzelfsprekend zullen de resultaten van dit proefproject ook ondersteunend zijn voor het verdere beleid van het Vlaams Gewest.

Daarnaast loopt er dit jaar ook een algemeen studieonderzoek naar de technische, financiële en maatschappelijke haalbaarheid van de afkoppeling van hemelwater op particulier niveau (op basis van een onderzoek voor 150 woningen gespreid over 9 gemeenten in Vlaanderen). De resultaten hiervan worden in het najaar verwacht.

4. Met betrekking tot het gebruik van regenwater voor bepaalde huishoudelijke toepassingen wordt in de code van goede praktijk uitdrukkelijk gesteld dat het enkel gaat over de zogenaamde laagwaardige toepassingen. Er wordt duidelijk gesteld dat zonder verregaande zuivering het gebruik van regenwater voor drinkwatertoepassingen zoals koken en persoonlijke hygiëne, af te raden is. Voor laagwaardige toepassingen mogen we ervan uitgaan dat de huidige regenkwaliteit voldoet, mits naleving van een aantal elementaire principes met betrekking tot de voorfiltratie en de opslag van het regenwa-

ter. De grootste verontreiniging van het regenwater ontstaat immers niet in de lucht, maar wel op het dak en in de regenwaterput.

Behalve de bekende en onvermijdelijke bacteriologische besmetting, staat vast dat het regenwater door uitwassen alle vervuilende elementen bevat die in de lucht terecht komen. Het onderzoek van regenwater is dan ook een noodzakelijke aanvulling van het onderzoek van de luchtvervuiling, zeker voor die componenten welke wegens hun chemische samenstelling om analytisch-technische redenen moeilijk rechtstreeks in luchtmonsters kunnen worden gemeten.

Eenzijds heeft de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in 1996 een meetnet van regenwater voor de bepaling van anionen en kationen opgestart. Dit meetnet, dat dit jaar volop operationeel is, meet op een zestal plaatsen en op basis van weekmonsters. Bovendien laat het toe, naast de normaal te verwachten achtergrondwaarden, zowel streek specifieke invloeden (bv. aan zee hogere chloridewaarden) als activiteits specifieke invloeden (nabijheid van bepaalde bedrijven of bedrijvigheden) te onderkennen.

Anderzijds heeft VMM in 1997 een meetnet opgestart waarin het voorkomen van bestrijdingsmiddelen in regenwater wordt gemeten. Dit meetnet is sedert 1998 volop operationeel (in 1998 vijf meetpunten, in 2000 negen meetpunten) en meet eveneens op basis van weekmonsters. Zowel organochloorpesticiden als organostikstofherbiciden (anilinderivaten, ureumderivaten, triazines) en organofosforpesticiden worden onderzocht. In 2000 werden aldus 94 verschillende componenten systematisch gemeten. Vanaf 2001 worden daarbovenop nog het totaalherbicide glyfosaat en het omzettingsproduct AMPA, alsook de herbiciden van de groep fenoxiazijnzuuresters gemeten (*AMPA : aminomethylfosfonzuur – red.*). Bijgevolg worden op dit moment in totaal 117 verschillende componenten gemeten.

Uit de verkregen resultaten blijkt dat het onderzoek van bestrijdingsmiddelen in regenwater een getrouw beeld geeft van waar, wanneer en welke bestrijdingsmiddelen gebruikt worden. De gevonden hoeveelheden variëren afhankelijk van de toepassingsperiodes. Alhoewel meestal subactieve concentraties gevonden worden, kunnen in de periodes van zeer intens gebruik concentraties voorkomen die de drinkwaternorm overschrijden.

Naast de voormelde meetnetten worden door de VMM in het kader van Ospar-CAMP op één punt (Zwin in Knokke) zware metalen en organochloorpesticiden gemeten in maandmonsters (*Ospar : Verdrag van Parijs van 1992 inzake de bescherming van de Noordoost-Atlantische Oceaan ; CAMP : Comprehensive Atmospheric Monitoring Programme – red.*).

Vraag nr. 203
van 13 juni 2001
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Waterwegen – Slibvervuiling

De toenemende aandacht voor het verkeer te water als alternatief voor het transport van bulkgoederen brengt de noodzaak met zich mee om de bevaarbaarheid van de waterwegen te verzekeren door het tijdig uitbaggeren van het vaak sterk vervuilde slib, wat uiteraard kan bijdragen tot een verbetering van de waterkwaliteit van de waterlopen in Vlaanderen.

Deze pollutie doet zich ook voor in de dokken en andere aanlegplaatsen van binnenschepen en jachten.

1. Heeft men enig inzicht in de omvang van de aanslibbing van de waterwegen en dokken van de waterwegen in Vlaanderen ?
2. Welke daarvan zijn in dit opzicht het meest vervuild ?

Kon in de loop der jongste jaren een verbetering van de toestand worden vastgesteld ?

3. Wat zijn bij een biologische analyse van de waterlopen de meest voorkomende elementen van vervuiling ?
4. Welke maatregelen werden reeds genomen om de verdere vervuiling te vermijden ?

Wordt er geregeld toezicht uitgeoefend en opgetreden tegen mogelijke vervuilers ?

Werd er reeds een sensibiliseringscampagne gevoerd specifiek gericht op vervuiling door sommige bedrijfstakken ?

5. Welk bedrag wordt jaarlijks uitgetrokken om het slib te verwijderen uit de waterlopen ?

Wat gebeurt er met het daarbij opgehaalde slib ?

Welke methodes worden meestal aangewend om dit bevuilde slib te reinigen ?

Antwoord

1. Om enig inzicht te krijgen in de omvang van de aanslibbing van de waterwegen is het nuttig om volgende cijfers te bekijken uit de knelpuntennota "Bagger- en ruimingsspecie". Deze cijfers zijn afkomstig van het VIWC (maart 2000). (*VIWC : Vlaams Integraal Wateroverlegcomité – red.*)

Tabel 3.1 : Actuele situatie van de baggerspecieproblematiek van onbevaarbare waterlopen van 1e categorie en van bevaarbare waterlopen in het Vlaamse gewest (hoeveelheden in m³, kosten in miljoen fr.)

		Onbevaarbare waterlopen 1 ^e categorie	Bevaarbare waterlopen*	Totaal
Behoefte	Huidig te baggeren om dringende redenen	1.237.800	2.277.000	3.514.800
	Totale hoeveelheid te baggeren (onderhoudsbagging)	347.794	6.224.000	6.571.794
	Jaarlijkse aangroei	120.652	1.066.950	1.187.602
Bestemming	Herlokalisatie	50.124	175.000	225.124
	Nuttig gebruik	84.000	1.225.700	1.309.700
	Tijdelijke berging	183.900	318.000	501.900
	Definitieve berging	1.280.570	5.162.500	6.443.070
Bergingscapaciteit	Huidig beschikbaar	24.000	1.580.000	1.604.000
	Actueel tekort	1.437.470	4.752.500	6.189.970
Kostprijs	Baggeren + berging	3.769	5.717	9.486

* exclusief de Beneden-Zeeschelde

Tabel 3.2 : Actuele situatie van de baggerspecieproblematiek van de Beneden-Zeeschelde (hoeveelheden in m³, kosten in miljoen fr.)

		Beneden-Zeeschelde
Behoefte	Huidig te baggeren om dringende redenen	0
	Totale hoeveelheid te baggeren (onderhoudsbagging)	17.500.000
	Jaarlijkse aangroei	17.500.000
Bestemming	Herlokalisatie	16.500.000
	Nuttig gebruik	0
	Tijdelijke berging	1.000.000
	Definitieve berging	5.162.500
Bergingscapaciteit	Huidig beschikbaar	16.500.000
	Actueel tekort	1.000.000
Kostprijs	Baggeren + berging	2.820

Gehanteerde definities

Huidig te baggeren om dringende redenen

De hoeveelheid specie die dringend dient te worden verwijderd uit de waterloop om de functie van de waterloop te garanderen, bijvoorbeeld bevaarbare diepte, overstromingsgevaar ten gevolge van dichtslibbing van de waterloop.

- In tal van onbevaarbare waterlopen vormt het aanwezige slib een probleem m.b.t. afvoermogelijkheden.
- In tal van bevaarbare waterlopen vormt het aanwezige slib een probleem m.b.t. bevaarbaarheid.

Totale hoeveelheid te baggeren : onderhoudsbaggerspecie

Dit is de hoeveelheid baggerspecie die jaarlijks zou dienen te worden verwijderd + de specie die in overtal aanwezig is maar geen dringende verwijdering behoeft.

- Wat de onbevaarbare waterlopen betreft, worden in principe geen onderhoudsbaggerwerken meer uitgevoerd.
- Wat de bevaarbare waterlopen betreft, wordt in de meeste waterwegen een onderhoudsbagging uitgevoerd om de vaardiepte te garanderen. Benaderend 75 % van de totale hoeveelheid bestaat uit onderhoudsbaggerwerken op de Schelde.

Jaarlijkse aangroei

Dit is de jaarlijkse hoeveelheid specie die onder de huidige omstandigheden netto aangroeit in de waterlopen.

- Voor de bevaarbare waterwegen bestaat deze voor nagenoeg 94 % uit Scheldeslib.
- Voor de onbevaarbare waterlopen wordt de totale nettoaangroei geraamd op ± 120.652 m³ per jaar.

Herlokalisatie

Met herlokalisatie wordt bedoeld het verplaatsen van de specie binnen de waterloop.

- Voor de bevaarbare waterlopen komt vooral het Scheldeslib hiervoor in aanmerking. Hier wordt 94 % van de jaarlijks gebaggerde hoeveelheid verder opnieuw gedumpt.
- Voor de onbevaarbare waterlopen bedraagt het terugstorten in het riviersysteem slechts een fractie van de andere opties.

Nuttig gebruik

Hiermee wordt het gebruik van de specie als ophoging, dijkenbouw, enzovoort bedoeld.

- Vooral bij de bevaarbare waterlopen is dit een belangrijke bestemming.

Tijdelijke berging

Dit behelst het voorlopig bergen van specie, bijvoorbeeld om te laguneren, tot een definitieve bestemming is bepaald.

Definitieve berging

Dit houdt in het bergen van het slib al dan niet na behandeling in daartoe bestemde stortplaatsen, onderwatercellen, enzovoort.

Huidig beschikbaar

Dit is de ruimte die momenteel beschikbaar is om specie die niet teruggestort of nuttig aangevend kan worden, definitief te bergen.

Het totaal aan huidige beschikbare ruimte is voor de Dijle, regio Leuven groter dan de nodige beschikbare ruimte. Voor de andere bekkens is er geen beschikbare ruimte.

Tekort aan bergingsruimte

Dit is de hoeveelheid specie waarvoor een probleem bestaat met bergen.

Besluiten uit de tabel

Uit de tabellen blijkt dat er om dringende redenen, bovenop de onderhoudsbaggerwerken (ongeveer 24 miljoen m³), ook nog ongeveer 3,5 miljoen m³ specie dient te worden verwijderd uit de waterlopen. Het totaal te baggeren volume aan specie bedraagt aldus 27,6 miljoen m³. Uit de gegevens blijkt dat het actueel tekort aan bergingscapaciteit voor baggerspecie omstreeks 7,2 miljoen m³ bedraagt. Dit vormt een hypothese op het vrijmaken van de waterlopen, aangezien er hiervoor, met uitzondering van het niet verwijderen, geen alternatieven beschikbaar zijn. De totale kosten, met inbegrip van de dringende baggerwerken en de onderhoudsbaggerwerken, worden geraamd op 12,3 miljard frank.

Wat de onbevaarbare waterlopen betreft, wordt in principe geen onderhoudsbaggering uitgevoerd, dit wegens het principe dat er een evenwichtssituatie moet worden ingesteld waarbij de aangevoerde hoeveelheid slib in evenwicht dient te zijn met slibafvoer.

Opmerking betreffende de opgegeven cijfers in de tabel

Er kan een schijnbare ongerijmdheid optreden tussen de verschillende cijfers. Dit is te wijten aan volgende aspecten :

- in een aantal bekkens/deelbekkens is er een klein overschot aan bergingscapaciteit ;
- in andere bekkens is nog onvoldoende duidelijk hoeveel capaciteit er overblijft.

2. Op basis van de studies in de bevaarbare en onbevaarbare waterlopen blijkt dat de bevaarbare waterlopen doorgaans meer verontreinigd zijn dan de onbevaarbare waterlopen. Hiervoor wordt eveneens verwezen naar het laatste rapport in verband met karakterisatie van de bodems van de Vlaamse waterlopen (De Dedekere, E., De Cooman, W., Florus, M. & Devroede-Vanderlinden M.P. (2000). Karakterisatie van de bodems van de Vlaamse bevaarbare waterlopen. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. D/2000/3241/289).

In dit document wordt de vergelijking tussen de kwaliteit van de bevaarbare en de onbevaarbare waterlopen beschreven. Bovendien wordt in hoofdstuk 3 van dit rapport de waterbodempkwaliteit van de Vlaamse waterlopen beschreven. Tot de sterkst verontreinigde kanalen behoren het Afleidingskanaal van de Leie, Kanaal Nieuwpoort-Plassendale, Kanaal Roeselare-Leie, Kanaal Gent-Brugge en de Moervaart. De sterkst verontreinigde rivieren zijn de Boven-schelde, de Durme, de Grote Nete, de Leie, de Rupel en de Zenne.

In 1995 is de Vlaamse Gemeenschap begonnen met het uitwerken van een methode, de zogenaamde triademethode. Deze methode stelt ons in staat de actuele ecologische kwaliteit van waterbodems in kaart te brengen. Over de periode 1997-2001 zijn reeds meer dan 600 verschillende meetplaatsen in bevaarbare en onbevaarbare waterlopen bemonsterd en geanalyseerd volgens deze techniek. Sinds 2000 is begonnen met de uitbouw van een routinematig waterbodemeetnet.

Op dit ogenblik kunnen nog geen algemene conclusies getrokken worden over een eventuele verbetering van de toestand. Op het einde van dit jaar zullen de resultaten van de eerste

dubbel bemonsterde meetplaatsen kunnen worden gerapporteerd. Vanaf volgend jaar zullen meerdere meetplaatsen voor een tweede maal bemonsterd en geanalyseerd worden. Uiteindelijk zal na vier jaar een dekkend beeld kunnen worden verkregen van de kwaliteit van de bodems van de Vlaamse waterlopen (600 meetplaatsen). Een eerste schets van de evolutie in de waterbodemkwaliteit is dan mogelijk.

3. Wanneer van de onderzochte meetplaatsen (uit de karakterisatiestudie en van het waterbodemmeetnet) een vergelijking wordt gemaakt tussen de biologische en ecotoxicologische effecten en de gemeten microverontreinigingen, dan wordt het volgende vastgesteld :
 - in 50 % van de meetplaatsen worden biologische en ecotoxicologische effecten waargenomen. De meest voorkomende verontreinigingen in deze meetplaatsen zijn minerale olie en polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's). In mindere mate komen polychloorbifenylen (PCB's), lood, koper, kwik en zink voor in deze meetplaatsen ;
 - in 6 % van de meetplaatsen kan men zelfs van een zeer slechte biologische kwaliteit en ernstig acute (ecotoxicologische) effecten spreken. Minerale olie, PAK's en koper zijn de meest voorkomende microverontreinigingen op deze meetplaatsen.
4. Er wordt continu aan de inventarisatie van het probleem gewerkt (zie karakterisatiestudie en waterbodemmeetnet). De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) zal de inventarisatie verder verzorgen en steeds rapporteren over de kwaliteit van de bodems van de Vlaamse waterlopen. Bovendien zullen de resultaten van het waterbodemmeetnet raadpleegbaar zijn via internet. Waterloopbeheerders, zijnde de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water, provincies en gemeenten kunnen deze databank raadplegen en aanvullen met eigen gegevens. Op deze manier worden alle gegevens rond waterbodems in Vlaanderen gecentraliseerd.

Zwevende stoffen zijn steeds aanwezig in onze waterlopen, doorgaans beladen met allerlei microverontreinigingen. Zwevende stoffen sedimenteren en vormen meestal de meest verontreinigde laag van de waterbodem. De vermindering van de verontreiniging van waterbodems moet dan ook gebaseerd zijn op een emissiere-

ductie ten aanzien van microverontreinigingen en de verminderde aanvoer van zwevende stoffen. Dit kan door respectievelijk het afkoppelen en/of saneren van lozingen en het vermijden van overdreven erosie, waardoor minder grote hoeveelheden zwevende stoffen benedenstrooms in de waterloop bezinken.

Maatregelen rond de aanpak van deze problematiek en het verder vermijden van deze waterbodemverontreiniging en de verontreiniging van het aquatisch ecosysteem in het algemeen bestaan uit emissiereductie maatregelen en sensibiliseringscampagnes in de landbouwsector gericht op erosiebestrijding (code van goede landbouwpraktijken). In enkele gevallen zal ook de grensoverschrijdende verontreiniging moeten worden teruggedrongen na overleg met Wallonië en Frankrijk.

Specifiek wat de sanering van lozingen betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierna de aanpak van de afdeling Milieu-inspectie (MI) voor de controles van lozingen van afvalwater in het kader van dit emissiereductiebeleid.

De werkgroep "water" van de afdeling Milieu-inspectie staat in voor het opstellen en opvolgen van de planning voor de controles op de lozingen van afvalwater. Deze planning maakt deel uit van het jaarlijks Plan Preventieve Controles (PPC) van de afdeling Milieu-inspectie. In dit plan legt de afdeling haar doelstellingen en projecten voor het volgend jaar vast. Het plan wordt vervolgens voor goedkeuring voorgelegd aan de leidend ambtenaar van Aminal en aan de minister van Leefmilieu. Zo werd eind 1999 een planning opgesteld voor de uit te voeren afvalwatercontroles in 2000.

Als optimalisering van de plannings die de voorbije jaren werden opgesteld, werd in 2000 voor het eerst het begrip "basisfrequentie" geïmplementeerd. Dit is de minimale frequentie waarmee een bepaald bedrijf zal worden gecontroleerd. De regels voor het bepalen van deze basisfrequentie werden vastgelegd op basis van het debiet van de lozing, de bestemming van de lozing (RWZI of oppervlaktewater) en het al dan niet aanwezig zijn van gevaarlijke stoffen in het effluent (RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.). Deze regels zullen jaarlijks geëvalueerd en eventueel aangepast worden en zullen steeds rekening houden met beschikbaar budget en personeel.

Na het opstellen van de basisfrequentie werd de reële planning opgesteld door per bedrijf rekening te houden met de resultaten van de voorbije jaren. Uit de voorbije jaren was immers reeds duidelijk dat een grondige evaluatie van de resultaten van de uitvoering van de vorige jaarplanning leidt tot een beter gefundeerde en gemotiveerde afvalwatercontrole.

De afvalwatercontroles van MI vallen grosso modo uiteen in twee categorieën. Enerzijds is er de aanwezigheidspolitiek die de afdeling voert door het uitvoeren van steekproeven. Deze bestaan uit onaangekondigde afvalwatercontroles, waarbij een schepmonster van het op dat ogenblik geloosde afvalwater wordt genomen. Deze controles vinden zowel tijdens als buiten de diensturen plaats (ook in het weekend). Anderzijds werd er in 2000 opnieuw heel wat aandacht besteed aan debietgebonden monsternamecampagnes. Daarbij plaatst MI zelf een monsternametoestel en wordt de lozing gedurende één of enkele weken continu gevolgd. Daarbij worden in de loop van de meetcampagne (gemiddeld) vijf stalen genomen.

Dergelijke monsternamecampagnes zijn een belangrijke stap bij het beoordelen van "probleemlozingen".

In de onderstaande tabel wordt de uitvoering voor het werkjaar 2000 in cijfers weergegeven. Twintig procent van de bedrijven werd uitgebreid gecontroleerd (meer dan 2 monsternames). Eenzelfde percentage van de gecontroleerde bedrijven werd in 2000 in overtreding bevonden.

Resultaten afvalwatercontroles 2000

Gecontroleerde bedrijven	891
– 698 steekproeven	
– 193 uitgebreide controles	
Aantal genomen monsters	2.109
Bedrijven één of meermaals in overtreding	173
Bedrijven met één of meer aanmaningen	133
Bedrijven met sanering doorgevoerd	148

In het rapport "Waterbodems : beter voorkomen dan genezen" wordt hierover uitgebreid gerapporteerd (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, 1998, D/1998/3241/233).

Bovendien zal hierover door de begeleidingsgroep preventie (o.l.v. Aminal, afdeling Land) van het Strategisch Project Bagger- en Ruimingsspecie (i.o.v. kabinet Leefmilieu, o.l.v.

Aminal, afdeling Water) gerapporteerd worden. Deze werkgroep werkt momenteel aan een aanpassing van het bodemsaneringsdecreet, om dit ook een instrument te laten zijn voor de voorkoming van verontreiniging, zowel van land- als van onderwaterbodems. Ook het in de maak zijnde decreet "integraal waterbeheer" zal nieuwe impulsen geven door het invoeren van een bekkengerichte aanpak, waarbij lokaal zal worden gestreefd naar een betere kwaliteit in het bekken.

Slechts nadat deze problematiek in kaart is gebracht en verder is aangepakt, wordt het pas zinvol waterbodems te saneren, zo niet blijft het "dweilen met de kraan open".

5. Aangezien het beheer van de dokken en de bevaarbare waterwegen niet behoort tot de bevoegdheden van de Leefmilieuadministratie (VMM, Aminal), moet worden verwezen naar AWZ, onder de bevoegdheid van minister Steve Stevaert.

Tot op heden wordt vrijwel alle onderhoudsbaggerspecie geborgen in monodeponiën voor baggerspecie, op enkele proefprojecten rond verwerking na. Anderzijds start AWZ nog in 2001 met een fysieke zandscheiding in Sint-Joris-Berchem. Hierdoor vermindert de te storten hoeveelheid baggerspecie aanzienlijk (50 % of meer).

Voor ruimingsspecie (uit de waterlopen) worden op dit moment meerdere technieken ingezet, met als voornaamste bioremediatie, zeefbandpersing, hydrocyclonage en baksteenproductie. Ook hier dient het aandeel te verwerken specie opgetrokken te worden. Voor 2002 heb ik een bedrag uitgetrokken van meer dan 400 miljoen frank voor het uitbaggeren van een aantal onbevaarbare waterlopen waar geen verontreinigingsbronnen meer aanwezig zijn.

Binnen het Strategisch Project Bagger- en Ruimingsspecie wordt momenteel gewerkt aan een BBT-studie voor bagger- en ruimingsspecie en staat een Sectoraal Uitvoeringsplan Bagger- en Ruimingsspecie in de startblokken (*BBT : beste beschikbare techniek – red.*). Met beide initiatieven wordt getracht om de verwerking van baggerspecie op grotere schaal toe te passen en deze specie op die manier nog een nuttige toepassing te geven.

De meest toegepaste methode, ook in Nederland, bij grootschalige baggerwerken is de fysie-

ke zandscheiding. Indien het zwerfvuil beperkt is, kan na een eenvoudige zeving dit afgescheiden zand vermarkt worden voor hergebruik als niet-vormgegeven bouwstof (na certificatie door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)). Ik ben dan ook voorstander van de invoering van een heffing op het gebruik van maagdelijke delfstoffen. Met deze heffing zouden initiatieven kunnen worden ondersteund voor het winnen van delfstoffen uit slib en andere afvalstoffen.

De invoering van zo'n heffing zal verder worden uitgewerkt in het vermelde sectoraal uitvoeringsplan.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil

*datum van afsluiting : 18/10

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

**Vraag nr. 171
van 17 mei 2001
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Crematoria – Vlarenormen

Zie :
Handelingen Commissievergadering nr. 14
van 11 oktober 2001
Blz. 12-15

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
46	27.02.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsdiensten – Vakbondspremies</i>	223
65	13.06.2001	M. Dillen	<i>Buitenlandse aidsprojecten – Overzicht</i>	223
66	13.06.2001	M. Dillen	<i>Communicatiebeleid – Organisatie</i>	224
70	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven</i>	224
71	18.06.2001	R. Cleuvenbergen	<i>Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie (2)</i>	225
72	18.06.2001	R. Cleuvenbergen	<i>Doelstelling 2-gebieden – Overleg en consultatie (3)</i>	225
73	21.06.2001	B. Laloo	<i>Euro – Omrekening boetes en heffingen</i>	226
△ 74	28.06.2001	F. Dewinter	<i>Bijzonder vertegenwoordiger – Odrachten</i>	226
75	04.07.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vacature Raad van Europa – Taalvoorwaarde</i>	226
76	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken</i>	227
78	06.07.2001	M. Keulen	<i>Hotel Errera Brussel – Bezoekdagen</i>	227
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
79	08.08.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Mode 2001 Landed/Geland – Nederlands</i>	228
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
242	13.06.2001	M. Dillen	<i>De Lijn – Raamreclame</i>	229
243	13.06.2001	C. Decaluwe	<i>Brugsepoort Kortrijk – Verkeersveiligheid</i>	230
244	13.06.2001	C. Decaluwe	<i>Sint-Jansput Kortrijk – Verkeersveiligheid</i>	231
245	13.06.2001	C. Decaluwe	<i>Meensepoort Kortrijk – Ronde</i>	231
249	13.06.2001	J. Loones	<i>Kustram – Aanpassing kruispunten</i>	231
251	13.06.2001	J. De Roo	<i>N44 Aalter-Maldegem – Geluidshinder</i>	232
253	18.06.2001	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Resultaten</i>	233
254	18.06.2001	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	235
255	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven</i>	235
256	18.06.2001	A. De Martelaer	<i>Kantoorgebouw De Lijn Leuven – Zonnepanelen</i>	235
257	21.06.2001	C. Decaluwe	<i>Olievervuiling Middelkerke – Opruiming</i>	236
258	21.06.2001	N. De Gryze	<i>Kantienbergparking Gent – Bestemming</i>	238
259	28.06.2001	F. Vermeiren	<i>Snelbus lijn 212 – Doorstroming Brussel</i>	238

260	28.06.2001	F. Vermeiren	<i>De Lijn Vlaams-Brabant – Informatie</i>	239
261	28.06.2001	C. Decaluwe	<i>N382 Waregem – Geluidshinder</i>	240
262	28.06.2001	C. Decaluwe	<i>N323 Kortrijk – Wegdek</i>	241
263	28.06.2001	C. Decaluwe	<i>N49 Zwijndrecht – Geluidshinder</i>	241
264	28.06.2001	A. Denys	<i>N49 Zelzate-Knokke – Aansluiting St.-Laureins</i>	242
266	28.06.2001	J. De Roo	<i>Fietspaden – Oost-Vlaanderen</i>	242
267	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>N79 Maastrichtersteenweg Tongeren – Kruispunt N618</i>	243
268	04.07.2001	J. Malcorps	<i>Leerlingenvervoer – Tarieven</i>	244
269	04.07.2001	C. Decaluwe	<i>N43 Torkonjestraat Aalbeke – Verkeersveiligheid</i>	244
270	04.07.2001	M. Dillen	<i>Vlaams Forum Luchtvaart – Opzet</i>	245
271	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken</i>	246
272	06.07.2001	K. Helsen	<i>Lijnbus Antwerpen-Kapellen – Halte Vredeburgh</i>	246
273	06.07.2001	R. Voorhamme	<i>Kronenburgwijk Deurne – Verkeersoverlast</i>	247
274	24.07.2001	J. Loones	<i>Luchthaven Oostende – Incident 27 juni 2001</i>	248
275	24.07.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>E40 Affligem – Geluidshinder</i>	249
276	24.07.2001	M. Dillen	<i>E313 Wommelgem – Filevorming</i>	250
277	24.07.2001	M. Dillen	<i>De Lijn – Bewakingscamera's</i>	251
278	24.07.2001	C. Decaluwe	<i>Zwarte punten – West-Vlaanderen</i>	251
279	24.07.2001	C. Decaluwe	<i>Westelijke Ring Kortrijk – Stand van zaken</i>	254
282	08.08.2001	C. Decaluwe	<i>N43 Pottelberg Kortrijk – Verkeerslichten en rotonde</i>	254
283	08.08.2001	C. Decaluwe	<i>Zeekanaal Brussel-Schelde – Milieuvriendelijke oeverbouw</i>	255
284	08.08.2001	C. Decaluwe	<i>NV Zeekanaal – Kaaimuurprojecten</i>	256
285	08.08.2001	C. Decaluwe	<i>Personenvervoer te water – Project Zeekanaal</i>	263
286	08.08.2001	J. Malcorps	<i>Groot Dok Merksem – Onderhoud</i>	263
287	08.08.2001	B. Grouwels	<i>Stelplaats De Lijn Evere – Bestemming</i>	264
288	08.08.2001	M. Dillen	<i>Departementen – Rechtszaken</i>	265
289	08.08.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ontwikkelingssamenwerking – Invulling</i>	266
290	23.08.2001	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Mechelen – Autobusfrequentie</i>	266
291	23.08.2001	A. Van Nieuwkerke	<i>Jaagpaden – Toegankelijkheid voor vissers</i>	266
293	23.08.2001	G. Vanleenhove	<i>Gistelsesteenweg Oostende-Gistel – Heraanleg</i>	267

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

195	23.05.2001	R. Van Den Heuvel	<i>Welzijn en gezondheid – Samenwerkingsprotocollen met provincies</i>	369
201	23.05.2001	S. Becq	<i>Persoonlijk assistentiebudget – Evaluatie</i>	370
203	01.06.2001	S. Becq	<i>Huwelijks- en relatiebemiddeling – Initiatieven</i>	373
217	13.06.2001	M. Dillen	<i>Week van de Allergie – Initiatieven</i>	268

218	13.06.2001	M. Dillen	<i>Actieplan gelijke kansen m/v op het werk – Overleg</i>	270
219	13.06.2001	M. Dillen	<i>"De nieuwe man" – Evaluatie</i>	270
220	13.06.2001	M. Dillen	<i>Drugbeleid – Intergouvernementeel overleg</i>	271
221	13.06.2001	P. Ceysens	<i>Vlaams Fonds – Inspectie</i>	273
222	13.06.2001	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Inspectie</i>	275
223	13.06.2001	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin – Inspectie</i>	276
225	18.06.2001	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	278
228	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Persoonlijk assistentiebudget – Terugkeer naar residentiële opvang</i>	279
230	21.06.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Verpleegkunde – Stimuli – Stagekosten</i>	279
232	28.06.2001	S. Becq	<i>Kinderdagverblijven – Flexibele opvang</i>	280
233	28.06.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sint-Jacobusrustoord Tongeren – Uitbreiding</i>	281
234	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen in de politiek – Evenwichtscampagne (2)</i>	281
235	04.07.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>Rusthuizen Halle-Vilvoorde – Inspectie</i>	282
237	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rusthuizen – Inspectie</i>	283
239	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geestelijke gezondheidszorg – Verpleegkundigen</i>	285
240	06.07.2001	M. Dillen	<i>Gezin en arbeid – Sensibiliseringscampagne</i>	286
241	06.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Fonds voor het Migrantenbeleid – Vlaamse projecten</i>	287
242	24.07.2001	E. Van Vaerenbergh	<i>VZW Medische Fouten – Subsidiëring</i>	288
249	24.07.2001	P. Ceysens	<i>Zelfstandige opvanggezinnen – Sociaal statuut</i>	289

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

63	13.06.2001	M. Dillen	<i>Kunstencentra en dansgezelschappen – Overgangssubsidiëring</i>	290
64	13.06.2001	M. Dillen	<i>Sociaal-artistische projecten – Subsidiëring</i>	291
65	13.06.2001	M. Dillen	<i>"De Kliksons" – Overheidssteun</i>	292
66	18.06.2001	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	293
67	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven</i>	293
68	28.06.2001	F. Strackx	<i>Vlaamse zeilbeloften – Ondersteuning</i>	293
69	28.06.2001	C. Decaluwe	<i>Bibliotheekdecreet – Vrije openbare bibliotheken</i>	294
70	04.07.2001	K. Helsen	<i>Decreet lokaal cultuurbeleid – Uitvoeringsmodaliteiten</i>	295
71	04.07.2001	F. Feytons	<i>Decreet lokaal cultuurbeleid – Uitvoeringsmodaliteiten</i>	296
73	06.07.2001	M. Dillen	<i>"De Kliksons" – Evaluatie</i>	297
83	23.08.2001	B. Grouwels	<i>Subsidies jeugdwerkbeleid – VGC en Brusselse gemeenten</i>	298
84	23.08.2001	B. Grouwels	<i>Subsidies jeugdwerkbeleid – VGC en Brusselse gemeenten (2)</i>	298

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

128	13.06.2001	M. Dillen	<i>Herbruikbare melkverpakking – Initiatieven</i>	299
-----	------------	------------------	---	-----

136	28.06.2001	F. Vermeiren	<i>Opleiding koopvaardijofficier – Promotie</i>	300
△ 146	04.07.2001	J. Malcorps	<i>Leerlingenvervoer – Tarieven</i>	301
147	06.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Studenten verpleegkunde – Vakantiewerk</i>	302
154	24.07.2001	M. Dillen	<i>Scholen met bijzondere noden – Extra middelen</i>	304

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

73	13.06.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Wisselbanenplan – Social-profitsector</i>	305
74	13.06.2001	J. Loones	<i>Hoevecampings – Regelgeving</i>	306
75	18.06.2001	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	307
76	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven</i>	307
77	18.06.2001	R. Van Goethem	<i>VDAB-transmissies aan RVA – Niet-Europeanen</i>	307
78	21.06.2001	C. Decaluwe	<i>Knelpuntberoepen – Schrijnwerker-timmerman</i>	308
79	21.06.2001	C. Decaluwe	<i>Lokale werkwinkels – Stand van zaken</i>	310
△ 80	21.06.2001	P. Huybrechts	<i>Camping Hollywood (Grobbendonk) – Uitdoofscenario</i>	311
81	21.06.2001	F. Vermeiren	<i>VDAB – Eures-netwerk</i>	312
84	06.07.2001	J. Loones	<i>Toerisme Vlaanderen – Gouden Gids</i>	313

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

171	17.05.2001	M. Van den Eynde	<i>Crematoria – Vlaremnormen</i>	383
198	13.06.2001	M. Dillen	<i>Plattelandsontwikkeling – Betaalorgaan</i>	314
199	13.06.2001	M. Dillen	<i>Herbruikbare melkverpakking – Initiatieven</i>	315
200	13.06.2001	F. Vermeiren	<i>Kleine landbouwbedrijven – Regularisatie</i>	374
201	13.06.2001	F. Vermeiren	<i>Collector Woluwe – Stand van zaken</i>	316
202	13.06.2001	F. Vermeiren	<i>Regenwater – Lozingsituatie – Pollutie</i>	375
203	13.06.2001	F. Vermeiren	<i>Waterwegen – Slibvervuiling</i>	378
204	13.06.2001	J. De Roo	<i>Bosgebieden Oost-Vlaanderen – Overheidsaankopen</i>	318
205	13.06.2001	M. Van den Eynde	<i>Milieubeleidsovereenkomsten – Stand van zaken</i>	319
206	13.06.2001	J. De Roo	<i>Plantgoedpotjes – Hergebruik</i>	320
207	18.06.2001	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	321
208	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven</i>	321
209	18.06.2001	D. De Cock	<i>Habitatrichtlijngebieden – Afbakening</i>	321
210	18.06.2001	M. Keulen	<i>Vossenbestrijding – Omheiningssubsidie</i>	323
211	18.06.2001	J. Loones	<i>Bedrijfsbegeleiding land- en tuinbouw – Steun</i>	325
212	18.06.2001	E. Matthijs	<i>Krengenverwerking – Bijdragen broeierijen</i>	327
213	18.06.2001	C. Decaluwe	<i>Individuele waterzuivering – Subsidiëring</i>	329
214	21.06.2001	M. Van den Eynde	<i>Klimaatwijziging en insectensoorten – Onderzoek</i>	330

215	21.06.2001	F. Vermeiren	<i>Aquafinwerken Wemmel – Parkgebied</i>	331
217	28.06.2001	M. Van den Eynde	<i>MIWA-verbrandingsoven – Sluiting</i>	332
219	28.06.2001	C. Decaluwe	<i>Neerbeekvallei Bissegem – Herwaarderingsproject</i>	332
225	04.06.2001	B. De Smet	<i>OVAM Mechelen – Huisvesting</i>	333
226	04.06.2001	C. Van Eyken	<i>Reclamedrukwerk – Stickers "geen reclame"</i>	334
227	04.07.2001	F. Vermeiren	<i>Bestrijdingsmiddelen – Reductieprogramma</i>	334
231	06.07.2001	M. Van den Eynde	<i>Proefproject "Retour is terug" – Opzet</i>	336
235	24.07.2001	M. Dillen	<i>Biologische landbouw – Omschakelingspremies</i>	337
238	08.08.2001	J. Loones	<i>Natuurreservaten – Bufferzones</i>	338
250	23.08.2001	R. Van Goethem	<i>Herbruikbare luiers – Kosten-batenanalyse</i>	340
251	23.08.2001	E. Matthijs	<i>Vlaamse Milieuholding – Herstructurering</i>	341

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

1	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>FC Antwerp – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	342
2	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>Germinal Beerschot – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	343
3	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>St.-Truiden VV – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	343
4	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>KV Mechelen – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	344
5	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>RC Harelbeke – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	344
6	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>Eendracht Aalst – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	345
7	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>Club Brugge – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	345
8	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>SK Beveren – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	346
9	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>SC Lokeren – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	347
10	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>Racing Genk – Gemeentelijk inkomsten en uitgaven</i>	347
11	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>AA Gent – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	348
12	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>Lierse SK – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	348
13	28.09.2000	W. Vandenbossche	<i>VC Westerlo – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	349

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

126	15.06.2001	A.-E. Bogaert	<i>Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers</i>	349
127	18.06.2001	P. Ceysens	<i>Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven</i>	350
131	21.06.2001	C. Decaluwe	<i>Huis van de Streek – Stand van zaken</i>	350
132	21.06.2001	P. Huybrechts	<i>Camping Hollywood (Grobbendonk) – Uitdoofscenario</i>	353
△ 133	28.06.2001	C. Decaluwe	<i>Neerbeekvallei Bissegem – Herwaarderingsproject</i>	353
134	28.06.2001	J. De Meyer	<i>Landbouw – Gebiedsafbakening – Grondbank</i>	355
135	28.06.2001	F. Dewinter	<i>Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten</i>	355
136	04.07.2001	C. Decaluwe	<i>RWZI Moorslede-Ledegem – Ruimtelijke aspecten</i>	356
137	04.07.2001	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actieplan gelijke kansen m/v – Stand van zaken</i>	357

138 06.07.2001 **M. Dillen** *Vestiging VT4 – Stand van zaken* 357

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

140 08.08.2001 **F. Vermeiren** *Wetenschappelijk onderzoek – Stimuli* 358

141 08.08.2001 **M. Dillen** *Departementen – Rechtszaken* 358

142 08.08.2001 **R. Van Cleuvenbergen** *Ontwikkelingssamenwerking – Invulling* 359

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken

166 13.06.2001 **J. De Roo** *Heffing leegstand – Gent-Eeklo* 359

167 18.06.2001 **A.-E. Bogaert** *Beleidsuitvoerende derden – Ministeriële vertegenwoordigers* 359

168 18.06.2001 **P. Ceysens** *Internationaal Jaar van de Vrijwilliger – Initiatieven* 359

169 18.06.2001 **A. De Martelaer** *Gemeenteraadsverkiezingen – Adressenbestanden* 360

170 18.06.2001 **J. De Roo** *Premies landschapsbescherming – Stand van zaken* 360

171 18.06.2001 **P. Ceysens** *Watermolen van Schoonhoven Aarschot – Restauratie* 361

172 18.06.2001 **P. Ceysens** *'s Hertogenmolens Aarschot – Restauratie* 361

173 18.06.2001 **P. Ceysens** *St.-Elisabethgasthuis Diest – Restauratie* 362

174 18.06.2001 **M. Van den Eynde** *Beschermde dorpsgezicht Kontich – Bouwproject* 362

175 18.06.2001 **A. De Martelaer** *De Groene Vlasdam Lokeren – Stand van zaken* 363

176 21.06.2001 **L. Van Nieuwenhuysen** *Ambtenaren Wemmel – Taalrol* 364

177 21.06.2001 **J. Loones** *Bouw- en renovatiepremies – Doelgroep* 365

178 25.06.2001 **R. Van Goethem** *Export – Oostenrijk* 365

180 28.06.2001 **F. Dewinter** *Bijzonder vertegenwoordiger – Opdrachten* 366

183 06.07.2001 **F. Vermeiren** *VHM – Aankoopbeleid* 366

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

1 08.08.2001 **F. Vermeiren** *Sociale huisvesting – Alternatieve energie* 367

2 08.08.2001 **A. De Martelaer** *Socialehuisvestingsmaatschappijen – Jaarverslagen* 368